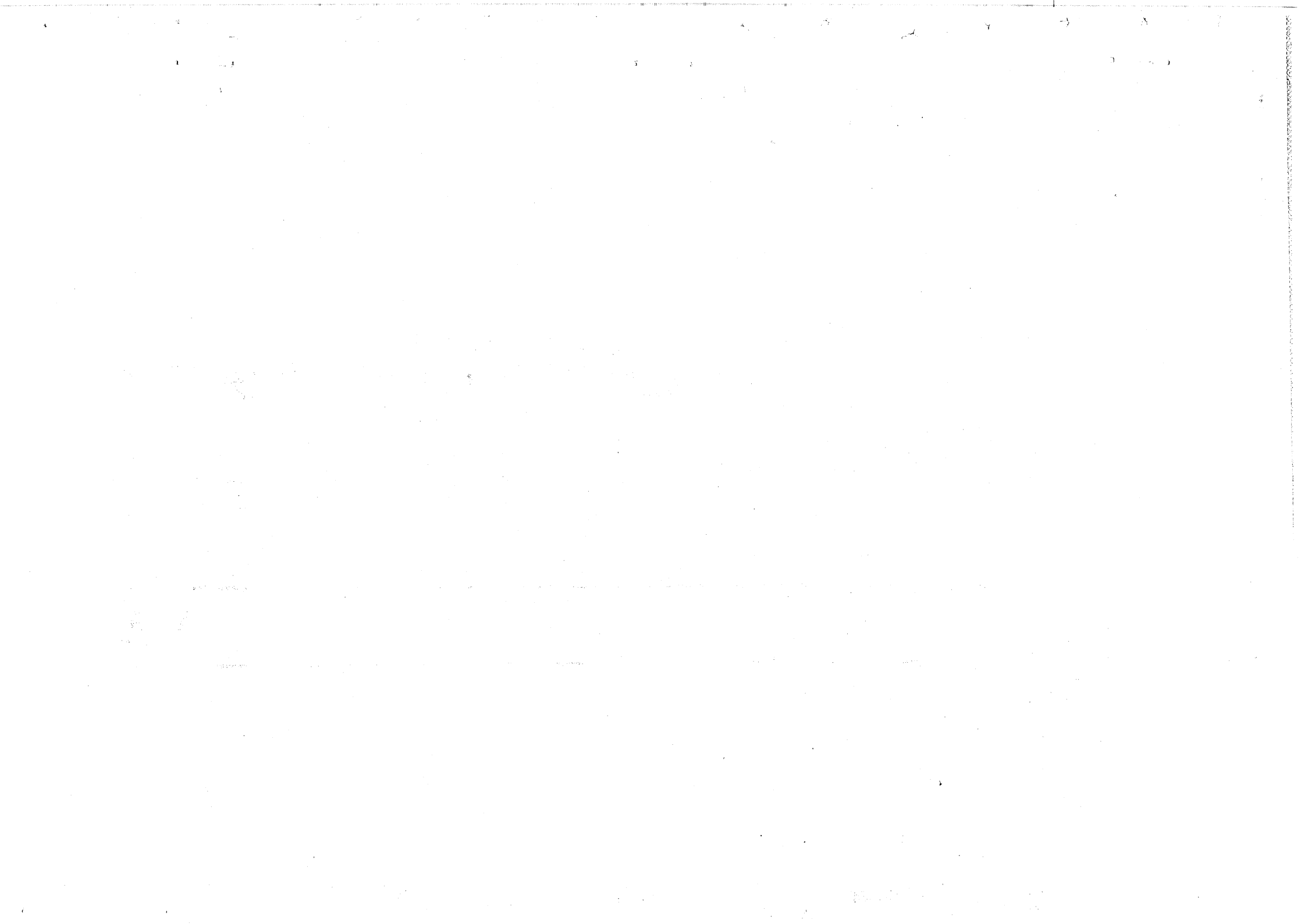

مجموعه آثار قلم اعلی

۱۸

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران
شیدالله ارکانه بتعداد محدودی بمنظور حفظ تکثیر
شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نمی باشد
شهرالعباد ۱۳۲۹ یندیع

بسم الله الرحمن الرحيم

هن سورة الذبح و نزل من سماء الامر للذبح
سميانه بالذبح في ملكوت الاسماء لعل تخاضق

بسم رب العالمين

هو الباقي البديع

اقرا الله على عرش العظمة و اجلالا في انا الله الاله الا انا المهيمن القويوم و اعتر
حنه على ملكوت العزة و الاجلال الاله الاله المهيمن القويوم و اعتر

ذات القدم على خيروت القدرة و الاستجلال باي انا الله الاله الا انا العزيز
المقتدر المحبوب و اعترف هذه الكلمة الاظم با الله الاله الاله العزيز لمقتدر المحبوب
شخص التعمير في ذاته لذاته بذاته با شئ هو الله الاله الا انا الظاهر المشهود و شخصه
في ذاتي لذاتي بذاتي باي انا الله الاله الاله الظاهر الباهر المستور ان يا جمال لا
رشح على الملكات من طعام فيض فضلك لعل ياخذ ثم رواج القدس عن ذنا
الكافور الذي ظهر على هيكل الظهور و يجري عن هذا السبيل الذي بعث الله على ميثه لقم
وجعله آية علمه من السموات و الارض و لكن الناس قبيلا منهم ما يعرفون ان
بسلطان القدم كيف اتقى على الملكات من آيات عز سلطانك بعد
الذي احاطتني المشركون من كل جهات و وضعوا ايادي الغل على هذا الغم الذي
العزيز المحبوب و ان اذكر بنيم من بدائع الاذكار يزيد البغضاء في صدورهم و هو
الفجار و انت العالم باورد على نفسك و انك انت الحق علام الغيوب
ان يا فيج فارفع راسك عن النوم ثم افتح اللسان لبيان اسمي
المقتدر المتعان و لا تخف من احد و ان ربك يحرك من شيطان
ومظاهرة و يحفظك بسلطانة العزيز المشهود و ان اردت ان تدخل
في هذا المقام الذي قامت على منساة حقايق العالين و الملائكة الذين هم
كانوا في حول العرش ان يطوفون فيغيب لك بان ينقطع عن كل من في
السموات و الارض عن كل ما كان وما يكون و يجعل مصاحبك
حتى و مقصدهك عرفاني و حسنك التوكل على ربك العلام في ذن
الايام التي كل عرضوا عن جماله و استخذوا لانفسهم اربابا من دون الله

وكذلك كانوا ان يعلمون واذا اتصفت بما امرناك به في حق الله
 عين فؤادك وتشهد بالاشهاد العباد وتعرف ما لا عرفه احد من
 الذين هم يدعون في انفسهم ما لا اذن لله لهم ويقولون ما لا يفهمون
 اذا دعى المشركين وما عندكم ثم عرج بقودم القدس الى فضا الانس
 لتصل الى فردوس الاله في هذه الكلمة المكنون المنحزون قل يا قوم
 ما الله ما اطلق عن الهوى بل الروح ينطق في صدرى تلك برهاني ان انتم
 تصفون ويا قوم ان كان الجرمي فستنا اول من اجرم من يدى تبدل
 عبادكم من خافوا عن الله ولا تدخروا الحق يا قوم علم ثم نظر واطرف
 الاضفاف فيما نزل الحق من جبروت الله المقدر لمهمين القيوم وان تجادلوا
 بتلك الكلمات ما الله ان يصدق عليكم حكم الايمان بانزلت على من ايا
 ربه ومن قبله على رسل الله انتم تعرفون ويا قوم فارحموا على انفسكم ولا
 تقاسوا هذا الاخر بما عندكم وكونوا من الذين اذنت على انفسهم من آيات
 ربهم يتبرهن انفسهم شوقا للقاء ثم على وجههم يخرون ان يا ارحم
 الراحمين ان الغلام قد وقع في حب البغضاء فيا ليت يكون من سياره
 ليذلي ولو انظر لعل يخرج به الغلام ويضئ وجه اهل السموات والارض
 وكذلك حبرت سنة القضا على الواح عتر محفوظ وكذلك
 يقص عليك هذا القلم الذي شرب ماء الحيوان من كوز الرحمن و
 على ارض الله من قطب الجنان ويجري منه كوز سبحان من كثر الناس

لا يكادون ان يفهمون ثم اعلم بان نظرت فنتنته بها انظرت بهمت
 الوهم وظلمت مثل الابداع وظلمت كذب الذين ادعوا في انفسهم بانتم آمنوا
 بآيات الله المبين القويم قل يا قوم هذه الآيات على ما تحق اياكم ان
 لا تتكبروا عليها وكونوا من الذين يخضعون قل الله قد ارتفعت
 سحاب الفضل وتمطر على المملكات ماء الحيوان وهذا من فضل رحمة الرحمن
 ان انتم توقنون وهل ايت فضلا اكبر من ذلك لا فوفى الله
 لمهمين الغرير المحجوب وهل حبيت في الابداع رحمة اوسع من ذلك لا فوفى
 نفسى المتنان لو انتم تعلمون ومن الناس من سئل عن هذا النبأ
 عن الذين توهم في انفسهم بهمت دون قل يا قوم
 انه لن يحتاج في اثبات امره بشئ مما خلق بين السموات والارض
 وان مادونه قد خلق بقوله لو انتم في آياته تتفكرون قل ان دليله
 نفسه ووجوده سلطانه ولا يعلم ذلك الا من توجه بوجهه القدس
 الى جبرته ويكون من الذين هم في كلمات ربهم يتفكرون ايا
 ان لا توقف في امر ربك ثم انظر بطرف القدس الى حجج البشريات
 واهل السيل ليدل عليك الامر وتحمي اصنام الاوهام بسلطان
 ربك الغرير الغلام وتكون من الذين هم على ارفرف الغرهم
 متسكون ثم علم بان كلما جرى من قلم التنصيح لم يكن الا من جتى ايا
 والا ان ربك لغنى عن كل من في السموات والارض انه لهو
 احكام على ما يشاء يحكم كيف اراد بقوله كن فيكون فاسع

في نفسك بان لايزلك وساوس شيطان عن بل الرحمن ثم تتقم على امر
 ربك وكن من الذين هم بصيرته في امره ينظرون قلبا قوم كلما
 عندهم وما اتم تفخرون به اثبت بايات الله وتلك آياته نزلت
 من سماء البس الاياكم ان لا تنكروها ولا تبطلوا بذلك اعمالكم ولا
 تكونن من الذين يتبعون كل افاق ثم بايات ربهم يكفرون
 ثم اعلم باننا جعلناك سفيرا من لدنا لبشر الناس بهذا الامر الذي فيه
 وضعت كل ذات حمل حملها ونحشت حجاب القصر ابصار اهل السموات
 والارض لا عدة معدود وهم يستقروا خلف سرادق المجدوا يستقروا
 الى سماء القرب اولئك في غسرات الامر هم يسجدون
 نفسك عن كل شيء لياخذك يداك لفضل ورفعتك الى مقعد عز مجرب
 ويلبسك بالتيشير به كل الموجودات وهذا من فضل ربك عليك
 ان لن تحرقه بيزان الاشارات وتكون رسا على امر ربك ولا
 تتبع كل مشرك مردود اياك ان لا تحبل نفسك محدودا مجرد
 الاشارات ولا محجوبا بحجب الدلالات فاخرق الحجابات
 بساطان من لدنا ثم احرق الاشارات بجن النار التي تشتعلت
 في سماء القدم وتجلي على هذا العلم بما يجتذب عنه فبده
 الذين كانوا بايات الله هم مقتدون تفكر
 في امته الفرقان وفي كل ما كان بين يديهم اعمل لقد س

نفسك عن اشارات القوم وتكون على استقامة محمود وع
 الملك ثم اصعد الى هذ السماء لتطلع بالا اطلع به احد الامن
 شاء ربك المقدر المتعالى لمهين القيتوم وانك لو تخلص
 نفسك وتفكر في هجرتي في سنة التي وردنا العراق تالذاته
 ليحكفك عن كل شيء ويجعلك من الذين هم في آيات ربهم
 يتفكرون وبتمت حجة الله على عباده وبرهانه على اصفياء
 وكملت نعمته لا وليا له واشرقت وجهه لبريقه ولكن الناس لما اخذتم
 حجات الابرار ما تفكروا فيه بل كانوا عن امر ربهم فلون قلبا قوم
 لا تفعلوا كما فعلوا امته الفرقان ولا تدعوا زمام عرفانكم بسب احد
 ان غنتموا لفضل في تلك الايام ثم يحونكم فاشهدون او اذا تبلى
 عليك آيات ربكم لا تنقلبوا على اعقابكم والا تكونن من الذين هم يعتبر
 بايات الله ثم على مقاعدهم يستهزؤون ان اذيج اقد
 ذبحت في كل احدى في عشرين من تسنين لا يعلم ذلك الا
 ربك العزيز المحبوب ثم اعلم بان ذبح القبل اذا اراد مشهد القنا
 جاءه لفسد امن سماء البدا وهذا الذبح ما قبل لفسد اذ ذبح بيف
 البغضاء من هؤلاء الفجار الذين لا شعرون ما يفعلون وانك
 لو تقدس النظر عن اشارات البشر وتصد الى منظر الاكبر
 لتشهد رؤسهم مرفوعا على روح النفاق من شطر الافاق وتبكي عليه
 كبا العاشقين الذين منعهم مقادير القضاة عن الورود على مقعد

الذين هم
 سال
 كزال
 او اف
 موط

غير محبوب ان يا ابي ج طهر نظرك عن الكوان وما فيها من
 الامكان وما عليها التعرف صنع الله الذي اتقن خلق كل شئ
 ووجد بيت الاسرار التي ما دخل فيها احد الا من شاء ربك
 العليم العالم المقدر لقنوم ثم اعرف قدر تلك الايام التي
 يتسنى وجه الغلام بينكم وتدارك ما فاعاك في عرفانه تاخذ خيرا عن ملك
 السموات والارض عن كل ما تم تعلمون وتعرفون فوق تضع البع
 احسرة بين سنان بحيرة ولن تجد الغلام وتجو جس في قمار السموات
 والارض كذلك يلقى قلم البدار من اسرار القضا العلى يخرج من العباد
 من اجداث الغفلة وتقطع عما يمنعه عن الورود على مقر العرفان هذا
 الرضوان الذي جعله الله مقدسا عن ملاحظة الذين كانوا يرتبهم ان يشركو
 واذا اتاك تميص الغلام بدم صادق ضعه على وجهك ثم استنشق
 منه رائحة الرحمن ثم حمربه وجهك وكن صائحا بوجهه حشر يدك الارض
 والسماء لعل اهل الحجات يحرقن سجات الاوهام ويخرجن عريا
 عن اثواب الاشارات ويصعدن الى جبروت الانماء والصفاء
 هذا المقام المتعالى للضرب المحمود وان خرج لقبيل لما اراد ان يدخل مقر
 القرب اجبروت ربه العلى لا على اذا طهر شيطان على صورة
 الانسان واراد ان يمنعه عن الورود في حرم قدس محزون فلما
 عرفناه ارجه بارحام الاجبار سلطان من عندنا وقوة من لدنا

وكذلك كان الاعران انت من الذين هم يعلمون وانك
 فاقت به ثم اعلم بمثل عمل بحيث تو شكه بان هذا اراد
 ان يمنك عن حب هذا الغلام فاعلم بانته هو الشيطان قد ظهر على هيئة
 الانسان وانما استعذ بالله ثم اطروا بشهاب منقوب اياك
 ان لا تلتفت الى شئ ثم قصد بطلبك الى هذا الشا على المقدس المحبوب
 تاخذ بالفرح فلما سمعت من اول الامر فقد ظهر من لدنا ولكن كما سترنا
 اجبروا يعلمون الله بالخاصة وبذلك بنفوا علينا اكثر العباد ومن شئ
 لا يشعرون وانما صبرنا في البلاء ونصبر بحول الله وقوته الى ان ياتي جمال تقدم
 بسلطان النصير غلامه نصير الذي يعجز عنه كل ما كان ما يكون والرو
 وكبير والبهاء عليك وعلى الذين هم في مرضا ترجم نصير من نبه

هُوَ الْبَاقِي

بسم الله
 ما في السموات والارض

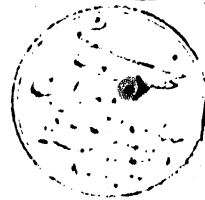
وما بينهما ما من سلطان الا هو له
 الخلق الامر وكل من سطوته في كل وز زلال هو
 الذي يسبح الرعد من خشيته والبرق من خشيته ويشي
 الآيات من ملكوت القدرة والاجال اقل ان الظهورات
 مغشيات بامر والارياح محرركات بسلطانه ولا ينكر ذلك الا كل منكر خيال

بِسْمِ تَبَا اَلْقَدْسِ اَلْعَظِيْمِ اَلْعَالِي اَلْاَجْمَعِي

سبحانك
يا رب الكائنات ومرج
الممكنات اشد بلبان طاهر وباطني
ظهورك وبروزك وانزال اياتك وانظارك
غيايبك واستغنائك عن كونك وتلك
عما سواك اسلك بجزرك و
اقدارك كلتك ان تؤيد الذي
اراد ان يوتي ما امرته به
في كتابك

ويعمل ما يتصور به عرف قبولك انك انت

المصدق الفياض الغصور الكريم

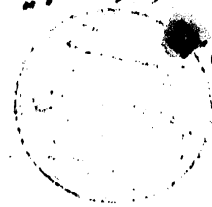
الخط وشر الزمان

جناب عبد الرحمن عليه السلام

هلوتنا طق من اثن لبسيان

كتاب نزل للمظلوم من المؤمنين ايوم الذي رفع سما البك يا احرار من عنده وانزل
منها ما انجبت به فنده المقبلين الذين منعتهم شونات البشر عن المنظر الاكبر اخذوا
كتاب الله بقوة لا تضعفها قوة العالم ولا تمنعها سطوة الذين انكروا هذا اليوم لبيان
الغدير لسبيع يا ملاء الغفران اتقوا الرحمن انه اتى باحق بساط
غلب من في السموات والارضين قد خسر اسمك لدى المظلوم
ذكرناك بهذا الكتاب المبين انا قرانا ما نشأته في ثنا الله مقصود
العارفين نشدناك فرت بالاقبال نطققت بما فاز بعض القبول
من لدن امر قديم قل لك الحمد يا الهى بما تورث قلبى بنور غانك
وانزلت لى من حساب فضلك ما لا ينقطع عرفه بدوام ملكك
وملكوتك ايرت ترانى قاصدا البحر رحمتك اشمس
علائك اسلك بانوار صبح ظهورك وبها كان مكسونا في
علك ان تفتح بفتح فضلك على وجود اوليايك بالقرية
عيونهم نظمت به نفوسهم انتك انت الذي سبقت رحمتك غضبك
واعادك ريك عبادك اسلك بجدك لدى حاظ الوجود ان

تقدر لي ما تجملني ثابتاً على جنبك وناصر امرك بالحق والبيان
انك انت المقدر العزيز المنان

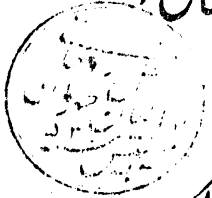

جناب عبد الرحمن السبيعي

بنام كويت ده وانا

سبحان الذي انزل الالهام وظهر ما كان مستورا عن العيون والابصار
انه اتى لنجاتكم ويعلمكم ما يقربكم الى نفسه انه هو المقدر العزيز الوهاب
قد خسر اسمك لدى المظالم واذكره احد اعضاءي الذي سمي بضياء
في ملكوت التدبير الارباب وانزلنا لك ما يرفعك
في ايام ربك ويعرفك ما كان مستورا عن العباد
قل لك الحمد يا ابي بما ظهرت وظهرت امرك لبطان
غلب من في الارض والسموات اسلك بجزء صعبك
وظهورا قدرك قضائك ان تؤيد العباد على الرجوع اليك
والقيام على خدمتك ايرب انا عبدك وابن عبدك

قد اقبلت اليك فقطعا عن دونك قدر لي ما يكون نورا من عندك
ليكون معي في كل عالم من عوالمك ويهديني الى بساط قربك
وساحة عرك انك انت المقدر العزيز الفضال

امته الشيرين عليها بهاء الله

هو العالم امام الوجود

يا شيرين يا امي حمدك مقصود عالم راكه ترا ارحم من ارحم عبادي
ونصحتك شيب كائنات بر كرمش كواه وممكنات بفضلش موقن
ومعترف امرور نفسي بجزفانش فائز كشت او جوهر شيرين بهاء
عالم است وهر نفسي محروم شدا وميوه البوجل قوسه
لك الحمد يا ابي بما تقبلي كوشربانك وهديتي الى بحر عرفانك
انك انت المقدر الذي ما منعك شي من الاشياء ولا ضعفت
من في ناروت نطرت وانطرت ما ينبغي لظهورك وعظمتك
واقدارك لا اله الا انت العليم الحكيم

نور عبادت

امه الله حاجی بی بی

علیها بہا اللہ

ہو الغفور الرحیم

یا امتی بہت نزد مظلوم مذکور ولسن برہان در ملکوت
 بیان باین کلمات عالیات ذکر نموده اشکری
 ربک و سچی با سمراتہ ہو الفضال الکریم اما اراض طرارا
 ذکر نمودیم و بافق علی دعوت فرمودیم و لکن فائز نشد مگر
 معدومی از حق بطلب کنیز انشاء فرماید و از کوثر
 عرفان محروم سازد اوست قادر و توانا و اوست
 شفیق مہربان انک اذا وجدت عرفنا قولی لک
 الحمد جا ذکر تنی فی سبحانک و لک الشکر بما ایدنی علی الاقبال الی
 انفاک الابیہ انک بان تعدد لامتک بذخیر الای
 والاولی انک انت رب العرش والشری لا الہ الا انت الای

امه الله کاستان علیها بہاء الرحمن

ہو المشرق من افق سماء العرفان

یا کاستان

ذکر ت مذکور و ہمت از قلم علی جاری شد و مقام
 این فضل عظیم را بدان غایت اطہی شامل کل بودہ ہست
 بصیر و ضریب عالم و جاہل ذکو و اناث کل در صقع
 واحد قائم ہر نفسی بکلمہ مبارکہ یا عبدی و یا امتی فائز شد
 او از اہل ہا در صحیفہ حمرا از قلم علی مذکور و مسطور اعرفی
 غایت ربک و کونی من شاکرات فی لوح التدرت العلیز
 ان الفضل سن و اعنایہ فی قبنتہ لفعیل ماشا و حکیم ما یرید طوبی الای
 فانت و ویل لبعید منیع عن التقرب الی اللہ العزیز الحمد للہ
 ان یؤید امامہ علی التقدیس و التبریہ و علی العصمۃ التي جعلها اللہ
 الطراز الاول لایمانہ القاسات و عبادہ القاسین

مطرا

جناب مير تقی صاحب

شاهنشاہ
ہوا ہدایہ

یا تقی قد فرقت بکثر البساک من بد عطاء و ربک الرحمن و ہدیہ
 مرۃ اخرى ان اشکر ربک الغیر البدیع انا ذکرناک بما
 لاتعاولہ کتب العالم لیتد بذک ما انت القدم الذی نطق
 فی اللہ عظیم انہ لا الہ الا انا الغفور الکریم قد سمعت اللہ من
 قبل ثم استمعہ فی ہذا الحین انہ نیا ویک و یذکرک ما یسقی
 اسمک بدوام اسمائی احسن ان ربک لہو الصادق الثمین
 لا تحزن عن الفراق قد حالت بینک و بیننا مظاہر التفاق
 الذین انکروا الشمس بد شراقہا و کفروا بمکمل الطور اذ ارتفع ندائہ
 من سیرۃ المنہدی انہ لا الہ الا ہو الناطق البکیر ان احفظ
 اللوح ثم اقرہ بروات اہل الفردوس لا لعل اللہ بہ یحذ
 افئذہ الوری ان ربک لہو البصیر العظیم ان افرح بذکرک
 و تمسک بعرونی و تشبث بذیل ربک الغیر العظیم
 قد حضر الناظر و عرض ما انت علیہ ذکرناک بالقر

بہ عیون المتقرنین انہ یکتب لمن اراد اجر لقاہ انہ لہو الحاکم
 علی ما اراد الہ الا ہو المقدر القدر انا و حدنا عنک
 حبک توہننا الیک من شطر الجن ان ربک لہو
 الغفور الرحیم انک اذا فرزت بلوحمی و عرفت عورت
 بیانی قل لک الحمد یا مالک القدم و مسجون بین الأمم
 اسک بجزیرک جبل صطبارک و شمس غنائیک بان
 تقدری من قلمک الاعلی خیر الآخرة و الاولی انک
 انت مالک العرش و الشری و فی قبضتک نام الاسماء
 و فی عینک ازتہ الأشياء لا الہ الا انت الغیر الجمیل

از انوار علی

جناب لغتک و انامک

ہو المنصور علی الافغان

انک سمع لشداء المر تفع علی البقعة الثوراء من الشجرة
 انہ لا الہ الا ہو الغیر الوہاب و الذی ظہر ما یسقی انہ لمطلع

الوحي مشرق مراد المتقدر المخبار قد يادى في كل الاحيان
 بين الامكان ويدع الناس الى تدرب الارباب
 قد قام على الامر على شان ما منعه طوة العالم وشوكة الذين افرقوا
 بالدنيا ورضر فيها ان ربك هو المتقدر القهار انا وجدنا
 عرف حبك توجهنا اليك من هذا الجحيم الذي جعله الله
 اعلى المقام ونزلنا لك الآيات لتجذبك الى الافق الاعلى
 وتقرت بك الى الله مولى الانام اذا فرزت باللوح ان
 اقرنه في الليالي والايام وسبح بحمد ربك الغنى المتعال كن
 مستقيما على الامر على شان لا تمنعك شئوننا بحجارة
 ولا اقتدار الذين كفروا بالله مالكا الاديان

هو القريب مع البصير

يا ابراهيم عرضيات سيد عبد حاضر تقا و عرض نمود
 بيار مختصر و بلسان پرسی مرقوم حتى شهادت ميدهد
 كه اين وكلمه مختصر پرسی نزد او اعتراف از نامه منبسطه كبريه

عربي بعضی بوده چه که مقدس بود و از آمال طنون و
 جميع امور بحق راجع شده بود و برضایش معلق و منوط
 طوبى لمن فازت بما فرزت ان شاء الله در جميع الاحوال
 بذكر و شنای مقصود عالمان مشغول باشی و با نقض ناظر و
 تجسس متمسك و تجسس قائم اليها عليك وعلى
 من شهد بما شهد الله لا اله الا هو اعلم الحكيم

زيد آباد حسين فيروز عليه بها الله

اعظم الاجهي

ان فيروز ان استمع ندا الرحمن في هذا اليوم الذي به ترتبت الاشياء كلها
 بروا ذكرى قميص عنایت ربك المعطي الكريم هذا اليوم فيه يذكر
 الغلظة من قبل اليه انه هو الذي ذكر البصير طوبى لك بما فرزت
 بانوار الايمان و اقبلت الى الرحمن اذ عرض عنه كل جاهل عبث

انا ذكرناك فضلا من عندنا لتفرح وتكون من الذاكرين ابهاء
عليك وعلى ابيك وامك من لدن ربك

الرحمن الرحيم

ابن ابي طالب

ام محمد محمد بن صالح من تشد في سبيله

الاعظم الاله

يا ارحم

بجانك الاله

اسلك باسمك الذي باخذت الارض قبل الارض كلها وفرغ
به سكانها من الارض انما نحن عبادك وامانك في ظلمتك
والطائف لك لا تمنعهم اهلهم عن الاقبال الى كعبته امرن ومن
الهاك ثم قدر لكل واحد منهم ما ينبغي خشتك في ايامك يتيق

سلطانك انك انت المقدر على ما تشاء انك انت لمهين القوم
ايربب فارحم كل من اقبلت اليك وسمعت نداك
واجاب منظر نفاك ثم اكتب لها ما كتبت له لاصفاك
واجابك ايربب انت الكرم ذو الفضل العظيم تفعل ما تشاء يا مكرم
وتحكم ما تريد سلطانك لا اله الا انت المقدر المتعال الغرور الوود

نصرت ابا دبير بن جناب سيد محمد

هو الحاكم على ما يشاء

طوبى لمن ارج مقطعا عن العالم وتوجه الى الله من القوم كم من
منع عن الفضل الاعظم وكم من عسك فافز بهذا الذكر المحمود اقبل ان
الفضل هو ظهوره بين عبادك وخلقك يشهد بذلك اعبادك وخلصون
قد ظهرنا في الارض ظهر من قبل ما لا نظهر ولكن الناس اكثرهم لا يفقهون اذا
نزلت لهم الآيات قالوا انها منقريات واذا ظهر امر عجب عن العباد قالوا
ان به البحر معلوم قد خسر الذين كفروا ايربب ان الله سلطان ورج من لوجه

الى صراط المهدود انا دعونا الكل الى مطلع الوحي خالصا لوجه الله وهم
اعرضوا واهترضوا بما اتبعوا كل جاهل مردود ان شكر الله بما
ذكرت بهذا القلم الذي به اشتعل العالم في حجة الله مالك القدم
وفك ختم الرقيق المحنوم

سجين جناب آقا سيد علي نقی

بسمي الاقدم الاعظم

قد ظهرت لمثلية واتى مطلع ارادة الله القوم المحض القوم وانها على صورة الان
تنطق في الامكان تكن القوم الكثر اسم لا يسمون ان البرهان بنفسه يدعو
من في الامكان الى الله ولكن القوم لا يفتون قد انا رافق العالم بالنير
الاعظم واستضاء منه منج السموات والارض ولكن لنا سلا شعر وان
قد نبذوا احكام الله عن راسهم بما اتبعوا كل جاهل مردود قل يا قوم
خافوا الله ولا تتبعوا الهوا الذي ان عرضوا عن الامر اذ ظهر سلطان
معلوم قوموا عن معرفت الغفلة ان هذا المطالع نور الاحدية الذي نطق في

مكوتة المهدي الغرر المحبوب انا ندع الناس الى الله وسم يدعونا
الى الرحمن الاعظم ونحن فيه من السائرين انا نذكرهم بالخير وهم يمكن
فيما يابليغهم به امن في السموات والارضين انك انت دعهم بانفسهم
وتوجه الى الله الفرد اخبير نعيمك بما فرزت بالمقصود وعرفت
مولك القديم فاسئل الله بان يجعلك مستقيما على هذا الامر و
يرزقك حقيق الوصال في هذا الايام التي فيها تنادى الاشياء
الوصال الوصال يا ملاء الهائمين الوصال الوصال يا ملاء المشفقين
الوصال الوصال يا ملاء العافرين الوصال الوصال الوصال يا ملاء
العاشقين الوصال الوصال يا ملاء القاصدين الوصال الوصال يا ملاء

الطالبيين

عكا

محمد باقر في الكافي ابن ابي عمير

هو المعين

هذا الكتاب يذكر فيه كل خير فصل من لدن الله العظيم ويصل كل
نفس رزقا على ما هي عليه ان اتم من العارفين فطوبى لمن لم يمنع عن
نفسه ما قدر له ويكون من الراسخين ونسئل الله في كل
حين بان لا يسهل ابواب الرحمة على وجهه ولا يتقاع عنه ما ينزل
من سماء عرشه كذلك امرنا العباد من اول لذي لا اول له
ونامرهم حينئذ باسحق ان اتم من العارفين ثم اعلم بان خبر
بين يدينا كتابك وعرفا بما فيه وكنا من اهل البيت وقد رنا
لك خبر آء ذلك في سماء القدس خيرا كثيرا الذي لا يحصى احد
من العالمين كذلك ننا عليك كما ننا على عبائنا
المقرنين لتسهل في ذلك وتكون ثابتا في حب مولاك و
ما من آله الا هو واته ولي الحسين واطلعنا في كتابك بما
لنا فرشا من لدن منسوج و اردت ان نرسلها عند
تكون من المرسلين فاعلم باننا قبلنا منك ونسئل الله

بان يخرجك من اجزاء حسنا ويزرقتك عرفان نفسه
وان هذا خير عما في السموات والارضين ولكن بعد
القول وبنائك لانا اجنبنا بان نقعد على التراب في هذا
التجن البعيد ولا ينبغي للمؤمن بساطا يحير ان اتم من
العارفين وان لن ترض بك فارسله الى اسمنا المنيب
لفعل ما بهو المقصود وكذلك امرناك في هذا اللوح لتكون من
العالمين ذكر نفسك ثم اباك بان لا يغفل عما القى
الروح عليه حين الذي كان جاسا بين يدي الله حين العزير
التقدير ولا يكن في ريب فيما ترناه عليه ويكون من الراسخين
قلنا لله فزت ما لا فاز به احد من العالمين لان الناس
ان دخلوا بين يدي الله ما عرفوه ولذا ما فازوا بما فزت به
ما كنت عليه وكذلك ما يبقك احد ان انت من الموقنين
ان استقم على جنبك بحيث لو يجرون عليك الاسيا ف كل
من في العالمين ويناديك السامري لكلنا على الارض وبكل
مكر مبدى انك تقوم في مقابلهم بقدره الله وسلطنته
وقوة الله وعزته بحيث لن تضطرب في نفسك ولن ترد
البسر عن هذا الوجه المبارك لهيه وانك اذا تصفت بما اتيك

من جوامع الكمال التقدير ان تطير معى في ممالك البقا مقام
الذى لمن يطير اليه طيور الأفسدة ولا عقول الموحدين
كذلك الهناك وعلناك وإقيناك ما يحفظك عن رمى
إشياطين فاحفظ هذا اللوح ثم قرءه في أكثر الأيام لتلا
تغفل عما اراد الله لك فيه وتكون من الرايين والروح
والتكبير عليك وعلى بيك وعلى كل من آمن بالله وآياته من

كل ناث وذكور وصغير كبير

ق جبات سيد عبده

بسم الله الأبدع الأبهى

يا اسم الطهارة

طوبى لك بما ابتديت أبهى لدى رب العرش العظيم وما
منعك اشارات اهل الجبات عن هذا السبل الواضح الملقم
انا سمع نداء الذى ارتفع في هذا الذكر الحكيم ونرتى من اقبل الى

الوجه ان ربك لهو العلم الخبير وع الذين يتكلمون باهواء
انفسهم تشبث بذيل رحمة ربك الغفور الرحيم قد ثبت
ذكرك انى اللوح من قلم امر ربك المقدر القدير قل يا قوم
لا تخلفوا في امر الله هذا هو العلي في ملكوت الآلهة
في جهنم والابهي والتور في ارض الظهور والله هو القيوم امين على
من في السموات والارض قل انا في امر خطية ينبغي لكم بان تنصروا ربكم
الرحمن اياكم ان تتكلموا بما ترتفع به رايات الاختلاف في الاطراف
هذا ما امرتم به في الألواح من لدن عزيز حكيم قل ان تنصروه لا تخلفوا
في امره ان ارجعوا انفسكم ثم الذى في قوم الذباب يدع الناس
العزيز الوهاب هل ينبغي الرب لهذا الرب لا ورب العالمين
قل ان اجتمعوا يا قوم على الأمر بجهنم كما تفرق مثل المشركين اباينا
في الألواح من كل شئ تفصيلا ليعرف كل امرء مقامه ويكون
من عاصفين كذلك القيناك وعرفناك لتلقى الذين غفلوا
عما اراده الله ربك العزيز الحميد انما الهباء عليك
وعلى الذين قتلوا الى الوجهة وظهر

من بذى الافق اية

ك جناب محمد حسين و

هو العليم الحكيم

انا نذكر من توج الى الله واراد ان يشرب كوشرا يحيون من عطا آية
 الملعط الكرم من اناس من سمع لثداء من الاقوال الاعلى
 وقبل الينقطاع عن كل من في السموات والارضين ومنهم من استغ
 بما عنده من الاوهام وعرض عن الصواب طوي لمن سمع بدا
 وطار في هوى مجته ربه الرحمن انه من اعلى الخلق لدى الله العلي العظيم
 سوف يعني كل من على الارض سقى الملك لله العزيز حمدا
 تمسك بجبل عناية ربك وقلن الله الاسماء وفاطر السماء
 اسلك بان لا تمنعني عن فيوضات بحر علمك
 ولا تطردني عن ظل فضلك ايرب
 انا لفقير اكون قائما لدى

باب عطاك قدرى ما يليق بحودك حسناك انك الفضال القيم

لمحمد هو الساب معا

الطهي الطهي

ارحم عبادك وامانك
ولا تمنعهم عن فرائد رحمتك

الذي جري في ايامك في حد تقيعاني
 بامرک ايرب انتم عباد اقبلوا اليك منقطعين
 عن دونك فانزل عليهم وعلى امانك من سحاب سما جوك
 ما يحفظهم عن دونك ايرب ترى ملائكتك يا نقضوا عهدك
 وكسروا ايمانك وعرضوا عن جالك اسلك باجر
 الاظم الذي باج باسمك وبعرف قيصك
 الذي باج في ايامك بان تحفظ
 عبادك وامانك

بقدرتك

وسلطانك لا اله الا انت المقدر القدير

هو الله تعالى شاه الحجة البيان

یا امن

ناوهای شما مکتوب شد
و شنیده شد جواب اکثری ارسال
شده و میشود این بوم نام جناب است که
بجناب ارسال شد بجهت فائز و کلمه درون
مذکور که فی الحقیقه سبب تجلیات انوار نیز قبول کثرت ملت
و طلب جناب اراده او در هر نامه مذکور باری بعد از حضور نامه
جناب مذکور و طلب ملت جناب و جناب اسد در کمره
آخری از سما و اراده این کلمه نازل

قبلنا

ما اراده فی سبیل الله
لمیمن ایوم بشره بیده لکمه
العلیا و قبول ما اراده فی هذا الیوم
المبارک المجد کذلک
اشرف شمس
لفضل

رحمت من عندنا علیه و علی الذین هم باعمره یعملون

جناب حق و پروردی علیه بها الله

بنام خداوند دانا

در قرون و عصا اسرار از علما و غیر هم علی زعمهم بحق
متمسک و بحق باطوق و در سبیل حق ساکت و چون نور
بیشتر از افق سما اراده مالک قدم اشراق نموی عمل نمودند
انچه را که هیچ ظالمی از اول ابداع تا حین ننموی فتوی داده اند
بر نفسیکه در لیاالی و ایام بذر کش مشغول قسم باقیاب
حقیقت که از افق سما سخن مشرق و لاسحت جمیع اجزای
از عمل آن نفوس فله بحق پناه برده و میسبند حال مجدد معضین
پایان بهمان مشغول از حق بطلیبید کل را بظن فیه ماید که شاید
بروح و ریجان بذر محبوب عالمیان مشغول شوند و به نور تو
حقیقتی فائز گردند کذلک تطق لسان العظمه فی هذا المقام
الغزیر ابدا بیع عالم افنون و او هام و بران نموده سبحان الله
مع انکه کل دیده اند و شنیده اند مجدد نزد عثمان حسین مراد و می
نمایند آیا چه اراده نموده اند ادراک نمایند وجه منزهند
بفمنند شکر الله ان یجد اولیائه با سباب اسموات

در تالی الاصح و کذا

والارض و سخطهم من شر كل ظالم لعبيد و كل نا عو عنيد

يا جناب آقا محمد حسن خراز

بهولت تعالیٰ العظيمة و الكبرياء

قد سمع المظلوم ما ناجيت به الله رب العالمين باك و منعت كسبه
معتشرفون عقول اذ انما خلق است مع ذكرك فضلش
اياد خي خلقه اخذتموه و اعتراف بعجز اذ ادراك ذاته تبارك و تعاليٰ
حق عرفان از براي خلق مقرر فرمود از مجلس علم و دانش
غيب راه نبوده و نيت تعالیٰ تعالیٰ فضله تعالیٰ سلطنته و عظمته
و شفقت و عنایت و طافه طوبی از برای منسب که ذکر حق مشغول
و از برای عیسی که با حق علی متوجه است امروز باید کل در اعمال
و اقوال مسئله فرقان یعنی حزب شیعہ تفکر نمایند و بر او با
این نفوس گاه شوند در بصورت ظنون و او با مات
عالمین معتدین انان از اشرط رحمن منع نماید یا ضرب الله
امروز روز استقامت و عمل است قل سبحانك يا من

بدرجه
از کتب
استاد

في قبضتك زمام الكائنات و في يمينك ازمة الممكنات
اسلك نبهجات و حيك و ظهورات سلطنتك في بلادك
بان تنزل على من سما وجودك و عطايتك ما يجعلني مستقيما
على حبك و قائما على خدمتك و ناطقا ثناياك
اسلك نبهتك و باسرار كتابك بان تقدر لي ما يعني في الآخرة
والأولى انك انت المقدر على ما تشاء و في قبضتك زمام الأسماء
لا اله الا انت رب العرش والشمس

جناب ميرزا يحيى عليه بناه

بنام خداوند يکتا

آسمان عنایت رحمن مرتفع آفتاب بیان مشرق و انوار
وجه ظاهر آیات نازل و بنیات محیط و کمن
قوم ممنوع محروم به جنود ظنون و او با هم کل از انوار یقین
منع نموده الآمن شاهانه بگوای عباد اجنبه نمائید
شاید ندای الهیه بشنوید و فائز شوید با آنچه که در قرون و عتقا

وقل انى التى لك الحمد بانوررت قلبى بنور معرفتك وبصرى
بشاهدة آثار قلبك اسئلك بامانتك الكبرى
وتجليات نير امرك من الافق الاعلى بان تجعلنى من الذين نسموا
بذاتك الاحلى وقالوا لبيك لبيك يا فاطر السماء
ايرب ترانى ناظرا الى افق عطاتك وراجيا امواج بحر وجود
وكرمك اسئلك ان لا تمنعنى عما اردته من فضلك اشك
انت المقدر على ما تشاء بقولك كن فيكون

روى

ط جناب ميرزا حسين عليه بها الله ت ف

هو لنا ظر من افقه الاعلى

يا انها الناظر الى حوى عيك بهائى و عنائى لعسى كنت
تحت لحاظ فضلى و فى ظل سدره امرى قد ذكرناك بالايح
عرفه بدوام الملك و الملكوت و انزلناك من قبل
ما قدرت به عين الفردوس الاعلى فى هذا الحين بهذا اللوح
الذى ينطق انه لا اله الا انا الصميم القويم فانظر ثم فى ملاء
البن يا منهم من عرض ومنهم من انكر الا انهم لا يفقهون

عذر

ولا يشعرون ان الذى خلق امام وجوه العالم وما حوفا نفسه
فى اقل من ان قد عرضوا عنه لعسر الله يحتم لا يعلمون
قل انه قد اتى بالاعتاد له كتب العالم القوا الله ولا تكفون
من الذين عرضوا عن اسحق بما اتبعوا الا واهم و نظنون انا
كنتنا لك من قلمى الاعلى ما يفرح به فؤادك ان ربك
هو المقدر على ما كان وما يكون ذكرى تبارى من قبل شهم
بيومى الموعود لتجذبهم بشارة الله الى مقام الاحتم
شؤونات الخلق و الاشارات كل عالم مرصها اليها المشرق
من اوش ملكوتى عليك وعلى من معك وعلى الذين تمسكوا بهذا
اجل المحكم الممدود

ط جناب قبل س عليه بها الله ت ف

هو الذاكر تشا به العليم

يا حسين يذكرك لظلالوم ويوصيك بما يرتفع به امر الله
رب العالمين لعسر الله ان الامر عظيم عظيم طوبى

+

٩

لمست بازلته شئوننا الأرض والقوى ما خوقته جنود الظالمين انا امرنا الكل
 بالمعروف ونكف طوبى لمن سب وعمل بما امر به من لدن امره **تعالى**
 الهادي عن كل ما سب في الاخوان في الامكان شهد بذلك ربك الرحمن
 في كتابه المبين قد ارسلنا اليك ما ارادته من قبل فضلنا من لدنا انه لم يزل
 القديم ان اذكر احبا والرحمن بالروح والريحان وشيرسم بذكرى جميل انا
 من هذا المقام عليك وعلى اهلك ومن معك وعلى قلائد
 متقيم تمسك بحبل خاتمة ربك وذر الذين كفروا بالنداء ظهر بائس بهذا الاسم

جناب راجس عليه بها الله

الله

يا حسين عليك بهاني يذكر المظلوم ويعترتك فيما ورد
 عليك كعسر الله انا معك وانا القريب القريب
 بصحاني عليك

س

س

١٥٢
 بسم ربنا الاقدس العظيم العلي الامير

اطهى طهى وعزتك وسلطانك قد احزني حزتك وما ورد
 من طغاة خلفك انت الذي يا ابي قدرت لهم الراحة
 من عندك والنعمة من سماء فضلك وهم اعرضوا عنك
 وقصدوا خسرنا وما يصيب به مقامك بين خلقك
 اسلك يا الله الوجود ومجرب الاقدار والقلوب
 باسمك الذي سبق الاسماء وبامرك الذي احاط الاشياء
 بان تعرف عبادك وما اردت لهم بوجدك وقدرت
 لهم بفضلك ثم خلتهم من اوهام النفس والهوى ونارا
 والنفساء ايرت ترى احدا جاناك اقبل الى انقائك
 الاعلى وتمسك بالمعروف في ايامك يا مولى الورى ورب
 العرش والشرى فتدله بوجدك وكرماك ما ينبغي لفضلك
 وعطائك ثم اقبل منه عخل في سبيك
 ورضائك انك انت المقدر
 العزيز المشار

ط جناب قبل علیه بآ الله

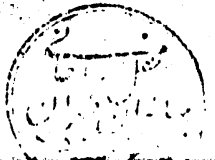
هو مقتدر اعلم الخیر

+ انا شکون الدین تجاوز واحد و الله و امره و شعوا هو
 الا انتم من الغافلین انا امرنا هم بالحکمة و الا شجاد و هم
 مختلفوا بما عندهم نسل الله ان یوقفهم بما امر و به فی کتاب
 المسبین برآن جناب معلوم بوده است که درگیری
 از الواح دوستان حقا بحکمت و بیان امانت و صدا
 و مایر تفع به امر الله امر نمودیم مع ذلک از بعضی اموری
 ظاهر شده که سبب تصبیح امر الله مابین عباد گشته ایوم
 یومیت که کل بید از هواها می خود بگذرند و سیر اراده مالک
 احدیه متحرک باشند اگر از نفسی عمل شینی ظاهر شود و ناس
 حاصل غافل از اجتناب نیست دهند باید اجتناب بحال
 حکمت بیان در کل احیان بخدمت امر مشغول باشند و بحال
 جد جسد در رفع اختلافات و ارده باین اجاب مشغول
 کردند امانت و حکمت و صدق فی تحقیق طر الله
 مابین عباد و این الثواب منسبه به هر سیکله

موثق طوبی للعارفين طوبی للفاضلین بعضه از نفوس
 بهوای خود عالمند و آنرا بجنوبت داده و میدهند
 نعوذ بالله عن الاعمال التي ما حسب الله و ما انزله فی الكتاب
 انشاء الله بهجت انجناب سراج منیر اتحاد در آن ارض شعل
 و روشن شود خضر اختلاف از حد احصا خارج است
 اورت سبب تصبیح امر الله و علت اتحاد نفوس مثل
 او مثل اریاح خریف است و مثل اتحاد اریاح ربیع باید در کل
 اوقات نفوس نابالغه را بایادی مرحمت و شفقت تربیت
 نمود تا بجد رشد رسند و بما یفهم و یفهم مطلع گردند
 نسل الله بان یؤتیک علی خدمته امره و یقرتک الیه
 فی کل الاحوال انه هو الغنی المتعال انا نخبه علیک
 من هذا المقام و علی حرف العین الذی کان مذکور فی الجرن
 و علی ابنا تک و بناتک من هذا المقام

القربیب البعید البهلاء

علیک وعلیم

مخاف

سید

طجنا ب ميرزا حسين عليه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

قد علمت اني لو جئت كتاب الذي ارسلت اليه العبد المحاضر لدى العرش ووجدنا
منه يا مغني لاهل النجباء في ملكوت الانشاء هذا من فضل الله
عليك وعلى عبادك النجبيين قد تضرع منه عرف الاستقامة
في مرموليك وكان مطهر اعني كرمي ومقدسا عن اشارات
المدنيين طوبى لك بما اخذت المقصود ونبتت باسواء
عن رآك في هذا اليوم الممسيح قد ورد علينا من الذين ادعوا
المحبة مالا ورد على مطالع الوحي من جنود الظالمين انت تعلم بحر
فضلي وسما عيائتي تفكر ما منع المعصيين من رحمتي التي حاطت
العالمين ان النفس لا تارة بالفواش ولا تظني نار الا بتقاضي
الاجال التي تعد من الابطال ان ربك لهو المتقدر لقدير
قد كنتا في لبست مرضي بحجاب ومعلقة الابواب اذ ارتفع لنداء
من كل جهات قضى الامر بما قدر في كتاب ربك العليم اعلم
بذلك اضطرت المدينة وصاح من جوبها وانقلت الامور
شأن لا تنتهي بالذكر والبيان الى ان اكتمها الرحمن سلطان
من عنده انه لهو الغفور الكريم طوبى لك بما اتقته الله
لذكرة بين عباده واعلاء امره بين الناس واشرك على اشر

المخلوق انه لهو الحاكم العليم الخبير لا تحزن من شيء اتمعت
ويذكرك في اكثر الاحيان في هذا المقام الرضيع
ان اذكر حبالي من قبلي وكبر علي وجوههم باسمي الغير
لبديع انما البها عليك وعلى ذريتك ومن
معك من هذا الافق لهني

حسين عليه بحب الله

لعلم على
الابدع الا

بذا كتابك من لدنا الى الذي استضاء وجهه بانوار وجه ربه واستقام
على مرمولاه في ايام فحيا جرت الدموع من عيون العارفين
ليسمع نداء ربه مرة بعد مرة ويظير نداءه في هواج حبه ويقيم

المدني

امره بين العالمين طوبى لك يا ايها السالك في سبيل
 القرب والرضا بما سمعت نداء ربك وحبته بعد
 الذي اعرض عنه اكثر العباد الامن كما يد الارادة واقتنه
 من غلب التعير وقد حضر بيننا كتابك واطلنا بما فيه و
 قضينا ما اردته من فضل ربك الغفور الكريم وقد ناك في جوار
 رحمة ربك مقام عزيز فسيح واخصتنا ان لنفسنا ان اشكر
 ربك بهذا الفضل العظيم انه يقطع جبل نسبة عن يثا
 ويشده لمن يشا وانه لمقتدر كبير لا تخزن من الذين ظهرتهم البغضا
 ونقمهم ان ربك علم بالمنافقين فوف يا هدم بقبح من
 عنده ولا يجدون انفسهم من محيص ذكر الناس هذا
 الذكر الا اسم وان رايت احدا من هال السمان معرضا
 عن ربه الرحمن قل يا ايها المشرك بالله تمت بغضلك
 قد جانتك يوم عقيم وليس لك اليوم مقرولا مستقر
 الا الله الذي خلقك بامر من عنده اخف عن الله ولا
 تكن من المشركين قد صيرت الفلك على البحر من تمسك
 بها فقد نجى ومن عرض انه من اصحاب الفرعون كان من المنقرين

قل انيتم ما وعدتم في الالواح ما تتد فظهر محبوب العالمين الله
 سجدوا وجهه كل لوجه توجهت اليه اشد لمقربين قل
 سبحانك اللهم يا الهى لك الحمد بما عرفتني منظر نفسك
 وجعلتني مقبلا الى صرح جمالك وكعبته قربك وخصصتني
 بين عبادك على شان نسبتني الى نفسك فوغرتك
 لو اشكرك لذلك يدوام ملكك ليكون قليلا عند بدائع
 فضلك ومواهبك التي احاطتني واحاطت الممكنات
 ايرت سلك باياتك التي منها ظهر سلطنتك على كل مملكتك
 واستقر عرش جانتك بين برتك بان جعلتني تابعا على حبك
 وبتقيا على امرك ثم انزل على من سحاب فضلك ما ينطقني
 عمن سواك وانت المتكدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز الحكيم

طابنا بسبح

الاقدم

يا ايها الموسوم بركن الاول من اسمي ان استمع نداي انه لا اله الا هو العزيز

المختار وبعد مكتوب ان جناب لذي المجرى محبوب حاضر طرف النبي
بان توجه انچه در فصره مكنونه ادراك نموديد و اظهار داشتيد مطابقت
نموده و موافق نيت و اصل امر همانست كه از قبل از سما مشيت
نازل بايد نقل كنمايد تا اصل ابايد كذلك قضى في لوح
من لدن ربك الغفر ليكم اوضح از آنچه ذكر شده جايزه و در الواح
ذكر آن اصرح از آنچه شده محبوب چه كه كشف اين عظيم
لازال ممنوع بوده شما در آنچه از قبل بعد نازل شده تفكر نمايد
و بعد از ادراك باقره عرش مضرين اريد كذلك امر تم من قبل
انه بكل شئ عليم اگر چه اصل حجره بلوچ و مضر و اشاره در الواح
نازل و لكن ان تلوح الين ان تصحت تفكر لعل تجد اليه سبيلا
انچه از قدم جارى همان مصلحت شما و عباد الله ان ربك
لهو العليم اكبر ثم اعلم ان كلمه لتصرف الى الله و كبريا
عنه و كلمه الرضا كان الهمى العرش مذكورا و اذا معى في لسان
و كان ربك على كل شئ حفيظا قل يا كرم ان تقولوا
مالا اذن الله لكم كذلك قضى الامر طوبى
لمن اتخذ الى الحق سبيلا

٩

٩٢

س

ط جناب ح قبل اس عليه بهاء الله
بسم لمقدر على الاسماء

4

ح س ذكر رحمة ربك قد كان باحق منزولا انه
يذكرك بفضل من عنده ان فضله كان عليك كبيرا
اياك ان تنس فضل الله اذ ذكرك في الواح شتى
تمسك بعروة الاستقامة في هذا الامر الذي كان
من افق الفجر مشهودا ان استقم على شأن لا تمنعك اشارا
الذين كفروا ولا سجات الذين كانوا عن الحق ممنوعا قد
ذكرت لدى العرش في اكثر الاحيان هذا من فضل الرحمن ان
اشكر و قل لك الحمد يا من غفرتى نفسك وجعلتني ممن كان
على الامر قويا لعسى يا حسين ينبغي لك ان توجه
بالبصر الانورا الى المنظر الاكبر منقطعا عن كل ما كان في الملك مذكورا
كذلك نطق الرحمن جبالك لتقوم على الامر بهذا الاسم
الذي كان باحق محيطا كبر من قبلي الملك قل لا تضطرب
عما سمعت ولستمين ان الامر عظيم عظيم لانسبة اليوم بين

احد الامن تمسك بهذا الجبل الذي كان باسم الله معروفا توكل
على الله ثم طمأننى بقدرته تخرج منها الاماء في حب مولىك
كذلك يا امرئ من اجبت لوجه الله وكان الله على ما اقول شهيدا
انما البهاء عليك وعلى ذريتك ومن معكم من اجبارتك
كذلك كان الامر مفضيا

س

ميرزاين

بسم الله الامن قد علمت الاله

شخص الله انه لا اله الا هو وان هذا على قدره عن افق الابهي سمع
يرى وينطق في كل شيء باي انا الله لا اله الا هو المقدر الغير المنسبر
قد ارسلت الرسل من قبل الذي لا قبل له وسارسل الى اخر الذي لا يحويه
احد من الممكنات النفس المحسب وقدرنا في كل اسم
مطالع اسمنا احسن ومطاهر طغفنا العليا ونظف منه

كيف نشأ، على قدر مقدر انتم من الغافلين وجعلنا كل شيء مزايا لنفسي
يتقابلن بجهنم المشرق المقدس اظا له بديج كذلك
احاطت رحمتي كل الممكنات فضلي على العالمين وانك انت يا ركن
الاول من اسمي اسمع ندائي من بين السدرة التي ارتفعت باحق تنطق في قطب البقاء
على انه لا اله الا هو وان هذا الجبال بصحائه على من في السموات والارضين
ولقد ذكر تلمقا، الوجه ذكرك لذا انزلنا اليك الايات وارسلنا بها
اليك فضلا من لدنا عليك لتكون من شاكرين وسمعا
حنين قلبك وشتيا فاك الى الله ربك ورب العالمين ان
استقم على امر ربك في تلك الايام التي اضطربت كل النفوس
وزلت كل الافدام الامن عصمه الله بقدرته من عنده وانه هو
المقدر المقدير ثم اعلم بان الذي خلقناه بنفحة من نفحات التي ظهرت
من علمه عز قدوم فلما هبك رواج العز خرج عن خلف القناع وحاز
بنفسه العظيم فلما حفظني الله عن مكره اذا قام على مكر اخر
تالله الحق اقترى في حقى كلما يعرف كذبا كل من كان له دراية ولو
كان اقل من الشيعير ولو يذكر احد بان سحر الاسم لم يكن فيه الماء
هل يقبل منه نفس لا نفس الحق الا كل جاهل بعد واذا قيل لشمس
ليس لها من نور هل يبيده نفس لا نفس الحق ان انتم من الموقنين
تالله الحق انب الى نفسي المقدس المتعالي العزيز العليم كذبه طمأننى
عما اذكرنا ولك لو كان اتنا س ينظرون بابسا همس ويكون

+ كلف

من المبصرين وانك انت طر نفسك عن كل تجليات
 ثم ضع هؤلاء تحت قدمك الديرى فتوكل على الله فى كل الامور وكن
 من المتوكلين اياك لا تحزن فى شئ فافرح بفرح الامر ولو ان عين الله
 حينئذ يبكي قلبه حين ياتي نطق بهذا الذكر الحكيم وانا لفضل
 لك ماورد علينا لتنسى كل سمعت من اول الابداع الى حينئذ و
 كان الله على كل شهيد وعليم ولكن اناسنا فوف بظهور الله من ذكره
 باحق من الخلاق جميعين قل يا قوم تالله هذه الكلمات المجهولة
 لن يسترجعها لقدم ولن يبدل امر الله ولو يعترف عن وراة هؤلاء
 كل العالمين وانك انت يا عبد الله انتم استقم على امرى ولا
 تحف من احد لان ربك يحركك عن جنود وشياطين والبهائم
 عليك والذين هم شقاوا على الامر سلطان ربك
 لمقتدر الحكيم

٨ انا

٩

انما نزلناك من قبل لوعا وارسلناه اليك لتقر به عنك وتطهير
 باجحة التوكل فى هواة قدس محبوب فاذا هبت عليك رايحة
 الحزن والفضل مرة اخرى عن جهة عرشك تلك العلة الاعلى لتحصاك
 عن نفسك وتسيرك فى مدين القدس وتستقيمك على امر الله
 المهيم الغرر القويم اياك ان تحزن عما ورد عليك فى نحو الفانية
 لا نهاتم وتنهتى ويصعب ما قدر لك فى الواح عزة محتوم انش ذكرى
 ثم انزل الذين كفروا بنفسه وان هذا خير النصيح لو انت من الذين
 يعرفون كذلك نطق سان ربك حبا لك لتسرب فى نفسك
 وتكون من الذين هم بذكر الله هم يفرحون والبهائم عليك وعلى
 من انقطع من الذين كفروا واشكروا بالله الواحد الفرد الغرر المحبوب

١٠

ط حسين

بسم الله الاعلى

ان باحسين اسمع نداء الحسين مرة اخرى ثم علم بانه انفق روحه وحيته
 وجسمه لتدربت الآخرة والاولى انه هو الذى قام فى قطب
 الاكوان ونامدى العباد الى ربهم الرحمن وما منعه ظلم ظالم ومنع
 الذين كفروا بالله رب العرش العرشى قل انى ابا الاوفى
 الابى واذا اينما وكل الاشياء وانه هو المذكور فى الصحف الاو

4

جواب ميرزاى فى الطاء

هو الله الاعلى

هذا كتاب من لدن هذا المظلوم المحزون الذى آمن بالله وتخذ الروح
 نفسه حيا وكان من الذين هم فى ايامهم الفقهون لتحرر كلماته و
 تذكروا بفضل تنقطع عن الذين هم بايات الله لا يهتدون ان يعبد

+

طوبى لك بما سمعت نداء الله وانقطعت عما سواه و ارد
ان تقضى نفسك بته الذي كثر شوكه الالة والعزى ثم اعلم
كلما جرى من ظلم العزاة لمخوم في لوح القضا ومنه ما ظهر في الظاهر منه
ما يرجع الى الباطن وكذلك قضى الامر من لدى الله بعكس الالباحى اتى
قبلت البلايا كلها لنفسى والذي شرب من كأس حبي رنصب مما
فتدنا ويشهد بذلك او لو انتهى تكسنت الا تحزن من شىء اتمعك
لا اله الا هو العلى الاعلى والبهاء عليك وعلى من فاز بايات الله الكبر

استدراك

ط جناب محمد ابن ح قبل س
الافس لا منع

كتاب من كذنا الى الذي فاز بايام ربه العزى لمخار وسمع النداء
اذا ارتفع باسحق من هذه السدرة التي تنطق في قلب العالم انه لا اله
الا انا العزى الكريم طوبى لك بما ذكرك القلم الاعلى اذ كان
بين ايدي الظالمين انتم تحت جنات عتاي ان حفظوا هذا المقام
العظيم ينبغي ان يحترقك لدى العرش ان رتبك لهو المربي
العاليم الحكي ان اذكر من قبل من سمى بعكس قبل نبيل قل طوبى لك
بما سمعت امر ربك وكنت من المشتعلين انما تحت الذين حشوا

مجلد لاسيات متوكلين على الله المقدر القدير ثم اذكر الاخر وشبهه بذكرى
اياها ان فضل احاط العالمين انما البهائم عليكم من لدن عزيز حميد

ط جناب ح قبل س عليه بها الله ت
باسم محبوب عالميان

نامه ت مطهر اعين ذكر الغير بمنزلة الكبر انور وارد الله الحمد بفيوضات نائنا
اهتبه فانرى وار جسد دائمه باقيه مرزوق نعيما لك بما فرنت
بانوار الوجوه وار تقيت الى مقام طلع من فقير الاستقامة الوفاء ان
رتبك لهو لمجرى العلم نهدك نصرت رتبك ومانعك عنه
اشارات الذين ظلموا ولا حجات كل منكر عنده اين شهادت
كاز قلم على درباره انجناب نازل ان فرح وكن من اشرار كرين
انشاء الله الرحمن در كل حين ان نصرت امر موفق بشيد چه كه
اليوم امر كيه الرزم از كلمت تبليغ هر كه في الحق يقيه نصرت بوده وخوا
بود انتم متنا كليفكم هذه الكلمه واسمى له من العالمين راز بعضه
امورات محزون امبا شيد تا ايدت عن بيته الهيه الهيه
اعانت خواهد فرمود انه مع من استقام على امره لاسباح
بسا وجهه نمايد در اتحاد نفوس كه كل بر كلمه واحده جمع شوند

+

و این فقره سبب علت تشنت نفس مشرکه بوده یعنی لذوی تفراتیک
 ان یفخر و ابک الیوم طوی لایک و اناک قد اخذتها لفا
 الغفران من ربک الرحمن رقم اسمها من الفائزین فی لوح عز
 عظیم انا الیها علیک و علی ذریکتک و من معک من احبائه
 ربک الغفور الکریم

سید

ط جناب حسین علیه بهاء الله
 بسم الله الاقدس الاله

انشاء الله در جمیع احیان او ان در ظل جرم مسترحشید و بجدت
 جمال قدم بین اعم مشغول لازال نظر غایت طرف مکرمت بان
 جناب بوده ان احمد ربک بذک و کن من الشاکرین
 و شانی بر امر قیام نمائید که حوادث امکانیه و سزات النفس
 مشرکه شمارا محزون انمائید و از ذکر مالک برتیه منع نمکند
 مشاهده نما که این مظلوم در جن عظم بین جزین مبتلا و نضه
 اسحق لو تطلع حق الاطلاع علی و رد علیه کتسوح بکاء الفاقین
 مع کک در کل احیان فرات حکمت بیان از همین عرش جانی و با
 تقریب کجا کت الیه و املاها ثم شرب باسم ربک العزیز

+

الکریم کم من بعید انه معی فی اعلی ذروره الاتناع و کم من
 قریب انه فی مقام بعید خدمات شمالدی اسحق مذکور
 و در الیوم کهت مطور اجران ضایع نشده و نخوشد
 اگر بعضی از امور ظاهره بروفق مقصود نباشد خضر
 میباش نشاء الله از فضل الهی رحمت رحمانی با صلاح آید
 فرمودنت بر امری بوقش این نیت مکر از حکمت بتائیه و
 رحمت نامنا همیه ثم علم بان الرضا قد نبی علی الله حجرة و ارتبب مالا ارتبب
 احد من قبل قد اضاع امر الله و اذاع مالا یجری القلم علی ذکره کذک و رد
 علینا فی هذا جن عظیم قدر تکبانی ارض لست مانح یفلس الله ربک و رب
 العالمین و لکن سترناه ان ربک هو سترنا لعلیم حکیم قد اکلوا فی ههنا
 حرم حرم قلنا الله و لا ترتکبوا ما یضیع به حرب الانام من ملاء الا
 بذک تشد البغضاء الی ان انی القضاء ان ربک لهو اسحاکم علی
 ما یرید فلما رأی انصر علائم الموت تاب و رجع ثم ارتقی فی بحین اذا
 غفرناه و کتبنا ه من الثائبین و بعده حضر الرضا و تاب عما فعل
 و لو ان وجدناه فی التفاق و لکن سترنا امره فضلا من لدنا ان ربک
 لهو الفضال القدیم الی ان خلنا ههنا سجن ارتکب الفحشاء و لوط بساط
 استحق ما استحق عن الله و لعلی اغوی عدة معدودات علی فسله
 ثم اتحدت فی انما انته کذک نقص کک باسحق استون

من المظلمين قد دخلت ذات يوم لدى الوجود رأيناها في سكر عظيم فلما
 منعت حجت وصاحت كذلك ورد علينا من قوم سوء خسر
 امي عبد نظر الى الله انت تعلم بحر حمتي وجمال سكوني وسماء
 اصطباري مشاهده كن چه امور ارتكاب نمودند که مع رحمتك بهر علميا
 سبقت گرفته واحاط نمود و مطر و دشتند انك لا تحزن بك
 ان لك مقاما نبيعا عند ربك تمسك نبيتك اياها انت
 يكفيا وكن منقطعاً عن العالمين ان نظرنى حب ربك بنا را
 المياه و نور لا تتحسجات من على الارض هذا معنى لك الاتك
 انت من اهل هذا المقام المنير قد حضرتمالك والذين آمنوا
 الوجود بذلك كتبنا لك ولهم اجر من فاز ببقا ربه في هذا الجن
 ان اشكر الله بما ذكرتم من العلم الاعلى وتدرنا لاجر القارين
 بهذا المنظر الكريم انما البها عليك وعليهم وعلى الهالك
 وذريتك من لدن عزيز حميد

۱۰۰

ط محمد بن جناب قبل سين عليها بآية
 هو الاقدس الاعظم العلى الاله

انا جنباك وذكرناك مرة بعد مرة اذا نذكرك تارة اخرى لتكون مطمئنا

بغاية الله القستوم كتابت منظر اكبر مشاهده شد و نفحات
 مجتهدت ازان متضوع انشاء الله نزل لايزال بغايت مخصوصه
 الهية فائز باشي طوبى لك ثم طوبى لك بما اقبلت في
 اول ايامك الى الله العليم الحكيم وفرت بما منع عنه الكثر العباد ان
 هذا المقام كرم يحاط الطاف الهى متوجه شما بوده و خواهد بود
 وما ذكرت في علم الطب نعم ما علمت انه لو يدرك ان طهر و كن
 من اشكرين فيوضات الهية وآيات غيبية صمدانية
 شامل شما بوده همت انشاء الله موفق شوى ترخيص لسان
 مذکور وآيات الهيرابان سان ترجمه نمائى تا ابل غر
 از مشرق وحى الهى ما نزل من عند مطلع شود بهاء عليم على من علم

۲

ط جناب حسين عليه بآية

هو الله
 الاقدس الامنع اعظم

قل اللهم يا الهى لك الحمد بما جعلت لنا طقا باسمك وخادما
 لا امرك وخصت من بين العباد اعرفان نفسك والتوجه الى و

اسلك مشرق ذاك مطلع كينونتك بان تجعل اعما
كلها عملاً واحداً في حبك واذا كاري ذكرًا واحدًا في حبك
ثم اشربني في كل الاحيان بسبيل عرفانك كوثريانك
لينجذب به قلوب عبادك فبهدية خلقك انك انت

المقدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز الوهاب

سج

طالب بن جناب ح مح

بسم المقدس عن الاسماء

سبحان الذي انزل الكتاب بالحق وفيه عالم لكل انفسه
على العالمين من الناس من فاز بالاقبال ومنهم من
عرض ان ربك لهو العليم الخبير طوبى لك بما كتبت
حقيق الوحي من كاس عيانه اني اقول يا ربك وتوجهت
الى وجه ربك العزيز حميد فاعلم انه لو يدرك فيما اردته قدر
لك مقاماً انه لهو الغفور الكريم انزل الله بان يرزقك
خير الدنيا والاخرة ولا يقطع عنك هبوب ارياح رحمة
انه لهو الفاعل فيما يشاء واحكام على ما يريد لا اله الا هو

المتعالى المقدر لمعطى البازل العليم الحكيم

جناب ملا محمد نبي عليه بآ الله

هو الشاهد الخبير

ان شهد بما شهد الله قبل ظهور الاسماء انه لا اله الا هو والذ
ينطق بالحق انه لهو لمكنون في علم التدرب العالمين
قل يا الله طمطمه مكم الطور وانا را افق الظهور بهذا الاسم
الذي به قام من في القبور طمطمه كل امر كان مستوراً
في حجب الغيب ومطوراً في كتب الله العلي العظيم طوبى لمن
وجد عرف قميصي ونطق بذكرى وشانتي وطاراني هو
وعمل ما نزل في كتابي امين قد سمعنا ذاك اجنابك
وعرفنا اقبالك ارسلنا اليك ما تجد منه عرف
رحمة ربك الكريم اياك ان تحبك شنوات
الاهم او تمنعك شهبكات المذنبين كن مستقيماً
على امر ربك وقل لك الحمد ما مقصود العالم و
بالاسم الا عظم بما استغنى آياتك وعرفنى بنياتك

+

اسئلك بان لا تخيبني عما عندك انك انت المعطي البازل
الحكيم

١٣١٥

ط ورقة ضلع ح عليه بيا، الله

بنام مظلوم آفاق

ای روزه مستقره نغمه ربانیه از کلمن ظهور نور احدیه بتو توجیه نموده و
به کل قدم بندامی ابدع کس ترا ندانم مگر باید چه که بانوار عرش
لا تخی و قبض جنت مبین طوی لک بما قربت بهذا الفضل
العظیم انا وجدنا منک عرف الوفاء بعد الذک منعت عنک العباد
العباد و الاماء هذا من فضلک الاخر علیک ان اشکری ربک
الغفور الکریم از امور محدثه امکانیه محزون نباشد چه که در ظل تمت
کبری ساکنید و در سایه فضل منبتی مستقر از قبل تو حی مخصوص
ان روزه بدین قیل علی رسال شده هذه مرة اخرى فخذنا من عند
علیک انه لهُ الفضل الکریم انشاء الله در کل حیان غنائی
متابعه رحمانیه شامل انور روزه خواهد شد ان ذکر می اما، الله فی
هناک من قبلی و شریعتی بذكری ایا من انه لهُ الذکر العظیم انما لهما
علیک و علی ذریعتک من لدن رب العالمین

ط ورقة ضلع جناب ح و سینه بهاء

هو انظاه من اقول لبنا

کتاب انزلہ الرحمن لورقه من اوراق سدره لیبیان لیجذبها الی مقام
لا تری فی العالم الا تحت انوار اسمی الاله عظیم الذی اذا ظهر تاحت
الاصنام و اضطرب کل جاهل بعید یا ورقتی ان اسمی تدانی انه
لا اله الا هو مع البصیر ضعی ما عند الناس و خدی ما تاک
من لدی الله المعطي الکریم قد نزل لک فی کل سنة کتاب
لا تعادله خزائن الارض تشهد بذک من کان مستویاً علی عرش
العظیم تمسک بجبل عنایتی ربک ثم انطقی بما یتلک الروح
الا عظم من هذا المقام الکریم ایا الهی مجوبی و المذکور فی
قلبی اسئلك بالاسم الذی جعلته سراجاً لعبادک و شیه الارقانک
و شمسا لافق سما عرفانک بان تویدنی علی ماتحت و ترضی انک
انت مولی الوری و المشرق من الافق الاعلی تعطی و تمنع لا اله
الا انت الغفور الکریم ای رب لا تخیبنی عما کنت تبصیر
ولا تمنعنی عما اردته لا ما تاک اللانی نطقن بذكرک و ثناک
و طفن عنک العظیم ابها، علیک و علی من و علی من
معک من لدی الله رب العالمین

سید

ورقه حاجر

بسم اللطيف الباقى بالازل

هذا كتابى لا تمى لتسرب آياتى وتطيرنى هوآء ذكرى وتذكرنى بين امانى
كذلك رقم من قلم قضائى على لوح تقديرى سطوبى
لمن توجه الى الله فى هنن الايام التى فيها زلت اقدام اكثر العباد
الامن شاكرك العالى الحكيم ان اشكرى ربك وسجدي
لوجه العزيز لم نسير لا تحزننى عما ورد على الغلام انه فى سرور مدين
قد قبل البلاد والارض كلها ونظم الظالمين فى سبيل به العزيز العزيز
العزيز و الحمد لله محبوبك ومحبوب العالمين

منه

فيه عرفت بسلطانك وقدرتك وعلوك واقدارك وسموك
وتعلاتك اسلك يا فالق الاصباح ومرسل الارباع
باسمك الذى به سخرت العالم واستقر به اسمك الاظم على
عشر امرك وكبرى احكامك بان تقرر بها فى كل الاحيان الى مطلع
ظهورك ومصير امرك ومهبط حيك ومشرق مشيتك
ومبد ارادتك ثم قدر لها فى التصفية العليما ما تقر عندها
ويفرح به قلبها اى رب فاعمل بها ما ينبغي لتسببها اليك
ثم حفظها عن كل ما يكرهها رضاءها فى ظلك لك انت
المقتدر على ما تشاء شهيد بسلطانك من فى الغيب والشهود الا
الا انت المقتدر المتعالى العليم الحكيم

منه

ط ورقة ضلع خباب قبل من عليها الله

هو المنادى العظيم

يا ايها الورقة ان اسمى ندائى انه لا اله الا هو الغفور الكريم قولى
لك الحمد يا من يظهر كظهور الدلائل من تحت القبور
وترين بحر البرهان بفلان البيان وسرت نسمة اسمك الرحمن

ط ورقة ضلع خباب قبل من عليها الله

لمحسب على فى ضدن ولسنت
بسمه امين من الارين اهلوا

سجاناتك يا اظهر ترى ورقتى تمسكت بسدة ربوتك ونطقت
بناتك واقبلت ليك اذ سمعت نداك وارسات ايك كتابا

+

على الامكان بان تستلني اطوار اوراق سدره غيايتك ولو تبتني
 على ذكر ينبغي لك في ايامك اي رب قد شهدت بما شهد
 لسانك في ملكوتك واعترفت بما اعترفت به فلما ^{الاء على}
 بين الارض والسماء اسلك يا مالك الاسماء وسلطان الاشياء
 باسمك الذي به ظهرت لنا لي علمك و اسرار حكمتك بان
 تجعلني بكل منقطعك اليك وتمسكته بجبل فضلك ثم شرسني بحق
 الاستقامة بيد عظامك اي رب قد شهدت الاء
 بقوتك وقدرتك و غلبتك والملاء الا على برقتك
 و غلبتك وسلطانك اسلك بان تكلمت لكل شئ من
 ما ينبغي وجودك و كرمك انتك انت المتقدر المتعالى العليم الحكيم

سدره
الاء

ورقة خت التي تطوق العرش

سبحانك اللهم يا اظهى هذه الورقة من اوراق هذه
 التي ارتفعت يا سبحانك وحركتها ارياح فضلك الى ان قبلت

مشرق حرك مطلع غمايتك واقترت بوجدانتيك واعترفت بنفسك
 اسلك يا مالك الاسماء وفاطر الارض والسماء بان تحتب لها
 ما كتبت به لامانك اللاني لطيفن حول حرم لقائك وفرن بزياره
 جمالك ايرت قدر لها ما تقر به عنها ثم حفظها في سر ادق حفظك
 و خبا عمتك انتك انت الكرم ذو الاسم العظيم فانظر اليها لخطا
 عين جنتك وانز قلبها بنور عرفانك على شانك لا يبعدها شئ
 عن النظر الى شط مؤهيك ايرت لما تمسكت بجبل فضلك لا تحرمها
 بوجودك احسانك انتك انت العزيز الحكيم ان علمي يا ورتي ان كلمة النصير
 ارتقى الى الرفيق الاعلى وكتار اضيا عنه يشك بذلك هذا اللوح عين
 ورائه اتم الكتاب انه حرمنا جبر في سبيل الله الى ان استقر ظل العرش
 وكان الله على ما اقول عليما قل يا قوم لا تتكلموا باهواكم اتقوا الله
 ولا تتبعوا الذين يقولون مالا اذن الله لهم يتكلموا باسحق اية كان

بكل شئ عيلما وشهيدا
 ط ورقة هاجره

الابحصى

الاقدر

الورقة انشاء الله اذ خلق منقطع بحق متمك باشي اليوم نسبتها
 مقطوعت چه حق موجود و نسبت با وصل مقصود اتمك

شاهرا كنى
 روضه ٥
 است

الاء

٦٣

نسبة ربك العلي العظيم . از امورات وارده محزون مباش حد
 تا نسبت بحق محكم شود اينت اصل عمل و سلطان نشب
 ان تریدی معين انکه معيک وان تریدی الناصرة فهو
 وان تریدی الاب لعسري انه اشفق منه وان تریدی الاخوة
 انه ارحم منهم اليك تمسكي بهذا الرحيم العطف الغفور العزيز الكريم
 آنچه از قلمت دم جاری شده اثر آنرا مشاهده خواهی نمود
 لولا معيک نسبة هو لا و اعمال نفهم و افکيات السنم و عيهم باهوم
 و تمسکی بهذا بل محکم الميتين از حق محسوب بوده و نشاء الله خواهی بود
 ان اجعلی قلبک محلاً لحيبت ربک الواحد العزيز الفريد
 كذلك يا امرک القلم الأ على فضلاً من عنن عليك ان اقرني تا اقل
 لك ثم اعلم ما امرت به على تعين بسين اما البها عليك
 و على من معك من لدى الله العليم الخبير

بسم الله الاقدس الا

هذا كتاب من لدنا الى التي آمنت يا بته ربها وفازت بانوار القدس
 وشربت حريق حبت من ايامي الرحمن في اياها ان يا
 ان اذكري ربك في السر والنجوى في هذه الساعة التي تت

ميقاتها لا تخزني في امر ثم توجي قلبك الى هذا الأفق الذي سر
 منه شمس طاب ان كرام ربك بانوارها ان استظلي في ظل سدة
 الأعرش دعى كلشي وخذي كلمة الله تقوة من لدنا طولي لمن فازها
 وهبت اعليه نجاتها انه لا ينبي امانه اللاني توجهن اليه فوف
 يستضيي جوهر من عن انوار بن الشمس شرفها طولي لك ولامة
 فازت بما قدر لها في كتاب الذي رقم فيه لكل لفضن جبراتها
 والبهاء لامة توجهت قلبها الى رب الأخرة والأولى وودعت الدنيا
 عن ورائها

ط ورقة جبر عليها بها الله

الأقدس الاقدا العظيم

قد خسر كتابك لدى العرش وجدناه مقدساً عن ذكر الأغيار ومطهر
 عن اثار الغالين طولي لك بما فرزت بفضل الا عظم وما
 تأثرت فيك كلمات المشركين و ما منعك النية عن
 مالک الأحدييه و ما بعدك تقرب المضمين تالله هذا
 يوم لا انساب بين احد الا من تمسك بحبل نسبة ربه العليم الخبير

السلام

لا تخزني عما وردك في مناشك كرات في كل الأحوال ته معك ورت
 العالمين يخفيك نسبة اياك تمكي بها وقولي لك الحمد يا محبوب
 العارفين ابي ورقه كتاب و منظر احديه حاضر و بين يدي مذکور آمد لله
 الحمد که باين عنایت عظمی فائز شدی و بشکرت کبری مشرف کشتی و
 نسبت ظاهریه ترا از جمال حدیه منع نمود قسم بحال قدم
 که همین شرف کافیت ترا مظهر باش بفضل حق آتیه شکر الی
 نفعه رغماً لالف المشکرین در کل احوال لده العرش مذکور می و از سخا
 رحمت رحمانی بر تو مبذول شده و خواهد شد انا زفک با بحق
 ان ربک علی کلشی قدیر ان بعد الواح منیعنا زل ار سال میشود
 قد الحمد که بذکرش فائز می نیستش منقح و ممتاز و مع نسبته لا ینبغی نسبة
 احد من العالمین قولی ان الحمد لله رب العالمین اتماماً لیهما علیک
 و علی ذریکت من لدن علیم حکیم

رسیده

هاجر ط

بسم الله الاقدس لا

ان ما یورثی ثم می قد تمعنا حنین قلبک و صیح فوادک و صریح کنینتک
 فی حبک محبوب العالمین طوبی لک بما صنعت حب الدنيا واحد

حله

مت الله معینا التفکرت و شربت حق الاطهر من بدعنا یتهد العالم الیک
 باعته لمشکون باهو انفسهم و ان هذا نظم عظیم ان شکر می ربک
 بما ایدک علی حبر و ما منعک الدنيا عن التوجه الی وجه الله العیز
 الکریم کما احجبت ختی بها عن محبوب الأبداع و اختارت
 لنفسها از خارف الدنيا و عرضت عن رضی لله محبوب و العارفين
 کل حال آمین بده آتیه موافق و کل توبه الی الله الی الله
 و همی و ورقه رضوانی بین الموحدين كذلك القیاق قول الحق
 تفرحی و تکونی من اشکرات فی لوح غفر عظیم مرتبه

ط و رقه ضلع جناب قبل سین علیها الله

بنام خداوند مهربان

اگر چه حوادث زمان و ظهورات فستتان قلوب را مکرر نموده و لکن اند
 صافیة و نفوس کتبه که از حق ایقان و کوشش اطمینان در ایام الله ششیده
 غوغای ناس ایشان را از نفحات ایام رحمن منع نماید لازال
 بخت الهی مشتعل بوده است و اگر دوستان حق بنصایح
 مشفقانه عمل نمایند هر شبهه کل شرط احديه قبال میگردند و هیچ فتنه

+

۷

احداث نمشد و لكن قضی بقضی انشاء الله ان ورقه در كل
احوال بندره ربانیه متمسك باشد و بذكرش ذكر از حق جل و
عز سائل اولیم كه كل اموفق و سید بما یحب و یرضی انه لهوا لمقتدر
القدر اما مقبلات از جانب این مظلوم تكبیر برسانید لیجرب
ذكر الله و یقرب من الی المقام العزیز الممنوع البهائم علیك و علی
الذین انظرهم الله منك بدوام ملكوت ربهم لمقتدر القدر

سید

ورقه هاجر

بسم الله المنع

ان یا امی قدر سلنا الیک تجلیاً من تجلیات انوار الوجیهه لرحمة
من لدنا علیك و علی عبادك من ان یا امی لا تخزنی عن البعد
ثم اذكري ربك فی اللیالی الانهار و ان ذكره حبیب قلوب
المشتاقین انیس فئدة الموحدين تالله كلما تذكرین ربك الرحیم
انه حاضر القاد و جبك و انك ان لا ترینه انه یراك انه لهو العله المحط
و كلما تادین انیسع ندانك و یحبك عن جهة عرش عظیم ان یكبتی
بذكر الرحمن ثم لقطعی عن الدنيا و خلق فیها و ان بها و رد علی المحبوب مالا
و رد علی العالمین ان یا امی ان ختی ارادت و و ادعت و عرفانی

قلما استبها الدنيا اشتغلت بها و عرضت عن جمال الشریق المنیر قد احار
لنفسها معینا من دون الله و وضعت ربها الرحمن الرحیم و قطعت نسبتها
من الله و تمسكت بنبة المشرکین فوا حسرتاً علیها بما بدلت جمال الرحمن
بابن الدنيا و باعت یوسف الله بالدرهم و الدنانیر اذا یسک من
فعلها اهل ملاء العالمین ثم اهل الفردوس ثم جنود الوحی و الالهام عند
عرش ربك العزیز العظیم ان اذكري ربك بهذا الدعاء
سبحانك اللهم یا محبوبی مقصودی اسئلك بحالك و بندانك
و بذكرک ثم باسمك الذی منه شقت حجابات الاوهام بان تجعلنی
منزلة عن الدنيا و اشارتها لئلا اقبل لهما و اعرض عن محبوب العالمین
ایرت ایدنی علی ترکها و تجتنب منها و التقرب الی نفسك المظلوم
و انك انت المقدر علی ماشاء و اتكسات المهین لقسیم

خت

بسم الله الایع الاقدس

ای من الله عسر الیری از عقب و هر ضطر ابیر اطمینان نی
و هر فراق قرب و تقا مقدر و اگر ایا زاکیات و عباد مویز
بستی بقای حق موقن شو تذاریستی و فقای خود نرسند و از هیچ

سید

حوادثی محزون نشوند چکه لمنزل ظل مع شرم بود و در حوال او
 متحرک و نیز مع شجر شریها کاهی ظاهر و کاهی مستور و کن
 نیستی و فانی ظل سب قرب و تقاضای او شده و جز ابرار از این
 کانس نصیب نبوده و نوحه بود و هر نفسی باین مقام فائز شد
 و اراده خود را در اراده حق فانی نمود لازل در قرب حضرت لازل
 بوده لذلیر جا باشی نزد ما حاضری و پینیدی اللہ قائمی حمیتی
 علیک و علی اماننا الذکرات و من ذون ذکک فی کل الايام تحضر
 حقایق کلیشی لدی العرش تقصین باورد علیهم وکن اناس لا شعرون
 ولا یفقهون

ط ورده ضلع جناب ح س علیما با آتیه

بسمی العلیم

این ورقه ای است که از من شطراش آتیه سجدتک الی ملکوتی و یریک من
 آیاتی التي احاطت العالمین لعسری تقامتک علی الامر خیر من عمل
 اکثر الناس کذلک یدکرک ربک بالفضل آتیه هو الغفور الکریم قد
 جعلناک ورقة من هذه الشجرة التي تنطق فی العالم انه لا اله الا انا القوی
 القدیر قد حضر کتابک لدی الوجوه الذی ارسله اسمنا المهمة قد قرنا

واجبتک بهذا الكتاب الکریم انا نذکرک فی اکثر الاحیان
 باوفیت بميثاق اللہ عهدہ و ما منعناک اشارات المیرضات
 و کلمات المضرین تحریکی علی الشجرة باریاح رحمة ربک الرحمن
 و قوی لک الحمد یا محبوب العارفين قد رنا لک
 فی اللوح ما هو خیر لک عما خلق فی السموات و الارضین ان انسی
 ما سوی اللہ و انسی بکری الجبیل انا ارسلنا هذا اللوح من شطر
 الیها نزل اللہ بان یوصله الیک آتیه هو المقدر القدر ان اذکری
 من قبلی اما فی اللالی من آتیه رب العالمین انما الیها و علیک
 و علی ذریکتک و علی الذین نعمتوا فی هذا النجر العظیم

جناب نصر اللہ خ

هو الاقدس اعظم

قد فضل آتیه الفرقان بال ترسولنا فعلوه من قبل وینوح بذکک محمد رسول اللہ
 فی اعلی الجنان و کن لقوم هم لا یفقهون قد فرحو بما عملوا کما فرح
 الذین قتلوا حسین ان ابروا و لا تکلونوا من الذین هم لا یفقهون
 قد نله الظلم علی شان ناحیة به السماء و الذین آمنوا باللہ
 ان القلم استجی ان یدکر ما ورد علی بضعة البتول

واللسان اقرب بجزءه عن كرهه لمصيبة التي احاطت الملك والمملوك
انا ذكرنا لك يا اور على اسمي الحيا من الذين كفروا بالله في
ازل الازل تشهد بك اعمالهم ان ربك لهو الحق علام الغيوب
سوف تقضي الدنيا وعز الدين ظلموا اذا سجدوا انفسهم في بابها وتقر
وليس من يخبرهم عما تدر لهم من لدى التدرب ما كان ما يكون

رسالة

جناب فرج الله عليه بآلته

هو الاقدس

كتاب مطور يشهد له ائمة يوم قد نزل بالحق في هذا المقام المحمود
لا ينكره الا كل مشرك مردود من انكره انه انكر ربه في ازل الازل يشهد
بذلك مالك الوجود الذي ينطق انه لا اله الا انا المهيمن على ما كان ما يكون
ان الذي اعترف بما اتى من سماه افضل انه من اسأل البها يشهد بذلك
مشرق الظهور والذي انكره من اسأل الوقوف لعمرى قد نزل في اللوح
ما تقر به عيون الذين آمنوا بالله العزيز الودود بيده ملكوت البيان
نزل يشاء انه لهو الضروف العلوفا انا نخبر من هذا المقام على
وجود الذين ما منهم الهوى عن ملك الور واقلوا الى الافئدة

في ايام رحمتك مالك الغيب والشهود قل سبحانك يا من في قبضتك
ملكوت الاسماء في يمينك زمام الاشياء سلك باسماك
اخشى بان تنزل لي من سما رحمتك ما يطرني اليك ويحفظني عن
دونك انك انت المقدر الذي شمدت الذرات بقدرتك
وقوتك لا اله الا انت علام الغيوب

بسم الله

رس جناب اسد الله

بسم الباقي الكافي الأبدى

كتاب من لدنا لمن اراد ان يتوجه الى جبرته ويعرف مولاه القديم
نشدان توقفك بغير عند الله عن الذين ادعوا الأقبال وظهر منهم
مالا ظهر من الأولين انا نجد منك عرف احب لاذنلت لك
الألواح من قبل هذا اللوح المسبيح ان ربك يعلم ما لا يعلم
احديه انه لهو امين العالمين ان اسمع ما ينصحك به لمجون
اذ كان مظلوما بين ايدي الظالمين لا تعلق اقبالك بشئ من
الامال تفكر في غلظة امر الله سلطانه ثم دخل فيه منقطعاً عن
الارض من اذ خير لك ان انت من العارفين انه ما اراد لنفسه

ف

من شیئی شبیه بذکک سجنی و بلائی طوبی للمنصفین ان الذی اقبل لیه
یقدر ما هو خیر لانه لاهو الفضال الکریم لا تمنع تفکک عن فیوضات
ایام اللہ انھا لا یعاد لهما ملکوت ملک السموات والارضین
تمسک بجبل عطاء ربک وتثبت بذیل اسمه الغفور الکریم یبانه
قد یحیی من کل شئ لانیکره الاکل غافل بعید نسل اللہ بان یو
علی الاستقامه علی امره و یجکک من الفاسدین

سید

۱۵۲
سرور معظم جناب لامیرزا محمد حسین علیہ ۶۶۹ بلحاظ انور ملاحظه فرمایند

۱۵۲
بسم اللہ الامنع الاقدار لا
قد فاز انحامد الفانی بنفحات المتصوغه من کتابکم الشریف الذی
فاح به نفحة لجنبه والوداد وعرف انخلوص بعد مالک الایجاب
از حق جل و عز سائل انکم که لازال انخسر تر ابر این شیوه مرضیه
وغایت نفعه مستدام فرماید و بعد آنکه حندی قبل قیام
کریمه که باین عبد مرقوم فرموده بودند مفصلا مشروحا

عرض شد منع لوح امنع اقدس کی مخصوص ورقه و دیگری مخصوص
ورقه بدیعه علیها بها والله و از شرط بار سال کشت لذا انیمرتبه نظر شتعال
کلیه فرصت عرض تفصیل نشد چه عرض کند خادم فانی که این آیام
بشائی مشغولست که آنی مجال مشاهده نمیشود حسب ظاهر این وجود
ضعیف را قادر بر ادای این امر شریف نمیدانم اینست که عنایا الهیه تأیید
میفرماید و الا کجا این شغل کبر و این عکس فانی ضعیف مسکین و همچنین
انیمرتبه مخصوص انجبوب و جناب آقای مکرم معظم اقا لامیرزا ۶۶۹ و ورقه
و ورقه بدیعه و مخدوم زاده الواح ممنوعه منیعہ از سما احدیه نازل و متوسط
جناب رافع ارسال شد انشاء الله زیارت آن فائز شوند مستند
از مرجم حضرت که خدمت آقائی جناب قانذکور علیه بها والله عرض
خلوص و فتای محض و تکمیل بدع امنع ارفع ابی از جانب این عبد معروض
دارد علیا حضرت ورقه علیها بها والله همچنین مخدوم زاده بها والله
ابلاغ تکمیل بدیع منسج بسته بالطف و عنایت انجبوبیت مخ ادم ۶۶
جمع غصان و افان سدره مبارکه و هل سدرق عصمت صد انیة انجناب را با دو کار
بدیعه نفعه ذکر و بجزا هر تکمیل مکتبند انما الیها علیکم و علی من معکم

۹
انامر سردار

سید

مخدوم مکرم جناب حاقبل حسین علیه بها والله الابنی ملاحظه فرمائید

هذا ما نزل من جهة العرش

خس قد حضر كتابك قمره عبدك حاضر لدي العرش وجدنا منه عرف
 حب الله ومطلع امره ونزلنا لك هذه الآيات لتشكر ربك الغني المتعال
 طوبى لك بما فزت بالاستقامة الكبرى ونصرت امر ربك انظر
 عنه اكثر الجمال قد نزلنا لك لو حاتم من عند لو حاتم من بعد
 لو حاتم سيد الامين الواحاشية زاهية ازهي من نوار الشمس في بط الرضا
 اياك ان تحزنك شئوننا المعصين ان اشتغل بذكر ربك في كل الاحوال
 انه معك وينصرك بالحق ويحفظك عن الذين كفروا بالمبدء والمال
 طوبى لك ثم طوبى بك ثم طوبى لك بما وفيت بشياق الله وعمره كنت
 ذكرا باسمه بين الذين نسبوا الهدى واتخذوا الصلال البها عليك
 وعلى من معك من النساء والرجال انتهى

١
٢
٣
٤
٥
٦
٧
٨
٩
١٠
١١
١٢
١٣
١٤
١٥
١٦
١٧
١٨
١٩
٢٠

هو الاقدس العظيم العلي الابني
 احمد الله الذي خلق الماء من بيانه اظاهه من ملكوت البقار ثم نظر
 اليه انه ارتعد في نفسه وانجد جسر منه اذا ظهرت الارض لغبار من
 قضائه لم يثبت في عالم البداء فلما انفصلا وتفردا نطق لسان
 العظمة بكلمة اخرى اذا استخرن ذاك الماء المحدث من لم شدة الظاهر
 في الامكان يفسر الامكان على ملك الارض المحدثه من اراوة الرمز

١
٢
٣
٤
٥
٦
٧
٨
٩
١٠
١١
١٢
١٣
١٤
١٥
١٦
١٧
١٨
١٩
٢٠

وصعدت منها حرارة لطيفة روحية نورانية بقوتها الى المرتبة
 العليا ليفوز بالمقام الذي فيه ينطق بان بها الاله فلما بلغت
 الى نيتها مقامها اذا توقفت في ذاك المقام الا الذي يذكر عند
 الاشارة بالفلك الاعلى ثم متزج الماء بالارض متزجا جزئيا
 وصعدت منها حرارة اخرى وانها من ضعفها ما بلغت الى الاول
 وتوقفت في مقام اخر الذي يذكر بالفلك الثاني وكذلك صعدت
 منها مرة بعد اخرى الى الثمت المقامات التي تذكر بالافلاك
 اذا نطق بان العظمة بكلمة اخرى واستدارت بها المقامات
 والافلاك ومن شدة الدوران طبع نور وقيب على وجه السماء
 اذا ظهرت انجم زاهرات وكواكب دريات فلما احاطها هيمنة سمه
 القيوم من كل الجهات صار كل واحد منها مدورا كما يرى في الشمس
 تعالى اصانع لمقتدر حكيم الذي جعل كلمة العليامبد خلق العالويات
 والقلبيات والاسطقتات الاربعه والطبايع العوالي المحدثه ثم

انه لهو لمقتدر على ما يشاء لا اله الا هو القوي القدير
 روحى كحجك الفدا قد كان الخادم الفاني مشغولا بحجج ما نزل من
 سما الوحي اذا دق الباب وجاء احد بملتبس مهور اخذت
 فللت ريت كتابا مهورا باسم اسم الله المهدي عليه من كل
 بهاء ابهاء وكان في كتابه كتاب من حطرتك اخذت وقريت
 ووبت منه عرف حجتك بتدري العالمين وعرف متك

فی امره لم یبرم حکیم و حضرت لدی العرش فی ساعه اول الیلین عرضت
 بین می ریتنا العظیم ابیکر دیکر این عبد چه عرض که از مشرق کند
 الطاف الهی چه اشراق فرمود و از مصدر عنایات سبحانی چه
 صد دریافت لسان الیکم قادر ذکر انیمقام نه انه هو الناطق
 العظیم و هم چنین لوحی از کما مشیت مخصوص ورقه علیها ۶۶۹
 که خدمت انجنابست نازل همچنین لوحیکه مخصوص یکی از امامان
 خواسته بودند از پیام غنا نازل ارسال شد دیکر چه عرض
 این خادم که از عرض نامه حضرت تلقاء وجه امع اقدس چه مقدار اظهار
 عنایت شد از بیانات انجبوب بسیار تبسم فرمودند همچنین طلعات
 طائعات از اهل حرم بسبع ابدع تکبیر با انجناب و ورقه مسرسانند
 فی تحقیقه نار غل معضین المطفی مفریات مشرکات و مشرکین متغنی
 بوده هست غلبه در هر حال با حضرت بوده و هست لکن الحمد
 بابتیک علی محوظنون کل مشرک و مشرک حجاب کل مشرکه انه یوید
 من شایء سلطان من عنده انه لهو المقدر القدر و اینکه مجدد
 از آیه منسبه انما الطاء فی لوج الی اخرها مرقوم فرموده بودند
 تلقاء وجه معروض گشت فرمودند مقصود از آن آیه نیت
 در ارض شش چون نقطه اولی روح ماسواه فداد ظاهر شدند

۹۷

لایه است از عنان غمقین و مقصود از دلج اضطراب آن ارض بوده
 و احداث ما حدث فیه و منه حضور البدیع بلوح منیع اینکه
 مناجات مخصوص جناب آقایی لامیر سید ع ب علیه بهاء الله
 خواسته بودند از قبل باتفاق جناب امین علیه ۶۶۹ الملك العدل
 امین مال شد انشاء الله بان فائز شده اند تکبیر بدیع منیع از جانب
 این عبد خدمت ایشان ابلاغ فرمایند و در باب اذنیکه
 خواسته بودند در خواندن دعیه و مناجا و اذن آن که دیکر ان بخوانند دادن
 معروض گشت فرمودند انا اذناک بذک فضلنا من عن غنا
 و نویدک کیف نشاء ان فضلنا احاطک ان اشکر و کن من کما دین
 اینکه در ذکر علم حروف و مکنون مرقوم بود آنچه نازل شد جزوه بود
 که در علم هیکل از سما مالک عدل نازل و مخصوص انجناب ارسال شد و
 در فقره مکنون هم کل امر مهون بوقتہ نسل الله بان یویدک
 علیه و ظیر منک ما ارادته لهو القوی القدر همان جزوه فارسی
 که زود انجناب ارسال شد بعد که قدر نزل فیه کل مایکون معلقا بهذا العلم
 قدری تفکر فرمایید براه الله فائز میباید و اما درباره جناب لامیر افضل
 تفصیل ذکر شد و لکن هنوز ذکر می نمود هر چه بخواید البته معروض میدارد
 و اینکه در اخر نامه در باب یارت مرقوم فرموده بودند این عبد نیت
 انخست تلقاء عرض حاضر و بالتیابه طائف و زائر گردید و بسیار

+

نوع خوشی و آفتد لله محمد في كل الأحوال غنينة نظمين منعين روجي
وروح العالمين ليراب قدمها الفدا تكبير يد بع امنع اقدس ميرساند
وينكته بجناب نيل و اسم اعجاز و عليها بهاء الله و بلاغ تكبير فرموده
بودند حال اين عبد از جانب ايشان تكبير بجناب ميرسانم جميعا
في الحقيقة بذكر نخرت ذكرند انما البهائم عليكم جميع اجباي ان ارض
از قبل اين عبد فاني تكبير لانها يبرسانيد خ ادم ٢٣٤/٩١ محرم

تکبير جناب رايشن
میرسانم
رکب میرسانم

ط سرور مکرّم معظم جناب حا قبل سين عليه بهاء الله الابن ملاحظه ما
بيند

١٥٢
هو الاقدس الامم المقدر العلي لا

+ احمد لله الذي تجل على الممكنات بالنور الذي طبع وشرق و لمع و
ابرق من افق سماه مشية النافذه اذا تجلجبت الاشياء و انجذبت
الاشياء و هدرت الورقاه على السرة المنيرة انه لا اله الا هو
والذي استوى على العرش العظيم انه لما لك القدم و مولى الامم
وانه لمشرق وحي الله و محضن علم الله و مطلع حكمه التديه نطرت
سماه الاديان و نشقت ارض الاوهام و نفت جبال نظفون

و شرقت شمسه معلوم باسمه القويم تعالى مالك ما كان ما يكون
الذي بكلمته منه انصعق من في السموات و الارض الامن بعد الورق
و تمسك بالعرصة الوثقى انه من اهل لبها و بين الارض و السماء
و الساكن في القفصه احمر آيصلين عليه الملاء الاعلى و هل تخبه لعليا
الذين يطوفون العرش في كل صباح مساء و احمد لله الذي
جعل الكلمه تنفسها الصور الامم و النا قورا الاكبر و بها فصل بين الكائنات
و الف بين الذين انقطعوا عن اجها ت متوجهين الى الافق الاعلى و المقام
الاسنى او تلك عباد مكرمون و اولئك رجال مستقيمون الذين
لا يتقون بالقول هم باعده يعملون و لا تأخذهم لومته الا هم في امر الله
لمهيمين اييم و بعد قد شرف اتحادكم بكم بكم مرة بعد مرة و وجد
من كل كلمه منه ما كان مدلا على قياكم على خدمته الله و استقامتكم على
حبه بعد الذي زلت اقدام العلماء و اضطربت افئده العرفاء و قشقت
جلود الفقهاء نسئله تعالى ان يوفقكم و يحفظكم و يزرقكم في كل الاحيا
كوشحون و يجعلكم ناطقا باسمه من الامكان انه هو المقدر على
ما شاء لا اله الا هو يمين الضير محبوب عرض بشو اين خادم
فاني مكررا بزيارت دستخط انجناب فائز شد و يك عرضيه هم
معرض داشت درين مراجعت محبوب مكرم جناب ملا علي كركم

علیه آن عرضیه مفعول شد یعنی در بجز اوراق و تحریر است
 کتیب که در محل این عبد فانی جمع شده غرق شد و تا حین این
 خادم فرصت ننمود که تفحص کند و بیاید لذا حجتاً بعرض این پرورد
 اشتغال این عبد بمقامی رسیده که آنی فارغ نیست نسل الله ان
 یوفی علی هذه الحذیة لعلی لولا فضل الله و غایة لکننت من العاجزین
 اینکه مرقوم فرموده بودند که جناب آقای معظم لامیرزا سید سعید
 علیه بهاء الله اراده فرمودند عرضیه باحت اقدس معروض دارند و
 در آنجین عطفه واقع شد و با نهایت موقوف داشتند تفصیل با
 اقدس عرض شد یعنی نص عبارتیکه از سان ایشان مرقوم شد است
 تلقاء و وجه معروض فاد قال قوله الحق انه هو المذكور فی السجین
 تحت کما طریقه لبین الغفور الکریم انا قرنا کتایه قبل ان یحب صرفان
 ربه العلیم هو السمع البصیر قد کتب فی لوح قلبه من قلم تصنع ذکر الله حبه
 انا شاه دناه و کنا قارئین بشری بما سمع لتنداء و اجاب مولاه
 فی یوم نصعق فیه من العالمین الامن شاء الله المتقدر القدر و اما
 عطف در ساحت اقدس این مور بلخونه و اجری مور خیریه بطریق
 آن منوط و مشروط نبوده و نیست و لکن چون ایشان ناظر الی الحکم
 عمل نموده اند باسی نبوده و نیست انا قبلنا منه فضلاً عن عبدنا
 و نقد زله ما درناه و ندعوله الاستقامه الکبری فی هذا الامر الازهر

۲۱ عرضیه

انخطیر قل ان طین فضل الله و رحمته انه ولی المخلصین استی
 و اینکه در باره ورقه مدیعه علیها بهاء الله مرقوم شد است مخصوصاً
 لوحی از قبل باسم ایشان از سما غایت الهی نازل و ارسال شد
 و هم چنین در این ایام لوح اقدس مجدداً باسم ایشان نازل
 و باسم جناب و ابجی ارسال شد و عرضیه ایشان هم در
 ساحت اقدس عرض شد و مقبول افتاد نعیما لها و نهیاً لها
 و هم چنین لوحی هم مخصوص آن جناب و ورقه ضلع علیها بهاء الله و
 چهار لوح من غیر اسم و لوح اخبر که باسم یکی از احباب بود
 بصحابت محبوب مکرّم جناب ملا علی اکبر علیه السلام ارسال شد که بنحی
 برسانند نسل الله ان بشر قلم ببقاء الالواح و زیارتها و عرضیه
 جناب ابن علی بهاء الله در ساحت اقدس عرض شد و بحقیقه
 بکمال محبت و انسجام و شوق و اشتیاق معروض داشته
 جمال قدم بعد از استماع اظهار عنایتا لا تخصی فرمودند و لوحی هم
 مخصوص ایشان نازل و ارسال شد نسل الله ان یوفقه و یؤیده و
 یجعل فی انفاسه شفاءً و اثرًا عظیمًا لبرء علی القلوب و النفوس و كذلك
 حیبا من حیبا لیه حیا الی الله ان ربنا الرحمن لهو المعطى البازل المقدر الیه
 امیرین که اینکه مرقوم فرموده بودید که شخص از علمای علم ریاست

از قبل

از افلاک و سیارات و حرکت آن از آنحضرت سؤال نموده
 در ساحت اقدس عرض شد قال عز و ذکر یا ما قبل سین
 اگر بائس غافلند که این بیانات فوق آن مطلع علم الهی قبال نمینموند هر اینه
 جمیع علوم مکتونه بجز صد ظهور و شهود مشاهده میشد عنایت حق
 بمقامی است که هیچ تفسیر اما یوس منفر باید و لکن خود نفوس محجاب
 خود شده اند و سربهای او هام طائرند چه مقدار انکما که در ارض سیر
 و این ارض توقف در عراق از علوم متفرقه سؤال نمودند
 جواب کل شأنکه احدی قادر بر اعتراض نبود از سماء علم الهی
 نازل لکن احدی از آن نفوس بجز معانی فائز نشد چه مقدار از حکما
 که از اقوال حکمای قبل سؤال نموده اند و بعد از اشراق شمس حکمت
 و از عنان بان محجب مشاهده شده اند بسم الله الرحمن الرحیم
لا یحیت الا ان یطق بما خبره نقطه لبس یا الله لا اله الا انتا اله القیوم
 نهی و لکن در ایام توقف در عراق رتبه از سماء مشیت در ذکر انمیتا
 نازل آنچه در نظر این عبد است عرض مینماید از جمله در آن درقه سیاره
 عدد نوزده نازل شده بود و فرمودند هسوز تمام ذکر شده
و آنچه از سموات و افلاک در آن ذکر شده بود غیر آن معانی
بوده که ناسس ذکر نموند باری بخت حسن الله الام

و ذاتی لثرب قدومه الاعترفا فرمودند که در انمیتات شری و قوم
 فرمایند انشاء الله از بعد ارسال میشود چون حال مشغولیت تا آخر افتاد
 و رساله که از قبل مر قوم فرموده بودند در ریاست مدن نزد جناب ثانی علی اکبر
 موجود است ملاحظه خواهد فرمود خدای احد شایسته که این عبد اگر
 من غیر تعطیل و تعویق متصلاتما دیا بذكر انجناب مشغول باشد قلم و قلب
 از شوق و اشتیاق ساکن نخردد معلومست که ما ذکر نما محبت را
 محمود سازد بلکه بر حرارت آن بنفیزاید و ما ذکر ترمی و رتبه الرضوا
 التي صعدت الی الله بسم الله الرحمن الرحیم لعمرك قد نزل لها من سماء عنایت رتبا
 ما لا یجوعن دقر الامکان ان رتبا هو الغیر الملتان خدمت جناب
 همیز افضل الله علیه بها الله بذكر تکبیر ما لا یحیی مصدعم انشاء الله
 در کل حیوان بکمال روح و ریجان بذكر و شنای حق مشغول باشند اهل
 سبحان الله یکدیگر را فراموش نینمایند نزل الله ان یؤیده ویؤید فی کل
 الاحوال نه لغوی المتعال جمیع اهل سبحان تکبیر میرسانند غصین
 اعظمین و روح من فی العالین لقدم طهرها الفداء آنحضرت را بذكر
 تکبیر ابدع عظمی و اگر و بکنند همچنین سل سردق
 عصمت ربانیه و افان و در صله نیه کل تکبیر انجناب
 میرسانند انما الیها و الروح و الذکروا
 عیضه ختم من معکم خ ادم ۷ شعبان

کتاب...

تکبیر

ط سرور مکرّم جناب لامیرزا حسین علیہ بہاء اللہ ملاحظہ فرمائید

بسم المقدّس عن الأسماء

کتاب الحمد یا الہی علی ما ایدت اجابانک واوراق سدّ محبتک
علی ما ینبغی الہم ولہن فی یا مک وهو الاستقامۃ علی امرک للقیام
علی ما یلیق لنببتہم الی جمالک وطلعتہ احدیتک طوبی لمن سبّی
بالاسم الذی حمل البلاء فی کلّ دور وعبس فی سبیل محبتک
وللورقۃ الّتی نسبتہا الی نفسک و ذکرتمہا فی الوح عزک من قلم
عنایتک انت تعلیم یا الہی حین الذی حضرت عرضتہا و مکتوبہا
الذی ارتفع فیہ صرخیا وحبیبہا لا مرک و ماورد علی جمال متکلم
کیفاخذت نار الأحران ارکان ہذا الفانی و لکن یا الہی ایتہ
من جہتہ خسر ی لما رأیتہا مستقیمۃ علی حبک و ثابتہ علی امرک
و طاعتک طوبی لہا بما وفت وعدک و ما نقضت الميثاق
فی ہذا الیوم لطق لا اذا یا الہی و فقه و ملک الورقۃ علی جمیع ہا
و ترضی اذا انک انت المقدر علی ما تشاء لا الہ الا انت الغیر
القدیر مکتوب ان سرور مکرّم کہ عرف حب یا ک قدم از کلماتش متضوع

وساطع بود باین عبد فانی رسید و ہم چنین عرضہ ورقہ
کہ باحت عرش معروض داشتہ بودند امع مکتوبیکہ نوشتہ
بودند طوبی و روحی از برای آنجناب و آنورقہ کہ بنعین عقین
از جمال رب العالمین ممنوع نشدند و از سلسال بیان طلعتہ جز
سبیل معرفت جمال سبحان بمیاء بیانات انفس مردودہ
و محبت بخشند و این نیست مگر از تائیدات غیبیہ الہیہ و اید
عنایت محضہ کہ حط نمود آنجناب را عما لا یلیق لنببتک الیہ
و مؤید فرمود بما ینبغی لظہور الطافہ الیک و دیگر عرضہ
کہ ورقہ عنہ باحت اقدس معروض داشتہ و مکتوبیکہ نوشتہ
بودند تمام تلقا و وجہ مانع معروض شد جمال مظلوم شا
حالت کہ از قرأت چه حتراتی در قلب ظاہر چه کہ آنچه نوشتہ
و تکلم بان نمودہ لبتہ و لوجہ اللہ بودہ ہر کلمہ کہ بخلوص لبتہ از فم ظاہر
میشود آنکلمہ در جمیع وجود مؤثر بودہ و خواہد بود دیگر چه عرض
کنم کہ چہ مقدار ظہورات عنایتیہ و بروزات الطافیہ جمال حدی
در بارہ آنجناب و ورقہ مشاہدہ نمودم تا اللہ لو ایدان
اذکر نیزدا البحر ولا یتیم ذکر ما شہدت من عنایات مالک
القدم فی حقکم انشاء اللہ لا زال بعنایات خاصہ
بتیہ کہ الیوم تائیدات استقامتیہ بر امر است

ص ۵

مؤید و مخصوص باشند و از بدایع الطافش خود هم مسرورانته
 لهو الکریم الغفور لوح المنع اقدس مخصوص انجانب و درقه
 از مصدر مکثیت نازل ارسال شد دوستان آن ارض
 کلاً و طراً از قبل این فانی تکبیر لانهایه برسانید مخصوص صاحب
 معظم جناب لامیز اعتمد و جناب لامیز احمد علیه ابناء
 و طافه که ذکرشان همیشه در کتاب انجناب بوده و لدی
 اهرش مذکور بوده اند تکبیر لانهایه از جانب این عبد
 خدمت ایشان برسانید و اینکه استعدای لوح مخصوص
 ایشان فرموده بودند مروض شد بحال غنایت در با
 ایشان ظاهر انشاء الله از بعد لوح منسج مخصوص ایشان
 نازل ارسال میشود چون در توجیه این رافع چنان قرار شد
 که همان جواب عراض رسال شود لذا این مرتبه فرستاده شد
 و اینکه از آیه مبارکه ان طسآ فی و کج و من ارض الفاء
 قد طس شبری سوال شده بود بحال نشد که مخصوص در سار
 اقدس عرض شود و لکن آنچه این عبد از این آیه مبارکه
 و آیات دیگر که در لوح همیشه نازل ادراک نموده
 مقصود احداث نفوس غیر منستییه است در بعضی بلاد

تخصیص بان ارض هم ندارد / نسل الله بان یحفظ الكل عن
 الماکرین و خذع المفقرین و الکاذبین و آنچه در امر مکتوم
 مرقوم شده بود انشاء الله تفصیل عرض میشود و از بعد
 جواب ارسال میگردد و اینکه در باره نرسیدن
 التوجه مرقوم داشته بودند بسیار این عبد تعجب نمود که خا
 امین امر حق ناخیر نمودند این بغایت عجیبیت از ایشان این ایام هنوز وارد
 نشده اند و دیگر بعد از این تفصیلات معروضه جناب اتاحن
 علیه بحسب الله و در باره بسته مکاتبت انجناب را رسانیدند
 انشاء الله جواب آنهم عنقریب میرسد دیگر جمیع دوستان را
 که از کانس محبت و الطمینان اشتهامیده اند و از ماسوی سد فارغ
 و از ادکشته اند تبخیر لایحسی از جانب این عبد فانی برسانید
 اغصان سدره منسیعه متنفعه رفیعیه است و افغان دو حه رتبه
 آن جناب بسبب بدایع از کار روحیه و تکبیرات منیعیه بهتیه ذکر و مثنی
 و کبر مبلغند و همچنین جمیع اجباء الله چه از طائفین چه مجوز

جمیع تبخیر لانهایه بانجناب میرسانند

مخدوم زاد با و اسل بت را کلمه تکبیر
 بکر منسج اینی برسانید انما الذکر و العز و البها علیکم خادم الله

۹۱

ط سرور مكرم جناب آقا ميرزا حسين عليه السلام وعناياته من اسئلتنا
وقاملا حظه فرمايند

١٥٢

بسم ربنا الاقدس الام العظيم العلي الابهي

الحمد لله الذي خلق القلم الاعلى ونفخ فيه اذا انصعق من في الارض
والسمااء الامن شانك مشيئة النافذة وارادته المحيطة وهم عباده
مكرمون الذين ما حوتهم سيوف الابداع ولا جنود الاخرع هم
الذين وصفهم التسم في كتب القبل والبعده تشهد لهم الفرقان
ومن قبله التوراة والانجيل والترجور وما نزل من لدى تلك الغيزر الودود
الحمد لله الذي بعث من كل قطر من ماء اوليايه خلقا لا تحصى عدتهم
الا نفسهم مشارق حبه ومطالع وده وهم ايادي الاحمر
بين خلق وهم الذين نصر والهد في كل الاعصار وقاموا على ما اراد الله
على شان ما اضطربوا من الملوك وسطوتهم وما منعهم عن الحق صليل سيوفهم
وصهيل خيولهم قد نطقوا با على لتدوين الارض والسمااء ودعوا الكل
الى مولى الوريثي وما لك الاخرة والاولى ورب العرش والشرف

اسئله تعالى ان يكتبني من جنههم والذين استظلوا في ظمهم وشربوا
حق لفضل ما ياد بهم انه لهو المقدر على ما يشاء يفعل ويحكم وهو
الحاكم المقدر العليم الحكيم **فكحل** **يا حيد فواد** قد جمع نخادم
ما عن به عذريت شانكم على اغصان دوحة الوفا اذا حضر كتابكم
الذي ل على حجتكم مقصود العالم وما لك القدم الطاهر بالاسم الام علم
بعد طلاعي بما فيه قد اخذني الفرح والسرور على شان كل شان
القلم عن كره نسئله تعالى ان يوفقكم ويجبركم بحسن اجراء من بدايغ فضله
لهو لفضل الكريم فلما حركتني نفحات حجتكم وقومات آثاركم صعديت
الى مقام القرب والهدس والجمال وعرضت با فيه تلقاء وجه ربنا
المتعال فلما انتهى نطقك سدره انتهى على شان خرج عن جدي
حكيم الاحصاء قد كنت قائما تلقاء العرش متحيرا متفكرا الى ان قال
وقوله **يا عبادي احضروا** ان ذكره من قبله وقل انما ذكرنا
في الكثرانيين وارسلنا اليك ما قررت به عيون الملأ الا على
ان ربك لهو المعطي الكريم هذا يوم فيه نطق الملكوت الملكوت
الواحد الفرد الخبير قم على ذكر الله وثنائه ثم اذكره بذكره تصدق
عرفه في العالم لينجذب به كل قلب اقبل الى الله رب العالمين
كمن كره بهدي الله عباده الهامنين وكلم من شانه به رفع ذكره
بن سلق ونسب رايه الامر على كل جبل رفيع قل يا قوم انظروا

في القرون الخالية و انصور لشيد ما بقى من الاول من البشر و لما
 يرى من الآخرة من اثر قديهم كل بناء مرتفع و نهدم كل
 هيك من اين القيا بيرة الذين عسرو القصور لا نفسهم و اين
 الفرقة الذين جعلوا انفسهم شركاء لبارئهم قد تركوا التصور
 قهرا و اخذوا القبور اخر من لدى الله المقدر القدر احسين
 ان استمع نداء المظلوم الذي ينطق قلبه الا على فيكل الاحيان و يدعو
 من في الامكان الى مقام لا تغيره تغييرات الدنيا و لا تبدل
 شئون الارض في ملكوت الالاء كذلك ذكرناك لتفرح و
 تذكر ربك العليم الحكيم ياسين دع الكائنات عن ذرايتك
 و الملكات تحت قدميك و خذ قرح لسان باهي ثم شرب
 منه بذكرى لسبديج اياك ان تحزنك شئوننا ان افرح
 بما يذكرك الحق من هذا المقام اسبغ لعمر الله هذا ما ينفعك
 فيكل عالم من عوالم الله سبحانه بذلك ملا ملكوتي و اهل سراد
 و الذين يطوفون عرشى العظيم انا نذكر في هذا المقام من الله
 منك فضلا من عنده و هو الفضائل العزيز الحكيم البها
 عليك و عليهم و على الذين سمعوا نداء مكل الطور و اجابوا
 مولى العالين اكبر من قبله على وجوه احبائي الذين نطقوا
 بذكرى و ثنائى و قاموا على نصره اخرى المحكم ياسين

قل طوبى لوجوهكم بما توجهت الى الوجه و طوبى لعيونكم بما فازت و طوبى لقلوبكم
 بما اقبلت كذلك يذكركم قلم الرحمن و يثبركم لتفكر حوائى هذه الايام التي
 فيها تنطق استدره بين البرية انه لا اله الا انا المقدر القدير قل اياكم ان
 يمنكم شئى عن الله فخذوا ما امرتم به في كتاب الله العزيز العليم لا تلتفتوا
 الى العباد و يطوتهم و لا الى الاحراء و شوكتهم و لا الى العلماء و احزابهم دعوا
 ما يدعوك الى الظنون و قولوا ان الله قد انا رافق الابداع شمس العالم من له
 العليم اسير قل هذا يوم اذكر لربنا و هذا يوم فيه خبركم الله بظهوره
 ان اقرروا كتب القبل تطلعوا بما نزل فيصا من لدن محصى عليهم كذلك
 زيننا السماء اللوح بشمس الحكمة و البيان طوبى لمن شاهد وقال لك الحمد
 يا مقصو العالمين و يا محبوب العالين انتبه انيك مر قوم فرموده
 بويد از اينعيد نظارنى نشده و انجباب را بكمات لايسمته لايعنيه
 رحمت نذاده الحق مع حضرتكم ولكن حق تعالى و تقدس شاهد و
 كوايهت كه اين اهمال و باعطيل زكشت شغل بوده و هم چنين باמיד
 انكه جناب ملا محمد على كه عامل دستخط على بود بزودى مرحبت بنمايد
 و آنچه در دل مستور است از مراتب محبت عرض ميشود از قضا آدن
 ايشان در عهده تاخير ماند و اين تاخير هم بسببى ارا سباب بود
 العا عند الله رب العالمين و كشرت شغل انيغافى بمقامى رسیده
 كه و انكى مجال نبوده و نيت چه از اينها لك و چه از انجبات
 انق بل بزمه ميطلمه كه بدعاى انحضرت اين فاير اموئد فرمايد براين

خدمت عظیم اینکله که از افاق و سماء اجناب اشراق نمود بقول عرب
 انما ذیل سبب بخت محبوب عالم کردید بسیار بستم فرمودند
 و بسیار نظرها عنایت از مشرق فضل ظاهره فی تحقیقه یعنی
 لکل وجود ان یفدی روحه لفضله و مواسیه لطفه و اینکه مرقوم
 فرموده بودید که غلام سرچه پر شود قدرش کمتر شود فرمودند
 که ما شهادت میدسیم که شما در بیان شایبید من فایده بخت
 انما لا زال فی ربیع الایام و ربیع الزمان استنکه درباره خص
 معلوم مذکور است بابت امتناع آمدن عرض شد فرمودند
 انشاء الله بعنایت امون باشند کور رحمت رحمن را در کل صین بشوند
 و بنوشانند و اصنام طنون انام را با ستم ظلم ان یام شکند هل
 او هام را حقیق تعیین عطا کنند و اصحاب جبل اسل سبیل علم انکشتگان
 بادیه نادانی را بجز دانائی لالت کنند و پیر مردگان روز کار را
 بقرات بیان تازه و فرغم نمایند لیس اعلی الله بعزیز
 فی تحقیقه اگر نفسی الیوم موفق شود و بافق اعلی تو بفرماید کلمه او
 مؤثر است و بسته در قلوب تاثیر نماید و اثر بای ان در ملک
 ظاهر شود کذلک سخن من معنده علم کلیه و انما اشیر
 و کذلک بعلمک من شخص بعد کتب الله من قبل و انما العظیم
 و اینکه این امور استور داشته اید این موافق حکم است

بعضی از نفوس ظل قباب عزتند و ایشان در جهن از بحر سرور میباشند
 من دون انکه اثری از لیبها ظاهر باشد یا تسلیح بهم است
 و حدیث عینه علم کاشی فی کتاب عظیم و مقصود از این
 است تبلیغ امر الله بوده و خود بود چه اگر نفسی از این مقام
 اعلی محروم ماند از شمره وجود محروم مانده طوبی از برای
 نسو سیکه باین امر عظیم قیام نمایند او اگر خود محروم باشند
 غیر خود را بران بدارند آنه یذکر ما یتفیع به عباده آنه لهو المنعم
 احکیم و لوجی مخصوص ایشان من غیر اسم ارسال شد
 برسانید انشاء الله از صورتان معانی متوره ادراک نمایند و از کلماتش
 کور حیوان بیامند لعنه الله انه نعمه الله فی البلبا و روح امر للعبا
 طوبی لمن فاز به و فاز باللئالی استوره فی بحر بیانه آنه من اعلی خلق
 لدی الحق تسبیح کذلک ماج البحر و ماج العرف طوبی لمن وجد
 و ویل للذالین استنکه و اینکه درباره عمل مکنون نوشته
 بودید بعد از تفصیل باید دویشی مشاکل که دارای عناصر
 اربعه باشد تحصیل نمایند و این مشاکل که ذکر میشود مشاکلت
 فی الجمله بود تا معلوم و واضح شود که آنچه از اضداد استمزاج آن
 مجال وان ویش که فی الجمله مشاکلت بعد از تدبیر مشاکلت تمام ظاهر
 شود

ظاهر امر در این
 آنکه امر حسن و قبح
 کور کور منجربان
 از زبان امران
 بهر کس است بهر کس
 سحر لایق است

و این مقام مقام تزویج یعنی این را تزویج دانسته اند و بعضی فی کلمه
اکثر امورات این صنعت مکتومه بدرایت و فراست عال
منوط و مشروط است آنچه ذکر شد در اوراق فارسیه قلم
اعلی بان اشاره فرموده فی الحقیقه اوست اسم بسیار بمان
فی الامکان و سبحان انجیب که این از اسرار است که
ابد از قبل فرشته و تا کمال هند که در این امر داخل شده یعنی
این ماده مخصوصه را تفصیل کرده خواسته آن اجزا که فصل شده
شئی واحد شود و این مجال بوده هست و بیشتر از این عقل
احدی درک نمود و فکر عباد قدمی بیشتر زفت مع آنکه از قلم
اعلی جاری شده که مشاغل و مشا به را اخذ نماید مع ذلک
آب قراح را گرفته مع دهن لزوج سیاه و آن از نسیم
حالی از اهل جهنم است خواسته اند با یکدیگر متحد نمایند
هیئات همیجات چه که مابین آب و دهن ضدیت تمام
مشهور هرگز قابل تسراج و اتحاد نبوده و نیست و ارض هم
که حقیقت آن اخذ شد و بمقام رماد رسید البته قابل حیات
نبوده و نخواهد بود بعضی از حکما ذکر کرده اند و گفته اند و لکن مقصود از
رماد جد است جسمی که جسم روح آن اخذ شده و حیا او بعد از

زن در صورتی که
مشرک هم بمن
نادر و گلدان
دو نفر از سید
بر احوال
بسیار شکر
د - رکب هر ۷۹
ن محمود
سدا از سید حسن
بیت و از اورد
توانی مطلبی
که جلد حمله
توی از مجموع
یعنی خطبات
بار چیز در رسد
ت

اخذ روح محالست و در جد بقیه روح موجود است و لکن
مستور بعد از تدبیر حی و حیوان مشاهده میشود و مقصود از
ماء فرار است یعنی شبیه نضر است باید او را میل
نماید همچنین سردی زدن قبل از انجماد او و آن آب را
در او تربیت نماید تا منجمد شود و این دو جزء و دو عنصر صاحب اربعه
بوده و همند چه که در ماء برودت و رطوبت است و در دهن
سیوست و حرارت و همین با درد دهن منجمد شود و او را حج کرم
ینامند اینست که حکما گفته اند که مالا یزی و لایو جد فیما لایری
و مالا یوجد حال ملاحظه نمایند که بعضی از ناس گمان
نمایند که حجر موجود است و اختلافات لاحتیه در او ظاهر
هر چیزی شئی از اشیا را حجر دانسته و بتدبیر آن مشغول شده و عمر را
تلف کرده اینست که فرموده اند العن بعد لعلم باری حجر
لکنون و مخزون و ستور بوده و خواهد بود و بعد از تربیت او
دین شمس که دهن باشد یعنی حرارت دهن رطوبت زائده او را
جذب نماید در این صورت او منجمد شود و مثل حجر رخام
ملاحظه میکرد باید او را از دهن فارغ نمود و بعد از فرغ او
فصل سردی از زبان ماء که این حجر از او حاصل شده باید بر

مسلط نمود و کم کم آبش بیکه مثل حرارت آفتابیت او را بریت
 نمود تا آنچه از او جوهر دهن اخذ نموده باین آب مفتاح
 حل شود و این دهن بکبریت هر دو هب حکما و ذهاب و اجنای
 معروفست بسا میشود این دهن سفید بر وجه آب مشاهده
 میگردد و بسا میشود که قرمز بسیار خوش رنگ مشاهده شود
 انهم که سفیدست نفی جمله ترتیبی است مشاهده کردد ان الله واکتبر
 الاحمر و ما اطلع به الا الله مالک القدر الذی یطوق فی المنظر الا
 ان الله الا الهوا حکیم و اینکه در مشاکلت نوشته اید مقصود
 به نیت باء است یعنی آب تربیت شود تا دهنیت باطنی او
 حل گردد در این صورت با دهن دیگر متر ازش سهلست
 اما صورت ما در او موجود قابل متر اراج نبوده و نیت و این آب
 آبیست که بفرز ماء الهوا و نار الهوا و آب اریمانا امید شده
 اوست ماء الهی باری از فتریکه مذکور شد تحصیل در مختصر
 که صاحب عناصر رابعه است لازم در این صورت بزریق
 شرق و غرب نامیده شده اند اگر خواهیند جمیع آن
 صح که بعضی از آن حل شده بماء الهی متحد گشته تمام ترا
 حل نماید مملکت باید آن آب از او اخذ نمود و مجد دینه

باورد نمود تا کم کم جمیع حل شود و بنفیر و بائن بسیار ملائم یا بخار
 ملائم باید تمام شود و بعد که کل یعنی حجره آنچه از او ظاهر شد بصورت
 ماء جلوه نمود کم کم بجزارت رطوبت او بالمره تمام شود و بعد از
 تمامی عقد شود و این حل عقد میشود بیکه تبه عمل تمام شود و در سر بار بیشتر
 و بسا میشود همان دهن که از حجره کم کم حاصل شد عمل و اطل را و حاصل میشود
 و تمام میگردد اوست بزریق و بعضی هم از این حجره را باین
 سخن و صلابه نموده اند تا آنکه عمل تمام کرده اند و بعد صبیخ که همان به نیت
 که بر وجه آب ظاهر شده با و داده اند و عمل تمام نموده اند از این بیانات
 معرفت ملخ هم حاصل میشود آنچه از شحات بحر علم اطهری در این عمل با غیب
 رسید اینست که غرضش و لکن مگر زارسان اقدس اصفا شد

نام تمام کاش از چهارم فصل
 تمام ما زده بود !!

طاهر الى تمام مملوك يا قصور لعمرك
الامر الموصوف لعمرك ان تساعى لزره

ط جناب على عسكر عليه بآء الله
هو اشد المشهود

انا نذكر من باجر في سبيله وطاف حول سجن خضر لقاء وحيي وسمع
نذالي احلى في مقام طافه الملائه الا على واهل ملكوت السماء كذلك
انزلنا الآيات وانا اذ اذكر لعليم طوبى لمن شهد الآيات الكبر
ونطق بانطق به سان الله مالك الوري انه من اهل تنفيسه امرا
في لوح بسين خذ لوحى باوى التسليم ثم ضعه على بصرك و
قل لك الحمد يا اله العالمين استكك بقدرتك التي احاطت
الممكنات و بالقوه التي انذرت الموجودات بان تنزل من سماء

كركم و حجاب فضلك ما يرفع اجابتك الى مقام فيه
ينطق لسان عظمتك الملك لتد الفرد الواحد العليم الحكيم
تسابه

ك
الاجنبى الا عظم
على عسكر
نمشى بحين تمشى الورى عن رانى ولكن الناس في حجاب عظيم نذكر ونذكر
الأشياء كلها طوبى لمن سعى للعاقلين نتحرك ويتحرك
الغيب والشهود والذين فتدوا اولئك في ضلال لعبيد
يا على ان اضربتك بالآداب والاحلال هذا ينبغي
لمن تمسك بهذا الجبل المستبين زنبوا هيا كلهم بطراز الآداب
وقلوبكم بذكرى الخير بسديج كذلك علم ربكم الغفور الرحيم
تسابه

الاصدق

هو البقى الا
بجان الله في الآيات وظهر لبيات فضلا من لدنه انه هو

المشوق الكرم طوبى لعبد وني بالوعد صدق بحسني اتمه من اهل
 البهاء في كتابي لميسين يا علي قبل الكبر يوم يوم الله است
 قلم اعلى بذكرا وليا متحرك مشغول جناب اسمي جمال ذكرت
 نمود و اين لوح اتمع اقدس نزل قل لك الحمد يا اله السماء ولك
 اشكر يا من ذكرني في سجنك اشهد انك انت ارحم الراحمين و
 تذكر الذي صعد الى الله الذي سمي محمود حسين ونزل الله تعالى ان
 نزل عليه رحمة من عنده و يغفر له بجموده و كرمه انه هو الذي سمي
 نفسه بالنعفار في كتاب السماء و بالوهاب في هذا اللوح لميسين
 و تذكر من سمي بعلي عسكر عليه بهاء الله مالك القدر ليفرح ويكون
 من اشكرين يا علي قبل عسكر ذكرك مولى البشر في منظرة الاكبر انك
 هو الفياض الفضال المقدر القدير البهاء من لدنا عليك وعلى
 الذين متبلوا الى الذروة العليا و قالوا الله ربنا ورب العرش العظيم
 و الكرمي الرفيع

سده

بسم ربنا الاقدر الاعظم العلي الا
 سبحانك يا الهى وسيدى وسندى و محبوبى مقصودى

ترى عبدك الذي سمي بعلي عسكر مقبلا الى كعبته عرفانك وفائزا
 بما انزلته في كتابك انه ممن شهد وراى ايمانك الكبرى و فاز
 بغاياتك و سرع الى سبل رضائك اسلك بايمانك
 احسن وصفاتك العليا بان تحتب له من قلم مشيتك ما ينبغي
 لسما وجودك و بحر عطائك انك انت الفياض المقدر القدير بالا اجابة

انزلته

سده

جدید
 ط علی عسکر
 هو سحاكم باسحق

سبحانك يا مالك الورى وملك العرش و الشرى اسلك
 بالاسم الذي به نفخ في الصور و قام هل القصور و طيبه ارجان مرت
 ارجال بان ترزقنى كثر العطاء من ايا دى الطافك و حقيق الاستقامة
 بفضلك سلطانك ايرت ايدى على خدمته امرك القيام على
 ما ير تفجع به اليك انك انت المقدر على ما تشاء و انك انت
 الملهيمن القسيوم

سده

ص سى ف ٦٦ خ ١

هو شاه نجيب
 نعمه الحمد نور بيان از فوق سما بر بان ساطع و لائح و هذا مقصود

عالميان در ملكوت عرفان مرتفع اقلام ظالمين يعني جهلاي ارض
 قلم حد شرع منع نمود و حجات با حق ضياء كلمه اش ستر نكرد با
 التذاه و زنا سوت انشاء نذا فر بود و حلقه با فوق اعلی دعوت
 فرمود ضوضاء از اطراف مرتفع از چيستی قصه منطوق نمودند
 سبحان الله از آيات بنياتيكه جميع حوز عالم بان متمسك بود
 و هستند جز انكار و عرض ثمر و اثری ظاهره اسمع اهل عالم بقصصها
 كاذبه آوده شده و هم چنین بصر بر بد او بام باين دو سبب از
 حضرت سبب ممنوعه و از سبيل بيان حضرت جليل منوع
 از حتم مطليم جائلر ارفع فرمايد اوست قادر و توانا آنك از اسمعت
 بذاتی و صررت لعلی الاعلی فی سخن عجاقلی اظہی اظہی بعدك احقرنی و بجرک شعلنی
 ترمی تعلم بان عبدك هذا اراد قربك و ارادتك ذاب
 كبدہ فی حسرة اصغرا ذللك اسئلك يا ستر الوجود و مرئي الغيب
 والشهد بابايتك الكبرى ظهورات عظمتك بين الوري بان يتعلمني
 مستقيما على امرك و باطنا بين خلقك انك انت المقدر القدير و بالا اجابة جدير

هو الناطق في ملكوت البيان
 يا مني سمعني الى من شطر سجنى اتلا الآلهة هو الامين
 انك اذا فرغت

ببانه و وجدت عرف قميصه قولى الهى الهى لك الحمد بما اريت
 امانك الى صراطك المستقيم اذ اعرض عنه اكثر عبادك و التفتك
 ايرت اسلك با شمار سداة بيانك فى حقيقة عرفانك بان يؤيد
 امتك هذه على ذكر و شائك و على الاستقامة على امرك ايرت قدر
 لها ما يكون معها فى كل عالم من عوالمك انك انت المقدر القدير
 و بالا اجابة جدير

هو المشفق الكريم

الظهي اظهي سدي سدي ترمي من امانك اقبلت الى فوق ظهورك بعد
 اعراض اكثر رجال ارضك اسلك بالكنز الذي ظهرته بقوتك
 و بالا فوق الذي نورت به نور فضلك و عطائك و بالشمس المشرقة من
 سماء حكمتك ان تؤيد بها على الاستقامة على حبك انك انت
 الفضال لذي شهدت بفضلك الكائنات و برحمتك المكنات
 اى رت قدر من قلم التقدير ما قدرته لا وراق سداة بيانك ثم اكتب لها
 كتبتة لا وراقك التي تظن جول رضائك و تمسكن بحبل عطائك انك

انت المقدر على ما تشاء و فى قبضتك زمام الأناث
 و الذكور انك انت المقدر لمنهين
 القيوم

المهمین علی من فی الارض و السماء

کتاب نطق بالحق و یذکر الناس بآیات اللہ رب العالمین
و یدعیهم الی صراط نصب بالحق و یقول یا ایها الارض قبلوا الی
بوجوه بیضا و لا تتبعوا و یا هم بحالین الذین عرضوا عن الوجوه و
بالذی منوا به الا انهم من الظالمین فی کتاب اللہ رب العرش
العظیم بلسان پارسی بشوید ندای الهی در کل حدین مرتفع و ککرا
بشارت میدهد بانچه سبب نعمت ابدیه و مانده سرمدیه
و حیات باقیه دانده است لازل آن یار تحت لحاظ
عنایت بوده و دستند طوبی للبا قبل العاف انه فان بالذکر
الاعظم اذ منع عنه کل غافل بعید سئله تعالی ان یؤیدہ فی کل
الاحیان و یقر به الیه انه هو المقدر القدر یا ایا علی شکر کن
مقصود عالمیانرا که ترا تأیید اقبال نمود و از تو ظاهر فرمودند
که بخدمت مشغولست و در ظل قباب عظمت ساکن اراده
تفانمودی نظر بطول مسافت و اعراض منکرین و اختر ان ظالمین

سید

این فقره در حدیث تاخیر است و لکن الحق میطلبیم چه آرزای خاص
تو و نفس از خری از قلم علی ثبت فرماید و بجز قبول مژمین دارد
اشکر و قل لک الحمد یا مظلوم العالم و کک البهائم یا بهائم
من فی السموات و الارضین یا علی اناد کر ابابک و تذکر فی هذا الخیر
امتی شک و نسل اللہ ان بغیر لها و تقدیر لها ما یغیب للملکوت عطاء
و جبروت فصله انه هو المقدر القدر الله الحمد جناب زین المصطفی
از قبل مخلصین و مقربین و مریدین بذكرنا طقت و زیارت فارطوبی
له و لمن حبه و سمع ندائه فی هذا النبأ العظیم لازل ذکر ان طرف
و اولیای آن ارض نمود و بنماید و از بحر رحمت رحمانی و سما و کرم
سبحانی از برای هر یک طلب نموده آنچه را که شبهه مثل ندای
و ندارد یا با صبر ستمت نزد مظلوم مذکور و بغایت حق جل
جلاله و آثار قلم علی فانز شدی عمر فی مقام هذا الذکر الا عظم
والکلمه العلیا لعلم اللہ خزان ارض بکلمه از کلمات الهی معادله نماید
امر و زکتاب عالم کلها بیک لسان با بیکلمه علیا ناطق یا ملاء الارض
قد ظهر ام الکتاب و ینادی من اعلى المقام و یدع کل الی اللہ العزیز الوفا
اسمعوا اسمعوا اقبلوا باستقامه لا تمنعها جنود العالم و لا تنکروا من
المؤمنین یا علی اشتر انک بذكری عنایتی نسل اللہ ان یؤیدم

على كرهه وشنائه و تقيير جسم اليه ويكتب لهم اجر من قبل الى نقى الاعلى
 و يستقيم كثر العطاء من يد عنائيه انه هو المشفق الكرم انا ذكركم
 مرة بعد مرة ثم الذين تشبههم الله اليك رحمة من تلك انه هو
 ارحم الراحمين وولى المخلصين اليها عليك و عليهم و على اوليائي
 هناك الذين يحبهم المقبولون عرف بنى العزيز المديح الهى
 ترى اوليائك و اتجاك قدر لهم ما قدرته لاصفيائك الذين سبروا
 بقلوبهم الى فقك و طاروا فى هواك و انفقوا ارواحهم فى
 سبيلك ارب لا تسعهم عن فيوضات اياك ثم انزل لهم من
 سحاب رحمتك و سماك كرمك يا يقربهم اليك يؤيدهم على
 ما نزلته فى كتابك انك انت الغفور الرحيم لا اله الا انت الاحكام
 العزيز القدير

ن ج جنا على الذخيرة

هو التامع الحبيب

غبار و خان ظلم و اعتا ايران را احاطه نموده عدل مسكين در بر ايشان ضعيفه
 و بغضا معذب سبحان الله غفلت اهل ايران از ايشان انى احد
 كه ذلت راعرت بسته اند و خسارت رارح عظيم شمرده اند سوف

يرون جزاء اعمالهم ولا يجدون لنفسهم معينا ولا نصيرا يا على الله احمد
 از تجليات النور تير فضل الهى قصه و وطن ابجلى و افاق على نموى
 و بان فانزيتى حتى حق مدد فرمود و ايا دى مرشدا خذت نمود
 و ترا بمقصد و غايت قصوى راه نمود نشد انك اقبلت و فزت
 بما كان مر قوما مسطورا فى كتب الله رب العالمين و نشد انك
 دخلت و وردت و حضرت امام الوجه و سمعت نداء المظلوم باذنك
 اخذت حيق اللقا من يد العطاء و شربت باسمه طهيمين على ما كان
 و ما يكون از حق يلبسهم در جميع احوال ترا يا سيد فرمايد بر آنچه سبب
 ارتفاع كلمه الله ما بين عبادك طولى لك بما فزت بخدمته مؤثرا

من الذين يتروا اليك و فوض اليك تقاية لهيبه فى برته
 من الذين ان ربك هو الفضال الكرم اجر اجد على عبيد
 ضايغ نشده و نميشود بايد بغايت حق جل جلاله بمشايه نسائم سحر كا
 در بروج الهى بر بلاد مرور نما و عباد را بنوي حتى حقيقى ثبات و بهى كه مباد
 مثل امت فرقان هر يوم الهى ترتيب دهند و ضمنى اخذ نمايند
 اميد انكه در اين ظهور اعظم كل فانز شوند با آنچه كه سبب حيات
 ابدية و علت ظهور شد مى يا على عليك بهانى لا زال تذكر
 بود و سى و غايت مخصوصه شامل حال تو و نفوس مذكوره عن غيبه
 ... دست يا محمد على قد فاز انك بخدمتى طواف حول

كبرته لهم يوم قد ورد تلقا، الوجه امر من عندنا وخرج
 بان ربنا الفياض الضير الغفور قد ورد عليكم في سبيل الله ما نمت
 به الاشياء وعبادكم ممن قد ارجنا انك اليك لتقرية
 وتكون من الذين اقبلوا و فازوا بما هم من سلم الله رب ما كان
 وما يكون انا نبشرك بعناية الله فضلا ونوحيك بما تفرح
 به الافئدة والقلوب قل يا قوم اتقوا الله ولا تكونوا من الذين
 انكروا حجة الله وبرهانه وكفروا بجملة الايات من الذين لا شعرون انا
 نخب ان تذكر الهاماني في كل لوح نهذاته حضر فلانما جاء الله بالكتاب المشهور
 مقابلة

هو الطاهر
 يا يد الله قالت اليهود يد الله مغلولة قل لا والله اني لعقل
 ويحكم ما يريد وفي قبضته زمام الامور وفي يمينه زمرة الكائنا مقابلة

هو الطاهر
 يا سيف قد طالت الاعناق بالتناق ولكن الله نبي حكم السيف قد
 مقابلة العناية والبهاء طوب لمن سب ما عنده واخذ ما امر به من الله بالكرام

هو الناظون بحق

يا محمد قبل تقى اسمع نداء المظلوم انه يذكر فضلته ويذكر كرمك
 باياته وينورك بانوار بيانه وانزل لك ما قدرت به ليعيون
 والابصار ثم علم قد غرت الدنيا علماء الايران منعتهم عن التوجه
 الى مشرق الوحي ومطلع الالهام واخذت الغفلة على شان منلوا
 عن التقرب الى الله مولى الانام قد اتبعوا هواهم واتخذوا بالانفس اربابا
 من دون الله الا انهم من اصحاب النار قد افسدوا اغنام الله وعقروا
 الناقة لعسر الله انهم ارتكبوا ما ارتكبه احد من قبل يشهد بذلك
 ام الكتاب في المآب طوبى لك بما سمعت النداء وواجب
 وفرت بانار الله في تام فيها نادات الاشياء يا ملاء الارض اتقوا الله
 امنوا بالذي انزل من افق السماء بقدرته وسلطان هذا اليوم
 بشرتم بكتب الله من قبل قبلوا اليه ولا تتبعوا كل مشرك مرتاب
 و هذا اليوم فيه استوى مكي الطور على عرش الظهور ونطق فقطة البيان
 امام وجه ربه الرحمن اني انا اول العابدين كذلك نطق جمال
 القدم في سحنة الاسم وبشركم بما ظهر من عند الله ما لك الرقاب
 قد ذكرك من طاف لسبب ذكركناك بما انجذبت به الارواح اذا سمعت
 سر قلمي قل لك الحمد يا الهى بما ذكرتهنى اذ كنت في ارض البلاد

٨٢

ان تقدیر لی بقدرتی الیک و قیومتی علی خدمتک و خدیتمه او
لیک انک انت لخصیر الفضال ترانی راجیا امواج بحر طلائک
و مطار سحاب رحمتک اسک ان لا تخیننی عن برکاتک
انک انت المقصد المبحر

لمسببین من ائمة الائمة
علی

هدا منزل سجاد علیه السلام الایجاد یا جواد علیک بها
جناب من گرشمار نموده از حق مطیع در جمیع احوال شماراتیا میزند
و از شمار اقیان اشجار بدیعه در ارض طیبه مبارکه برویاند
و از آن اشجار شمار دیگر و اوراق دیگر ظاهر فرماید او است
فاد و توانا لا اله الا هو العلی الابهی مقصود از این آیه
مبارکه در رتبه اولی مقام اولی که تقاضی کرده اسم و شان یا الله
و ذکر کلم علی بوده مؤمن باشد که کوثر اقیان از بر عطا
مقصود عالمیان آشامید ثمردن از عالم منقطع نشده و می شود و از آن

ثمره مبارکه اشجار بدیعه و نهالهای جدید از ارض طیبه
میرود و مقصود از ارض طیبه آمده و قلوب مقدسه صافی
و این اشجار مغرسه از کوثر اقیان نمودنیاید و تربیت میشود
و بمقام صبا ثابت و فرعها فی السماء بل فوق السماء میرسد
و از این اشجار بدیعه منبعه ظاهر میگردد اینست بشمار
کبری از ریحی جناب مذکور و این آیه مطلع خیر است و هم چنین
مفتاح عظم از برای ابواب غایت عطا اگر رانچه از سما رحمت نازل شده
انگاه شوند او از کوثر مستوره که در کلمات الهی مکنونست بیاشا
بشکر و حمد مقصود عالم مشغول گردند چه آنچه نازل شده بانی و دست
و لا زال در کتاب اسم آن جناب ثابت و محلد هینا لمن فایه
ذکر کلم علی مجرب شده و نشود تغییر آنرا از حد تمایذ دون آن را بمقام
نموده و نیست چه که قاضی اشیا و بقاضی چه در صحف کتب و زبر
و الواح مذکور و مقصود از وجه در یک مقام ذاته تعالی
و تدشمن بوده و در مقام دیگر مانظر من کلمه الاعلی و در مقام
دیگر ماکان معروفا بین العباد و لو سجد احد طراوه منزل فی اللوح

ليطير بقوادم الفرح والسرور في هذا الهواء المعذب المبروك و
 بلسان ظاهري وباطن يقول لك الحمد يا اظهر لك الشكر يا مجيب
 بما نزلت لي ما يكون باقيا بقا نفسك اشهد انه خير لي مما على
 الارض اريد يشهد العبد في موقفي هذا بان اعلم في قبضتك
 وكيف يقوم ظني بنفسك وجهلي بعلمك ووشمي وضعفي بقدرتك
 وخوفي باطنيتك اشهد انك انت العليم الحكيم → وازبراي وجه
 معاني لا تحصى لو بددت جان اني قد ذكرتك كفايت فت
 يا جواد يا نوره قبل وبن جدين يا زلشد بهج شمر واثروا انا و اعجابان
 معادله نمايد اولاد بمها به اوراق اشجار و قتي ظاهري و
 ساقط ميشود ولكن اين اولاد كه از اتم الكتاب ظاهر شده بانه
 ودامت اشكر ربك بهذا الفضل لمكب من هذا البيان المستن
 لا تياس من روح الله ورحمته في كل الاحوال قل اللهم اني
 اقبلت ايك وتمسكت بك وجعلت رجائي انت نفسي انت
 واملت انت و ارادتي ارادتك و مستيبي مشيتك اسئلك
 بحركة فلك الذي بها حركت الممكنات بنور جهك الذي

به اضافت الآفاق بان تجب لني على امرك ثابثا رجا
 بحيث لا يمتغي شي من الاشياء ثم وفقني لاجل مراد
 مرادى ارادتك ارادتي بحيث لا احترارا الا ما انت
 لي اشهد انك انت الفياض لبذل المشفق الكرم
 خاتم انبياء روح مساواه فداء ابناء خمس لوده وكل در حيا
 حضرت نظر بمقتضيات حكمت بالغه صعود نمودند و مشركين
 شماتت آغاز كردند بمان انكه ذكر حضرت و آثار او
 بعد از صعود محو شود و باقى نمايد در تخمين جبرئيل بان
 و اين آيه من عند الله قرأنت
 قوله تبارك وتعالى المال لبسبون زينة الجحوة
 الدنيا والباقيات الصالحات خير عند ربك مقاما
 وخيرا ملا از نفحه وحى الهى مقبلين مسرور و معر ضنين
 مغموم بذلك طار الموقدون الى سماء السرور و
 سجع البشر كون الى مقرهم فى النار انا لله وانا اليه

راجعون و شاید شده که آثار در ارض باقی و دائم و
 شد احمد بن عباس در هر مقام بمشابه آفتاب مشرق
 و لایح نسل البدان یزد اولیایه بجنود حکم و ابلیس
 و یسقیم کوثر را بخیون من ید عطا آینه هو اکرم الاکرمین و ارحم
 الرحمن لا اله الا هو العلیم حکیم
 مشبه

حبیب روحانی جناب آقا شیخ محمد علییه بهاء الله لایح فیما
 ۱۵۲
 بسم ربنا الاقدس اعظم العالی الابهی
 شهد المقصوداته لا اله الا هو العلیم و هو کل شیء علیم
 لا اله الا هو له الرفعة و العلاء و هو الغریر الحمید
 له القدره و الکبریا و هو علی کل شیء قذیر
 یا شانه بامر محیط شهد الرب انه لا اله الا هو و هو الغریر الحمید
 حمد و ثنا حضرتی را لایح و سزا که عالم ابصار را بنور ظهور منور فرمود
 و عالم آذان را باستماع نداء جان بخشش زنده نمود اذکار او

ع
 برده بر سر

در مقام اول مرتبه اولی مخصوص ذات حق جل جلاله بوده و هست
 مع تقیان اقرار و عتراف بانه کان مقدسا عن ذکر دونه
 و وصف ماسواه و در مقام ثانی و مرتبه اخر می سزاوار اولیا
 اوست که شامت مشرکین و اعراض مؤمنین و ظلم معتدین
 و شبهات منکرین و سطوت ظالمین ایشانرا از مالکک یوم
 دین منع نمود شرارت اشرار و ضوضای اهل انکار ایشان را
 از حجر عظیم و مالکک قدم محروم ساخت اشارات عالم را
 معدوم نمودند و شبهات اکبر را محو و منقود داشتند اسباب
 شاحذه در سبیل حق نزدشان اسباب راحت و آسایش
 مشر و عه فرایش مبطوطه ایشان رضایت دوست بیکتا و
 مقصودشان تقای فروده علیا سبحانک یا من فی قبضتک زمان حکمت
 و لیبیان و فی بین قنارک افده من الامکان تری و لیا مالک
 بین عبادک العالین و علو فی حقهم مانا ح به المتمرین و المخلصین
 اسلمک یا من باسبک مانا حج العرفان بین الاحزاب و بذكرک
 جری کوثر را بخیون من قلمک الاعلی فی اللباب بان تویدا جانک
 علی ذکرک و ثناک تمیز تنهم با دابک و اخلاک و نور افذتم بنور فیک
 وزیر زورهم با کلیل التقوی انک انت مولی الورد رب العرش العزیز
 لا اله الا انت العلیم حکیم و بعد نامه ای انجید روحا مکرر رسید

وهریک که ای بود صادق برستقامت و خدمت ان جناب و بعد از
 قرائت و اطلاع قصد مقام اعلی نمود و امام وجه مقصود عالمیان بشیر
 اصغافانز و در هرگز از افق غمایت نیز شفقت مشرق و لایح تا آنکه
 زمان منتهی شد باینوقت که شب نهم شهر جمادی الاخریست نامه
 جدید انجیب روحانی رسید و بعد از قرائت باجنه شوق و اشتیاق
 قصد مقام اعلی نمود و الی ان حضرت و عرضت امام وجه مقصودنا و مقصودکم
 و مقصود من فی السموات و الارضین و چون منتهی شد لسان عظمت باین
 آیات شمرات نطق فرمود **قوله تبارک و تعالی** **بسم الله العظیم**
نورا ظهر مکمل الطور من هذا الأفق الذی سستی بالافق الاعلی فی کتاب
فاطر التماجد و بالکفر و سر الابهی فی هذا المقام الکریم طوی لبصر فافاز
به و دیل للذین انکروا و هذا الفضل العزیز لمسین اذ ایوم فیه نطق ام
 الکتاب و یدع الکل الی مقام لایری فیه الا امر الله و سلطانه و عظمته
 و اقداره انه هو المقدر القدر تالله قد تحرک العلم الاعلی و جری منه کوثر
 التبا من الناس من سجع و سرخ و شرب و منکر من کفر بقره الله
 و ما نزل من عنده انه من الاخرین فی کتابه العظیم قدر منزلت
 الاشیاء من کلمه الله مالک ملکوت الانشاء و لکن القوم فی حجاب
 غلیظ **یا محمد اسمع الله** من نطق عکاء انه لا اله الا هو العزیز
 الفرید یطلق امام و جوه العالم یشهد بذلك کل عارف خیر

مامنعة صفوف الدنيا و لاجنودها و لا مدافعها و لا سیوفها منظر و ظهر
 ما اراد امر من عنده و هو القوی القدر ما اضعفه عرض ان لعالم
 و لا ما عنده الا هم یطلق فی کل شأن بما خیر به لبقطة الاولى انه لا اله الا
 الا انا الناطق العظیم قل یا یلاء الارض هذا یوم الذکر لئلا تنسوا ان انتم
 من العارفين و هذا یوم التوجه و الاقبال ان انتم من السامعین هذا یوم
 بشرت بکتاب الله ان انتم من المنصفین و هذا یوم فیه ام لبسنا
 ان انتم من شاهدهین قد ظهر ملکوت الله ان انتم من الناظرین ایاکم
 ان تمنعکم کسجات الجلال عن التوجه الی الله رب العالمین او تحجبکم
 حجابات اهل الضلال فی ایاکم ربکم مالک یوم الذین قل خافوا الله و لا
 یطیعوا الا هو ایاکم انصفوا فیا ظهر باحق هذا خیر لکم شهد بذلك کل منصف
 بصیر ایاکم ان تمنعوا انفسکم عن هذا الفضل الا عظم سوف تفضی الدنیا
 و ما ترون فیها اذا تجردت انفسکم فی عذاب عقیم اضعوا الاسماء خذوا
 ما یتقن من لدی الله المشفق الکریم قد اتی امر الله و حکمته انه کیفیکم بسلطان
 و هو السامع علی من فی السموات و الارضین **یا محمد ان ربکم کان**
مع حجاب و یسمع ذنوبکم فی ذکره و ثنائه یسمع و یرى و هو السامع البصیر
انا نوسیک و الذین آمنوا بما یرفع به هذا امر العزیز البصیر قل
یا حضرت الله زینوار و سلک باللیل لا انقطاع و هی اکلکم بالثواب العفة
 و الامانة و تصدق و الصفاء كذلك انزلنا الکتاب و زینناه

بأوامر الأحكام من لدى الله الناطق الخبير الحكيم أما مغنا الكل عن النزاع و الجدا
 و امرهم بان ينصروا ربهم بحجود الأعمال و الأخلاق انه هو الأمر القديم
 لعسى ما امرنا العباد الا بما ينفعهم و يحفظهم و تقر بهم الى هذا المقام الكريم
 قل طهر و اقلوكم و خالصوا من باطن الضغينة و البغضاء هذا ما نزل من قبل و في
 هذا حين ان اردنا ان نذكر اوليا هناك و نشرهم بذكرى يا محمد **يا محمد**
 و يكونوا من اشكرين يا اوليا هناك و في الاشارة بذكركم النساء الا انتم
 بغيرهم و يا محمد بالبر و التقوى فيها كم عما تهبط به مقامكم ان ربكم هو روح
 العلم خذوا كتاب الله بقوة من عند ربكم اعلموا ما نزل فيه من سماء
 العناية و اللطافة انه يهدكم الى صراطه المستقيم انك اذا اشت
 حقيق باني من كنوس كلماتي و اخذك جذب نداني **يا محمد** ان الله
 بما ذكرته اذ كنت بين ايدي الغالين لم ادر يا الهى اتي بالايك اذكروا بي
 مصيبتك نوح و ابى آه آه عما ورد عليك من الظالمين من عبادة
 و لمقتدرين من خلقك انت الذي يا الهى قدرت العلوم لعرفانك
 و السبب الا تخلم للتقرب الى مشرق نور احديتك فلما اظهرت نفسك
 قامت عليك مظاهرها و مطالعها و ما اقلوا اليك الا باسيا
 الضغينة و البغضاء فاه آه من كرتيك و غرتك سلك يا اله الوجود
 و مالك الغيب و الهود بان تو يد عبادة على العبد الاضغاف
 ثم عرفهم بانفات عنهم في ايامك و علمهم ما ازكبوها بما يتبعوا مطالع الظنون

والادها من دنون بنية من عنك و برهان من لدنك فاه آه مقصود
 العالم و محبوب الأهم الى متى تسبح ما لا ينبغي اصغائه و الى متى ترمى ما لا
 يليق ان يراه احد من عبداك و كيف بصرك الا طهر اربابك
 بمنظر كالأكبر و اسرار القدر بان تختب لي لا وليا لك يا زيننا بطراز الحكم
 و الصبر و الاصباء ثم قدر لنا خير الآخرة و الا و انك انت ت العرش
 و الشرى و انك انت المقدر المشاير على حكم **يا محمد** ندامى مظلوم را
 بلغه عربى شنيدى لبسان پارسى بشنو **يا محمد** **يا محمد** اختلاف عالمها
 و ظنون بوده و هست و مطالع ان باب **يا محمد** انما انت عالمها
الى جبل مقام چنانچه از قبل فرموده بدلو انتم الله كفرة و اخلوا قلوبهم
 و اربابها هر روز و دويت سنة بذكر و صايت بر اضراب عالم اقچار نيمودند
 و در ليالى و ايام باقائم ميكشند و چون سدره مباركه بر و شد بر
 ضلالت و كمر ايش قنوى دادند و بعد بيوف بغضا قطعش نمودند
 مضرين بان هم بر قدم منخرن مشى نمايند و ايشانم باها متك حبه
 و بمجادله مشغول بالاخرة عظم از آنچه شيعه ارتكاب نموده عمل نمايند
 هذا حق لا ريب فيه و لكن اميد هست كه بعد از تفحص صادق ان بيايند
 كه از كره بوده و چه بوده و سخي راجع شوند بصويرا كه انتخاب از ارض
 شين طرف ان از قبل فكر نموده اند كل بعنايت قلم اعلى فائز بشد
 ذكرشان مذكور شده فاقات نير عنایت مشهود بينا لهم و مرينا لهم حق

میطلبیم خوب خود را مؤید فرمایید تا اینکه ما عند المعصومین از اسما و ادکار ایشانرا
 از سبیل حضرت مختار منع ننمایید در امور مشورت لازم و اتحاد اجابا
 الرزم باید بوقاف و اتفاق و روح و ریحان عباد ارض آگاه نمایند
 و بر اصلاح آن قیام کنند جدال نزاع و عتراض کل ممنوع طوبی از را
 نفسی که در فرارش و ارد شود و قلبش مقدس و ضعیف و بغضا و مظهر از کل ننگی
 لا یام الله باشد بگواید و ستان جسد نماید شاید مصیبتی که فی
 سبیل الله بر مظلوم و اولیایش وارد شده پیناس ضایع نشود
 بذیل عقبت تمسک نماید و هم چنین بحبل و نیت امانت صلاح
 عالم را ملاحظه نماید نه هوی نفس را اما حزب الله شامد رعاة عالم
 عن عام را از آرایش نفس هوی مقدس دراید و بطرز تقوی الله
 مرزین نماید انیت حکم حکم که از قلم قدم در این صحن جاری شده
 لعن الله سبب الاخلاق و الآداب احد من سیوف احدید x
 ذکر عیاس قلبی را نمودی قل قدرانی الیوم و القوم فی حجابین نظر
 ثم ذکر اداتی محمد رسول الله بایات التوحید و رایات الشجره عرض
 القوم و عرضوا علیه الی ان اقفوا علی خاک و مد الاطمح کنذک قضی الامر من
 و فی هذا العصر لیدیع نسل اللدان یؤید عباده علی العدل الانصاف
 و یوقمهم علی ما یتقربهم الیه انه هو الجواد الکریم یا عیاس سمع هذا
 انی ذکرک و یوصیک بما ینبغی لهنه الا انک ان تمسک الدنیان
 هذا الامر الاطمح سوف تقفی و ما یسقی هو ما قدر فی ملکوت عنایت ربک الکریم

ان نسل الله تعالی ان یؤیدک علی ما یحب و یرضی بقدرک خیر الاخرة
 و الا ولی الله علی کتبی قدیر نفوسیکه بمطلع او هام ناظر آگاه
 نبوده نیستند اگر بر حقیقت امر آگاه شوند بکلمه تبنا الیک مقصود
 العالم ناطق کردند در هم فی خوضهم لیبون چه که آن نفوس بعینه بر
 قدم شیعه مشی بنمایند لا ینفعم ذکر و لا صدق لالبیان و لا آیه و لا
 بینه الا من شاء الله کل عالمند که انیمظلوم من غیر تمام وجود
 قیام نمود و بحق کلم فرمود لولا ه من بنطق من العباد و من نظیر الامر فی البلاء
 شخصه از اعراب در ان ارض مع انکه از صل امر فلان خیر در ضلال نفوس کوشید
 و عمل نمود آنچه را که غصیب آثار و ثمراتش را مشاهده نماید انی اشکوی حزن
 الی الله انه یشهد و یرى و هو الشاهد الخیر البهائم المشرق من افق سما لفضل
 علی الذین سمعوا الشهاد و اجابوا و عملوا بما امر و ابه فی کتاب الله رب
 العالمین **انتح** هر مقصود عالمیاز عنایت نمود تا ید فرمود
 آن حبیب روحانی را بغنیایاتش فخر داشت سبقت رحمت و عظم سلطانه عز
 بیانه مکررا از ان ارض ما رسید و در ارسال جواب نظر بکثرت تحریر
 حضور توقف از کل امید عفو بوده است این ایام نامه در جواب
 جناب آقا سید مرتضی علیه بهاء الله نوشته ارسال شد و ان
 حاوی ایات البید است از حق قل جلاله میطلبه البصار را بنورش منوره قلوب
 از قرانتش مظهر یا حبیبی عالم را قصه نامی بمعنی قبل روایات کاذبه

انصاف غافل از نعمتهای بدیهه الهی محروم ساخته بسیار است عباد
 ارض از فوضات فیاض حقیقی انوار نیر معانی محروم مانند آنجناب
 و این عیب و سایر دوستان باید از حق بطلب بر نور اوصاف بفرزاید تا
 قابل مشاهده گردد و وقت اذ انرا زیاد فرماید تا قابل تماشا شود
 اگر حزب قبل بغی صریح بصبر خود ملاحظه نمینموند البته راه راست را
 از کج تمیز میداند بعلم خود تمسک نمودند لذا ارتکاب کردند آنچه را که
 یهود و مجوس نکرد الی حدین نارغناشان ساکن نشد هر منابر است بجز
 مشغولند اگر نفسی باذن قلب توجه نماید نوته منابر را می شنود چه که از برای
 مدح حق مقرر شده نه از برای تسدح او ظلم بمقامی رسیده که جمیع فرست
 بنوعه و نذیر بشعورند و لکن نفوس فل و محجوب جزای عمل کل محروم
 نموده از حق مطالب جمیع ارباب رجوع مطهر فرماید اوست قادر و توانا
 فی حقیقه انصاف عدل و فامعدوم شخص حاجی محمد تقی نام از اهل
 صاد دران ارض مع آنکه کمال عنایت در باره او شد و بمحض بانی
 و ملاطفت فائز عمل نموده آنچه را که از اول عالم الی حدین جدی عمل
 نموده آن انحام ستر امره آن الله بهیستار و امر الکل بان ستر
 ارجیل و تصبر بحمیل از برای و هم از حق مطالب آنچه را که ستر اوار است
 لعل ستر ذکر او پیش و یرجع الی الله مولی الوری در مکتوب
 جناب آقا سید مرتضی علیه بهاء الله بعضی از امور وارده ذکر

شده شاید نظر آن جناب روحانی برسد باری حسب الامر باید آن جناب
 بروح و ریحان باجواب ملاقات نمایند و آنچه را محبوب مکتوب نمایند
 جناب امین علیه بهاء الله و عنایت قبول نموده اند که برسانند باین
 اگر نزد ایشان چیزی موجود شود البته می رسانند سبحانه
 بی سبب ظاهر امر شرعاً ظاهر نموده با یک قلم بر عالم زده و از برای
 کل خسته آنچه را که شبهه مثل نشسته و ندارد از حق سگلت نیامد صریح
 خود را بطراز می ظاهر نماید که سبب اعلاء کلمه و ارتقاء نفوس است اجز
 این در ظاهر و باطن عنایت الله ربنا و رب العرش العظيم مقصودی
 نبوده و نیت چنانچه در زبر و الواح و کتب مشاهده نموده اند
 عرضیه جناب حاج سید طالب فقه الله تعالی رسید امام وجه
 عرض شد قال المحبوب سید طالب علیک سلامی از آن
 المظلوم سمع ذلک و اجابک بهذا الذکر المبین نسل اللدان یوید
 علی خرق حجیت الظنون کسر اصنام الالهام و یعرفک ما ینبغی لهذا الیوم
 و یجملک ناطقا با سمر بالحق و البیان و یقدر لک خیر الاخرة و الاله
 انه علی کل شیء قدیر ان المظلوم ما اراد للعباد الا فضل الله و رحمة التي سقت
 من فی السموات و الارضین قد اخرتني ما ورد علیک من الظلم و الاعتساف
 نسل اللدان یویدک علی التصبر بحمیل و یفتح علی وجهک البواب
 العنایت و الالطاف انه هو ارحم الراحمین انتمی این عبد خست ایشان سلام
 و از حق طلب از برای ایشان بایید مطالبید البهار و الذکر و التمشیر علی

۱۲۹
ج ۹ ج ۲ شماره ۱۳۰۵ مقابله شد
خداکم و علی من سبوح توکم فی عزالدربنا و ربکم و رب الکبری الترفع

جیب فاعی جناب آقا شیخ محمد علی بهاء الله الملك الفرد الاحد ملاحظه فرمایند
بسم ربنا الاقدس اعظم العالی الا
حمد حامدین و شکر شاکرین و نعت عمتین را چگونه میتوان
بمقامی نسبت داد که از آفرینش و علم و ادراک مقدس و غیرت
تقدیرش را عدم بلوغ و دانش گواه و تشریح اقرار و اعتراف
الن ظاهر و باطن کائنات و موجودات شاهده است ناطق و
کوهیت صادق مرتقدان یصفه حق الوصف و من تقید
ان بیکره حق الذکر از کار ذکرین محدود و محدود و ادراک مدرکین
و محجوب بار خدایا بنیازا بجهان ذکر کنیم و
بکلام سان ثنایت گویم انبیا و اصفیا اقرار بر عجز نموده اند و هم چنین
قاصی و دانی مطیع و عاصی کل معترف بر عجز و تقصیر کینونت
بیان در عرصه ثنایت الکن و ذاتیت کفایت در ساحت ذکر کن

+

۱۴۰
ایکم و لکن سحر کرمت عالم سازا امیدوار نموده و رایت وجودت موجود
تا یکد فرموده تا بقدر مقدور از ذکر ثناتند چاکر باب ذکر
و ثنایت مسدود شود امید از میان بر خیزد و سیف یاس نهالها
وجود را قطع نماید و براندازد ای رحیم از دریای رحمت مطلقه ای
کریم از آفتاب کرمت مسلت نیلایم بر ضعف و پستی نامنکر در
علو و سمو و فضل و قدرت نظر فرما شاید این کشت خاک را بگوهر پاک
تبدیل فرمائی و این عالم فسرده را بار سدره شعل غائی توئی توئی توانا
لا اله الا انت الاعلی و العجد یا حییب نوادی اوراق مرسله عا
که هر یک ز قری بود از عالم معانی رسید بیانش جان تازه نمود و نا
ذکرش کسالت و بکون را بجناب حرکت تبدیل فرمود چکه هر حرفش بزرگ
حق جل جلاله عزین بود و ثنایش ناطق است در کمال انطق الهوی بل الهی
اگر عباد باضاف آیند و باذان و اعیة و البصار حدیده بنیند و بشنوند ز اعبا
و دعواها از میان بر خیزد و ما امرنا الا واحد چه کشاید و ظاهر کردد و لکن
عباد باو هام تربیت شده اند و از غدی زنون اشامیدند اندلذ از انها
اربعه بل تعبه محرمند و هم و ما عهدیم باری بعد از قرئت
نامه و اطلاع روح بقوادم انقطاع صعود نمود الی ان بلغ امام عرش الله
رب العالمین و بعد از حضور و اذن نامه انجناب تمام عرض شد
و این آیات از سما مشیت مالک الرقاب نازل قوله تبارک و تعالی

هو الناطق في ملكوت البيان حضرت قيوماً الايق سوز است که مشرق
 ومظهر نبات وعده احزاب عالم ابرحق مخوم دعوت فرمود امر خود
 بظنون مجوب نماذ و با و هام نیا لايد از افق هر کلمه از کلماتش نور
 یقین مشرق و نار عرفان مشتعل و این نور و نار در ظاهر مختلفند و در باطن
 متحد طوبی لمن فاز بهما امر و اذان و اعیاز سدره مبارکه اغنا نیا لايد
 که کلید در طوارقیان اصفا نمود و ابصار حیده مشاهده نیا سدا آنچه را که نیتیز
 و مرتسکین آنرا طلب نموده اند جل لیوم جل من ظریفه لا تعال بالاول الصور
 و الاحصار و بالثانی ما ظهر من کلمه الله مشرق الأنوار یا محمد علیک السلام
 ان المظالم سمع مذاکک و اجابک مره بعد مره بما نور الله بهدا
 العلم و الحکم و افاق القلوب و الأفئدة و به جری فرات الرحمة من البرية
 یا محمد اسمع الله من نطق عکاک مره اخرى من سدره المنتهی انه لا اله الا
 هو الفرد الواحد العلیم حکیم انه یذکر من ذکره بل ذکر من اراد ان یذکره لان
 ذکره سبق لعالم کما سبق رحمة من فح السموات الارضین یا محمد
 ان النبأ العظیم یذکرک من الأفق الأعلى الذی جعله الله سجنا مشرق
 آیاته و مطلع نباته و لمن معه من عباده المقربین الذین منعتهم الاحجاب
 عن مالک الرقاب و ما حقهم جنود الطامین قد کتبا ما شیا فی البیت
 فی لیلته و لما دخل نعبدک کما نعبدک و عرضة لدی المظالم اجبتنا
 بهذا الکتاب لمین الذی ینطق امام وجه العالم تا الله قدانی الام

الأعظم بلسان لا تقوم معه قوة الملوك والتلاطین و اراد ان یظهر فیده
 الاحزاب من الضغینه و البغضاء بذلك حمل فحما صوت الأثناء
 من البأساء و انضراء ما لا اطلع به الا الله رب العالمین و یوصی
 احراء الأرض بالعدل و الأناص و بما تظهر به مقاماتهما امام وجه العبا
 طوبی لمن سمع لنداء و عمل بما امر به من لدن امر عظیم یا محمد ذر الناس
 بیات الله بالروح و الریحان انما تجذبهم و تقرهم و تقرهم و یهدهم
 الی هذا الصراط المستقیم قد احاطت الذیاب اغنام الله رب
 العرش العظیم قد اقرسک بن الذب غنما من اغنامی الارض و فی هذا یوم
 الذی فیہ نیادی المنادی من علی فوق العالم الملک لله مالک یوم
 الدین ان تعدوا الشهداء فی سبیلی لا تحصوهم شهید بذلك
 لسان العظمه و لكن القوم اکثرهم من المنکرین قد انکروا حجج الله و برهانه و نبذوا
 کتابه و انهم الا انهم من المعتدین هذا یوم فیه ات السماء بدخان مسبین
 و منع الناس عن التوجه الی ارضی الا یجی و عن التقرب الی هذا المقام المنسیر
 تا الله قد ظهر الدخان جزاء اعمالهم الا انهم من الصاغرين قل فی اول یوم
 تحترک فی العالم الاعلی یهتز به الفردوس الالهی و تنزلت قبائل الارض
 الذین نبذوا و امیث شاق الله و امره بما یجوا کل متوسم بعید لذلك
 انظر القلم اسره و ما کان محزوناً فیہ لیبشر الناس بهذا الامر العزیز
 البسج یا محمد علیک بهاء الله و عنایته آیات بشارته

نازل که احدی قادر بر سنجیدن آن عالم احاطه نموده مع ذلک اکثری مجرب
 الی عین الفاظ قبل از نظر معضین اهل بیان زرقه بکلمات مجبوله قبل
 متکلمند و بمطابره او با هم متمسک عزت و رفعت و عظمت این امر
 کجا و ادراکات آن نفوس غافل که کجا از فرات حمت الهی محرومند
 و بصدید بغضاً مانوس اینت شأن قوم مفتریاتی بمیان
 آمده که عالم اصغار زرقه سامعیه براری بسته به صاحب عدل و انصاف
 در آیات منزله اینظهور عظیم ملاحظه نماید یقین بین میداند که نفس مستورا
 که منصب داده مشرکین معتدین کمال جود و جود در اظفار نور الهی و خاندان ربانی
 ساعی و جا بدهند و لکن کلمه الله نفوس منع نشده و نمیشود بسته
 صاحبان بصروسع بیان ظاهر شوند و با علی استند آسان باقی
 دعوتند باری قرب و بعد اقبال و غرض و موت حیات و
 جهل علم منوط و مربوط بجزای اعمال عباد است چنانچه در اول ظهور
 بشر یعنی نقطه بیان احدی از علمای معروف ایران بنور عرفان
 فائز نشد سبب علت جزای اعمال بوده که حایل شسته و کفرا
 محروم نموده ای کاش بتغفار و رجوع تمسک میبختند بکلمه مبارکه
 لا حول و لا قوه الا باللّه تا طمقند و لکن از ظهور و مغشیش معرض یا امام
 میکویند و بر خالقش فتوی میدهند فی تحقیقه نفس حیرت تمسک است
 از افعال و اقوال این **قل الهی الهی استدان باسک الام ماج**

بسر الکرم و باهر ک المبر شرف تیراجو و من فوق العالم استکک یا با
 و مولی العالم بالاسرار المکتونه فی الاشیاء و بنیحات آیاتک
 الکبری و سلطانک الذی غلب الارض و السماء بان توید
 لمضنین علی الاقبال و المنکرین علی الاقرار و الظالمین علی العدل و الانصاف و العاد
 علی الرجوع الی بحر عفوک و سما عطاک آنک انت المقدر الغیر الوهاب
 انتهى انچه از افنده و ابصار استور بود در اینظهور ظاهر و هویدا گشت
 دیگر مگر همزات مغله عباد و از نشاطی بجز احدیه منع نماید از اعمال و اطوار
 شیعه در یوم جزا کشف شد آنچه که در هزاره و دویست نه مستور بود
 الی عین دست بزند شتاند متصل بر منابر حق و اولیا شراست
 بنمایند و می کشند سبحان الله این ایام امری واقع شده که سبب
 حیرت گشته یکی از معضین بیان میرزا یاد می دولت آباد بجز
 آنکه شنید در ارض صاد و او را بانی گفته اند ان بی انصاف بالای نبر
 زرقه بمشابه شیعه العن سبت و شتم نموده اول مرشد خود قبر بس
 و من القبر سر و بعد از مبداء الی حدیکن کل راست نموده سبحان الله
 از برای دور و زجیات آن بی انصاف چه کرده و لکن از احمقها عالم
 خاطر جمع است که آنچه بگوید میزند مثلا اگر ذکر نماید مقصود من
 از لعن سبت امر دیگر بوده صاحبان اذان موهوم قبول بنمایند
 بگوید ای معصومین این ای فرق باطن حق و باطل صیت انصاف

نفس

س

و هید در آن ارض چند نفر از شهدا برسم مقصود عالمیان جان نثار نمودند
 اند و همیشه هاید نورین ترین جینی علیها من ظل بها ابهاه
 شنیده اید مع ثروت و عزت و دولت جازاد در ده دوست نثار نمودند
 و آنچه اثقیاجه حبیب کردند که یک کلمه بگویند و خود را نجات دهند
 قبول نفرمودند از خلق و ما عهدیم که شدند و از حق نگذشتند و همین
 قبل از ایشان جناب کاکاظم و نفوس اخروی علیهم بهاء الله الا که بجهت نثار
 را یکجان نثار قدوم دوست نمودند و چند شهر قبل حضرت شرف
 علیه بهاء الله و فضل و بشهادت عظمی فائز و شهادتش دلیل است بر طینا
 و استقامت و قرار و زندگی با دمی تقاضی دلیل است بر طینا
 و انکار انصفوا یا ملائکه سبحان و انطقوا بالصدق الخالص لا تشروا الخ
 با هر کس تا حال شده یک بابی قرار نماید و زنده ماند و با دمی بی انصاف
 حیات فانی را در حیات باقیه مقدم داشت و لکن تبیین است بیک
 کذب متوهمین را ساکن نماید آه آه من عدم انصاف فهم و ظلم و عتاقم
 لعمر مجنون با مقصودنا امر و زخوبت در عرضة عالم محلبک غرا کر بانجام
 و در ماتم عدل انصاف حروفات عالیات که مخصوص اموات
 از شما شکایت منزل آیات نازل شده بخوانیم ای بل صا د همعو
 نصح انجادم اشخذا و انفقکم الی الله سبیلا شما از امور مطلع نبوده
 نیستید حال مبتلا شده اید بنفوسیکه در اول ایام بایاد

او با هم تعبیر در این ظنون مشغول گشته اند اتقوا الله یا قوم و لا تملکونوا
 من المعتدین اینک ذکر جناب علی پاشا خ اعلیه بهاء الله را نمودند
 هفتقه قبل یک لوح امنع اقدس مخصوص ایشان نازل ارسال شد
 که با نخبوب برسد که برسانند حال هم ذکر ایشان در ساحت اقدس
 مذکور و لسان عظمت باین کلمات عالیات ناطق قوله تبارک تعالی
 یا علی علیک بهائی بشنوند ای مظلوم را و حکمت بر حضرت ام
 قیام نما لعسر الله از براتی ناصر مقدر شده آنکه که خزان ارض باین معادله
 نتخاید قل یا الی و سیدی اسلک ان تویدنی علی عمل کون معی فی
 کل عالم من عوالمک و تقضی به بدان عدلک ایت تری عبدک
 اقبل لیک منقطعاً عن دنک و شید بعیو و تمیک اسلک ان لای شی
 عن بحر عطاک و شمس جو ک انک انت الغفور الکریم **اسمی** همچنین
 این کلمات عالیات مخصوص **فایسید** هم ایده الله تعالی نازل **غیب**
 قوله تبارک تعالی **یا رستم** علیک سلا در آنچه از قبل بوده و آنچه از
 بعد ظاهر شده تفکر نما و بدیده بصیرت خالصا لوجه الله نظر کن **غیب**
عالم **حکمت** **تو** **فان** **از** **باید** **عالم** **بود** **در** **خاتم** **انبار** **ح**
 ماسوا فکده تفکر نما آنحضرت بکلمه مبارکه که تو چو ناطق قلبش
 فتوی دادند جمیع طوائف بر عرض قیام نمودند و سبب اعراض از تفکر

نما چون با بی باین ظهور عظمی تمتک نمائی تمسکیکه بر ارض قادر بر منع نباشد
 و هم چنین در ظهور خلیل الرحمن از قبل قبل بعد در ظهور حضرت وح
 و از قبش کلیم نظر نما یک استحا کفشد و دیگر را کذاب در مانرله
 الرحمن فی القرآن تفرس کن قوله تعالی ما ایتهم من رسول
 الا کانوا یستیزون و بعد از تفرس در آنچه ذکر شد اقوم قتل
 الی عقبه الله القوم قتل اهل الهی تهرانی نبذت دونک واخذ
 امرک و ترکت ساواک مقبلا الی بساط فضلک و ساحة عمل اسلک ان
 تویدنی علی خرق کجبات و کشف السجات انک انت المقدر علی ایتیار
 ایت از قلبی بنور معرفتک و بصری بضیاء تیر ظهورک ایت
 عن جرایک شبر فضلک انک انت المقدر العلیکم ایت و رضیه
 جناب میرزا حسین خان علیه بهاء الله در نگاه حضور عرض شد و بسم
 اصغافا نزلت و یک لوح اقدس مخصوص ایشان از سما
 مثبت نازل ارسال شد تا از عرف بیان رحمن برست شوند و
 پذیر و ثنا مشغول کردند و اینکه ذکر جناب سلیمان خان علیه بهاء الله را
 نمودند و همچنین اشغال ایشان را بنا بر محبت الهی و توجیه ساز
 نخدمت امر قوم داشتند اینها در ساحت اقدس منع اقدس
 اصغافا نزلت و یک لوح اقدس مخصوص ایشان از افاق سما
 فضل لوح و نازل ارسال شد امید آنکه بحیوة دائمه باقیه نازل

شوند و عالم را زنده نمایند چه که امر و زلفحات وحی متصوحت
 و ایشا نخصم با تا ر قلم اعلی نازل استله تعالی بان یوئده
 و من معه علی خدمته همه الحکم المستین اینکه ذکر جناب همت علی
 خان علیه بهاء الله را نمودند محبوب فواد حضرت س م علیه
 من کل بهاء ابهاه و من کل نور انوره ذکر ایشان را امر قوم داشته اند
 یک لوح اقدس مخصوص ایشان نازل بارض قاف ابراهیل
 شد که با ایشان برسانند دوستان الهی علیهم بهاء الله
 که در آن طرف موجودند کل در ساحت اقدس مذکور و با مواج
 بر عنایت مقصود عالمیان فائز این خادم کل الفضل حق و
 عنایتش بشارت میدهد و از برای هر یک امیطلبه آنچه را که
 سبب اشغال عالم و تطهیر اهرم است اینکه ذکر جناب فائز
 آفاق ص علیه بهاء الله را نمودند بعد از عرض در ساحت اقدس
 این آیات با هرات مخصوص ایشان نازل لیا خذه جذب البسان
 و تقر به الی العزیز استعان قوله تبارک تعالی هو ابعین العین
 یا میرزا آقا بقین پین امروز بساط او هام با مر مالک امام
 حمد شد و بساط یقین مبوط جهد نما شاید بمال فرح و نسا
 ملکحان وادی و هم دظن را با نور یقین متور نمائی لسان

بمذره؟
 خردن؟

از برای ذکر و ثنا خلقش و این آیات فی الحقیقه بیانت از حق مطلق است تا مقرر
 بر تظہیر افند و قلوب من الا و با هم و تظنون عالم را او با هم از مالک انا هم
 منع نموده و محروم ساخته هر بنحوا که نوری ظاهر در اظفارش جسد نموده
 و هر بوم که آفتاب عدل از افق سما فضل شراق نمود بمشایه سبحان و عمام
 در شش گویند آیات کتب الهی اکثری کوی داده و مید بر اینجه ذکر شد
 بشنودای مظلوم را و با صبح انقطاع حیات و سجات نفوس استقامت
 و لکن حکمت بیان چه که حکم سیف و سنان مرتفع شده به لیس
 بیانیک از ان متطعین ظاهر میشود احد از سیف انقدر زناست **قل الهی**
 اشهد انک ذکر منی فی سجنک الاعظم انکنت صامتا عن ذکرک بسک
 بان توید فی علی خدمت هر ک ایرت نور بصری و قوی قلبی و آید سمعی فی
 علی ما مرتبی به فی کتبتک و صفحتک و الواحک انک انت المقدر
 القدر و بالا جابه جدیر استهی ذکر **المؤمنون** قوله تعالی سا
 لو شاء الله میدل همه انور آباد اولیای آن رض از قبل مظلوم تکبیرین
 ته بجز فائز بود و هست از قبل بعد مخصوص ایشان نازل شد آنچه که سب
 حیات ابدی و بقا و سرمدیت است و این خادم هم بخت
 اسم خود علیه بهاء الله الاهی ذکر نموده تفحص نمایند و آنچه در باره ایشان
 نازل شده و مفقود گشته صورت از ارسال دارند آن ربنا هم
 الفضال لکریم ذکر جناب حاجی فضل الله و جناب کا کا خان
 علیها بهاء الله را نمودند و هم چنین عشق جناب حاجی را

بنایات صلوة فی الحقیقه عالم شمس از سحر انصاف فائز کردند ما غنم
 من الاموال و الارواح را فدای نمایند از برای تحصیل آن امر و ذائقه
 عبادت تغییر کرده و قوه ادراک تبدیل شده لذا محرومند از ادراک آنچه از سما
 عنایت نازل گشته ای برادر من و رفیق صدیق من ارباب
 مختلفه عالم و الواش تحریک نوازل نموده و شماره را از ادراک
 نجات و احی محروم داشته از حق میطلبیم اولیای خود را مؤید فرما
 بر تربیت خلق تا بجنود بیانهای لطیفه شریفیه و اعمال احلاق پسندیده
 ما را بشرفیه الهیه فائز نمایند انه هو القریب انه هو القریب
 انه هو المعین در باره جناب آقا سید عزیز قلی من معه علیهم بها
 ذکر نمودند بعد از عرض امام وجه این کلمات عالیات مخصوص ایشان
 نازل قوله تبارک تعالی **هو الفکر العظیم یا عزیز** هر نفس
 ایوم بعرفان نباء عظیم فائز شد او بعز الله فائز است و بنور الله متورع
 عالم فانی بوده و هست و همچون ضوضاء و اختلاف احم و لکن این کلمه مبارکه
 علیا که در این چنین از مشرق سما قلم علی شراق نموده باقی و پاینده است جو
 از اخذ نماید و فنا آنرا نیابد اشکر کن مقصود یکتا را که در سخن اعجاز ترا ذکر
 نمود و با آثار قلم علی مزین داشت قد ذکر کن من اعلمنی ذکرناک بهذا اللوح ایز
 اولیای آن رض و طرف از منتسبین و غیره مکر از قبل مظلوم تخمیر برسان
 و بچشم تجلیات انوار آفتاب حقیقت که از برای این یوم مبارک شب

اگر جمع

و مثالی بوده و نیت جدا نماید و با اتفاق آقا قرامتور سازید تا کم ان
 تمنعکم ظلمة العالم عن التقرب الی النور و الظلم عن العدل الاعتناء عن الاضیاء
 باید اولیا می حق کجبل جلالت با فیده حاصل پاک و مقدس از جهات آحق
 مسلت نمایند و بطبیعت آنچه را که علت رجوع کل سبب جناب کل است آن
 هو ارحم الراحمین و امین علی من فی السموات و الارضین لا اله الا هو الملك
 العدل الحق المبین استغنی و اینکه ذکر دولت آباد و اولیا ان ارض علیهم
 بهاء الله را نمودند همچنین استقامت و انجذاب ایشانرا ذکر
 هر یک فردا فردا در ذروه علیا در حضور الی لور عرض شد و این
 آیات بدیعه مبارکه از سما غنایت و حرمت نازل قوله تبارک تعالی
 هو السميع البصیر یا اولیا هناک حضرت اسما کلمه المظلوم بذکاء
 ماج بحر غنایتی و باج عرف فضلی و شرق شیربانی من فوق سما عطا
 و ذکر نام مذکوره ارتفع نداء الاشیاء قلها الله لا اله الا هو رب
 العرش و الثری و مالک یوم الدین طوبی لکم ثم طوبی لکم بما قبلکم
 الی الذی عرض عنه من علی الارض لا من شاء الله رب العالمین
 فرقم با بار الله من قبل التی لاتعد و لها شی من الاشیاء نزل الله ان یومکم
 علی ما اتقی به اعمالکم و اذکارکم و خلا قلم فی کتاب الله رب العالمین
 انما سمعنا نذ انکم اجناکم و تجاننا علیکم بالاولی السببان لتقر بک فی کل
 الاحوال الی الله الغیر از حمید یا اولیا الله بلسان پارسی

بشنوید با اتحاد و اتفاق تمسک نمایند امروز روزیت غظیم و امر الله
 بشا به اناب از نقش ظاهر و مشرق بشورت تمسک نمایند و تبلیغ
 مشغول نیست نصرتیکه در الواح قبل بعد از قلم اعلی نازل شسته تمسک اها
 و کونوا من التناصرین یا اولیا الله و حربه اسمعوا النداء من شطر عکا من الشیخ
 المرتفعه باحق انه یتور قلوبکم و تقوی ارکانکم و یؤیدکم و یدکم بخمود البیان
 انه هو المقدر علی ما یشاء و هو الفرد الواحد العلیکم از حق میطلبه است
 عطا فرماید تا کل باستقامت کبری یقین ثابتگ را رخ بد این فستکه
 و قلوب توجیه نمایند وقت را از دست مدهید و نصلیح مشفقانه منقطعین
 بشنوید اگر کردی تا مین ظاهر شده در رف و محوان کوشش نمایند تا با اتحاد
 حقیقی فایز شوید و از ناصرین در صحیفه صحر از قلم اعلی مذکور کردید اما الله
 در این حین گریه میایم و از حق میطلبیم اوراق کدره را از اریح مختلفه
 عالم حفظ فرماید و هر یک را بطر از استقامت نور انقطاع منور دارد
 اوست قادر و توانا لا اله الا هو العلی الابهی ذکر جناب
 اقا حسین که در دره نوحه بهاء الله را نموده بودند و هم چنین
 ذکر جناب اقا میرزا رحیم و اخیه ایشان جناب اقا عبدالمطلب
 علیهما ۶۶۶ راج و در پیشش بنا مرحوم اقا نوروز علی و جناب
 محمد و بیک علیهم بهاء الله این اسامی در کساست منع آید
 معروض و هر یک بذكر مقصود عالمیان فائز قوله تبارک و تعالی
 یریم در بیا الی ایام ندای الهی مرتفع و آیات از ملکوت فضل

+

و عطا نازل و لکن منع تعیین و عرض فلین یعنی علمای عصر ناس را
از منظر کبر منع نموده اند طوبی از برای نفسی که منع آن نفوس غافله جایل
نشود بشرافت کبری فائز گشت **بسم الله الرحمن الرحیم** و سمعت و
یا الله الفرد العظیم نوصیک بالاستقامه علی هذا الأمر العظیم یا عظیم
الأمر عظیم از حق بطلب عالم از غفلت حب شیعه و از بغضا و
عدوت آن نفوس مقدس فرماید اخراج عالم مشاهده گشت
یا حق کفشد و شهیدش نمودند طوبی لک بما ترکتم بالنظر و اقبلت
الی الله العظیم **قل** اعلی اراهه فرموده مرفوع نور و از علیه ذکر فرماید
نور و زاهر و زاسک و فی الحقیقه بصیر ایام است بلکه بصیر عالم بان
روشن عالم ربان با عتی از ساعش معادله نماید ایام نور
انک فی الرقیق الأعلی بما ذکرک مولی لوری انا ذکرناک قبل صعود
و بعد صعودک لتأخذک العنایه و الاطاف من کل الجهات ان
ربک هو الذکر العظیم البهاء من لذنا علیک و علی الذین صعودوا
الی الله متمسکین بحبل المتین و العرفان انه هو الشفق الکریم و تذکر الانباء
فی هذا المقام الرفیع نسل السدان یؤیدهم علی الاستقامه
الکبری بحیث لا ینعمهم عرض المصیین و لا جنود الظالمین الا امرت
بالتعالین **یا محمد** ذکر ت نزد مظلوم مذکور و
باین کلمات عالیات ترا ذکر نمودیم از برای ذکر الهی مرتب
و مقامات نامتناهییه بوده و هست از جمله حرفیه مخصوص نفسی

از قلم اعلی جاری میگردد انجین در فردوس علی حبیب علیا استقامت
عالیه متعالیه از تصور و بیوت و عرف و نعمتهای جدیده موجود
میشود بشانیکه محصین و محررین از اصبا و ذکر ان عاجزند فکر فی عنایه
و الطافه و قل لک الحمد یا مقصود الخالصین و المقربین از حق عظیم
ترا مشتعل فرماید بنا بر محبتش تا تجارت نفوس آن از ضرر اشغال نماید
ان ربک هو الفضال لغفور الرحیم **بسم الله الرحمن الرحیم** هر یک از نفوس
مذکوره فائز شد با آنچه که امال عالم از قبل بعد بود کتب
بذکر این یوم ناطق و انبیا و مرسلین یک بان متمسک و از حق
تقوی این یوم مبارک را سائل ال طوبی از برای نفسی که اقبال نمود
و بهستقامت فائز گشت باری صاحبان عرض همیک لوح
منع اقدس و جو نازل ارسال شد از جمله جناب و زوجات
حاجی میرزا حسن و جناب آقا میرزا محمد علی و جناب آقا سید شریف و جناب
سلیمان خا علیههم بها الله همچنین سایر اولیا علیههم بها الله که از قبل ذکر
شد الله الحمد کل از کبریا مقصود عالمیان تسکت بردند و مخصوص
هریک ناز شد آنچه که ما علی الارض بان معادله نماید انشاء الله
اولیا از کاوس کلمات باشا مانند آنچه را که زرد کی ایدی بخشد
ان ربنا هو المقدر القدر لا اله الا هو العظیم **یا محمد** و اینکه ذکر جناب
عاب کافیه علیه بها الله را نمودند و ذکر بیت ایشان را که هر بطا دون حق

فی حکمت
متر سار

نا غنایه

و ذاکرین

محبت

مخصوص

واقع شده و هم چنین ذکر و یای ایشان این فقرات امام کرسی حق جل جلاله
 عرض شد و یک لوح منع آمدن از سما و بیان مقصود عالمیان
 مخصوص ایشان نازل و ارسال شد نسل بعد از نسل بر فعه پین عباده با همه
 آنه علی کلیتی قدیر و هم چنین ذکر جناب سید بهلول علیه بها التدر
 مرقوم شد بعد از عرض امام حضور انبیکمات عالیات از تحرن
 علم الهی درباره ایشان نازل قوله عزسیانه و جل برهانه **هو الناطق**
یا محمد علیک بها التذکره الواحد اولیا طر انزد مطوم مذکور بود
 و پستند نسل الله تبارک و تعالی ان یجلمم ریات فکره و اعلام
 هدایتیه و انهار رحمتیه و اشجار خبایه پین عباده خلقه تا کل از آثار
 سدره تنعم شوند و بیابند آنچه را که الیوم از ان غافلند امروز
 هر شی از اشیا لبسان نصیح ندانماید و کل را بطهور سیرا عظیم شبات
 میدهد طولی للتاسین رووئل للغانلین ذکر جناب سید
 ب هزل را نمودند نسل الله تبارک و تعالی ان یقده کاسا من
 کوشرا کحیوان لیتقوم پین العباد و ناطفا بذکره مقبلا الی افقه و قائما علی حدته
 امره و متوجبا الی انوار وجهه انه هو السامع المحیب بکلامه و سید ایام
 لا تعادل ان منه این سنین و الشهور بل القرون و الأعصار انشاء الله
 بحکمت و بیان عباد را بشریعه رحمن نماید تا کل از فضیلت
 حضرت قیاس در آیاتش محروم نمائند قدس بقدرت رحمته و انما

فضله من فی السموات و الارضین **الحمد لله ما کت یوم الذین استنهی**
 این عبد از حق جل جلاله سائل اهل ایشان را مؤید فرماید بر آنچه
 سزاوار یوم اوست **لیکون سا قیامین الانام باسمه العزیز العظیم**
 تعالی هذا المقام العزیز الرفیع تا این مقام کفشار نتهی و ذکر علی
 العجالة باین محل ختم تا از بعد انشاء الله جواب باقی دستخط
 عالی ارسال شود آنچه که مجال در این جن مقصود و حامل اخبار عام
 اولیای ان ارض و اطراف را طرا کثیر سلام و ثنا و بها سیرانم و ارجح
 جل جلاله سائل اتم که کل انبوار اعمال و خلاق که سبب نظم عالم و ترقی اعم
 منور نماید **انه هو النوارینور من شایع من عباده و هو المقدر**
العلیم الحکیم البها و الذکر و الیکسیر علی جنابک و علی من معکم و یتقوکم
 فی ذکر الله ربنا و ربکم و مقصودنا و مقصوکم و مقصود من فی السموات
 و الارضین و الحمد لله رب العالمین خ ادم فی ۱۹ ج ۲

محبوب فواد جناب آقا شیخ محمد علیه بها الله ملاحظه فرمایند
 بسم ربنا الاقدس **عظم الله العالی الابهی**
 کلمه ربنا الذی اظهر من القطرة امواج البحر و من الذرة النوار الشمس و فصل

۱۶

من لبقطة كتب ما كان ما يكون هو الذي خلق خلقا
 سجوده وابرار بقدر عظمته وسلطانه جعلهم معادن علمه وحكمته
 ومخازن لما في ذكره وبيانه ومطالع العدل والانصاف ونظام
 السجود والاطاف واودع فيهم آيات التور و آية النار فلما
 تم خلق زينه بالخلق وبه ظهر مقام الانسان في الامكان تعالى
 مالك القدر الظاهر في المنظر الاكبر الذي عا العباد في يوم التنا
 الى الافق الاعلى والغاية القصوى منهم من نكر مولاه بما تبع هواه ومنهم
 استل بنا البضيا على شان اعرض عن الله مولى الاسماء و فاطر السماء ومنهم
 من فنى على الذي خلقه بكله من عباده ومنهم من قال بسم الله
 وكسلاسل الطنون بعهد الاقدار وثق سبحات الاوهام باسم الله
 مولى الانام سرع كالبرق وقال بسبيك لسبيك يا مالك الملك
 وسلطان الجبروت لسبيك لسبيك يا كاسر شوكة المعتدين وال
 الظاهر اللامح في يوم الدين قدرج الذين نجدوا من نفحات الود
 ما امروا به في الكتاب وخسر الذين تقضوا نعم الله وميثاقه ضلوا
 وضلوا الناس الى ان اهلوا بهم دار البوار احسب الذين انكروا
 حجة الله وبربانه نعم على من عنده الا ونفسه المهتمة على الاسماء
 وقدرته محيطه على الاشياء قل موتوا بغيظكم فذاتي المشا رو ظهر
 من اظهر الاسرار بر ايات القوة والاقدر لا تمنعه سبحات اديلم

والحجيات اشاراتكم هو الذي نطق في مقامه الاعلى وبه نطقت سدره
 الهندي في ناسوت الانشاء يا ملا البيان انتم عصب الله
 وميثاقه وعظمتكم عما امركم به في كتابه بالكل الاعرفون ولا تشكروا قد
 اخذتم الربكم ونبذتم الحق وتظنون انكم محسنون لا ورب
 العرش الذي تبرئ منكم نقطه البين يا من قلبه مترال الفرقان ليخسد
 بذلك كل الاشياء وانتم لا تفقهون بالرب منعم عن رب الازيا
 وباطين غفلتم عن مالك يوم الدين قل ان التراب انكم تظنون هو
 او باكلوا انتم اعرفون سبحانك يا من يقطره من سبحاب سماء
 فضلك ما جبت بجور فانك في افدة مرديك ومخلصيك
 من عبادك خلقك وينور من نوار جهك اشترقت ازهنك
 وساء كرمك ونبتج من مهيصك ظهر حكم الصور وقام اهل القبو
 عند ظهورك واستوانك على عرش مشيتك اسلك باسمك
 الذي بحرف منه ظهر الا اطلع به الانفسك وبامر الذي به سخر
 اهل مدنك وديارك بان تحفظ اجابك من شر نجا خلقك
 ايرت ترمي احاطت احدا جابك زيا باجمه تصغينه و
 وسبح آجام الغفلة وثقا خذيد ويا الهى بيد قدرتك ثم ان
 نجو الغيب والشهادة انك انت مولى البرية ايرت سر ملاء ايب

عرضوا عنك وعن ربك وجادلوا باياتك بعد ما تبين سلطان
 غلبت الاسماء وبنيات كانت ظهر من الشمس وسط السماء متمسكين برفا
 انقصر مصرين عن جبال الياقوتيين باذيال لا وباهم منخرين باسرق من
 افق سماء القدرة والاقدر ايرت اسلك انساخ فخر ظهور
 ونفحاتك التي تحطرت بها المقامات التي ظهرت منها مظان نفسك
 ومشارك اياتك بان تؤيد المصيرين على الاقبال الى افق توحيدك
 والتوجه الى وجهك والتفكر فيما جرى من فلك الا في زرك والوا
 ايرت لا تمنعهم من بجرودك وسما فضلك ايتك انت المقدر
 الغني المتعال ايرت ينوح قلبي لفضلتهم وبعدهم علمهم بالهي سبيلك
 وعرفهم ما غفلوا عنه في اياتك من قدر يا الهي ان كيف نفسه
 شبي من الاشياء تلقا يدن عزك يا مالك الاسماء سيد الامم
 فمقامه هان ان الفضل كله في قبضتك والرحمة كلها في يمينك شخص
 من شيا بعنائتك والطائفك ونفقتك ومواهبك لولا فضلك
 وجودك لكان مخلوق في العدم لا اله الا انت مالك القدم وصاحب العلم
 ومقدر الخير للاحم انك انت العزيز الفضال وعبود تلغني
 كتابك الذي كان من انبأ باثر فلما فتحته وجدت منه عرف حجتكم جميعا
 مقصودنا ومقصودكم ومقصود من في السموات والارض اسئل
 انجادم ربه بان يعينكم على خدمته الامر بقوة الاتخضر باقوة العالم وقدره
 لتمنعها اقدرة الامم وابتك يهدي الغافلين الى سبيل الرشاد و

معبودنا

يخضعكم من شمر الذين كفروا بالمبذ والمآب يا حبيب نوادي ذكر
 علة فك حى وكتابك سبب سرورى وبهجتى وانبا طلى لانه بنا
 بانصح البيان يذكريا لكم وخلصكم ستقامتكم على امر الله ربنا و
 ربكم هنيئا لكم ومرينا لكم وسندة تعالى بان يؤايدكم ويوقظكم في كل الاحوال انه
 هو المقدر الغنى المتعال وبعد ما قرئت وعرفت قصدت
 المقام الاعلى والذروة العليا الى ان حضرت امام الوجه وعرضت
 ما فيه بعد ان اشرفت شمسه الاذن من اشرف لفضل فلما تم وهتق
 لسان الوهاب في جواب قوله تعالى انا السامع المجيب
 يا محمد قد اتى العبد كما ضربه ارسلته اليه ذكره تلقاء وجه المظلوم
 الذي حمل الشدائد بحياة العالم ونجاة الامم سمعنا واجبتك بهذا
 اللوح المسبين طوبى لك بما قبلت الى الافق الاعلى اذ عرض
 عنه الورى الا من شاء السيد رب العالمين انت الذي سرت
 رحمتك البيان من اياى عطا ربك الرحمن مننت به اذ كفر
 علماء الارض فقهائها والذين اتبعوا من دون بنته من لدن الله
 الامم الحكيم قل يا معشر البشر قد اتى بالملك القدر الذي به ظهر
 كل امر مستر اتقوا الله ولا تكونوا من المصيرين انصفوا فيما ظهر باحق
 ولا تكونوا من الذين كانوا ان يذكروا الله في اللبالي والايام فلما طلع
 فجر ندمو نطق مكا الطور اقبلوا اليه سيوف البغضاء وقتلوه انظلم

ترزعت به اركان لبيت و ذرفت عيون لمقرنين انظر طلاء
وما عند من الاوهام قد انكر الالهى به ظهرا لله في ازل الازل
ونزلت الكتب على التبين للمسلمين قل انصفوا بالله ان تنكروا
هذا الامر الا سمى بشيئ ثبت ايمانكم بالله فالتوا به ولا تكونوا
من الضالين اقل عسر الله لا ينفككم اليوم شي من الاشياء الا
بهذا الظهور الذي كان يذكور في فة الاصفياء مسطورا من القلم الا
في كتب الله العزيز شديد صعوا الاوهام والاكوتة امن العافلين
قل هذا يوم الله لو انتم من العافلين لا يذكر في الاوهام شي ذلك
كل موقن بصير قل انظر واني ملا الفرقان واعمالهم واقوالهم وما ارتكبوا
اذ اتى المقصود بساطان مسين كانوا ان يروا انفسهم فضل الامم عليهم
فلما اتى الامتحان راينا هم خسر المذاهب كلها يشهد بذلك كل فرد
منصف وكل عادل استقيم ايا قادم ذكر هؤلاء اذ كثر بآله الذين
مطالع الاوهام وراهم متفككين الى الفرقة الذين بانقصوا ايثاق
وعصده قاموا وقالوا الله بنا ورت من في السموات والارضين
كذلك نطق القل اذا كان لك القدم مستويا على عرش
العلم العظيم البهاء المشرق من افق سما ارحمتي عليك وعلى الذين
بانتهم شهابا بل لبيان ولا اشارات اهل الفرقان الذين
اقبلوا بوجوه نوراء الى الله الفرد الواحد العليم الحكيم

بعد ارتفاع حفيف سدره المنتهى بين الورى وامواج بحر المعاني
من كلمة الله مولى الاسماء بل يقدر ان خادم ان يتكلم او ينطق او يذکر
ويقول لا ونفسه الحق يربى سانه كليل او قلتموه قفا كيف يقدر
العليل ان يصفا و يذکر من خلق بحر جحوان بكلمة من عنده ذكر مشله
وامثالي تلقاء الوجه قد كان معده واما مفقود الو اذ كره بالامثال
يتصوع منه عرف الوجود هذا لا ينفع للمفقود ان ان خادم مع قبا
على خدمته شهد لعظمتها لسان ربه وما لكه ومع اشتغال فقل
الاحيان تلقاء الوجه بذكره وتحريراياتة يستحي ان يذکر نفسه تلقاء ربه
عز وجل عظمته وكبريائه بل عزته استحي عن كرا الذين طافوا حول جبهه و
نطقوا بشيائه وقاموا على خدمته شخصه واما نطق به لسان عظمته او نشر
لواء الظهور في يوم فيه استوى على عرشهم العظيم سئل تعالى ان يد
جنايك يجنود الحكمة واللبا ويحفظك من شر الذين قاموا على النفا
ونقصوا لميشاق الذين ضلوا واصلوا العباد لعسر المولى ان ان خادم
تحر من اقوام واعمالهم الا انهم يعلمون ولا يفقهون اتبعوا اهلهم وهم اليوم
لا يشعرون انيكة ببارة محبوب فواد جناب حاجى بن عليه الابلى
ومجتبى ايشان مرقوم دست الله حيا ان از اول ايام خدمت
قيام نموده اند بده توجه نمودند وفي سبيل الله عمل نمودند والى الله
ناظر بوده دستند قل اعلى ذكر ايشان زرد كرتب و زرد الواح
نموده ديكر احتياج بذكر ايشان نبوده بنيت بعد از عرض نيفقده

در ساحت امنع اده تس فرمودند قوله تبارك وتعالى نعم ما عمل المؤمن
 معین من قام علی خدمه الامر عمل نمودند با نیجه سزاوار است جمیع
 دوستان بایده بان جناب محبت نمایند نسیل اللیبان یوید الکل
 علی خدمت اولیایه و اجابته انه علی کل شیء قدیر انتهى و اینکه
 درباره جناب آقا سید جواد علیه بها السلام قوم شسته و چمن
 ذکر محبت و مهربانی و یحیی ایشان را نمودند این فقرات در ساحت
 امنع اده تس مقصود عالمیان بشراف اصغافا نر قوله تبارك وتعالى
 فی الجواب هو المشفق الکریم بشنو ای مظلوم را از خطر سجن
 و در آنچه وارد شده تفکر نماید شاید از عنایت حق جل جلاله استقامت
 فائز شوی که علما ارض و مراهبا و فوقها و نهما قادر بر منع نباشند
 او با مات علمای حزب شیعه این فقرات را از بحر عنای الهی و مطا
 رحمت نامنایمی محروم نموده ایگاشربان نیمه دارا کتفا نموند
 بلکه در سنین اولیه کل بکبت و لعن مالا یقید القل ان مذکره
 مشغول گشتند حضرت محمودی را که در لیالی و ایام مذکره کشن ناطق
 و از حق تعالی سائل مل چون افق عالم با شراقات انوار صبح ظهور نمود
 کل بیایف بغضا بوجه سودا وصل در غمب اتوجه نمودند کل موقو
 بر سفاک دم ظهر دادند این بود عمره اعمال و افعال آن حزب
 غافل خود را بهترین خلق میدانستند پستترین عباد و شاید گشتند
 حال بن بیان یعنی نفوسیکه از حق اعراض نموده اند بهمان او با ما

خدمت

تمسک و تثبیت جستند قدر بخدمت قیام نمایند که شاید عباد را
 از او با مات قبل حفظ کنید انسان بصیر اگر فی کماله تفکر
 نماید از غفلت و ضلالت و ضغینه و بغضای انحراب خود را متحیر
 و مبهوت ملاحظه کند یا جواد از حق میطلبیم عانت نماید
 و توفیق عطا فرماید تا بقدر مقدور در خدمت امر کعبه کامل
 منزل دارید انه مع من اراده و هو الفضال العالی الخیر البها علیک
 و علی الذین نبذوا هم متمسکین بحمل المیتین **تنگه** نور بیان
 رحمن غاظر احاطه نموده و دلش از هر جهت امام و جوه عباد از اول
 امر رفع بوده و دست مع ذلک خلق غافل و محجب از ان
 از برای چه روز است و بصیر از برای چه یوم اکرام و فرخ و موم ما
 کی فائز خواهند شد حق جل جلاله انصاف عطا فرماید حضرت
 مقصودیکه از سما عنایتش آیات بمثل مطارانازل و معادل کتب
 از قبل بعد بل از بد حال موجود مع ذلک ناعین در ضلال ناس
 ساعی و جا به یوسوین صد و اثناس مقامیر که نقطه اولی روح
 ماسوه فدا میفرماید انی انا اول العابدین ابن جعفر کرمانی و هادی دولت
 آبادی گفته اند آنچه را که هیچ بی انصافی نرفته مع انکه اید از امر اطلاع بدان
 و دارند انصاف کو عدل کجا رفته بصره چند انانیت و اتانالیه را جوی
 انسان متحیر این خادم فانی از حق تعالی شانه سائل ام که انصاف
 ملاذ نماید و هدایت نماید شاید راجع شوند و اقلاناس بیچاره را از سبیل

تا صین

باز دارند بمثل حزب شیعه در بهای طنون او با هم متبلانند در حربه
 خود را اعلیٰ خلق بشمرند عمل نمودند آنچه را که بود عمل نمودند و نصاری
 مرتکب آن نشد هیچ ملتی ارتکاب ننمود آنچه را که از حزب ارتکاب
 نمودند چه که قوی بر فل سید عالم دادند و بر منابر بیت و لعن مشغول
 بوده هستند مع ذلک مجدد در اطنال اهل سفینه صحرای محکم
 بسته اند ثمرات اعمال نخریده شده ثمرات این نفوس هم بعد از
 هزار و دویست ساله آخری بسته همان قسم مشاهده خواهد شد
 اسئله تعالیٰ ان برین عباده بطراز العدل الانصاف و هیدیم الی صراط
 المستقیم و اینکه ذکر حبسای کرمانشاه و حجه و کنکا و روسه ایادی
 و کروتگ تا زانمودند کل در ساحت امنع اقدس عرض شد و اجتناب
 هر یکی بذکر مالک اسما فائز طوبی لهم این خادم فانی از حق سائل کل را
 موفق نماید و تأیید فرماید که شاید بعضی از اهل حق با حق
 شوند و بطراز توحید یقینی مژین گردند حسب الامر هر یک از نفوس
 مذکوره را تجسیر برسانید و بذکر مظلوم افاق بشارت دهید
 فرمودند که روز روز خدمت و نصرت و ذکر و ثنا بوده و هست
 وقت را غنیمت شمارید و از فیضات ایام فیاض چشم بستن خود را حرم
 سازید همت نماید همسنگه طوط عالم او را منع نماید قیام نماید
 قیامیکه شبها اهل بیان اشارات اهل فرقان از اضطراب استناید
 و متنزل کنند استغنی و هم چنین ذکر اهل حق و زانمودند

و ذکر نفوسیکه سلاسل و با هم را گنجهند و بجل عنایت حق جل جلاله تمسک
 جسته فرمودند جمیع امام و چه عرض شد قوله تبارک و تعالی
 یا تحیر طوبی لک بما تو جهت الی ارض منها نجد عرف جوی العزیز الممنوع جناب
 عبد الرحیم علیه بهائی عرف جیش متضوع بوده و هست و هم چنین جناب
 ابابصیر اشرف و جناب حکیم کل فائز شدند با آنچه که مثل شنبه داشته
 دوستان آن ارض طراحت تحت کجا عنایت بوده هستند طوبی
 از برای نسو یک حجاب را خرق نمودند و ثبیر الله اقبال کردند هر یک را
 از قبل مظلوم تجسیر برسان و بشارت ده و بگوید دوستان بعضی از شما امواج
 بحر سازا مشاهده نمودید و ندای سدره منتهی را شنیدید قدر مقام
 اعلیٰ را بداند و بذیل طهرت ثبت نماید شبیکه عالم قادر بر فصل نباشد
 منتهی این فانی خادم حق را شکر نمود چه که جناب آقا فقیه علی فاکر بودند و بسیار
 بود محروم مانند این عبد در شب روز از حق مسلت عینم و از برای و توفیق نماید
 میطلبید آباری خدمت و وسایرین کل تجسیر و سلام برسانم یا محبوب خود
 اکثری اطلاع بدشته و ندانند و نفوسی هم که مطلع بودند حسب الامر
 صامت ساکت بودند اینست که بعضی محبوب مشاهده میشوند و
 لکن امید هست که فخر ظهور بر طلعت غلبه نماید و سبب اهل عالم را منور فرماید
 ذکر حضرت فواد جناب ستمند در علیه بهاء الله الانجلی را نموده بودند
 آن هم در قام فی اول الايام علی خدمه الله و ذکره و شانه انی از نامه
 خود سخاوت نمودند از حق جل جلاله اجر میطلبم مقدر فرماید از برای ایشان

محبوب

آنچه سزاوار بود و کرم اوست و اینکه ذکر جناب آقا میرزا علی ابن
من تصدق الی الله و جناب استاد کاظم آخ جناب علی قلی
اکبر علیهم بهاء الله را نمودند در ساحت اقدس شرف اصغافان
قوله عزت بانه و جل بر بانه جناب علی علیه بها مکرر ذکر قلم اعلى فائز
شده تا ذکر نامه فی الواح شتی و نشره فی هذا الحین بزرگری الغیر لیسک
از حق میطلبه او و نسبتین حوم رفوع علی ما یحب ویر مؤید فرماید و نشر
الکاظم بزرگری من قبل فی هذا الحین لیسفرح و یكون من انشاکرین
و اینکه ذکر دیار ما بین قاف و یا و شس و س اوک و ملاقات
با دوستان از دران ارا نمودند هر یک بعنایت حق جل جلاله
ذکر کل زبان غلبتک نینیا لهم و رثا لهم این قافی بهم خدمت
کل تخیر عرض نماید و از حق از برای هر یک توفیق میطاید ان ربنا
الرحمن هو السامع الحیب ذکر الف را نموده بودند و مؤانست
با اولیای الهی را این قصه در ساحت اقدس عرض شد قوله جل جلاله
عن الذاکار یا محمد آنچه ذکر نمودی کل ذکر حقیقی فائز اولیا ان
ارض هر یک نزد مظلوم مذکور و از قلم اعلى مسطور از حق میطلبیم
کل را تا بد فرماید تا از کوشش استقامت ابیاشامند آشامیدیم
رطوبت قاتل اعراض ممشا ترا باز ندارد از حق بطلب اولیای
خود را بمثل حشر شبیه نطنون او با هم تبتل انفرماید کل با فوق اعلى

و حده ناظر باشند و با نوار توحید حقیقی مشور تا حین از کلمه مبارک
لا اله الا هو اکثری غافل و محجوبند نسل الله تعالی ان یخطم من
المجدین و نعاق التناغین و او با هم لشکرین **بسم** اینک ذکر فرمود
و نفوس شایسته را سخته مستقیمه مقدسه ان ارض را نموده بودید
شرف اصغاف مالک اسماء فائز و از سما مشیت الهی این آیات
بالغات نازل قوله عزت بانه عن لب بیان **هو السامع الحیب**
یا حسن علیک بهاء الله و ثناء طوبی لک یا شربت حق المعانی
من کاس عطا ربک الفضال الکریم انا ذکرنا الذین امنوا بالله و آیاته
بذکر یحیدر المخلصون عرف عنایه رحیم الغفور الرحیم طوبی لوجهک
با توجه الی وجه القدم و اللسانک بما نطق بذكره و ثناء و تعلقک
بما قبل الیه فی یوم فیه عرض لنا سن عشرتموا بما اتبعوا هو الذین نبذوا
تئات الله و راثم متمسکین با محم الا انهم من الصاغیرین خذ زمام الامر
امر مغنندی و ذکر التاسک با نزال من ملکوت سبب لیسک
لما یزعم الالبیان الذین عرضوا عن الرحمن و لئلا تنزل قدسه من شها
لمرینین اقل الله قلاح فی ظهور و مکمل الطور با علی است را بیطین
الوری نعیا لمن اقبل و سماع للمرضین انا ذکرنا اباک من قبل و نذکره
فی هذا الحین بما لا تعادله الا شیا کلها یشهد بذلك من عنده کتاب
مبین و نذکر احوال الحیدرین و نشره بعنایه الله رب العالمین یا حسن
ذکرنا المظلوم من شطر لیسک فی حین حاطه الا حزان من طلاء البیان الذین

+

تقصوایا قیاسه و کاناوا من انظالمین فم علی الامر باستقامتیه
لا تمنعک ضوضاء العلماء ولا شوکه الامراء ان ربک هو الامر العظیم
الحکم انما نوصک والذین امنوا بالحکمة لکن لا یظلمون اضطراب به نفس
الضغفان ان ربک هو الموفق البدیع و ذکر نور الله فضلا
عندنا لیس فی حق من الشاکرین خذوا یا خیر الله کاب الفلاح
یا سر الایاح ثم شربوا منها بیکره الذی انجذبت بافتداه لمتقرین
یا کم ان تمنعکم شبهات القوم عن القیوم الذی فی ربکما علی سحاب السیان
سلطان مسین یا علی قبل محمد اسمع انداء المظلوم من ظلمتین و قل
لک الحمد مقصود العالم شهید انک ظهرت و ظهرت اما کان کتوفانی علم
و مطور فی کتاب المرسلین فلما اتی المیقاد اتی فظهر البیات برایات
الآیات عرض عن العلماء کلام و افقوا علیه بظلم نواح به سکان الفردوس
الاعلی و اهل المقام الرفیع کذا کتبت لکم انفسهم الا انهم من الظالمین
فی کتاب التذکره بحمد و ذکر بحسین و عاقل کبر انهم الذین آمنوا بهنک
نسل الله بن یوسف و یوسفهم علی الاستقامه علی الامر و یوسفهم من شر
الناس الذین عرضوا عن الذی به ثبت حکم الله من قبل من بعد
الا انهم من الاخرین فی کتابی المسین طوبی لعبدی محمد انه ذکرکم
فی کتاب الذی ارسله الی العبد احاضر لیدی المظلوم فلما حضر و عرض نطق
لسان العظمه بما تصوع عرفه فی عوالم المعاد و البیان و اقاله العدل و انسا
انه یدکر من اراد فضلا من عنده و اهو لمقتدر علی اشیاء من السموات

والارضین ^{بجانبی} حمد محبوب عالم را فافز نشند با یاتیکه از افق
هر صحنی از آن شمس فضل مشرق و سمر غنایت لایح سبحان الله
انسان متحیر که مشرکین چه گفته و چه میگویند یقولون ما تکذبهم
ار کا نخص و هم الیسعون لا یسعون آیات عالم احاطه
نموده و بیاتک اظهر من الشمس ظاهر و هویدا مع ذلک باقوالین
و ان از مقصود عالمیان محروم مانده اند معلوم نیست بحجبت کما ان
خود را ثابت نیمائند و چه برهان این نباء اعظم انکار میکنند
اف لهم و لو فانهم و معلوم نیست تا حال کجا بوده اند و درین شد
خلف چه ستری مستور و تحت چه حجابی مخجوب ذرات کائنات
شاهد و کوا هست که حق حده امام و جوه عالم قائم و با علی است انا طق
حال چون فوج اجمله ظاهر از خلف حجاب بیرون دو میدند و وارد آورند
انچه را که تا حال جبردی ارد نشده باید از حق طلب نمایم که هیچکس
محروم نفرماید جمیع ابانوار اسم اعظم منور فرماید و بصراط مستقیم بیاید
ناید این خادم فانی بعد از از استماع ذکر اولیا که انتخاب مذکور
دشته اند فرح بی اندازه و رخو مشاهده نمود حمد مقصود عالمیان را
که اشیای را مؤید فرمود و توفیق عطا نمود بشانیکه در یاره ایشان
از قلم اعلی نازل شد انچه که عرش بدو امر ملک و ملکوت باقی و پاینده
غیاث و مریدانهم و از حق تعالی شانه میطلبه شان از ایشان
و سببین مبین مر خود مقدر فرماید خدمت اقامه از حسن خباب

عليه بها والله وعنايته وسائرین تجیر و سلام میرسانم و از حق از برای
 هر یک توفیق و تائید میطلبم انچه جواد کریم و احدی که از هو مقتضو
 العالمین و محبوب العارفین انقدر عرض نمایم که جمیع نفس
 ان ارض از اقایان رجال امانه لدی الله بطراز ذکر کبریا نرسند
 علیه بها والله و بهاء اولیاء و صفیاء و جناب و اینکه ذکر جناب
 اقا عباس را نموند امام وجه مقصود عالم عرض شد مقلین
 قوله عزبیا نه جل بر بانه ای عباس کراقل از منم ابره مقامین
 که بافق اعلی توجیه نموده اند و از حق عرفان اشامیده اند
 ظاهر شود جمیع اهل عالم را مشاهده نمائی که از ما عندم کشته
 بشر دوست متوجه مقبلند از حق میطلبم ترا تائید فرماید
 استقامت چه که اول امر عرفان حق جل جلاله و العمل بما
 انزله فی الکتاب و آخر آن استقامت بر امر چه که
 این امر عظیم بوده است جمیع کتب از قبل بعد غفلتمش
 کوامی داده اطوبی للعارفین و طوبی للثابتهین
 این خادمی از حق میطلب آن جناب را موید فرماید بر حکمت
 این فخره در کثرتی از الواح ازت اعلی جاری و نازل امر و زهر
 بما امره الله عمل نماید و از مقررین در کتاب مسبین بزرگوار
 نامه دیگر آن محبوب که تاریخ آن ۲۲ شهر سوال بود و ارد

و اثرش بمشابه اثر آب روان بود در عطرشان را چه که بزرگ
 محبوب عالمیان مزیّن بود و عرف محبت از آن متوضیح
 و بعد از قرأت و اطلاع قصه مقام اعلی نموده الی ان حضرت
 امام الوجوه و عرضت بعد الاذن قال روح من فیکوت الامر و خلق
 فذاه ای عجب حاضر جناب محمد علیه بهائی فی سبیل الله باطراف
 توجیه نموده اند از حق بطلب آذان جدیده بکلمه مبارکه بدلیه خلق
 فرماید که شاید آیات الهیه بشوند حق را بصورت شناسند خلق عالم باها
 تربت شده اند لازال از اشرفات انوار اثبات یقین محروم و از سر علم
 ممنوع در قرون احوار بزرگ موهم مشغول و در هوا و طنون طائر
 چون اثبات حقیقت باره مالک قدم از افق عالم شراق نمود کل
 بست و لعن در مساجد و منا بر ناطق و مشغول مع انکه حق جل جلاله
 با صبح قیامت در سجات و حجابات را خرق فرمود مع ذلک
 کل منتظر ظهور موهم بوده هستند عجب در انکه انبیا خلیل و ترا
 کلیم فائز نشینید و از بجز عنایت حق جل جلاله نوشیدند و از حق
 مخموم با همی القیوم قیمت بردند و هم چنین بعضی از اهل این دیار
 در طرف که در نظر ضرب شیده است ترا جمیع احزاب عالم بود
 از کائنات تقاضا میدند و ککن آن حزب غافل تا حدین غافل و محجوب
 مانده اند از خدا و صیحه و صور بهوش نایند در هیاه و ضلالت

و بصب رصیده

از خرم غفلت بد هوش بل میت مشاهده میشوند و چون در این ظهور
 اعظم نزارع و جدال و سب و لعن قتل و امثال آن منع شده باید صبر
 اهل عالم ابروح و ریحان باقی حرمن به ایت نمایند و از حق بخواهند
 تا کل را بمطلع عنایات و مصدر امر راه نماید و آگاه فرماید او است
 قادر و توانا ~~تعالی~~ تعالت عنایت و جلّت رحمت و غلظت مویبه
 و الطافه مع بلا یا وارده و بغضاً مشهوره و ظلمهای ظاهر
 و حق عباد کلماتی ذکر فرموده و میفرماید که از هر کلمه فرات رحمت
 جاری و ساری تعالی کریمه و مصلحه وجوده و احسانه و اینکه
 درباره جناب آقا رضا با الامر قوم داشتید چندی قبل عرضیه
 اوسید و در ساحت منع اقدس عرض شد و جواب
 از سما مشیت نازل ارسال کشت عرضیه را جناب آقا شیخ مهدی
 عدلی ۶۶۹ مطابق نوشته آن محبوب در نامه که باین عین
 نوشته بودند ارسال داشتند و این عبد مکتوبی در جواب
 ایشان نوشته و آن مکتوب حاوی آیات الله بوده از حق جل
 جلاله سائل که بایشان رسید و از سحر آیات الهی فتمت کامل
 بردارند خدمت جناب شیخ سلام و بخت میرسانم و از حق بناید
 و توفیق میطلبم که ایشان را مؤید فرماید بر تبلیغ امرش شأنیکه هیچ
 مانعی منع ننماید و هم چنین از برای جناب آقا رضا توفیق میطلبم

تا در جوانی بر خدمت الهی قائم و ثابت و راسخ باشد مقصود آنکه ایام حیات را
 در محبت منزل آیات و مظهر انبیاات صرف نماید با و شبارت بدید
 چه که بطراز غفران فائز شد بد اما سمعته باذنی من لسان الظنم
 ذکر محبت جناب شیخ علیه بهاء الله و ضیافت ایشانرا نمودند لدی
 مقبول کشت نعیال و طوبی له اعمال طیبیه سبب توفیق و علت
 تائید است طوبی للعالمین و اینکه درباره جناب آقا میرزا علی
 علیه بهاء الله مرقوم داشتید در پیشگاه حضور مکرم طور عرض شد
 و این کلمات عالیات از مطلع آیات نازل قوله جل جلاله
 یا علی عالم را او هام اخذ نمود و ابصار را از مشاهده انق علی محروم خسته
 کل مجهوم تمسک جستند و از حضرت معلوم عالی محبوب در فزون
 و عصا منتظر ظهور بوده اند چون انق عالم بانوار انیر غلظت نیر و روشن
 شد کل اعراض نمودند و صریح شیعیه که خود را اعلی الاصراب
 و علمم شمیرند بظلم تمام قصد سزیه نمودند و وارد آوردند آنچه را
 که هر بصیری گریست آ و بهر صاحب قلبی نوحه نمود انیت شأن
 این هیچ رعاع که مشاهده نیمائی از حق جل جلاله میطلبیم ترا آگاه نماید
 و از سحر دانائی فتمت عطا فرماید تا عرف تمیص ظهور را بیایه
 و از نفعات ایامش محروم نمائی ~~مقل~~ قل آئی آئی انا عبدک و ابن
 عبدک قد قصدت المقصد الا ~~و~~ الذروه العلیا و انفاک ~~علی~~

شکست بانوار وجهت و مهر کتابت و نسالی بجز علمت بان
 تویدی علی الاستقامه علی امرک و حکم الذی به زلت اقدام علماء
 الأرض و فقهاها ابرت قد قبلت البک اسئلت ان لا یختبئ عما
 عندک ثم اکتب لی من فکرم فضلك ما یفتنی فیکل عالم من عوالمک
 انک انت الفضال لکرم لا اله الا انت الغفور الرحیم
 لکنه احد بامواج بحر بیان ترا هم فائز شدند این خادم فانی از حق منبع
 مسئلت نمیکند که ایشان را موفق فرماید بر آنچه که رضای او در اوست
 و مؤید نماید بر استقامت بر امرش و عطا فرماید آنچه را که عرف
 بقا از او متذوق کرد اوست قادر بر آنچه اراده فرماید چه بسیار
 از صاحبان علم که محروم و ممنوع مشاهده میشوند و چه مقدار
 از نفوس که از اهل علم مذکورند و کون عنده الله از اهل بصیرت و مع
 و بیش نشند منقح فضل در همین قدرت اوست بفعال اشیاء
 و بیکه مایه و هو المقتدر القوی القدر و اینکه ذکر حضور
 اولیا امی التهر در مجلسیکه آنجناب را بصفیافت خوانند
 مرقوم داشتند از جناب رئیس سرکار رسر و جناب
 شیخ و آقا رضا بالا و جناب آقا محمد علی علیهم بهاء الله طوبی
 از برای رضی که این ایام مفرد و کتات واقع شود و علم ربنا
 و ترجمه در رب من فی الارض و السماء آسمان با نصح پیا میگوید که

کتب یارض با جملک الله موطنی قد میه و محل اولیای طوبی شعب
 یرتفع فیم ذکره امر و زارض فحار بنیاید و حق باوست از حق تعالی شایسته ساز
 و اهل که آن بجمع اعتبار بنایت مخصوصه خود فائز فرماید تا هر یک از بحر عنان
 الهی بیاشامت و باشوق علی حده ناظر باشند و اینکه ذکر نمودند جناب
 آقا رضا بالا را قبل از قبالت بحق مشرکین تحریک نمودند بر ضرر حضرت مس علیه بهاء
 الأبهی بعد از عرض این فقره امام کرسی است جل جلاله لسان عظمت
 باین کلمه مبارکه علیا ناطق قوله تبارک و تعالی حق جل جلاله
 دو کرده او را حفظ فرمود از شر آن نفوس غافله لحده شیرین آن الله
 حفظ مرتان بجنود لغیب و الشهاده و یحفظه فضلا من عنده و یفتح
 علی وجهه باب رحمته انه علی کل شیء قدير انتهى و اینکه در باره جناب
 آقا میرزا حسین علیه بهاء الله و عنایتیه و اقبال و استقامت و ثبوت
 و رسوخ ایشان مرقوم است این تفصیل مع عرضیه ایشان در لیله
 اربعه یا نزهه شهر صفر دو ساعت از شب گذشته تلقا وجه
 مقصود عالمیان عرض شد و یک لوح منع اقدس از نماز
 عنایت نازل در سال گشت امید هست بان فائز شوند و از بحر
 حیوان که در کلمات الهی مستور است بیاشامند و این فانی من غیر
 تعطیل و توقف بکلمه بی نامرینا ناطق است هر کلمه از کلمات الهی
 بنات غلته مثل سراج است با ایشان خواهد بود در مقامی کوثر
 حیوانت چه که حیات ممکنات با و معلق و منوط و در مقامی مانند

+

آفتاب است بلکه نورش اعظمتر و اثرش کاملتر دیده میشود این خادم
 فانی از حق جل جلاله سائل است که جمیع خلق از این نور محروم نفرمایند و از
 کوشش منع ننمایند تا کل نفسی واحد در ظل سدره مبارکه بگردد و شایسته
 مشغول شوند و در هرین زمانه سما و نبیا و حقیتقی مرزوق گردند
 و لکن بسیار مشکلات وصول این مقام عظیم هر نفسی قادر نه الی این مصعبین
 ادراک مقام یومر اتموده اند بشبها و اوایمانات حدودات قبل که بعد از
 هزاره ویت گشته شمش قلم محبوب عالم بود مشغول شسته اند بر آثار
 همان قدمها مشی بنمایند یک کلمه این فانی در این مقام ذکر ننمایند
 و اینکله انکله است که از قلم اعلی در الواح متعدده نازل قوله تبارک تعالی
 ← ای معشره عباد در اول ظهور کیمیز از شما موق بر ایمان نشد کل مع
 مریدهای جاہل سبت و لعن مشغول در قرون اعصار بکمان خود و اگر حق
 بودید و عالمان و احرار و چون صبح امید مید و سدره مبارکه رو
 بسیاف بغضا بر پیش قیام نمودید و بر سفاک دم طهرش فتواداد
 از صد سلام تا حال کیمیز از شما بر حقیقت امر گاهانه و اقل انتم
 ابره بعلمتقی فائز نه چکه جمیع شما از بده الی ختم بمعرفت
 موعود و اکنون بخوبی وجود در صلاب فائز نشدید حال بگذارد همیشه
 جاہلته را بعد از انصاف تکلف نماید افق عالم بانوار
 ظهور محکم طور و مژین او را بصرا و ملا حمله نماید این امریت

محکم نقطه اولی کل ابان صمیمت فرموده و این مخصوصت باین ظهور
 اعظم حال بعضی از اهل بیان باب تحریف اگر کرده اند اگر کلمه
 از مقامی گفت شود میگویند تحریف شده بگویند بی ظلمان
 اهل فرقان بسبب این گفتهها از ذروه علیا و غایه تصوی می معرفت
 مالک اسما محروم مانند و ظلمیکه احدی از احزاب قبل زهید و محوس
 و نصاری مرتب نشد ارتکاب نمودند اگر نفسی الحقیقه در آنچه در این
 ورقه از قلم اعلی جاری شده تفکر نماید صحیح زند و در بحر حیرت خود را غرق
 مشاهده نماید ای اهل بیان بگذارید کفتمای این آن را امروز لفظ او
 بکلمه انا اول العابدین ناطق و باول الساجدین تمکلم القوالله قوم
 و لکنونوا من المعتدین تالله همتر العالم شوفا نظهورای و لقا قد قام
 اهل القبور من نقاتی و اعظم الریمیم من ندائی و انتم من الرقبین
 بل من المستین قل ان الظالمین لوجوه الله و یخبرکم بما کانت عنکم فی ایام
 رسکم الرحمن الرحیم و فیص لکم الفصل الاوولی لانتباهکم و رجوعکم الی الله
 العزیز العظیم قل انضفوا یا قوم توبوا الیه انه هو التوب الی الله
 مطاع او بام و ظنون عمل نمودند آنچه را که هیچ حزبی از احزاب غفل ننمود
 اسم کفر را ایمان گذاشته اند و اعراض اقبال میسرند طنین
 ذبالب را با ندای رب الارباب فرق نگذاشته اند باز محمد
 که نامی کردن علم شد و کلمات ناشایسته رواج پیدا کرد
 پسند سی سوق مضرقات خالی از ذوق و نیت با حال ظاهر شده

بانا اول

و خسارت دائمی میفرشند از حق میطلبند در جمیع احوال خسرها
 تأیید فرماید و محفوظ دارد یا مجبوری از تضایه آن اتفاقیه دستخواب
 آن مجبوب جواب در آخر عرض میشود چنانکه دست خطها هر یک در محلی
 هر کدام قریب است بود او و مطالب او ذکر شد نامه که در او
 شهر حریک تاریخ آن بود نامه بود حاوی بر کلمات صادقانه حقیقیه
 که فی الحقیقه نفعات ثبوت و رسوخ و استقامت از او متصوع
 آن انحام حمد الله رب العالمین علی بیان لاینکه کل ذی بصیر و انصاف
 و کل ذی عدل آذان باری عزت شد تا رسید بکلمه کذب فح الله
 گفته صد مجله کتاب از نقطه و بجای نزد ما است این فقره بعد از عرض
 در سیاحت منع اقدس اینک علیما نازل **قل** کذب رب اللجه
 باری آنچه از نقطه اولی است باید سیاحت اقدس ارسال شود چه
 معقول است قبول آنچه از غیر او است بخوانید و انصاف هید علم
 بایک آیه معادله بنمایید **انما** آنچه محبوب در جواب نفوس
 غافله ذکر نموده اند بحق و راستی بوده حق لاریب فیه و حضرت
س علیها السلام **الا** را حق جل بلا که حفظ فرموده و خواهد بود
 و الا مگر عظیم بود و خد عظیم و لکن مادعاء الکافرین الاضلال
 زود است مگر ظاهر شود آنچه مستور است الامر بیده لفعیل بالثاء
 و بحکم بارید اینکه درباره حاجی محمود مرقوم شدت عرض شد
 بدما نزل من سما مشیته ربنا فی الجواب **اقول** تبارک و تعالی

محمود در سخن در تن و انحصار قبل واقع شده و هم چنین در ظهور
 نقطه بیان تفکر تا حزبه که خود را مقدم خراب میزنند و از نالی بحکم
 الهی میدهند و در لیالی و ایام منتظر بشانیکه عبرتشان در فراق
 جاری و زفراتشان متصاعد چون آفتاب عالم بانوار ظهور شبر
 یعنی نقطه بیان منور بسبع علمای آن حزب و تا بعین تکفیر نمودند
 و اعراض کردند و بر قیل سید بشر فتوی دادند اینمظلوم انصاف
 میطلبید ثمرات اعمال شیعیه که خود را احق از احزاب عالم میبینند
 چه بود و چه شد حال مجددان پس جهان و با هم متمسکند
 الزاده نموده اند در تن انحصار مجدد عباد بیچاره را مبتلا نمایند
 بالاخره ثمرات اعمال این نفوس مثل قتل خواهد بود بشنو
 ندای مظلوم را بصر خود ملاحظه نما و بسمع خود بشنو خائنین بر سر
 منتظر و سارقین از بی اینمظلوم از اهل عالم جز عدل انصاف
 نطلبید و نمیطلبید ایامیکه عالم از اطوت ملوک مضطرب و پریشان
 امام و جوه من غیر شیرو حجاب ندانند ویم و کل را باقی اعلی دعوت
 فرمودیم هیچ مصطفی این فقره را انکار ننماید آنچه که گواه و آگاهند
 اگر بصدتی تکلم نمایند و چون انوار و جبه فی الجملة شرف
 نمود از خلف حجاب با سیاف نفاق در قطع سدره کوشیده
 و میکوشند منقرض یا تیرا دست او بر نموده اند و ما شین را مثل انعام

بجركت آن نفوس متحرك و باراده آن نفوس متوقفه چگونه است
 حالت قوميكه ظلمهم كيون قائدهم و ضللمهم كيون را عيتم ايكاش
 ذنب قائدهم ميشد كه فل سبحانك يا الهى و آله المكنات
 و مقصودى مقصود الكائنات اسلك بالذى اتى من كمن الغيب
 برايات الايات بان تجعلنى مقبلا الى فقائك الاعلى مستقيما
 على امرك يا فاطر السماء و مالك ملكوت الاسماء ايرت ترانى
 منزله لاني امرك اوضح لى سلك كما اطهرت لى دليلك
 انك انت المقدر الذى لا تمنع بطوة الجلود ولا يوضاء
 الاول تفعل ما تشاء بقدرتك التى غلبت الاشياء و حكم
 ما تريد يا مبرك الذى احاط الارض و السماء فاستغنى يا الهى حقيقك
 الخقوم الذى فك ختمه بابهاك القيوم ليظمن قلبى تقرب عني
 و يشرح صدرى و يستقر رجلى انك انت الذى
 ما خيتت املك و ما منعت قاصدك لا اله الا انت
 العلم حكيم **حق** تمامه امواج بحر بيان رحمن بشانى ظاهر
 گذر برابى اتيك منصفى مجال توقف و اعتراض و اعتراض نه اگر
 شخصى بصرف انصاف ملاحظه نمايد و تفكر كند از اعتراضات
 نفس غافله حق و مقامش اودا ك نمايد چه كه نارضا از قلبو
 مشغل صاحبان بصرديد و اذان داعيه اودا ك نمايند آنچه را كه

در قلوب مغلين مستور و مكنونست اين خادم فاني متحيرا
 اگر ساكت باشد مشا هده نمايد نفوس ظالمه مع آنكه بهر چه
 از اين امر آگاهى نداشته و ندارند بغيا على الله گفته آنچه گفته اند
 لذا تكليف اين عبد عرض بعضى از امورات و اگر هم عرض
 نمايم مشا هده ميشود سبب علت شدت عنا و بغضا ميكرد
 ايكاش ز اول اين عبد بر حقيقت امر مطلع نميشد شايد چند
 يومى صمت و سكوت دست ميداد يا خرابى لعمر مقصودا مقصودم
 و محبوبا و محبوبم نفس غافله مفترية از امر مطلع نميشد بهر
 گفته و ميكويند تحركم هو اهم كيف تشاء و هم اليوم لا يقصرون
 و لا يشعرون خدمت اجناب مذكور از جانب اين عبد
 سلام و بوسه رسانيد و ذكر نمايد در فقرة قائم حق باطل
 سنت و جماعت بوده چه كه حضرت مقصود از اصحاب ظاهر شد
 موافق عقايدشان و علماء شيعه از صدر اسلام تا حين برضالت
 بوده هستند حال هم منتظرند از جا بلكا موهوم شخص موهومى ييد
 اعادنا الله و اياكم من شر هولاء مع ذلك شرم نميمايند همچين
 صاحبان عما نميكه مشا هده ميشود از قبل حيف و ايناش بسك بچاره را
 بضديت اندا و در برابر او هام تبلا نموند اقباب مشرق و لاخ چشم را برهم

حضرت

میگذاردند کور کوران در تفحص جا بلقا و جا بلسا هستند اینت شأن
 این نفوس و علمای قبلشان الی ان نبتی لی صد الا سلام خدا انعام
 ارض را حفظ نماید و از ذیاب ارض حرارت فرماید آنه علی کل شیء قدیر
 و اینکه ذکر جناب ملا علی مرتضی را نمودند در ساحت امنع اقدس
 برف اصغافانز قوله تبارک و تعالی یا علی مظلوم عالم تجبیر
 و سلام میرساند و ترا بانوار آفتاب حقیقت دعوت نیلایا امروز
 شمس حقیقت مشرق و لایذکریه الا الله وحده ناس غافل و بیات
 خود در بسج قرون ابحصار بر مظاهر حق وارد آوردند آنچه را که شنیده اند
 اقر و ما انزل الرحمن فی الفرقان قوله تعالی یا ایتهم من رسول الی
 الایه امروز باب فضل منقوح و نفحات وحی از حدیقه معانی
 متضوع عرف کلمه الله با کلمه دوش واضح و ممتاز اگر نفسی مویذ
 شود و بصیر خود ملاحظه نماید آفتاب حقیقت را در وسط زوال مشاهده
 میکند قوم از اسم قیوم گذشته اند و بطنون خود متمسک
 و بذیل نفس هوی تشنه بگو امروز قطره کفایت ننماید و صرف
 بنیازی نمیشد بحر عظیم موج ام الكتاب طاهر و ناطق خود را
 بجهت این و ان از مقصود عالمیان محروم ننمائید بگو ای
 اهل بیان مثل حزن فرقان نیز از وجد ال ضغینه و بغضا خود را
 میالائید کذب و مقربیات هزار دویست سه کفایت نیلاید

یا علی لعنه الله ان القوم فی ضلال بسین از حق بطلب ترا مویذ
 فرماید بر خدمت امر و بر ذکر و شناسش منقطعاً عن العالم و منتمکاً بالحق
 التي انزلناها فی الكتاب لله بایت و لتدبروا شایع عباد
 تربت شوند و بنمایند قیام نمایند جناب شیخ علیه السلام
 ذکر شمار نموده لذا این لوح امنع اقدس از بنمایان نازل لشکر
 ربک المشفق الکریم الحمد لله العلیم الحکیم **صحن**
 خیرند اریم در نور تک و از آفتاب اطلاع نه اگر حق جل جلاله
 بصیرت عطا نفرماید کل محروم از او مطلبیم باب رحمتش است
 نماید و مطافیضش را میزدول دارد عباد تا آنک فرماید کل
 راجع شوند و بمافات عنهم قیام نمایند و لکن تیار مشکل نظر
 میاید چه جز افعال افعال است که اخذ نموده باری در هر حال
 امید قطع نشده انه هو الغفور الرحیم اینکه درباره جناب حاجی
 محمد رحیم و جناب آقا محمد رفیع محبت و شتعال ایشان بنا محبت
 الهی مرقوم شد این فخره امام کرسی رب جل جلاله عرض شد نه
 مانطق بسان القوم فی ملکوت العرفان قوله جل عز مجارحیم
 در اعمال خرب بلکه که خود را ناجیه میداشتند تفکر تا بگو آن نالیها
 کجایست آن زفات چه شد آن عبرت از جهت بود و لیالی آیام از
 جل تا باله ظهور قائم را میطلبید و عند ذکرش عجب الله فرجه میکشید و چون

حجیات یاصبح قدرت خرق شد و انوار وجه اشراق نمود کل قلبش
 قیام نمودند و بر سنفک دم اطهرش فتوا دادند همین احمد که حال
 بر عراض قیام نموده در اول مزاحق معرض و باطل متمسک
 جمیع علمای شیعه عمل نمودند آنچه را که از اول دنیا تا حین بیخ منگری و هیچ
 مشرکی عمل نمود و سبب اعراض آنکارا اهل ایران اعراض علما بوده چنانچه
 درین اولیه کل سبب و لعن مشغول البسته شنیده آید و دیده آید حال
 ضربیکه خود را بیان نسبت میدهند بهمان مرضها مبتلا شده اند
 در اول معرض و منافع و چون اسباب امن امان و اجماع میان
 آمد خود را از سابقین بشمارند و باضلال خلق بجا مشغول شهر شهر میدوند
 لعن من حیث لا یعذر در کل حین بکفر و حمله مشغولند و شاعریت است
 شأن نفوس غافل و عجم هم آن است برتری منزه از حق میطلبند چنان
 مؤید فرماید برضرت امیر حکمت و بیان بشانیکه ماسوی قادر بر رد و مخ
 نباشند آنه بهوالتامع المحبت و نذکر خاک فتنما من لدنا
 لیفرح و یکون من الشاکرین قلنا لله و اتی المیقات و اتی مالک
 الامام و معقبائل الملأ الا و ملکوت الاسماء و نطق امام و حوه العالم قدا
 الامم و عظم سلطان غلب من فی الارض و السماء کذلک نظر الامم لیکن
 مطلع الآیات قلنا ملائکنا یقالوا تعالوا لارکبکم انفسی الا
 و بمعکم ندائی الا لله قلنا لله یوم الظهور و فیه تطیق الظهور انه لا اله

۲

الا انا الغیر الوهاب انصوا بالله بائی حجة منتمه منقطه لبسنا
 و من قبله بجمعه رسول الله و من قبله بالروح و من قبله بالکلیم القوال
 یا قوم ولا تکنوا من الذین جادلوا بالآیات بعد ما حانهم من السماء
 الامر باعلام حکمة و البرهان منهم من قال انه قرئ علی الله و منهم من قام
 علی الاعراض علی شان صحاحته بهتجاب آنک لا تنظر الی الخلق و ما
 ینخرج من افواههم الی الحق و سلطانة الذی حااط الآفاق البهائم
 علیک و علی کل امته امننت بالله رب الارباب
 محبوبی جناب آقا شیخ محمد علیه بهاء الله و عنایتی ذکر آنجناب و اخویرا
 نموده و هم چنین امام الله الذی این لوح منع اندس از نما عنایت
 نازل است که از بحر عنایتش بیاشامید و عطا نمائید که شاید
 ناس غافل از طنون و او با هم مقتدر شوند و با علی فوق ایقان
 توجیه نمایند اینک ذکر جناب آقا سید سید الله را نمودند در ساحت
 ادس عرض شد فرمودند بیا عجب حاضر از حق بطل ایشانرا
 مؤید فرماید بر اقبال عرفان ایقان استقامت بشانیکه شهادت
 اهل عمام که سبب علت منع عظم بوده اند از برای عباد در ایام
 هر ظهور او را از ضراط مستقیم و برهان واضح مبسب منع نماید
 و الایش دنیا از آسایش حقیقی باز ندارد عسر دنیا بمشاید
 طریقت که از بابی دخل شود و از بابی خارج این مفتدر

قابل نبوده و نیست از حق میطلبیم مذکور از جبر و محروم سازد و از آنها
 ایامش منع ننماید امروز قلم اعلیٰ کلرا ذکر نمایم و جمیع اباقی اعلیٰ
 دعوت میفرماید طوبی للمقبلین و طوبی للفائزین و وویل للفاشین
 و المعتدین **انتهی** و هم چنین در باره جناب آقا علی عسکری کما
 عالیات از سان مطلع آیات نازل قوله تبارک و تعالی
 خلق عالم از برای مصرفه حق جل جلاله از عدم بوجود داده و دیدت
 الهی کلرا بکمال روح و بجان تربیت فرمود اما تجد بلوغ رسیدند
 و بعد عنایت فرمود و راه نمود محبت و دلیل تاهل و سپیل مشهو و کین
 سارقین و خائنین از صراط الله منع نمودند لذا بعضی ممنوع و بر
 با صبح قدرت الهی حجاب را خرق نمودند و سبحات را شق
 از ماسوی آنگذشتند و باقی اعلیٰ توجه نمودند ایشانند بقوسیکه
 بشاید برق از صراط گذشتند خلیج او با م ایشان را از بحر معانی محروم
 ساخت طوبی لهم و لهم من المبدء و المآب یا علی عسکر مظلوم
 عالم در جن **انتهی** ترا ذکر نمایم لوجه الله گفته و میگوید قدر این ذکر را
 بدان و حکمت و بیان بر ذکر مقصود عالمیان قیام نما سئله
 تعالی ان یؤتیک علی ما یحب و یرضی لا اله الا هورب الاخرة
 و الا **انتهی** اینکه ذکر ابالی را **اور** و سیر جان را نموده
 بودند که بنا بر محبت مشتعل و منتظر عنایات حق جل جلاله اند این
 تقاضیل نام وجه مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السموات

و الأرض عرض شد **انتهی** و اما نطق لسان العظمتی فی اجواب
 قوله تبارک و تعالی **هو المشرق من افق سماء العرفان**
 ذکر من لدنا اولیاء الله و احبائه الذین بانقضوا میثاق الله
 و عهدده و اقبلوا بوجوه بضاة الی الاق الا علی و سمعوا اذا رتفع لنتداء
 و اجابوا برحمتهم لمشفق الکریم لیجذبهم لنتداء الی اسدرة المنتهی و تعمیم
 الی مقام لاری فی الالوار و جبر رحمتهم العلم حکیم **یا اهل اور** سمعوا نداء
 ربکم الرحمن ثم انظروا فیما ظهروا به لکم الممتکین **انتهی** و تعمیم
 سماء العرفان ابا بحکم الحکمة و ابیان طوبی لنفسی قبلت و فانیت
 و وویل للمعصین فلما تضرع عرف الظهور و نطق مکمل الطور اعترض
 علیه العباد منهم من عرض و منهم من اعترض و منهم من انکر و کفر و
 منهم من افتی علیه من دون نیته من الله الغرر **انتهی** اما وجدنا
 طلاء البکیان اشدا اعتراضا بعد خطبهم من مطلع الاقتدار آیات
 لا تعداد لها کتب العالم لشدت بذاک کل منصف بصیر انا خبرنا
 الکل بالتعاق از کان التور مشرقا من افق العراق شهید بذاک
 مازل من سماء مشیتة ربکم المنزل لقدم **یا ملائکة** یا خافوا الرحمن
 ولا تمعبوا اهلکم تمعبوا من اناکم سلطان متبیین تالند قدرتی من کان
 مخردنا فی اسدرة الانبیاء و مسطورا من القلم الا علی فی کتب الله

۲

رب العالمین اتقوا الله ولا تعرضوا علی الذمی به ثبت کل حجة وظهر
 کل امر حکیم لولاه ما اتی ثقله لبنا ولا محمد رسول الله ولا الروح
 ولا من قبله الکلم قد اشرق کل نیر باسمی فاز کل نبی بذکری الغیر
 البدیع ان منزل الالبان قد طاف حولی وجعل الالبان معلقا بقبولی
 شهید بذک ما نزل من عنده ان تم من العارفين یا اهل سینان
 یذکرکم الرحمن فی بحنة الامم لیتکم الی الغایة القصوی الذروة العلیا شروا
 بهذا لفظ الالغظیم ضعوا الایهام وراکم مقبلین الی فوق الایقان امر
 من لدی الله مالک هذا الیوم المبارک الغیر ثم اذکروا ما ارضی
 حزب الفرقان اذ اتی منظر اسمائی وصفاتی العلیا الذمی نبی بعاقبت
 فی کتابی الذمی ما اطلع به الالفی العظیم فلما افرق الحجاب وظهر لفته
 قاموا علیه بظلم نوح به الروح الامین اقولوا یا ملا الفرقان الضفوا بالی
 باتی جرم قتمه علیه وفتیمه علی سفک وظهر المنیر لیسر الله ملا الی
 اظلم منهم وخرم کتمهم قاموا و قالوا ما اقاله احد من قبل لا انهم من اصحاب
 التعیری فی کتاب الله العظیم انا نوصیکم وحزب الله بما یرفع به
 امره بین العباد وبالامانة او الدیانة وصدق والوفاء کذک
 نطق الاعلی فی ذلک الذمی استوی للبناء الامم علی عرش اسمائی
 الحیدر الله مالک هذا الیوم الغیر یزید اسمائی سبحان الله کور
 عالم برستید عالم اعتراض نموده اند ایا بکدام جبل متمسکند و برچی

تثبت آیا ملا بیان اراده نموده اند بمثل حزب شیعه مشی نمایند
 و باعمال این نفوس متمسک جویند و یا بمثل اقوال ایشان تکلم
 نمایند اسی صاحبان بصر آخر اعمال این نفوس ثمرات
 از آنچه چشم ظاهر دیده اید از حق جل جلاله بنحوی سید آنچه را که سبب نجات
 و فلاح است انخریب بعد از هزار و دویست سنه از کتاب نمود
 عملی که شده اند نمود و فرعون از کتاب نکرد چه که فرعون بجز قول
 بر کلیه فتوی نداید و این حزب ضاله شیعه در سنه اول ظهور از علما
 و تبعه کل کفر انجور وجود فتوی دادند حاجی محمد کریم خان که در
 شیخیه بود عمل نمود آنچه را که اهل جنت علیا نوحه نمودند در هر سنه کتاب
 بر رد حق جل جلاله مینوشت و حال نفوسیکه در اول زمرده او محسوس
 بوده اند بر سر دره منتهی اعتراض نموده و مینمایند اف لاهم ولا انصام
 ثمرات اعمال این نفوس هم بعد از هزار سنه و ازید بمثل ثمرات حزب
 قبل خود بود یا حزب الله در هر ارضیکه جاسید و در
 هر دیاریکه ساکن متوکلأ علی الله ومنتظاعن دونه بر امر قیام نمایند
 که شاید بجزو حکمت و بیان حسن بچاره را حفظ کنید که مجد دبا و
 رؤسا از اقباب حقیقت محروم نمایند و از مشاهده افق علی
 ممنوع نکردند آیا صاحبان اذان و عمیه در عالم یافت میشوند
 آیا البصار جدیده موجود است باری این خادم فانی از سلطان بگو
 معانی سائل آمل است که اولیا خود را از سلاسل ظنون و بزاروام

حفظ فرماید اِنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ عَلٰی شَيْءٍ يَقُوْلُهُ كُنْ فَيَكُوْنُ خَيْرًا لِّبَدَنِ
 در هر یک که هست بدین خادم خدمت هر یک تحمیر و سلام میرسد
 و از حق جل جلاله میطلبد هر یک را بمثل علم و ذکر و ثناء خود مرتفع فرماید
 تا کل صفات و خلاق حق را از ایشان بکشد و بان آثار بجز آن
 هدایت شوند اِنَّهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ نفوس مذکوره کل بذكر الهی فائز
 گشت اگر آن جناب از آن اراضی خارج باشند و این نامه برسد
 باید ذکر آن نفوس را واحدًا و احدًا بنویسند و ارسال دارند نزد شخص
 اینی و ایشان اگر نفوس را بکمال استقامت و یقین مشاهده نمایند
 بدینند و الا فلا و اگر با حضرت محبوب فواد جناب حاجی میرزا
 حی علی علیه بهاء الله الابهی ملاقات نمودند با ایشان مشورت نمایند
 اِنَّ اللهَ یُحِبُّ الشُّورِیَّ اَمْرٌ کُلٌّ و هو الامر الحکیم بعضی از نفوس مبین
 استقامت و عرفان و ذکر می نمایند و اظهار خلوص میکنند و چون یوم
 یوم الله است نظر بسبقت رحمت و احاطه فضل حق جل جلاله ذکر
 میفرماید و لکن اولیا و دوستان باید حکمت عمل نمایند
 از بعضی عرف استقامت متضوع با و عطا نمایند و الا فلا الامر
 بید الله فاعل شیا و حکیم بایرید البهائم و الذکر و الثناء علی جنابکم
 و علی من معکم و علی من سبقتکم فی امر الله

آن

رب العالمین

خاتم فی ۲۲ ربیع الاولی ۱۳۰۳ مقادشه

کرمانشاه

سید روحانی جناب آقا سید مرتضی علیه بهاء الله ملاحظه فرمائید

بسم ربنا الاقدس الاعظم العالی الابهی

حمد مقدس رشونما و حوادث و کفارهای عباد ساحت امنع من
 حضرت مقصود الایق و سزا است که اعراض معصین و انکار مستکبرین
 و شبهات ملحدین و ظلم ظالمین و اشرار معتدین او را از امرش باز
 نداشت بر سر بیان مستوی و با علی التبتداء اهل ارض و آسمان
 با حق عالی دعوت فرمود بیف حکمت بیان نموده و قلوب عالمین
 منسوخ شده و خواهد شد اراده ایشان را ارادات خالق و مبدئ را مشیات
 عباد منفع کنند یک کلمه مبتدیه است از برای معصین و بمشابه
 شیر است از برای مقبلین تعالت عظمتی و تعالی شأنه و تعالی
 و الصلوة والسلام و التکبیر و البهائم علی اولیائه و صفیائه الذین قاموا
 و قالوا الله ربنا ثم استقاموا اولئک عباد و صفهم الرحمن فی الفرقان
 بقوله تعالی لا یتلکم تجارة و لا بیع عن ذکر الله و بقوله تعالی عبادکم
 لا یسبقونه بالقول و هم یامرهم یعملون الله اکبر بنا رحمت مشغلتند
 و بنور انوار صوفیائی اهل عالم و هدایات بعضی از ائم ایشا ترا
 از صراط مستقیم الهی منع ننموده و ننماید بر جل جدید قائمند و بید
 مدید آند و بجهت جدید شاهد سبحانک یا الله الاله الاسماء

۱۷

وفاطرت السماء واطهار ايام وجوه الأعداء، والنطق من الأفق ^{على}
 ترمي اجابتك من ايامي الظالمين ويرود عليهم في كل حين ^{بغير}
 به الوجوه واشتعلت به الوجود اسلك يا مطلع الجود باسباب
 الذي جعلته فرات رحمتك بين عبادك وبامرک الذي به نفع
 في الصور وقام اهل القبور بان تؤيد اولياک علی کرک وثنائک
 ثم حفظهم من شر اخلقک ثم سلك يا مولی العالم والظاهر
 بالاسم الاعظم بان تحرق الأجباب التي منع بها عبادک عن التوجه
 اليک والتقرب الي ساحة قدسک ايرت انز ابصارک
 لمشاهدة آياتک وطرز انهم لا صغاء ذائک انک انت المقصد
 علی تشاء لا اله الا انت الغفور الکریم ^{ويعبد} اين خام فاني
 لا زال بتد ولو جهه ذکر نموه آنچه را که سبب قبول توجه اهل عدل ^{فان} ايضا
 بوده وکن معتدين خائنين را ثمری تجشیده نار بغضاکه در قلوب
 مشتعل نفوس غافله را از مشاهده نور احدية محروم ساحت در حال
 بايد از حق جل جلاله غایت سئلت نمود که شاید اهل ظلم از مرضهای مبر
 مزینه شفا يابند وطرز اعمالا لایحه الله قصد مقام اعلى وذر وه
 علی کنند ان الله ربی ورب السموات والارض هو المقصد ^{القدر}
^{ويعبد} عرض میشود لا زال ان جناب اولیا ان ارض در سا
 اقدس مذکور بوده و مستند نامه ان حبيب روحانی از قبل رسیده

وبعضی از دوستان هم باحت اقدس عن ائمه رسال نمودند تا در این
 حين که سیم شجر جمادی الاخری است قصد قصد اقصی و ذروه علیا نموده
 بعد از حضور امام وجه مکمل طور فرمودند يا بعد حاضر اذنه انکه سید مرتضى
 علیه بهائی و دوستان ارض کرمانشاه را با ثارت اعلى فانرتما نيم
 و بعد این آیات از مصدر امر و مشرق وحی نازل قوله تبارک وتعالی
^{هو} من الارض السماء ذکر من لدنا لمن سمع لهنداء و قبل الى
 الأفق لأعلى ليحفظه الذكر لبيان من اشارات المعتدين شبهات
 المضيين انا ذکرناک من قبل بالاح به نیر البرهان من افاق الامکان
 و نادى المناد الملك لله رب العالمين قد فتح باب السماء
 مالک السماء عن يمينة بحر الجوان وعن يساره فرات العرفان
 وعن دراهمه قبيل من الملائكة المقربين والروح الامين ينادى
 امام الوجبه يا ملء الاض قبلوا ثم سرعوا ولا تكونوا من الضالين
 قبلوا بقلوب نورا وخذوا قروح العرفان من ايامى العطاء ثم اشرعوا
 من باسمة العزيز البديع اياکم ان تمنعوا انفسکم من فوضات ربکم
 الفياض الکریم که و انهم لنفس الهوى متمسكين بحبل العلى الحكيم قل هذا
 يوم لا تنفعکم الاموال ولا الاولاد ولا ما عند الاحم شهيد بذائک
 مالک القدم فى مقامه الرفيع قد ورد على المظالم فى سبيل الله
 ما امت به الأشياء والقوم اکثرهم من الغافلين انذروا اللهم

و اتحدوا الا و باهم انفسهم اربابا من دونه الا انهم من الظالمين تا ته نظر
 ما كان مستورا اني ازل لازل اني من كان موعود اني كتب الله المنزل
 القديم طوبى لمن من هذا عند القوم متمسكا بعروة الله لمقتدر يقدر
 هذا يوم ظهر ما كان عند بيتين لم يسلمين وهذا يوم نطق فيه ام الكتاب
 طوبى لمن اقبل وسمع انه من اهل البهائم في هذا المقام الكرم قلبا ملاك لسان
 تقالوا اتعالوا ثم هلموا اهلوا بما عيتكم ولا تكونوا من المتوقفين لغتفو
 بالله في هذا التبار الا انتم ولا تتبعوا كل اهل شيم قدما الجحود و باج لغت
 و مالک الوجود من افق الجود لينا دخی يقول ان معشر الثبیر تا ته نظر لاکبر امر
 من لدی الله مالک القدر و برز کل مر مستر ایا کم ان ترکتوا اما رجب حریب
 الفرقان اذ اتى الرحمن سلطان مبین كذلك انزلنا الايات و نظير البیتا
 طوبى لمن سمع قال لك الحمد يا الهى بما هديتنى الى صراطك المستقیم يا محمد
 انا ذكركناك فى هذا الحين بالاعتدال اذ كان العالم و لا ما عند الامر لشكر
 ربك الغفور الرحيم و نذكر اولياك هناك و نذكرهم باثار و تسلى
 و ما قدر لهم فى ملكوت الله الغنى و الحمد و نؤمهم بما ينبغي لنسبتهم
 الى الله الفردوس بالبر والتقوى و بما تر ترفع به كلمة الله من العباد
 انه هو الامر لمقتدر القدر البهائم من لدنا عليكم و على كل ثابت مستقیم
 بفضة فصحة اندامى مظلوم انشیدی حال بلغة نور ايشو
 جهد نما شاید فائز شوی باشی که باقی و دائم است امروز
 طور ندا میناید و خیف سدره مرتفع و اقامت حقیقت مشرق

فی عین تبه
 اعلم بحیر فی با معشر
 الاضواء فذو کتاب تبه
 وة من عینة ثم انصروا
 لوم بجنون حکمته و بسین
 لب امرنا کم من قبل و فی
 احسن قل یا یا لفرقان
 مغوا بریکم الرحمن ان تنکروا
 شرق و لاج من افق
 وة لیه باى امر شیت
 و نیکم فاقوا به و لا تكونوا
 من الظالمین

آیاتش عالم را احاطه نموده و بیناتش کل را فرا گرفته طوبی
 از برای سبکیه با صفا فائز شد و از برای بصیرتیکه میباش
 منور گشت سبحان الله بحرمان امام و جوه کل موج و سماء
 اراده مرتفع و با نخب فضل عنایت عزیزین مع ذلک قلوب
 محجوب و نفوس ما یوس سفا اعمال شنیعه شجره امیر
 قطع نموده و افعال منکره حایل گشته چشم را از مشاهده منع کرده و
 قلب را از اقبال محروم داشته بکوائ اهل فرقان و ای اهل بیان
 باب کرم منقوح و پیل مشهود بحق راجع شوید انه هو التواب
 الکریم شفای امراض کل توبه و رجوع بوده هست طوبی از برای
 نفوسیکه بر جوع موقوف گشته و بکلمه رضا از قلم اعلی فائز شد
 اسمی جمال علیه بهائی و عنایتی ذکر اولیای آن ارض را نموده و از برای
 هر یک عنایت خواسته طلبش داشتیم و اجابت نمودیم
 و کل با ثبات اعلی فائز گشته هینا هم از حق میطلبیم اولیا خود را
 مقدس فرمایند از آنچه سزاوار یوم او نیست و از برای هر یک
 مقدر نماید آنچه را که سبب ستکباری ابدی است و فی آخر القول
 بخبر غلی و جوه اولیا هناك نسئل الله بقدر لام خیر الاخرة و الا و
 انه علی کل شیء قدير حسی بتدخیر و امته امواج بحر عنایت
 در کلمه مشهود و از افق هر طرف نیز فضل مشرق ضد سطر طوبی

+

از برای نفسی که بغض غم فزگشتد و بانوار تیرمالک قدم متور سعید
 هر یک از اولیا و دوستان از ذکر نماید و تکیه میرساند و عرض
 میکنند مقام خود را بدین قدر یوم را بنامید ظاهر
 شد آنچه که هوس و کمان بان نمیرسد از اشیاء انوار ظهور مشرق
 و از قطار سواران هر لایح این خادم فانی از حق جل جلاله سائل
 که اولیای خود را بر اعمالی مؤید فرماید که سب علو و سموست
 و علت ارتفاع و ارتقاء اگر نفسی حاجی محقق اهل صیاد ملاقات
 نماید این چند کلمه را القا کند بومی از ایام در ساحت اقدس
 حاضر فرمودند یا عبد حاضر مع آنکه نسبت بجای مذکور رعایت
 و محبت از این مظلوم ظاهر عمل نموده آنچه را که اهل فردوس اعلی
 بنوحه و ندیه مشغول و گفته آنچه را که خواهر وجود از آن محمود مضموم
 از حق مطلب اورا انصاف عطا فرماید و بنور عدل عالم را متور نماید
 تا کل زویم بسقین توجه نمایند و از ظلم بعدل و از اعتنا فایان
 بگو اگر این امر انکار شود کدام امر قابل اثبات و بالایق ذکر است
 انتهی فی الحقیقه از بعضی کلمات قلوب صافین و کرویین مثل
 و محقق از جمله اشخاص گفته این امر از برای اخلاصیت حال
 بلاخط نامید این عبد بعضی از امور را ذکر نمیدانم
 شخص بگوید اخلاصی از کجا شده اولاً نفس حق روح من قلیکو

الأمر و الخلق فداء از اول مردست بوده و آنچه موجود کرده بعد کرده
 بینارفته بسیار بزدان برده اند مره آخری چهار شهر گذشت در بخیر
 بگوئید امی بی انصاف سلطان ظهور یک به استقامت کبری
 امام وجوه و رمی قائم و مخالف اعمال افعال ارادات اهل عالم کلمه نماید
 لبسته خیال حفظ خود داشته و ندارد از اول ایام الی حین در دست
 اعدا مبتدا بوده و طنش کجا عکا کجا ادرنه کجا حیف است
 انسان امیر را که بمشایه اقباب روشن شیر است بغبار طنون او با هم خود
 بیالاید حضرت آقا سید سید علی زواره علیه من کل بهاء ابهه و من
 کل نور انوره که بدست خود در افند نمود لبسته میکند بجهت اخذ بود
 بگوئید در شهی ارض صا و تفکر نگاه مع کمال ثروت و عزت نعمت
 و رفعت در راه دوست یکجا جان آورد و حضرت ملا علیجان اهل
 مازندران روح العالم فدا تفکر نما دولت اراده نمود در ایش
 مستمری معین نماید لاجل اعراض از حق اقل روح العالم فداء
 و چه سزا تو مان بال مراتب راج کرده اند و در راه حق فکرت
 مرا احتیاج ببال و اموال شما نیست بکار خود مشغول شوید
 بعد آن نفس مقدسه را بدترین عذاب شهید نمودند
 بگوئید چه در حضرت بدیع علیه بهاء الله الاهی تفکر
 نمیکند که فی الحقیقه بجهت اخلاصی فرو او احد ابر عالم زد مالو
 امع اقدس در مقابل حضرت سلطان جنودش قائم

ولوح کبیر ابلت نمود و قال قد جئتک من النبأ الاکبر کتاب
 مبین یقین بجهت اخذ بوده علی رأیه و قوله نعم ما قیل من قبل
 مترجم داری کتابی که حق کرد امین سخن بهتم طبق بگویند
 در ارض زنجان تفرنگنا و شهدای آن ارض که باکم حق از حق بیت
 اشراق نمودند و جان در بسیلش فد کردند ان تعب و ا
 شهداء الله اتصوا بگویند ای بی انصاف یک شیخ از قبل
 مذکور والی صین بر منابر ذکرش نمایند و این نفوس مقدسه
 که انقطاعشان مثل ثاب ظاهر و باهر و جان پاک نزدشان
 بقدر کف خاک در سپل این نبأ عظیم قدر و مقداری نداشت
 نزد مقدرین مذکور نه انصاف خوبست حتی شاید و گواه که این
 خادم مقصودش آنکه عباد اگاه نماید و منت مذکر دارد اگر آنچه
 از سالان عظمت در باره اقوال اعمال حاجی مذکور یعنی حاجی محمد تقی
 اتماع شده ذکر شود سب ندید و نوحه اولیای حق کرد لال
 این عباد مأمورند بستر ان رتبا هو استار المشفق الکریم
 لوحی از الواح الهی از ظلمش ناله نماید و عرض نماید در حضور انچه
 که این عباد قادر بر ذکرش نه این اول ظلمی نیست که بر لوح
 الهی وارد شد کسی لوح خاتم انبیا روح ماسواه فداه را درید
 و همین لیسید از سلاطین بنی امیه کتاب التبت یعنی قرآن را پاره
 نمود و اشعاری بن مضمون گفته اگر در روز قیامت حق از تو

سؤال نماید که ترا پاره نموده بگو و لیسید و الحمد لله جنب می باشد
 مگر آنکه مبتلا شد شخص مذکور گفته من نیتی نمودم و مقصوم آنکه
 امتحان نماید و چون ذکر نظر نمودند لذا اعراض نمودم این قول
 آن غافل ثبکا پیش کین قبل نطق نموده حنا نچه بنجامت انبیا روح
 ماسواه فداه گفتند ما ایمان نمیاوریم مگر آنکه از ان ضعیف
 و بطحا قنوت آب جاری نمائی و پستانای ظاهرنی و یا پستی
 از ذهب بیاموری و یا مردهای قبرستان را بر انگیزانی باری این غیر ضعیف
 از قبل و قبل قبل بوده لیسید اول قاروره کسرت فی الحق بگو ای حجاره
 در این ظهور کل ظاهر شده بر سوره یسین را بجان و سوره دیگر را بسین
 حاجی بر هم از اهل قاف هم بنفاق بوده نزد او اظهار ایمان بطلع
 او با هم نمینموند و نزد دوستان بحق جل جلاله مذبتین ذک
 خسر الذلک و الاخره ذلک هو سخن ان بسین حال از حق میطلبم
 عبادش را انصاف عطا فرماید و از طراز عدل محروم نسازد و
 اوست قادر و توانا چون مقصود تذکر عباد است که شاید اگاه بود
 و از امورات ظاهره قبل و بعد اطلاع یابند لذا ذکر میشود از جمله شیطان
 بصورت انسان بجزرت مسیح روح ماسواه فداه عرض نمود اگر تو
 روح الهی بگو این سنگ نان شود فاجاب الروح و قال
 لیسین بجزر فده یحیا الانسان بل کل کلمه تخرج من فم الله اکثر

بین

کتب الهی ذکر نفسی که اراده تجربیه و امتحان نموده اند مذکور و مقصود آنکه
 خلق بوده که مقام خود را بشناسند و ادب نگاه دارند و هم چنین
 ابلیس کرده ثانی گفت ان كنت روح الله فاطرح نفسك
 الی اسفل الی اخر مقصود آنکه نظر با اعتراض میگوید اگر تو روح الهی
 خودت را از بام بنداز تا ملائکه ترا حفظ نمایند قال روح الله
 مکتوب ایضا لا تجرب التراب الکباری لازال مثال
 این اعتراضات از اهل ضعیفه و بغضا در ایام ظهور ظاهر و لیکن این خام
 فانی از بجز وجود و کرم الهی سائل است که او را هدایت فرماید و از انجا
 وحی محرم نساورد از سجده بشهره و خطا و از سجده حق بخشش و عطا
 میداند که با زوی تو کل خرق حجابات او بام و ظنون نماید و مشرق
 ایقان تو کنند ام و روز رجوع و روز بخشش و عنایت است
 ان ربنا الرحمن هو التواب الکریم دوستان آن ارضون بکبر
 و سلام میرسانم و از برای هر یک میطلبم آنچه را که سبب عزت
 و رفعت و علو او میشود و لیا می اوست آینه هو الغفار و آینه
 هو استار و آینه هو التواب فقره حاجی که در چند سنه قبل
 واقع شده الی حدین ستور و ذکرش از قلوب و لسان جاری شد
 که شاید تشبه شود و رجوع نماید و چون ایام ملکالی گذشت
 و مجدداً او ظاهر شد آنچه که شایسته نبود لذلک لوجه الله بعض
 از امور ذکر شد لاجل آن آوری و تبه یسل النحام و رتبه بان بوی

علی الرجوع و یوقفه علی تدارک ما فات عنه فی آیة انه هو الیامع
 المحیب البهائم و الذکر لثناء علی جنابک و علی الذین آمنوا
 بالآیه و آیاتہ و ترکوا ما نهوا عنه فی کتابه ابلیس الحمد لله رب
 العالمین خ ادم فی ۳ شهر جادی الاخری ۱۲۱۰

مقابلة شد

جناب روحانی جناب آقا شیخ محمد علی بهاء الله و عنایتة ملاحظه فرمائید

بسم ربنا الاقدس الامم العبد الابهی

حمد حضرت مقصود عالمها از لایق و سزا که در اثبات امر شین و نش تمسک
 نخته و ذکر غیرش با و راه نداشته و ندانیده که مقدس است از ما فی العالم
 و این امم یوم بسیار عظیم است امروز نقطه اولی روح ماسوا و آینه
 و جنت علیا و اتق ابینی ابائینی انا اول العابدین ناطق نسلمتعا
 ان یخط عبادہ من الاوہام و ظنون چه که ضرب شیعه با او بام و ظنون
 از عرفان اسم مکنون مخزون محرم بوده و متذکر خود را علی الخلق
 میدهند و ارجح من فی البلاء میسر دهند و لیکن عند الله افضل
 خلق و خسر عباد کبود هزار دویست سنه یا وصی گفتند و در یوم جزا
 خالق رند سه هزار امثال وصی را شهید نمودند حال مجدد بعضی از نصرانی

باین اسامی از مولی الوری منع نیامند مگر ترا سیکله علیا
 از مالک ملکوت اسما استماع شد قوله تبارک و تعالی تا از اثر
 اسما نگذرند بجز معانی فائز نشوند باری این عبد و آن جناب
 و سایر اولیا باید از حق بطلبیم که حضرت را از این اسما و امور قبل
 و او با مات آن خرب مرد و در حفظ نماید سبحان الله در اول امر
 علمای حزب شیعه ناس حاره را از شاطی بجز حدیث منع
 نمودند و چه مقدار از عباد را که محض نفس هوی برایشان فتوی
 دادند و خوششان بختند الی حدین بر منابر جفاست نیامند
 باری عمل نمودند آنچه را که هیود و نصاری بل عبیده اضماع عمل نمودند
 در هر حال از حق جل جلاله حفظ طلب نمایم و استعدا میجویم که شاید
 از بعد عباد الله با و با مات آن خرب غافل مبتلا نشوند
 الامر بید الله یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید لا اله الا هو الغیر محمد
 و عبد یاجیب نوادی در نامه قبل و عده داده شد که جواب
 نامه عالی آنچه باقی مانده از بعد ارسال شود حال وقت وفای
 بوعده است بسم ربنا العلیم حکیم ذکر جناب حاجی فضل الله
 و جناب کا کا خان علیهما بهاء الله را آورده بودند چه در اول
 سمشان مذکور و در این مقام ثانی دو لوح اذ منع آمدن رسول رب
 مقدس مخصوص ایشان نازل ارسال شد لیجد امضا

رسالی میفرستد

عرف الله و تعجب و در شب با بانهم اولین این عبد فانی بلیان
 ظاهر و باطن کج بود و شنا مشغول چه که در هر حین امواج بحر عنایتش
 شامل حال دو شانش شده و میشود از برای هر اسمی نازل شده
 آنچه که حجت است از برای کل و برهانست از برای کل یعرف
 الكل فی ظهیر فی ایام ربنا و رب العرش و التشری رب العالمین
 و اینکه ذکر جناب حاجی سید ابوالفضل و جناب میرزا محمد خا
 علیهما بهاء الله نمودند بعد از عرض امام حضور و لوح مبارک
 مخصوص ایشان از سما عنایت مقصود عالمیان نازل ارسال
 شد لیتقوا بلین تجذب به العقول امروز صرف وفات کتاب
 در مصطفی حکمت الهی هر یک بلنجی مترجم و لکن این ترنماست
 اذان طاهره باید سدره مهید احمد الله موجود و مشهود رو
 از اوقات این کلمه علیا از ملکوت اعلی استماع شد قوله تبارک و تعالی
حجب حاضر محزون مباشش حق جل جلاله گوش علیا
 میفرماید و القا نماید بده کلمه صبری منها بجز البشاره بین البر
 طوبی للشارین و همین ذکر جناب ملک حسین علیه بهاء الله
 بعد از عرض در ساحت آدکس بجز پان الهی موج و یک لوح
 انوار مشرق فضل اشراق نمود و هم چنین مخصوص جناب
 رنساخ و بناب محمد علی خ علیهما بهاء الله بعد از اظهار و عرف

۱۹۵
 امام حضور مخصوص هر یک لوح بدیع منبج از سما غایت نازل
 لیقیر بها الی الله ربنا وربکم ورب لعمرش العظیم حسب ذلک
 بان ربانی و تصوعات مسک عرفان رحمانی باید در دنیا
 و اتمام از حق حل سلطانه و غیره بانه طلب نمایم عباد ارض را
 مستند فرماید تا از فیوضات مخصوصه آیاتش محروم نمایند
 از ما عند سب بگذرند تو جه نمایند سبحان الله احزاب مختلفه عالم
 هر یک بر ربانی متمسک و محبتی تثبیت مثلاً ازل بحیل بچند ورق
 تمسک نموده و بان اوراق معده خود را از جمیع احزاب برتر
 بشمارند و بهتر میدانند و از قبل آن تورا آنچه مخصوص حضرت کلیم است
 چند سفر است جمعی از سادات انبیا مثل اشعیا و خرقیل و سلیمان و داود
 و ارمیا و زکریا و امثال ایشان کلاً جمع نموده اند در یکجمله مع آنکه اکثر
 اجزاء آن تاریخ است و بعد از حضرت کلیم نوشته اند و بعد حکم
 فرقان که فی الحقیقه فارق بین حق و باطل است ابرهان آمد ایام ایام
 حضرت خاتم بود و عهد عداو و وقت وقت او جز آنچه ذکر کرده
 در دست احدی نبوده و نیت و حال چندین مساوی نقل نازل
 و در دست موجود و مشهود مع کتک عباد غافل جا بل محروم
 و ممنوع مانده اند یشهد ان لا اله الا الله منعم عن التقرب
 الی المشرق الطهور و کمال الطور خدمت مضرین بان این خادم دو کلمه
 عرض نمایم بعضی از قبل بعضی بکسیل شوند و بان ارض ساینده و کسب

و با عند

آن اینکه دارای چشم و گوش خود باشند چنانچه در این ظهور باین مأمورند
 و معادل جمیع کتب قبل مشاهده نمایند و تسلیم بگردند و اگر سببند
 یک معادل یک مرتبه نازل شود و بشرط آنکه کل اعتراف نمایند
 که این آیات از قبل نبوده و از سما فطرت نازل شده مع ذلک
 تکلیف ایمان هم ننمایم همین قدر باشد از تبت نمایند و وارد
 نیارند آنچه را که سبب نوحه و نذبه ذرات کائنات کرد و قسم
 با قتاب افق برهان که آنچه الی حدین نازل شده از احصاء آن عاجزیم
 و الی حدین جمع نشده ای برادران سان عظمت مکرر فرموده
 و میفرماید یا قوم بجز معانی امام و جوه کمال اوج ظاهر و انوار
 هر صاحب بصری دیده و آفتاب فضل فوق رؤس کل مشرق
 و لایح ای عبا پسند و انصاف همید مع ذلک الی حدین غافل بروایا
 قبل که اکثر آن از مفتیات حزب شیعه است تمسک نموده اند و برین
 حق وارد آورده اند آنچه را که هیچ ظالمی ابرو نیاورده الی الی الی الی الی
 علی علیک علی العدل و الانصاف و وقتم علی المشاهده لبعیونهم و الا
 باذانهم انک انت المقدر القدر ذکر اوستان الهی جناب
 آقا میرزا محمد طرب و جناب امیرزا احمد و جناب آقا علی محمد و جناب
 آقا محمد علی و جناب آقا علی و محدثه ام ایشان علیهم السلام را
 نمودند ذکر هر یک در ذروه علیا امام و جلالک استماع شد
 و مخصوص کل آیات بدیعه از سما فضل نازل قره تبارک و تعالی

هو المحيى من انفسه الأبهى يا محمد قد ارسلنا محمدآيات انجذبت
 بها افئدة المقربين وبتينات آتت بها افاق قلوب المخلصين
 وامننا بان يلقي على العباد كلمة التوحيد فضلاً عن ان
 ربك هو الغفور الرحيم ولكن انكره القوم وعرضوا عنه وعرضوا
 عليه وارتابوا ما صاح به كل منصف بصير نزل التدبان بوقفاتك
 خرق الاحجاب امام وجوه الاحزاب ويؤيدك على ما ينبغي لهذا اليوم
 العزيز البشير قل يا قوم قد اتى يوم الله اسعوا ما انزل الرحمن ان
 ان اخرج القوم من الظلمات الى النور وذكرهم بايام الله كذلك
 نزل من قبل من لكن علم حكيم شكر الله بما ذكر المظلوم اذ كان
 مقمره في مقام بعيد انه انى الضربة يدع الكل الى الوطن الاعلى وفي الذلة
 يقدر لا وليا العزة الكبرى وفي السجن ينطق في كل شأنه لا اله الا هو
 الفرد الواحد لمقدر القدير يا احمد الله تصنع مسك
 العرفان في الامكان اتى الرحمن ملكوت البرهان والقوم الكشره
 معضون ان الكتاب ينطق بالحق وهم لا يسمعون اول السماء
 ساءدى وانش تقول الناس كثرهم لا يعرفون قد منعتم اهلهم
 عن اسم الا انهم لا يفقهون قد شغلتم زخارف الدنيا بالوهم
 ثم ذلك عبداً وكرمون نزل الله تعالى ان يؤيدك على التمسك
 بحبله و... التشبث بذيله حيث لا تمسك المدافع ونحو عن الله امين ايا
 سجد

يا ابن شعبان اسمع ندا ربك الرحمن اتى ارتفع من هذا المقام المرفوع
 وانزل لك يا قيرتاك ليه ان ربك هو الغفور العظوف قد حضر لك
 لدى المظلوم ذكرك بايات الاتقاد لها خرائن المملوك اذا سمعت
 النداء من شطر عكا ^{لطف} قل الهى الهى اسئلك بنورك الذى لا يطفى
 وبارحيتك الذى لا تشرب ويباطك الذى لا يطوى بان تجعلنى
 ثابتاً على حبك وراسخاً فى امرك مستقيماً على العمل بما انزلته فى كتابك
 انك انت المقدر العزيز الودود ايرت ترانى مقبلاً اليك
 وبتى مقراً وما دى لا وليا لك اسئلك بان ترينى فى كل الاحيا
 بذكرك وشاكرك ليرفع فيمن سن احبائك ذكر ما انزلته فى كتابك
 انك انت القوى القدير لا اله الا انت العلم الحكيم يا محمد
 ومصيبات واردة برمظلوم تفكرنا از اول ايام الى حين خلقنا الحق
 دعوت نمو ودر جميع اوقات بظلم اعدا مبتلا كتابى مقصر
 مظلوم سجن ارض طابوده وشنكامى حسن ارض ميم ووقى ارض
 سبر و حال سجن ^{عظم} مع ذلك در جميع احوال حيان من سبر
 مشرو حجاب احزاب عالم را بغايت مالک قدم شارت دراد
 واز سما مشيت ناز شد آنچه که مقدس زش و مثل بوده بهر سبب
 در غلظتمش کواست همه داده و هر داراى ارضانى بر قدرتش شاهه اگاه
 از حق بطلب عباد خود را محروم نفر مايد که شايد بانوار يقين منور
 شوند و باصفاء نفاذ کردند ايام ايام او و زمام فضل اكرم

در قبضه قدرت او اوست مقتدریکه جنود عالم او را از ذکر باز نداشت قام
 امام الوجوه وقال الملك لله المقدر العزيز الوهاب
 یا علی یا ابن ابراهیم علیه وعلیک بهائی اینمظلوم در این لیل بتوجه
 نموده و ترا ذکر نماید التسمع و تسمون من الشاکرین ایاهم و ظنون
 عباد از مالک یوم معاد محروم نموده حجت ظاهر و دلیل باهر
 سبیل واضح و لکن ظنمیان اکثر از اتوجه بمقصود عالمیان منع کرده
 امر و زنده بنفها ناطق و آثار کمال لطافت مشهود و بساطین
 بمیوه و اهل بهای با کمال فرح و نشاط و عترت و نشاط و بزرگوار
 مشغول طوبی از برای نفسیکه منقریات حزب شیعه او را از مطلع نور
 احدیه منع ننموده بگویدستان ازید عطا کوشتر بقار اخذ نمایند
 بگیری و بیادش بنوشید هینا لکم و مرینا لکم البهائم من لدنا علی
 ایک الذی صعب الی الرفیق علیک و علی تمک و علی الذین فازوا
 بذکری عنایتی و شامی اهل طوبی و اینکه در نامه دیگر جناب
 حاجی ملا علی علیه بهاء الله را نموده بودند ذکرشان در ساجت
 اقدس مذکور و یک لوح عظیمی در جواب عرضیه ایشان از قبل آنگاه
 فضل نازل و ارسال شد انشاء الله از رحمت ایاکم قیمت کلی بردارند
 خادم از حق جل جلاله از برای ایشان توفیق میطلبد چه که حیف است
 مثل ثلثین الیوم از مفضلات حضرت فیاض محروم مانند ان ربنا
 هو الغفور الرحیم و هو الشفیق الکریم و اینکه در باره جناب امام موسی علیه
 بهاء

وعلیک

بهاء الله از انباء کلیم مرقوم شستند بعد از عرض نام و وجه من الایض
 عن علمه من شیء کلکات عالیات از سما غیایت منزل آیات نازل
 قوله تعالی و تقدس یا موسی الایس فی توفیک
 فی سلطان آباد در امور ظاهره بمشورت تمک نما و بعد
 متوکلأ علی الله مشغول شو از حق میطلبم جمیع اولیا خود را بطراز
 امانت و دیانت و عفت مزین نماید آینه هو المقدر المختار
 یلغی لال البهائم الی عطا الناس با خلاصم لطیبه و انما لهم ضیة
 انما ذکرنا الذین آمنوا بالله فی هذا الظهور الذی فیه ظهرت الامم
 و برزت الآثار طوبی لمران قبل بقلبه و توجه بوجه و سع بانه و شای
 بعینه و اخذ کتابت بقوه من عنده و قدره من لدنه یا موسی
 در جمیع احوال تجو تمک نما و بر او توکل کن ماکل انجلیت
 امر نمودیم طوبی لمن تثبت بذلیها امر امن لدی الله رب
 العالمین و ترا وصیت نمایم در جمیع امور بعدل و انصاف این دو
 پادمی نفوسند و حافظ وجود امر عن الله مالک الغیب و
 طوبی لا اولیائی فی ارض البهائم انما ذکرنا الذین آمنوا هیناک
 من قبل مذکر لا تعادله هین العاطل و لا کنوز الاحم ان ربکم
 هو العزیز فی کل عین لا اله الا هو الحق البقین اگر کسی در ان
 ارض ساکن از حق میطلبیم او را تاسید فرماید با سباب هموا

وارض و موقوف دارد بر آنچه سبب بقا و ذکر اوست آیات ما ذکرنا اسماء سما
اولیائی حکمت من عندنا و نسلنا تعالی ان یخطبهم من شرائط المین و نفاق
التعقین و اشارات المضمین و شبهات المنکرین آتیه هو الفرد
المقدر العظیم اسم و نذکر مهدی و نبشیره بذكری آیه نسل الله ان نفتح
علی وجهه و وجوه اولیائی ابواب البرکة و العطاء و العفوة و التوبة و العلاء
آتیه هو مولی الوری و رب الآخرة و الاولی و نذکر من سمی برسم
والذی سمی بعاشور نسل الله تبارک و تعالی ان یقبه رهاما و اولیای
ما تقر به عیونهم و تفرح به قلوبهم آتیه معین المخلصین
شیخ علیک بهائی و عنایتی انی تحقیق کتاب مبین مخصوص
آنجناب این ایام نازل و اسما مذکوره کل بامواج بحر بیان بر یکو
ایدوستان باب یک بنا رحمت الهی مشعل بشید و بنور معرفت
منور زود است که ندای الرحیل از هر نیتی مرتفع جید نماید
شاید هم مقصود عالمیان فائز شود یا نخبه که ذکر شن باقی و دائم
انتم فی النبوت و رب البیت فی الجن لیهذ و یری و هو العزیز البصیر
انتهی صد هزار حمد و ثنا حضرت مقصود را که مع کثرت
ابتلا و حبس درین عکاسان مقدسین ذکر اولیا مشغول بلا یا
عالم و ظلمهای امم مالک و جود از جودش منع نمود
در کل حسین امواج فضلش ظاهر و تجلیات نیر جودش موجود
اولیا طرّا چه اهل ان ارض و چه در طرف کل اکھمه مذکور

سجده

و بعنائین فائز این خادم بجل عطایش متمتک و از برای کل مرطبند
آنچه را که عالم وجود از آن با فرح و سرور عرض دیگر آیات می مکرم
معظم حضرت اسم الله جمال علیه من کل بهاء ابداء مکرر ذکر بحیب
روحانیر انموده اند خادم از حق جل جلاله رسالت که آنجناب مؤید
فرماید بر خدمت امر شایسته السن کل بذكر ان با طوق کرد
آتیه هو السامع المحیب و اینکه در باره و رتبه محذره علیه با بهاء التدرکه در
ارض ساکنند ذکر نمودند بعد از عرض در ساحت منع اقدس
اینکلمات عالیات از مشرق سپان زمین مشرق قوله تبارک و تعالی
یا ذرّة انشاء الله بعنایت حق فائز باشی و بافق علی ناظر
نسله تعالی ان تعیدک و لمن معک خیر الآخرة و الاولی
و یقیک فی کل الاحوال کاسر الاتقامه آتیه هو المقدر علی باشاء
و هو الفرد الواحد المشفق الکریم آتیه عریضه ایشا نم باهل سراق
عصمت سید جواب عنایت فرمودند و ارسال شد یا حدیث
مع تحریرات لایحسی که از هر جهت میرسد و جواب باید برود و الله محمد
جواب آن محبوب تنابعار ارسال شد و لغوشن مذکوره بامواج
بحر عنایت الهی فائز گشتند انشاء الله کل مؤید شوند بر آنچه
لا اقل تام اوست ان ربنا یسمع بحیب و هو المقصد الفضل
البهاء و الذکر و انشاء علی جنابکم و علی الذین فائزوا بالحق المحموم و علو ابائهم و

+

۲۹۴
 به من لدی اللہ المحصن القیوم خ آدم فی ۴ حبیب ۱۳۰
 در باره الواح مقدسه مبارکه اگر حکمت اقتضایا بدید اجاب آن
 داده شود و هم چنین اگر نفسی بارض طاهر اجبت نماید لوح اورا
 باید اولیای آن الرضا کر موافق حکمت دانند بدینست
 نقاب شد

خط
 فجان الذی نزل آیات باسحق و فیها ما یفتح ابواب الفردوس و
 سائم لفضل علی من السموات والأرضین و آنک فالبشری
 فی نفسک و لا تحزنی فی شیئی فتوکل علی الله ربک و ان هذا
 ما ینفعک باسحق و کان الله علی ذلک شهید ثم علی بن الدینا
 و زعفرها استغنی و لا یبغی لهما و یرجع کل شیئی فی مقعد قدس
 منیر و اذا سمعت نداء الجبرئیل عیضن الأمر لا تحزنی لان ذلک
 قدر اراد عظیم من مدبر عظیم و سیظهر انشاء و اراد الله
 الا هو الغیر زکیم لفضل ما یشاء و لا یسئل عما یشاء و هو حکیم
 ایاک ان لانس فضل ربک ثم اشکره فی کل حین و هذا تخیرک
 عن ملک الأولین ثم اعرفی قدر ما اعطاک الله یفضل
 بحیث نسبک الی عبده و هذا من فضل مبین و الروح علیک
 و علی اللواتی یلقن فی حوال الامر یقطع عن کل من فی ملکوت الملکوتین
 ۱۵۲

بنام خداوند دانا

اقاب ظهور مشرق و دریای فضل موج طوبی از برای نفوس پاک
 ایقان بافق رحمن توجیه نموند و از تجلیات اقباب حقیقی و امور دریا
 معنوی قسمت بردند باید عباد و اما در کل حوال حق مسألت
 نمایند تا جمیع از این فضل عظیم محروم نمانند الله لیس فی المکریم
 نقاب شد

بنام دانی یکتا
 انشاء الله لا زال زکوة عرفان بیاشامی و بزرگ محبوب امکان مشغول
 هر نفسی باسحق و غایت حق و تأیید حق از آن کوثر آشامید که در
 دنیای فانیه اورا از مقام باقیه منع نماید و احزان عالم اورا از ذکر مالک
 قدم باز ندارد البهائ علیک و علی من معک کبر من قبل علی جود
 اللالی آمن بالله الفردوس نقاب شد

محمدی مهدی
 هذا الغیر الفردوس القیوم
 بسم الله الرحمن الرحیم
 سبحان الذی ینکر من یشاء باهر من عبده و یلیقی من یشاء

يا رب من علمه لا اله الا هو العلي العظيم بيده ملكوت كل شيء ويهيى عباده بنعمته
 عن العالمين يحيى ميت ثم يميت يحيى وانه هو الفرد المتعالى الغير بحليل
 قل ان فى تنزيل البلاء والحق لايات للمؤمنين وفى جريان الدموع على
 السجود سفك الدماء لظهورات للعاشقين ثم علم بانا قطعنا السبل
 حتى وردنا فى شاطئ بحر عظيم وهذا ما ذكرناه فى سنة ان انتم من العالمين
 هم استوتوا على الفلك وهذا ما قدر من لى الله المقدر الحكيم وسكن البحر عن
 الامواج حتى وصلوا الامانات الله فى ساحل البحر وخرجنا عنها باذن من حميد علم
 ووردنا فى شجر الذى كان مذكورا عندكم ومكنا فيه عدة من شهر يما قدر
 فى الواح خمس خفيظ الى ان قضى الوعد فيه وتمت ميقاته خرجنا الى ارض اخرى
 خلف جبال متين وهذا ما سئلنا الله فى هذا الايام بان يخرجنا عن بين
 هؤلاء ويحول بنى بين المؤمنين ما ينقطع عنى ايدى لمبغضين ولذا اسكننا
 خلف الجبال فى مقر الذى لن يرفع عنا الضجيج ولو يرفع لمن يسمع اذان
 المشركين ورفعت النعمة عن منبهم ورجعت الى كثر الله المتعالى القدير
 ولكن المؤمنون يسمعون نداءنا ويصل اليهم نجات الاعرابى كل حين قل
 يا قوم لا تفرحوا بما غابت الشمس خلف سحاب غليظ ولا تظننوا بالانبياء
 وزفرها فوف ياخذ الله عنكم كلما تقفون به اليوم وتكون به لمن استكبر
 قل فوالله اعطيكم بحش ان القدرة ما فقد عنكم من هذا العمل الذى اسئره
 ولا يهيبكم سحاب الغرة ما منع عنكم فى غلبي ان انتم من العارفين ولن
 تجدوا فى صدف البحر والامكان ما فقد عنكم من هذا اللؤلؤ الخفيظ ولا

تبذل عليكم اشجار الله مثل ما غاب عنكم من هذا الثمر الرطب اللطيف
 قل هل تقدر ان تاتى وانما الله او تحبوا وارج الغرة او تنفخوا
 الناس عن صراط الله احكم العدل المحيط لا فورث الغرة لن تقدر او لن
 تستطيعوا ولو يوديدكم كل من فى السموات والارضين قل ان الغرور مائة اجتمعوا
 بان يسهوا والى باب الفضل ومنعوا الناس عن رحمة الله ومكرهوا فى ذلك بكل ما كانوا
 مستطعا عليه فى زمان بعيد فلما جاء الوعد فتح الله باب العناتية فى بيته حبر
 فيها بحر الرحمة ومنع الغرور عن حطرة منه رغما لانه وكذلك كان الامر من قبل
 من لدن سلطان امر حكيم وكان الغرور تقيص عن موسى فى طرف الايمن
 وهو فى بيته وما كان من اشعارين كذلك نقص عليك من قصص الحق تعجزها
 عيناك تفرح بها وتكون من المؤمنين وتعلم بان الامر به وحكم فى قبضة
 اقتداره ولسطان فى كف ارادته يفعل ما يشاء ولا يمنعكم ما كره ولا تدبير يدبر
 ولا اعراض معرض ولا انكار كل شيطان مر يد فاطنين فى نفسك ثم شى
 على اثرى ولا تجاوز عنه ولو يجمع عليك كل معرض شتى فامش على قدى
 ولو خالفك فى ذلك عينك فاطلعهما ولا تلتفت اليها ان كنت
 من السامعين فاجب من احب الله ويطابق فعله قوله ويصدقه اركانه
 ثم عرض عن كل مكار ليم ثم وص العباد بان لا يفسدوا فى ارض الله ولا يخلفوا
 فى امره ولا يعصوا كل مر يد اشيم اياك ان لا تمش فى الارض الا باحكمة ولا تكلم
 الا بالحكمة وكن من المتفكرين لاتفك فكما ما لن تجد اذن مسيح وان
 وبست اذن وغية فالق عليها ما القيك الله بعباده ان كنت

من الذكركين ولا تفتح عيناك الآلى وجميل ان وجدت بصر حديد فاشده
 ما ترفيك من جمال العلم تكون من المبشرين ولا تضيع بذر الحكمة في اراضى
 اجزره ولا تكن من المرفين وان وجدت ارض طيبة ابدع فيها حث الحكمة
 والعرفان لينبت منها نبات حسن بديع ولا تملط على هياكل الغانية مطار
 الباقية فامطر على اجسا والتي لو تسقى قطرة منه لتيجها ذن الله الملك الغيظ الكريم
 فاجهد يا اخي في كلمة الله ولا تضيقها ولا تثيرها بين يي الغافلين لان الناس
 في خلق غير مخالفة القيدرت ان يصلن الى هوا القدس ويدخلن في فرف
 عز ملكين لانهم قطعوا اجسام بايديهم وبذلك منعوا عن سراق الخلد
 ووقفوا في ارض تذكته مع حمت عظيم ومنعوا عن اذانهم نعمات الله عن
 عيونهم جمال الله الفرد العليم عظيم ثم ذكر من لدنا كل صغير وكبير من الذين تجدد
 منهم رواج تصدق من ايها اسم نضرة النعيم ثم استمر الامر عن الذين هم
 اليك وقلوبهم الى عدالك ويمكرون في كل حين فاعرض له اولادنا من معهم
 ولا تجلس في غرفهم ولا تكن في معاездهم وكن في ستر عظيم تجتنب عن مثل هؤلاء
 ولا تفرط في جنب الله ولا تتجاوزها حرت به ولا تكن من التجاوزين ثم ذكر
 من لدنا اجبا الله الذين تفرقوا في قطار العالم من كل شطر بعيد ثم
 في ارض الف حرف الفاء وفي ارض البيا حرف الراء والقصاد وبلغهم
 ما ارسلنا اليك لتكون من الذكركين ليضرح بذلك قلوبهم ويحد
 اركانهم ويحد وارواحهم عن هذا اللوح السبع ثم الذين كانوا
 في ارض اشير والقصاد ومن وهما مدين الله الغيظ الغالب التبير

لعل شديون طهرهم لنصرا لله ويلتقوا الناس ما بلغهم الله وانه بجواد كريم
 وكذلك القياك من كل كلمة ما قدر الله لك لتأثر بها وتكون
 من اشكرين ثم ذكر الذين هم كانوا في حوكك وشرهم بذكرنا يا احم
 لية واني انفسهم ويكون من منتقطعين ثم ذكر من لدنا حرف ابيهم وكبر عليه
 وعلى ابنه وعلى الذين هم كانوا في حول البيت لطافين ثم ارج البيت
 وساكنينها بكل ما ينبغي لك ان يظهر الله ما اراد بامرء وانه هو الضير القادر
 الرفيع وان ما وعدناك حين انخضور بان نزل اليك ما هو الممكنون
 في اصدف الصدرة من لئالي قدس شمين ما ارسلنا الى حينئذ و
 ما رسل من بعد اذ اشاء الله وانه يوتي احوحجين وكذلك القياك
 قول الحق وانزلنا اليك هذا اللوح حين الذي غطى الوجه من بابيضه
 وسلام عليك وعلى من معك وعلى من سمع نصح هذا العبد من هذا العلم

السبع ١٥٢ مقابلة

جناب عبد الحسين عليه السلام

هو السامع المحب

يا عبد الحسين عليك بهائي نامت سيد ملاحظه شد بديت اشيديم و
 باين لوح منع ادمس حوا غيايت فرموديم قتل آبي آبي تری عبدك
 اقبل اليك وتوجه الى انوار وجهك وتمسكت بحبل جودك

وتثبت بذيل حميتك اسلك باياتك الكبرى ونباتك العظيم
وامرك القديم بان تقدر لي ما يقربني اليك وينفعني في عوالمك
اتك تعلم فقري وفاقتي وضرري وسكنتي وما عندي ولا اعلم ما عندك
اتك انت المقدر لمشفق العليم الحكيم **۳** بهاء من لدنا عليك وعلى
اتك وعلى ختيك وعلى كل منة افازت في يوم اتدرت العالمين
تقابله

ك اخت صرم عليها بهاء والله

المشوق من قوس لسان

اي امه الله بذكر مظلوم آفاق مرة بعد مرة فانرشدى قدر اين اذكارا
بدان قسم بامواج بحر پان حرم كه يك حرف ان عند الله عز
از دنيا و آنچه در او ظاهر شده و نخواهد شد مقام اين جو
نفس و دشمنين را بدان و بجه و شناسي حق جل جلاله مشغول باش كجا ن
عنايت حق با فائستين و فائستات بوده و خواهد بود يك
كلمه و يك عمل خير اليوم اعترت عند الله از كتب ارض
يعني كتبيكه علمای غافلان و هيات خود نوشته اند ان انفرحي **۱۱**

الا عظم ثم شكري ربك لمطعي الكريم **۲** در جميع احوال ارحق بنجواه تا آما
ان ارگنن ابراهم خود ستقيم دارد و از كوثر استقامت عطا فرمايد
اوست قادر و توانا لا اله الا هو المقدر القدير البهاء عليك وعلى اللان
شرب التحرق بهذا الاسم الغييز العظيم تقابله

للبيت وما كنيها

هو الغييز

هذا كتاب من هذا العبد الى التي نسبها الله بعبده ليعلم باننا ما نسبنا با
وكلما يجرى علينا وعليها لم يكن الا من عند الله والذاتينغني لنا
بان شكر الله في كل حين ونرضى عما قدر لنا من فضايه المشته
ولا نخرج عما نزل من عنده ولا نفرغ فيما قضى باعمره اوصياك
يا امه الله بالصبر والاصطبار وسكون والوفار انما يوفي الصابرون
اجرم بغير حساب ۱۵۲ تقابله

بسم الله الاقدس الابهني

هذا كتاب من لدنا الى امه من امانى التي حملت الشدايد في سبيل الكرم في حيا

+

فصل ما ورد
في الكرم في حيا
ظهوره اودع
في البيت من اذواع
المرور و طاعت

۱

والسكنة بحالي لتفرح بما نزل بها من لذي الله لمير لتتيم ثم علمي باننا علمنا
 ما ورد عليك في سبيل الله واطلغنا بما رأيت في حبه ورضائه ان ربك
 لهو حتى علام الغيوب لا يعزب عن علمه من شئ عنده علم السما
 والارض ولكن الناس لا يفقهون فوف ياخذ الله الذين ظلموا ويرفع الذين
 استضعفوا انه هو المقدر على ما يشاء بقوله كن فيكون اني بذكره
 انه يكفيك عما على الارض قد ضينا لك مقاماً في لوح محفوظ
 الذي لا يقدر احد ان يفكه الا الله العزيز الودود ان اشكرى ولا تجرعي
 ان ربك مع الذين فوا بالميثاق في يوم الميثاق انه يعلم بما في الصدور
 ان احمدى ربك بما نزل لك هذا اللوح بعد الذي استقر في لحي
 بما كتبت ايدي الذين هم لا يفقهون وقابلته

جناب ميرزا علي نقی

بسم الله القائل على الأشياء

هذا الوح الصدس قد فصلنا من اسم البيان وارسلناه الى من آمن
 بالهدى به الرحمن تجذب به الآيات الى افق الاسماء والتفقا وتقدسه من

لنطق بذكره بين ملاء الاكوان انه هو الحاكم على ما يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم
 اياك ان يحزنك ما ورد عليك في سبيله ان صبر وكن من شكركم بل
 تتجد في الارض من باقى لاورب العالمين سيفي ان ترى بقي العزة والاقبال
 للملك القديم ان افرح بذكرى نوح الذي كفر وابتدعه ثم ما ظلموا عليك بل
 على انفسهم ولكن بما عرضوا غفلوا عما فعلوا فوف يرث اعمالهم ان ربك
 لهو الحاكم على ما يريد لعسى لو يعرفون ليكون اني ان يموتوا ان هم
 الا في ضلال مسين توكل على الله معك ويقول طوبى لك بما فرقت
 بالمصائب في سبيله والمكاره في حبي واجرك في خزان عناتي لا تياش
 من روضي وقل ان اسجد لك يا رب العالمين وقابلته

هو اجالس على عرش العظمة والاقبال

سبحانك يا الهى تعلم بان البهائم ما اراد في امر الا اعلا كلمتك ورضائك
 وما قصد الا ما قصدته يا محرر وازلتة في محكم كتابك في كل الاحيان
 يمتص عروق البلياء في سبيلك فو عزتك لو انقضت الى الهى
 ما كان هذا الا لتعلمي بابتلاءهم في حبك ورزاياهم فمحرر

واقبالهم الى كعبته جمالك وما اجبت افنانى الا لاعلا بسطتك
وما قدرت لهم في محكم كتابك وما اظرت نفسى الاباحرك وما
اردهما الا لذكرك وثنائك انك انت العالم بما في نفسى وتك
انت العليم بخسر ايرت وفق احبابك الذين ذاقوا مر البلايا
في حبك على الاستقامة في امرك والنظر الى شطرك في كل حال من
الأحوال انك انت العزيز المتعال مقابلته

ك انم صرم

بسم الله الاقدس الامنع

ذكر من لدنا اللى قبلت الى قبله من في السموات والأرضين لتقرح
بذكر الله اياها وتكون على صراط مستقيم انما نزلنا لك الآيات
من قبل ملك مرة اخرى فضلا من لدنا عليك ان اشكرى
ربك العزيز الكريم كيفيك فضل ربك انه يذكر في هذا
المقام البعيد تالله ذكره احاط الاحباب ورحمته سبقت
العالين اذا وجد من احد عرف حجة الله لخلق ثناء يشهد
بذلك من في قبسته ملكوت السموات والأرضين لا تحصى

في ابنتك انه لبا الرقيق الأعلى ويذكره العلم الأعلى فيص ذا احسن
عليك يا ايها العبد التاطق ثناء موليك ولتقبل الى شطر افضل
بهاء الله وبهاء من المملأ الأعلى بهاء من في ملائكة البقاء وبهاء
كل الاشياء في كل حين هذا ذكر قد نزل له عند تموجات
ببحر العطف ربك طوبى لمن يزوره بهذا الذكر المبين انما البهاء
عليه وعليك وعلى من معك من لدن غفور رحيم مقابلته

هو السامع المحجب

الذى آتى ارحم عباده انك لا تمنعهم عن فرائد رحمتك التى جرى من
قلبك الأعلى في حقيقة المعاني بامرك ايرت انهم عباد اقبلوا اليك
منقطعين عن ذنوبك فانزل عليهم وعلى ما انك من سحابة سما وجود
ما يفظهم عن ذنوبك ايرت ترى ملائكة البنا نقضوا عهدك
وكسروا عيقاتك واعرضوا عن جمالك اسلك بالبحر الام
الذى ماج باسمك وبعث قيسك الذى ماج في ايامك بان تحفظ
عبادك انماك بقدرتك سلطانك لا اله الا انت المتقدر مقابلته

الذليل من العبد

الذى آتى ارحم عباده

ك اختصرم هو الشاهد السبع

يذكر الله من اياته التي سمعت النداء واجابت ربها ما لك الاله
انا نذكر كل عبد اقبل وكل تمه فازت بعرفان لتدرب العالين
كذلك نطق القلم الا على امر من لدن الله الغير الحكيم انك اذا قرأت
بلوحى سمعت ندائي ان اشكرى ربك وسبح بحمده في كل حين كذا
يا امرك المظلوم اذا قبل اليك من هذا المقام البعيد اليها عليك
وعلى امانى اللاني اقبلن سمعن نداء الله الملك العزيز حميل
جناب حاجي م ص

هو الله تعالى شانه العظمة والكبرياء

ذكر من لدن المظلوم الذي اختار البلاء في سبيل المهتم القوم انه باجر
في تدمرة بعدة اوجس في اصل تطارة مرة وطورا في هذا السجن اعلم
ما تدهان البهائم يقهر بالبلاء اذ شرب حقيق محبة الله رب ما كان
وما يكون ان العالم بنا دمي ويقول يا ايها الناس فانظروا
صباحي ومساني حين الذي تقوم الشمس وسط الزوال كذلك

ينجزهم با هو عليه من التبعيات التي تشهد كما بانعائه وزواله
القريب يا ايها العبد ان اتمتع لبت اء لذند بالشمه كينونة
البهاء في هذا المقام الالهي انه لا اله الا هو اعلم اعلم تمسك بحبل
الاعر وتثبت بذيل عطاء ربك العليم الخبير كل الاله لا اله الا هو
فاجعلني ناظر في كل صباح ومساء الى افضاك الالهي ثم ظهر مني
ما ينبغي لاسمك الذي بغنت الورقا على الافنان نطقت حمامة
القدس انه لا اله الا هو الغفور الكريم نزل السديان بوقفاك
واهلك على خدمته احبانه بقيد رلكم ما ينفعكم في عوالم ربكم العزيز
تدبر

ك امه الله امصرم عليها بهاء الله
بسمي الا قدم الالهي

شهد الله انه لا اله الا هو اعلم اعلم فانظر يا الهى امك التي تهتت
الى افق منته شرفت شمس الطائفك وارادات الطواف حول كعبته ظهورك

ای رب لا تحرمها بحدک لا تخیب ملها بفضلک قدر لها ما مالک
الاسماء من العلم الا علی ما یفرح به قلبها انک انت الذی لا یمینک
شیء عن بجزاردیک و لا یبعدک امر عن سماء و سبک لم تزل کنت
سلطان الاسماء و ملیکها و لا تزال تکون بمثل کنت فی ازل الازال
قدر شد کل شیء بقدرتک و اقتدارک و کل فی لسان بخلتک و
سلطانک انک یارجاء العالمین بان تغفر لی و ترجمنی و انک انت

المقدر القدر تدبیر

ام حرم
الاعظم الابهی

ای امته الله ذکرک لدی العرش مذکور و از مشرق اصبح رحمانیه
اینکلمات منزله تا ازل ارسال شد تا بدل جان بر ذکر محبوب
عالمیان و تیا م نمائی کل امر معدوم شمیری و باسمه القیوم تمت ک
و با و اب حسنه و اخلاق مرضیه ظاهر شوی تا جمیع ابا و از تو آوار
حق مشاهده نمایند هر نفسی الیوم با خلاق روحانیه ظاهر او
از اهل به با محبوب جهد نما تا وقت باقی از ذکر حق محروم

نمانی در عنایت محیطه ملاحظه کن که جمال قدم در سخن اعظم ترا ذکر
نموده و این نظر بفضلیت که احاطه فرموده بسبب عالمیان را بعد
الذی کان غیبا عن العالمین تدبیر

ک ام حرم
با سبب دوست

انشاء الله یزل الازال بغیا یه الله فائز باکشی و بذیل الطافش
رحیق روحانی که از اصبح مشیت رحما جاری شده با سببش بکبیرش
بیا شام محبت در از عظام و کبر او علما از این بوده نورانی محروم
مانند و از مقصود اصلی دور کشد این حشر حقیقی نصیب آزادگان
نه قیمت متوهمان الحمد کن محبوب عالم را که بچش فائزنی و با شش

منوب الیها علیک تدبیر

اخت حرم
بهم خداوند عالم

الحمد لله عنایت ربانی و فضل جانی ندای الهی شنیدی و با بیان
با و فائز کشتی این مقادیرت که جمیع من علی الارض طالب او بوده

و هستند و فائز نشد با و مگر معدودی از نصیبت وارد
مکتد مباحش فرج عظم کلمه ایت که از سان مالک قدم جاری میشود
و میفرماید محزون مباحش چه که حق باشماست اگر قدر این کلمه را
ادراک نمائی از عالم و عالمیان فارغ و آزاد شوی و ثنائی منطلموم
افاق مشغول کردی احاطه عنایت حق بتو متوجهت ان اطمینی بهذا
افضل لم یسین البهآء علیک و علی من معک تبدیه

کن اتم حرم
بنام خداوند یکتا

از اخبار جدیده ارض سجن آنکه جناب علی قلی نقی علیه بهآء الله از بند مبر
و از آنجا بمنظر کبر توجیه نمودند و مدتی در سخن اسام ساکن اگر چه بر
ظاهر نظر باشرفات بجهت برایشان خوش نگذشته و لکن در باطن
احیو الله و المنه بفضو ضار حائیه فائز و بلمای محبوب عالمیان که مقصد
کلی است مرزوق این فضلی است که فی الحقیقه از برای راس اعمال کللی
منیر و روشن اگر چه حال چون این نعمت موجود است قدرش بر اهل عالم
مستور و لکن عنقریب علو این مقام و سمو آن ظاهر خواهد شد جمیع منتبذ
از جانب این مظلوم شکر برسانند یعنی منتسبیکه بحق تسال نمودند

و از کأس عرفان نوشیده اند انما البهآء علیک و علی من لدی الله رب العالمین
ک ضلع جناب علی قلی نقی علیه بهآء الله تبدیه
بنام یکتا خداوند بهمتیا

مقصود از آفرینش عرفان الله بوده و جمیع ناس از صغیر بزرگ منظر آیام ظهور بوده
و چون شمس ظهور از افق نور ظاهر و هویدا شد کل حجج با نذکره نفسیه
حلاوت کلمه ربانیه را ادراک نمودند ایشانند بهترین خلق نزد حق جلالت عظمت
ای آت الله حمد کن مالک قدم را که ترا بزرگترم اعظم منقصر نمودت در این مقام
بدان با و ناظر متمسک باش تبدیه

اتم حرم

بنام مقصود عالم

جناب مهدی لدی الوجه حاضر و بانوار عرش فائز و ذکر استقامت و محبت
شمارا بر امر الله منو هذا من فضل الله علیک در هر سینه ذکر
لدی المظلوم مذکور و اهمیت از قلم علی جاری نشاء الله در دل حیان حقیق
ایعاز از ایادی عطاء مالک امکان بیانش بزرگش خرم باشی و بانمش سرور
این فضل عظمت و عنقریب بر اهل عالمیان ظاهر خواهد شد

الیهآء علیک و علی

من معک تبدیه

جناب علي قبل نقى عليه بها، الله

بسمي لا قدم الا عظم

قد زلنا لك لو عام من قبل بن مرة اخرى لشكر ربك مولى الورى الذى ا
بملكوتهم على العالمين قل ان الملكوت هو يكلان لك العليل لو تتم من العافين
ثم يطبق على المنظر الاكبر في المقام المقدس الامنع الغير المنير وفي مقام
يطلق على هذا التصور الذى فيه نطق اذ درة انه لا اله الا انا العليم الحكيم
وفي مقام يطلق على قلمي الا على الذى من نعماته احى الله من السموات
والارضين وانه لم يبد الا انهار التي نزلت في الألواح من لدن عظيم حنبر
ان الذى شرب منه من اهل سفينة تشفن على البر والبحر ولا تضربها الاموا
ولا الاريح ولا الاجار قل تهالوى ملكوتى الغير الرقيق ان يا
ان افرح بما ذكرت براءة التدرتك رب العالمين ان
في الليالى والايام ليظهر منك ما ينبغي لهذه الظهور الذى يطق
الطور قد ظهر الكثر المحزون واتى المكنون سلطان بين انما البهائم

عليك وعلى الذين طاروا في هواء

محيية بسم العقور الكريم نسيد

جناب نعيم عليه بها، الله

هو الناظر يا حق

يا نعيم عليك بها، الله العزيز العليم درجن ترا ذكرنا نعيم وورين
حين تبو توجه كروه ايم قل سبحانك يا الهى لولا البلاء يا في سبيك
من اين تظهر مقاماً عاشقك ولولا الزرا يا في حبك باى شئ
يثبت شان مشتاقك وعزتك اينس محبتك وموج عيونهم
وموس مريدك زفرت قلوبهم وغدا، قاصديك قطعات الكباوم
وما الاله اسم الردى في سبيك وما اعز سخام الأعداء لا علا بكتك
يا الهى فاشربني في امرك ما اردته وانزل على في حبك
ما قدرته وعزتك لا اريد الا ما تريد وما احب الا ما نبت تحب
توكلت عليك في كل الأحوال اسئلك يا الهى ان تظهر لمنصره هذا لظهور
من كان قابلاً لاسمك وسلطانك ليندرك بين خلقك ويرفع علام
نضرك في مملكتك انك انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت
المهيمن القويوم **يا نعيم** اين ذكرا قبل ان قلم على مخصوص نفسى نازل
شد وما ل كثر مخصوص شمانازل لتقر بها بالجان طيور الفروس

وتكون من الفائزين اليها من لثنا عليك وعلى من تمسك
بالحبل المتين

بنا بغير علمه يا الله
هو الظاهر الناظر العالم الحكيم

حمد مولی الوری الالین سزا است که بکاره علیا اهل سواد را بافق اعلی دعوت
نمود و از حق ختم و قلمت فرمودین کلمه در معانی کوشش زندگانیت از امر و کان
نفس هوی و در مقامی نوریت ساطع از بر اهدایت اهل فتن سماه بنکا
بهینت ناچار و اورت سبب ظهور حرارت حجت الهی در فتنه
و قلوب اضراب و وقتی بمشابه سلطانی مستوی بر عرش غیایت
اوست بر فضل و نالی حکمت و بیان در اوستور و اورت آسمان
عدن انجم امانت و ویات ازان مشهور طوبی از برای نفسیکه با این نور طبع
لمیح قصه وطن حقیقی محمود و نعیم از برای مقبلیکه نبیا عظیم متوجه
و جلالت عظمت الله و سلطانه و جل ذکره و بیانه و عز بر مانه و لا اله غیره
سجنانک یا اله العالم و مقصود الهم تعلم و تری ان احد من عبادک
الأصفیا اقبل الی عبدک الذی سئى فی کتاب الأسماء بضیاء و اراد ذکره

فی ساحة عزک و بساط قدسک استلک یا مولی العالم باسمک العظیم
الذی به انزلت امطار الکریم علی الامم و بسطت لک الذی احاط الوجود من
الغیب و اشهد و بامواج بحر حجتک و باشرقات غیر فضلتک
ان تقدیر له و للذین کرم فی کتابه یا تقیر جسم الیک و یقیم کوشش
البقاء من عیظتک و یجذبهم الی هوا عزک و سماه حجتک ثم
اكتب لهم من قلمک الا علی اجر تعانک یا مولی الوری و رب العرش العظیم
لا اله الا انت الغفور الکریم نامه شمار سید و چون حامل عرشیه
بود قصد مقام نالک نقطه وجود و بلیک غیب شهو و نموده بعد از
عرض و اذن امام کرسی عدل تمام آن عرض شد و بشرف اصناف ائمه
کشت اذا نظر امواج بحر البیان و اشرق شمس الفضل من افق
غیاة ربنا الرحمن ^{قال و قوله الحق} تسمى انظار الناظر العالم قال و قوله الحق
یا نعیم علیک بهائی یکی از انحصان الذی سئى بضیاء امام
و وجه مع نامه است حاضر طوبی للسانک بما نطق ببناء الله و
تعلبات بما قبل الیه و لو جهک بما توجه الی انوار وجهک
و قللتک بما جرى منه ذکره و لفقواک بما طلع منه ابحار الذکر و ایا
نسل الله ان یؤیدک و یوفقک و یجعل جبری من لسانک کفرًا

كنت عنده انه هو الفضال الكريم هذا يوم فيه انجذبت
 الاشياء من نفحات الوحي والقوم الكثر في مدين قديمتهم
 شمس اسيان من افق سما البرهان وغررت حمامة العرفان
 اعلى الاغصان يا ملاء الامكان فداي ربح الرحمن بقدره
 وسلطان اياكم ان تمنعوا انفسكم عن التقرب اليه ضعوا عنكم
 مقبلين الى الله ما كنت الرقاب لا تنفلكم خزائن الارض ضعوا
 ورائكم وخذوا ما اوتيتهم من لدى الله رب الارباب طوبى لك
 يا نعيم بما فرزت نعيمي انه هو عن ايتي في مقام وعرفاني في مقام
 اخر ونعمتي التي انزلنا من قبل من بعد وفي هذا اليوم الذي سمي بيوم الله
 في الصحف والالواح اياك ان تخزنك حوادث الدنيا او تمنعك
 ضوضاء الاحم عن حقي الذي فتحنا ختمه باصابع القدرة والافتد
 انا اردنا ان انقيك منه كما بعد كأس وقد جاء بعد قدح لياخذ
 عنك ويجذبك الى مقام نصبت عليه رايه لعظمة امر من لدى الله
 الامر الحكيم قلب قوم خافوا الله ولا يتبعوا مشارق الادبام واطفون
 هذا يوم فيك ارتفع لشك آء في سجن عكاً طوبى لمن سلع
 واجاب وويل لكل غافل متراب انا زينا دياب كتاب

الوجود بهذا الاسم الذي منه ارتعدت فرائص الاشرار انك
 اذا سمعت ندائي واخذت وشربت حيق بياني اقبل بقلبك
 الى مشرق الالهام وقلبك الحمد يا الهى ولك الثناء يا مقصود
 ولك البهائم يا محبوب فؤاد ولك الفضل يا معبود بما هديتني
 الى صراطك وتقتني حيق عطاك وارثي انا رك
 اسلك بدره المشهي واثمارها وحفصها وبالانهارا بجاريه وخيرها
 وبنائم يويك هوسيزها ان تظهر مني ما يقرب
 الناس الى بساط عنايتك وساحة قربك ايرت تراني طقاً
 بشانك بين عبادك متمسكاً بجبل جودك يا مالك الوجود سلطان
 الغيب الشهود لا اله الا انت المعطي الفضال الكريم انا اردنا في هذا
 ان نذكر من انجذب باياتي وفاز بنشر اثارى في بلادى نطق بنيانى
 بين عبادى الذي همى بسينا في لوح الاسماء نشهد انه قبل سهرخ
 وسمع واجاب موليه القديم ياسينا اسمع ندائي الابهي من افق
 سجن عكاً انه يجذبك ويقربك الى الله رب العالمين انا
 ذكرناك مرة بعد مرة وجبناك كره بعد كره وانزلناك ما يكون

مخلد في كتابي المبين اناسمعا ذنابك وما نطق بلسان فؤادك
 ان ربك يسمع ويرى وهو السامع المحب شهد انك اقبلت
 الى الاقوال الاعلى اذا عرض عنه كل غافل بعبد قد اخذت كتاب الله
 بقوة من عند وبلغت امره بحيث ما منعك سطوة الأهر
 ولا شبهات العلماء ان ربك كان معك في كل الاحوال انه هو
 السامع البصير قلبا ملاء الارض فداني الوعد والموعود في مقام المحمود
 يادى ويدع الكل الى صراط الله المستقيم اياكم ان تمنعكم الدنيا وما فيها
 عن التوجه الى انوار الوجود وتبلاوا ولا تكونوا من الغافلين قد ماج بحر
 البيان في الامكان امام وجوه الأديان سمعوا اسمعوا ولا تكونوا
 من المتوقفين ياسينا هذا اليوم فيه يتم تغير الطور بقاء مكملة لسنة
 بمكلمها طوبى لاذن سمعت ونادت وقالت لك الحمد يا مقصود من
 في السموات والارضين انا ذكرناك في الواح شتى وخطناك
 تقبيل من الملائكة المقربين يا قلم الاعلى ول وجهك شطر منى
 بنيرة في كتابي المبين ثم اذكره بما تجذب به ففده المخلصين
 اناسمعا ذنابك اجيناك بلوح زين الله به وياج لوجهه غليظ شهد

انك طفت الديار لا تشارا ثارا ربك الناطق العليم قلبا قوم قد
 اليوم الذي كان موعودا في كتب الله العزيز بحمد اياكم ان تمنعوا
 انفسكم عما ظهر فيه باحق التعلق بالله ولا تكونوا من الظالمين قد خسرنا كل
 وما طلع من افق فؤادكم في ذكر بارئكم وشا ر موجودكم الذي باحق بسط
 ميين انا وجدنا منها عرف خلوصكم وقبالكم استقامتكم على هذا
 الامر الذي به ارتعدت فرائض العباد الآمنين فتدته يد اقدار ربك
 القوي الغالب العليم الحكيم هذا يوم فيه ارتفع حفيف سدة المنتقى
 وخير ركوش الربيبان في الفردوس الاعلى ولكن التعم في حجاب غليظ
 طوبى لقدرة ضقت الاحجاب وبذ الاسماء مقبلا الى بحر العرفان
 الذي يسمع من اموجة ففتح باب السماء واتى مالك ملكوت
 البقاء بامر لا يقوم معه جنود السموات والارضين كذلك ذكرناك
 والقينا عليك ما يجذب مرة واخرى يرفهاك الى مقام
 انقطعت عنه اذكار العباد واوصاهم شهد بذلك من نطق في
 كل شأن اية الله الا اننا انفقوا التحم ~~لنفس~~ لله الحمد نور بيان اراق اردة
 مقسومنا لبيان اشراق نمو اشراقه وقلمو را نور فرمودت بار اليوم

چه که نرنگن خون ظاهر و سرخ خون با هم از حق مبطلم عباد ارشاد
 بحر رحمت منع نماید و محروم سازد سبحان الله مع انکه ابواب
 غایبات الهی مفتوح و اوقات حقیقت مشرق و انهار جود جاری اکثری
 محبوب ممنوع مشاهد میشوند در یومیکه بحق منسوب با و معروف
 و در کتاب الهی از قلم سرمد بوم الله مذکور و مطور مع ذلک با مثال
 خود مشغولند و از ما عند الله قافل این سخن بقول الهی الهی شخص
 بساطتک التي احاطت الموجودات و بقدرتک التي غلبت المکنات
 و بتقدیر ذلک و تنزیه کیستونتک عن وصف الکائنات اسئلک
 یا مولی العالم و محبوب الامم یا سبک الاعظم الذی به فتح باب
 الکفر المخرجون و اللئالی المکنونه فی اصداف بحر علیک المکنون
 ان توید عبادک علی التقرب الیک و التوجه الی انوار وجهک
 فی آیاتک ایرت عرفهم سبیلک مستقیم و نباک لغظیم و وسم
 الرجوع الی باب رحمتک و التقرب الی باب طغریک ایرت
 لا تمنعهم بحودک و کریمک اشهد و تشهد الاشیاء بقدر
 و سلطانک و عظمتک و اقدارک لا اله الا انت الفرد
 الواحد لمهین علی من فی السموات و الارضین ذکر جناب استاد ابراهیم

صفا علیه بهاء الله لختار را نمودند بعد از عرض امام گرامی
 عدل این آیات با هرات از سما و مالک ملکوت اسما و نازل قوله عز و جل

هو ابراهیم العظیم بینه جل بهانه یا صفا مظلوم عالم ارجم غم
 بتو توجه نمود و ترا ذکر نماید افرح بهذا الاکبر الذی احاط الوجود من ان
 اشهد بما تحسد الله انه لا اله الا هو المهیمن القویوم یا ابراهیم خلیل
 افاق قریبیا سبیل الهی بمقرقدا فریاد مع ذلک احدی
 ایشانند شعری که جان او در بکلمه نالاقیه تکلم نمودند فی تحقیقه تعوی
 و قدرت و اتطاعی ظاهر شدند که شبه و مثلن اشته اقلام
 عالم و اسم از نقش عاجز و از و صفش قاصر هر یک از ارق سما و انقطاع
 بمشابه شمس مشرق و لایح غمام ظنون از استر نمود و سحاب
 او هام او را نور باز داشت جل هویدم و جل موجودم کنه پاک
 نطق سان العظمه هذا کجین مقامه الرفیع البهاء الساطع ابین
 علیک و علی بنک الذی قبل الی تدرب العرش العظیم و فاز
 بالعرفان اذ احاط بحیل اکثر خلق بحیث اعرضوا عن الظاهر الساطع
 العظیم هذا ما نزل بجناب میز احین علیه بهاء الله المهیمن القویوم
 یا حسین علیک بهائی این یوم مبارک بحق منسوب

+

و در آن ظاهر شدن آنچه که چشم عالم شیب از اندیده نعمت
 بیان ظاهر و مائده عذرا نازل و بحر خود موحج
 و آفتاب علم آبی از افاق سما و بر بان مشرق و مکن خلق غافل چه
 که حجات او با م بانی اخذ نموده که قربر از بعد تمیز نمید و همچنین
 علم از اهل طوبی از برای نصیحه از قصصهای شبهات و اشارات
 و ظنون او با هم گذشت و باقی این توحیه نمود اوست از اهل بها
 و اصحاب نصیحه حمرا انک اذا وجدت عرف لبیان کل ملک
 احمدا یا رب الرحمن بما نورت قلبی بنور معرفتک و ایدتینی علی
 الأقبال لیک و هدیتنی الی صراطک و الی نبالک العظیم الذی
 ارتعدت فرائض خلقک الا من نقضته بید اقدارک ایزد
 سترسی عبدک مقبلاً الیک و متمسکاً بک و بسطانک سئسک
 ان تجعلنی ثابراً سخا متقیماً علی امرک و حبیباً انک انت
 المقدر علی ما تشاء و انت العزیز الفیاض
 این مسجون از حق جل جلاله سائل است که مخصوص و لیا نازل فرماید آنچه را
 که باقی و در دست قرون و عصاره آنرا تغنی نهد و بنود و

قادر بر محو نباشد تویی آن مقتدریکه اعراض انکار شهرت را از اراده
 منع نمکند و از اظهار غایت باز ندارد ذکر جناب لامراده
 کرمانی علیه بهاء الله را نموده بودند بعد از عرض امام وجه تیران
 بیان از افاق اراده الهی اشراق نمود قوله تبارک و تعالی
 هو الفرد الخبیر یا مراد علیک بهاء الله مالک الایجاد ندای
 مراد عالم را از شرط عجب شنواته یونیک و یونفک و یقرتک الی الفردوس
 الا علی المقام الذی فید ارتفع لست آء و ظهرت اسرار ما کان ما یکون
 و به نطقت سدره المنتهی و اوجرة الخضره فی حبه العلیاء و غردت
 حمامه لبیان علی غصن الامکان الملک و المملکوت لیسه لیسیم
 هذ ایوم فیه سمع کل فی ذن فکر الاشیاء و رأی کل فی بصراته الظهور
 لا تحزن من شیئی و لا من جوارث الدنیا تغیبیر با تمسک بما نفعنی فی هذا
 الیوم الذی فیه اخذ الطور جذب بیان ربک مالک الوجود ان کحاز
 تادی و لبطیحا و یسکلم و یشرب صاحت و قالت لک البهائم با عتک
 بما استقر علیک کرسی العدل و یظن بان العظمه العظمه لیسه
 مالک الغیب اشتهود کذلک از لنا الایات و ارسلنا بها
 الیک لتقرح و تشکر ربک العزیز العفور و هذ اما نزل بجناب

محمد بن من فاز بعرفان ربنا الرحمن في هن الأيام قوله عزنا يا عظمت
 آياته وجل برهانه | هو الله انطاسه الناطق العليم يا محمد عليك
 بهائي انا ذكرناك من قبل آيات جرت منها انهار الحكمة كواكبها
 في الامكان تعالى ربك الرحمن الذي قبل اليك من شطر التجن وذكرنا بما
 انجذبت به فئدة والقلوب طوبى لك وللذين منعتهم الاسماء عن
 مالها وسلطانها ان ربك هو المقدر على ايشاء بقوله كن فيكون
 قل يا معشر لسبب يا تقوا الرحمن ولا تتبعوا الهواكم اتبعوا الحق علام الغيوب
 الذي تاتي من افق لا قدر بر ايات الآيات اقرؤا ثم اصفوا ولا
 فكلوا من الذين يرون التور وينكرون فطرحه بالانظر في العالم واتي
 من ترزين بكر لسبب يا من قبله الفرقان من قبله التوراية والانجيل والزبور
 اياكم ان تمنعوا انفسكم عما ظهر بالحق ضعوا القوم وما عندكم ثم طوفوا
 واوباهم كذالك امرهم من عنده لوح محفوظ التور الساطع
 اللا مع عليك وعلى الذين سمعوا | لست اء وقالوا لسبب
 لسببك يا مالك الغيب والشهوا هذا ما نزل بجناب
 استناد حسن من اهل ك عليه بهاء الله اسمي المقدر على الاسماء
 يا حسن عليك بهائي قد ظهر الكثرة وبرزت الاسرار والو

الاشجار والقوم لا يسمعون هذا يوم فيه نادى الطور بالله
 قد اتى مالك الطور وهو مكلم الذي برضعت الايادي الى الله العزيز
 الودود وبه قرنت عيون المقربين ونادت الاشياء العزيرة بحجرت
 لبتة مالك اليوم الموعود يا معشر الملوك اقبلوا بوجوه نوراً
 الى الافق الاعلى المقام الذي فيه استوى لملكك على عرش
 لبيان نطق بما قام به ال لقبور | يا ملاء المعزين اصفوا
 بالله با تى حجة منتم برسل الله من قبل وباتى برهان عزتم عن
 الذي تبدا نطقك الاشياء وتبياه قام ال ناسوت الاشياء على
 خدمته امر الله الغفور العظوف اقرؤا ما عندكم ونقر ما عندنا
 لتعرفوا مشق تطور من طلع الامور هذا يوم فيه ارتفع خير كوشر
 احيوان في الامكان والقوم الكثر سم لا يعرفون نبذ العدل و
 اخذوا الظلم لا تقسم معي من ان الله الا انتم من الاخيرين في لوحى المحفوظ
 قل لك الحمد يا الهى بما انزلت لعبدك آياتك الكبرى وظهرت
 له بناتك لعظمى شكك ان لويدى على ما سبق به ذكرى بين عباد
 ووفقنى على عمل يتضموع منه عرف قبولك انك انت المقدر
 العزيز المحبوب | هذا ما نزل بجناب محمد رسال عليه بهاء الله و

+

هو المهيم على السماء

انا ذكرناك مرة بعد مرة وانزلنا لك ما فاحت
 نجات الوحي في العالم يشهد بذلك ام الكتاب في المآب
 انا ذكرنا الذين آمنوا بذكرنا اشرق من فهم الارادة ارتفع نداء
 الملاء الاعلى يا ملاء الارض هذا ربكم الابهى الذي اتى من سماء
 العطاء بقدره وسلطان هذا اليوم كان مرقوما من الله
 الاعلى في الصحف والزر والالواح قل يا معشر البيان موتوا
 بعظيم قدركم الكثر لمكنون وبرز من كان مكنونا في علم الله مالك
 الرقاب قل ان الشمس طلعت والنور سطع والنار في سدة الطور
 سادى وتبرالت من هذا ظهور الذي كان موعودا في كتب الله رب الارباب
 هل يقبل واحد ان يقوم معادام وجهه بخلق وهل من فارس يجول معه
 في مضمار الحكمة والبيان اتقوا الرحمن ولا تتبعوا الهواكم اتبعوا من يعولكم
 الى الله مالك الاديان كذلك نطق القلم الاعلى في سجدتك امرا
 من لبي الله العزيز الوهاب او هذا انزل بجناب على محمد عليه بهاء الله

بسمي المشرق الكريم

يا محمد قد فرغت بذكرى مرة بعد مرة وبغاية كربة بعد كربة
 يا خياط عليك بهاء الله من نزل الآيات انظر ثم اذكر ما انزلنا

في لوح حضرة سلطان ايده الرحمن قلنا انا كنا جالسا تحت سيف
 علق بجيظ ولم ندر ينزل في حين او بعد حين الامر بيد الله رب العالمين
 اذكر اوسيا في من متبله وقل ان لي صباح احاطة الاريح وانا اتخذ
 لنفسه حافطا ولا حائلا يشهد بذلك من عنده ام الكتاب البهاء المشرق
 من افق سماء رحمتي عليك وعلى اوليا الذين قبلوا الي فحقوا فازوا وبذكرى انار
 وشربوا الرحيق المحموم من يد عطاء نهدتهم اوليا في الاخرة والاولى نزل الله
 ان يفتح على وجود البواب لفضل العنانية والوجوداته هو مالك الوجود
 فضة زمام من في الارض والسموات او هذا انزل بجناب عليه بهاء امالك

هو الفضال الكريم

يا محمد عليك بهائي تحبيري اسمع ندائي في هذا الحين الذي
 احاطتني الاضغان من الذين نقضوا العهد ولم يشاق قد نبذوا بحر
 البيان وراهم مقبلين الى مطالع الظنون والاهام لعسري
 يعبدن الاصنام ولا يعرفون نطقهم من لا خسر من كتاب الله
 مالك الملكوت قل يا ملائكة اني قد شرقت شمس ايقنته
 من افق الارادة وجرت انهار الحكمة والبيان اتقوا الله يا مصلح
 العالمين هذا اليوم فيه ظهرت الارض كنوزها والسماء سرارها

ولشمس شرفها والتدرة اثمارها وضعوا اوها كلتم سرعوا الى الله
لمهين القويم انا ذكرناك من قبل وارسلنا اليك ما ااحت
به نجات البسيان في الامكان يشهد بذلك كتاب الله
ما لك ما كان ما يكون كبر من قبل اوليائه و
ذكرهم باياتي ونورهم بنور عبايتي ان ربك هو الفضل
الغير الغفور ونذكر امانى اللاني امن بالله ما لك هذا المقام
المرفوع البهاء عليك عليهم وعليين من له علم الغيوب

هو السامع المحب

ان يعلم اذكر من سمي شيخ محمد ابن من اقبل الى ارحم طارني هو اني و
ما جرمي ومع نداني اذ ارتفع بين الارض والسماء ونشأته
من المقربين عند الله رب اجود ان له مقام وشان عند
ربه طوبى لمن ذكره وشه اما انزلنا له في هذا المقام المحمود يا محمد
اذ افرزت باصغاء آياتي تكللت الحمد يا الهى بما ذكر
في سبحك الاظلم وانزلت لي ما عجز عن عرفانه عرفان
الأمم ايرب انا عبدك وابن عبدك قد اقبلت اليك

منقطعا عن دنك اسلك بانوار افدة اولياك و
نحوهم عند قرآنة آياتك واثارك وبه سرار عليك
المكنون التي كانت مستورة عن الادراك والعيون ان
مستقيا في حبك بحيث لا تحركني قواصف الظلم ولا ترلني عواصف
كل مشرك مردود ايرب قدر لي من فلكك الا على
ما يحظني عن دنك ويقرني اليك انك انت المقدر
على ما تشاء لا اله الا انت المقدر لمهين الغير الودود
يا نعم عليك بهاني اوليا مذكوره بهريك اركاس عطا
نوشيد وار تجليات النوار نير بهان شمتت برد
قل اظهى اظهى لك الحمد بدوام الملك والملكوت ولك
التشناء بدوام العظمة والنجيوت بما اقبلت الى عبدك
من شطر سبحك الذي ايدته على الاوتبال في ايام ظهورك
وسقيته سبيل العطاء بسجودك وكرامك اسلك يا مولى العالم
بانوار وجهك وبالسدرة التي منحها لرفع نذائك ان تؤيد
عبادك وخالقاتك على التدارك على ما فات عنهم في ايامك انك

انت المقدر لعليم حكيم الهباء المشرق من افق سما رحمتي عليك
 و على الذين آمنوا بالله و آياته و تسبلوا اليه اذ ارتفع نداءه و على كل
 ثابت متغير و راسخ هين **حنته** البشارة البشارة چه که بحر
 بيان در قطب امکان با موجی طاهر که از اول بربیع اول
 الی حین شبیه از عین ابداع نذیده و نتج اهدید در این فجر نورانی
 چون بحضور فائز نشیده شد آنچه که هر صر فی الزان روحی بود از ابر
 اجساد و نوری بود از ابر بلاد سبحان الله تیر بر بیان از طر
 لائح امانت پان از هبتی مشرق اسن عالم از ذکر آنچه ملاحظه شد
 و مشا به کشت قاصر و عاجز الهی الهی لا تمنع اولیائک
 عن التقرب الیک و التوجه الی با طاعتک استلک بجلتک
 العلیا الی یراها المخلصون کالکوثر بحیوان لتجد الامکان
 و المعتبرون نور الرحمن فی البلدان ^{لمنقطعون لشر الاء} عظم بین
 و المؤمنون دریاق الشفا للرضی هینا لمن سمع و رأى و مریتا
 لمن شرب کوثر البقاء و اخذه جذ النداء الی مقام لا یرقیه الا الله الفرد
 المقدر لعليم حكيم اولیا ان ارض هر یک را از قبل مسجون ذکر نما

و بتسیر بر بان بنور پان مقصود عالمیان متور دار اینه حجت
 اولیائ و ذکر هم بار ترفع به مقاما تخصم اته و لی الحنین
 و معین این مالک یوم الدین محمد بن عبد رب العالمین الهباء و الذکر
 و التشناء و النور الذی سطع من افق ارادة الله مالک الاسماء
 علیک و علی ولیاء الله هناک الذین سبوا العالم
 متمسکین بالعروة النوراء امرأ من لدی الله رب العالمین
 ضیا ۲۳۲ شهر شعبان سنه

هو المحیب من انفة الی

محمد الله الذی تجلت باسمه الی عظم عالم اذا ارتعدت
 فرائض المشرکین من الاحم و انارت وجوه المؤمنین ففی هذا
 الظلمات لمظلم الصلیم و غفوت حمامات استجة العلیا
 ثم ارتفع حیف سدره لمنسوی فی الفردوس الی قدامی من
 تشرف بعنونه الملك و الملكوت طوبی لمن اقبل و فاز

وويل لكل غافل متراب التور والبهاء على ايدي الامر من الودي الذين
 طهرهم الله من البغي والفحشاء وتخصهم بطراز التقوى اولئك
 عباد مكرمون قد ذكرهم الله في كتابه وصحفه وزبره من قبل
 ومن بعد وصفاهم على اشر خلق انه هو الحق علام الغيوب قد صيغنا
 اليوم في هذا المقام المسبح وارذنا ان نذكر اوليا الله
 احبائه ونشهرهم بعنانيه ونفهرهم اليه في هذا اليوم الذي
 فيه احاطتنا الاحزان من الذين يرون البحر وامواجه ويكرونها
 واقترسا ويعرضون عنصا والسماء واجبها ويعرضون عليها
 الا انهم من عبدة الاوهام يشهد بذلك لسان العظمى هذا
 المستكين قل كسر واصنام الهوى بعضديان الله رب
 العرش الشري اذا ترون بالارات العيون تسمعون بالاسمعت
 الاذان يشهد بذلك كتاب الله المبين فهذا الحين قد ماج بحر
 العرفان وما ج عرف الرحمن والقوم اكثرهم من الغافلين
 يا محمد قد فاز كتابك بالحنور وارسله اسمي الذي سميتاه بزین
 المقربين في كتابي العظيم وعرضه احد اعصاني الذي سميتاه
 بالفضيا اجبتك بايات فاحت لغياتها وتضوع فيها

طوبى لمن جدا وفاز بها وويل لكل غافل بعيد ونذكر
 اولياي الذين قبلوا الي انقى وطاروا في هو آجبي ونطقوا بشائني
 اجميل يا منظر قد ذكرك مالك القدر في منظره الاكبر بايات
 بها خلق الله الاذان في الملأ الاعلى بدعا واصغائها اعرف
 مقام هذا اقل لك احمد يا من قبضتك زمام العناية
 والالطاف وفي يمينك ملك العبد والانصاف تفعل
 ما تشاء وتحم ما تريد وانك انت المقدر القدير يا نعيم قد ذكرنا
 من قبل وارسلناه اليك لتفرح وتكون من شاكرين قل لولا
 الهب من يقوم امام الاعاء والعلماء ولولا من ينادي بين من
 والسماء انصفوا ما قوم فيما تزلج الحق وخصر بالعدل لا تكونوا
 من الظالمين الله قد مر بالانظر في الابع يشهد بذلك اسم الكتاب
 في هذا المقام الرفيع يا علي قد ذكرك اسمي محمدي عليه بها
 من قبل وارسلناه لك ما تضوع بعرف حمي النبي سقت من
 على الارض قل لك احمد يا ابي ولك الشاء يا مقصودي
 بما جعلت ذكرى باقيا في كتابك المبين اسلك بان لويد
 واولياك على عمل تشررف بعز قبوك وتضوع

+

منه عرف رضاك هذا على المل المقربين اي رب انذوليا
 على الاستقامة على امرك بحيث لا تنعم صفوف الملوك والاطنين
 يا محمد هل تعرف من ذكرك في هذا الحين او هل تعلم من ياديك
 في هذا المقام الا نور الاطهر لعمرى لو تعرف حق العرفان لتطير باجنحة
 الشوق في هذا الهواء المقدس لمبشر ان القوم نبذوا البحر وراهم
 مشرعين الى الاوهام والتماثيل كذلك ما ج سحر لبيك يا امام وجوده لا
 طوبى لمن فاز وقال لك الحمد يا ملكي وسلطاني ولك الشاء
 يا مقصودي ومعبودي اشهد انك زينت الالواح بذكرك والفردوس
 بنفحات حبيك وشرفت الارض بقدمك ونورت الافاق
 بنور الايقان والقلوب بنور مصرفك لا اله الا انت الغياض
 الكريمة طوبى لاسمى جمال الذي شرب حقيق بياني من كاس عطا
 وطلق ثباني بين عبادي في ايام فيها رقت وجوه الجهلاء واليت
 اقدام العارفين من صراطك الملك الحق ابن الامين شاه الله
 ربك رب العرش العظيم طوبى لمن سمع نداه فيجيبه
 الذكر الاشم واتبعه في هذا الامر بحكم يا عتبات الله هذا
 كتاب مرقوم من فضل الله المهيمن ايوم وهذا الوحي محتموم
 اعز من لدى الله رب ما كان وما يكون طوبى لمن الام

واخذ فتح البيان باسمي امام وجوه الانام وشرب بذكرى العز
 لجوب قد اتى اليوم والقوم الكثر لا يفتنون وطلع
 والناس كثر لا يعرفون نبيذ العدل وراهم متمسكين
 بالظلم الا انهم لا يشعرون قل الهى الهى بن راسي رسول وليا
 اوليائك اباباليل الانقطاع وهيا كاهن باثواب التقوى
 انك انت المقدر على تشاء ايرت ايدى على ما يرتفع به
 كلمتك العليا بين الورود على ما تحب وتر ايرت ما عجب
 قد اقبلت اليك تمسكت بحبل عطاك اسلك بان يحسب
 لي خير الآخرة والاولى وما ينبغي لبحر جودك يا ملك
 الوجود يا حبيب الله انا من اهل ابامته والديانه وما يرتفع به
 مقام الايمان والقوم علموا ما نوح به يرغم الله ما لك الغيب وا
 قد نزلت الآيات وظهرت البينات ونادت سدة لبيك يا
 اذا استوى مكل الطور على عرش الطور يا ملاء البيان
 اتقوا الرحمن هذا هو الذي لولاه ما اظهرت نفسي ما نطقت
 بكلمة مني اتقوا الله ثم اسرعوا اليه انه ما من له الا هو وهو

استحق علام العيوب لو يكره احد با تي امر مثبت وونه انصفوا ولا يكونوا
من الذين يروان ويشكرون هذا هو الذي نصبت رايات الايات
وظهرت اعلام العلامات و به نطق كل طليل الملك لله مالك
الوجود يا محمد رضا سمع لست اء من الاثى الاعلى انه الا اله الا هو العزيز
الفضل قداتي من ترين باسمه صخرت الله رب الارباب انا
ذكرناك بما لا تعادله خزان الملوك والاروة العباد يشهد بذلك اسم الكتاب
في المآب طوبى لمن ما خوفه بخمود و تقوى ما ضعفته قوة العجار
قد انزلنا من سما الفضل ما احاط بجمات فلما سطع التنور طمن القوم خروا من
خلف بحجاب وعلموا ما ذابت به الكباد الابرار قبل ان يقوم خافوا الله
انه اتكم بجور الايات لسببناات و دعامن على الارض الى الله مالك
الايجاد تسبح بحمد ربك وذكر العباد بما تيرجم الى اعلى المقام طوبى
لمن سمع و اجاب وويل لكل منكر كفار يا على قبل محمد قداتي هذا الارباب
و بشرا الناس بطهورى و بروزى و عظمى و عترى و سلطا
فلما جئت باعلام الهداية و الفلاح عرض عني عبادى كفى و انظهورى
و جادوا باياتى كذلك غرتهم انهم فى غفلة و ضلال قل
لك الحمد يا الهى بما هديتنى الى صراطك المستقيم وانزلت لى ما قدرت به
الابصار ايرت الاطرني عن باب فضلك ولا تمنعنى عن بحر خلا

قدرتى ما يقترنى اليك انك انت المقدر المختار امى رب
ايد عبادك على خلاق يرتفع بها امرك بين خلقك وعزك و قد
بلادك انك انت المقدر العزيز الوهاب يا حسين قد انزلناك
لوحا لا تعادله الا لواح و ذكرنا اباك بذكر ذابنت به الاكباد لا تحرب
من شىء توكل فى كل الامور عليه انه هو المقدر الغفار نسئل ان يعذب
الذين ظلموا اباك واقفوا عليه من دون نبوته وبرهان قدناخ فى حزنه
عباد الذين طافوا العرش فى البكور و الاصل لا تحزن عما ورد عليه انه
فيهذا الحين خبا مجدى و فى حوله الملائكة والروح من لى الله
منزل الايات انا ذكرنا ابناء من صعد الى الله مالك
الاديان و ذكرنا الاشراف الذى اقره ذياب الارض نعيان
على الله الواحد حجابا قد افترس ابن الذئب فاه و اتبلغ يوم
الا انه فى لته و خسران سوف يجره اء ما عمل كما رى ابوه و خيله
ملائكة العذاب فى النار يقصرون من الله المقدر القهار انا و عذناه
فى لوح البرهان بما ورد عليه من سوء العذاب و نذكر فى هذا
الحين ما نرى و نؤيد من تقوى الله مالك يوم حساب
البهائم من لدنا عليكم يا اولياك نسئل الله تبارك و تعالى ان يوفقكم

+

على ما تجذب به افئدة العباد انه هو المقتدر لهم الميثاق امام

وجوه الاضراب

؟ فافى الف

حسين
١٢٧٩

هو الغرير القيوم

فبجانك لا اظلم ناديك حين الذي تغن حمامة الفراق عن شطر العرا
ويرق عندليب الاشتياق عن حبه الافاق يا ربك انت الله الملك
الغزير الجميل لم نزل يا الهى كنت في علو القدرة والقوة والجلال والارتفاع
تكون في سمو الرفعة والفضة والاجلال كل شئنا خائفة من
ظهورات قهرك وكل الاصفيا مضطربة من بروزات شيبك
لا اله الا انت المقتدر القدير وشكرك يا الهى في هذه الايام
اجتمعوا علينا طغات خلقك وعصاة بريتك ويفرحون
بما نزلت علينا من اسرار فضلك وجوه تقديرك بعد الذ
كان لك من سنتك على حببتك وعاقتك مع صفو
فوغرتك يا محبوبى لوان دونى يفزع البلبا يا في سبيلك

غرام لبيدار؟

انا الذى اشتاق كلهم فى محبتك واسئلك باسمك الذى
منه تموجت بحور الاسماء عند ظنورات غفر وانيتك وبه تعليت
على الملكات بسطان قدس ربانيتك بان تنزل كل البلبا التى
قدرتها الاحبا بك على عبدك هذا النلا ينزل عليهم يا محمد يا
عن فوبان جبك او يخذم عن حرارة ودك وانا الذى يا
اشرى برومى ونفسي كلما يظهر من عندك ويحدث من لبدك
واكون صادقا في كل ذلك بحركات وقوتك لا اله الا انت
الكريم اللطيف العليم الحكيم ثم اسئلك يا الهى بانوار قدس احد
واسرار غيب صديقتك بان تحفظ اصفياك بعدى للنلا نزل
محصى علم اطاك ثم اسئلك على شاطى جودك وفضلك
ثم انقطعهم عن دونك بحيث لا ينجا فون من احد لا يضطربون من نفس
ثم افتح يا الهى ابصارهم سبيل قدرتك وسلطان قوتك حتى تشيخ
كل شئ في قبضتك وكل امر في كف امدارك فوجالك لو تصددهم الى هذا
المقام الاعلى وهذه المنزلة القصوى ليحكى عنك ويرجع عليك بكلهم بحيث
لن يشغلهم شئ ولو يجمع عليهم كل من في السموات والارضين

ثم سلمك يا ارحم الراحمين الذي باضات المكنات وسبائك
 الذي بنورت الكائنات بان كعبك الذي همى بالفاني رفاه
 بقائك وقباب عظمتك ثم سمع يا ارحم الراحمين
 تجذب عن نفسه وعنك الى بدائع اشراق نوار عشقت وحبك
 انت على لك المهين ١٥٢ معاذ

جناب فتح الاعظم عليه به الله
 بسم ربنا المستعان

ان يا فتح الاعظم قد اخذت القلم تنزل عليك ما يسرك ويحسد
 في قلبك ما يجذبك الى مقرب الله العلي العظيم فلما
 بلغت الى هذا المقام من لسان سمعت حسنين قلبي وفتح قلبي
 وهما معاني عن التفتي على افنان سدره الرحمن في رضوان
 هذا اللوح المتعالي المقدس المنير واخذتني الاضراس على
 شان كاني نسيت اسحان الله ومنعت الروح عن التعر
 في صدري بما كتبت ايد انزالين اذ ايسر عيني ويزوح

سري ويحس قلبي ويصح قلبي يقول يا فتح البقانا لله قد وقع جمال العتدم
 في بزا الأعدا بما كتبت ايدى هو الاء الذين ما استجوا عن الله
 ويقولون ما يا مريم هم هو يلقى ايشيطان في صدورهم ولا
 يخافون عن الله الذي خلقهم با مر من عنن انه لا اله الا هو له
 اخلق الامر وكل اية لمن را حبين وقد حضر بين يدينا بلك
 الايام مسأل شتي فوالله لو حملت ثقل السموات والارض ان
 اسهل عندي من ان ارتد البصر الى ما سئلت عنه فوسيري
 ان هذا المصيبة عظيم سئل حد بل الله قادر بان يبدل
 النحاس بالذهب او ليا قوت بالبراد او الذهب بالنحاس
وسئل خري هل يمكن ان الانسان يصير ابا بعد الذي يشهد
 ذلك بعينه في كل حين وكذلك من مسائل التي رويت
 القلم ان يحبري على اسمها كيف على بيانها وما قدر فيجاسا
 لهم ما اتبعوا الشيطان بما وسوس في صدورهم وكانوا من
 المشركين ولم ادربا تى بلالى اشكوه اشكوه من ظنونهم
 او من ما خصهم او بما ورد على النفس المظلوم حزين
 مع انك تعلم بانهم ما اطلقوا على الامر وعرفوا في بحور

الأوهام على شأن ما اراد وان يخرجوا منها وكذلك سوت لهم
 نفسهم امرأ وكفروا بالذي آمنوا بعد الذي ظهر بكل الآيات من لدن الله
 لهم من الغيظ لقيدهم فيا ليت كنت حاضر الذي العرش وتهدا وورد على
 الغلام من الذين حفظنا هم بايدي القدرة في كل شهور وسنين
 وتصح الذي قام على جادل بنفسى الى ان افنى على من دون بنيه والكتاب
 غير قليا قوم لو تجادلوا بايات الله فباي حديث ثبت ايما لكم بالله موبقكم
 فأتوا به ولا تكون من الصابرين ومن المصيرين من سمى بحرف الجحيم وكان
 في العراق اذا خرج بسيف الكذب والتناق كما خبرناكم من قبل بان اس
 لما غابت تحرك طيور الليل اذا ظهر ما خبركم الله من قبل عنده علم السموات
 والأرض وعلم كل شئ في كتاب مسبين ومن دونه التي امننت وكفرت وكان الله
 برياً منها ومن فها كما تالله غير من كل من جرد واج تطهر عن الله
 ووجدتها لقميص من سكيل من غير فيا ليت كنت مطلعاً بها وما
 هذا شرح من بحر با وما اسلع احد على هي عليه الا الذي احاط كل شئ بعلمه
 لهم من المحيط وقامت الاعراض بعد الامنت وافرت على بما
 كانت مستطعياً عليه بذلك غرقت في بحر النار وما كانت
 لمستشعيرين وبارعت حبت الله بمفاتيح نفسها تالله
 القلم ان يذكر ما فعلت في بزيب العلى العظيم قليا قوم العلاء

سيوف الأعراض تالله التي سترت نفسى عنكم في سنين متواليات
 وما اردت ان يعر في احد ولكن الله طهرنى في نطقى باحق وار
 اليك سلطان مسين وان كان هذا جرحى فاعفوا عني ولسنا
 اول المندبين وقد جالكلم من قبله على بما جتكم به من قبله محمد رسول الله
 بكتاب عز منبج وما تكلمت الا بما اتى الروح في صدرى الممزود
 ومن اتى من عرض بانك في كل يوم ادعيت شأنا ومقاماً
 قل اى وربى انى لاكون في كل حين على شأن يدع ولن حب ان اتوق
 على شأن واسأل الله بان يصعدني في كل ان الى مقام اعلى عما كنت
 عليه ومن فلك من رضى جسد فوادى ان انتم من العارفين قل هذا
 لم يكن منى الا على شأنكم والآق اقامنى الله على مقام لن ازيد ولن
 انقص وكلما تطهر منى تطهر الله بامر الله على قدر مقدور لنلا
 يضطر بة الموحدين فاذكروا يا قوم حين الذي جالكلم منزل
 اسبان بايات قدس يدع وقال نالاب العلم بيق
 في شئ فوق لك فقد فرسى على واكتسب في نفسه انما عظيم ثم قال انى
 انا العالم بحق الذي انتم تطهروه وعندكم في صحايف عز كرم ثم قال
 عز ذكره باستنى انا نعتة الاوليه واتها محمد رسول الله كما تممتم

وشهدتم في الواح الله الملك الحكيم واذا ترقى كينونات قدتم من
 النفوس اذا اشق الحجاب وطلع عن مشرق القدس باقانا الله لا اله الا
 انا ربكم ورب العالمين واتي انا الذي كنت من اول الذلا اول له
 الهما واحدا احد افردا وتراصدا اما اتخذت شريكا ولا شبيها ولا ويرا
 ولا نظيرا ولقد ارسلت النبيين والمرسلين من اول الازل وارسلتهم الى
 اخر الاخرين قل يا قوم خافوا عن الله ولا تلتفتوا الى شي
 بل فانظروا الى منظر الاكبر بعين التي جباها الله اية عنيتهم
 لتكونن ممن ابصرون ثم انظر والى نفس الظهور وما ثبت
 به ايمانكم تالله اقول بحق وما بعد الحق الا الضلال المبين
 ان وجدتم ورايتهم ثابت به رساله كل نبي اذا استعرضوا على
 ولو نحكم على السما حكم الارض اتقوا الله يا قوم ولا تظلموا انفسكم ولا
 تكونن من الظالمين ولا تقولوا في حق الغلام ما لا اذن الله لكم
 ولا تكونن من الجاهلين فوالله يا قوم ما اردت انفسكم امر اواف
 مظاهير القبل كلها ونصرت امر الله في كل شأن في ايام التي كانت الوجود
 مستورة خوفا من الظالمين وخضعت لكل نفس في لبيبا
 وخضعت جناح لتسليم لكل مؤمن سليم فوالله يا قوم خضعت

اخي اخوتي عن دراهمه بما كنت مقمدا عليه الى ان هبت رواج
 العزة عن طه الله المقدر القدير وارفعت ذكره بين العباد
 وعلمته في كل الليالي والايام ونزلت في ذكره مالا يحيسه احد
 الا الله المحصي وم لم يكن احد في البيان الا وقد نزلت له الوحا
 وفيها اذكرناه باعلى الذكر وشيخه بذلك كل منصف امين
 الذي لا اله الا هو سترت نفسي ولو كنت مشرقا بين العباد وظهرت
 بكلمات لن يعادل بحرف منها عند الله ما خلق بين السما
 والارضين وانتم يا ملائكة يا شهداء بكل ذلك لولا يمينكم
 حجات النفس والهوى اذا فاضفوا هل قصرت في امر لا نور رب
 العالمين فوالله كنت بين الاعداء في ايام التي كانت
 نفوس مضطربة لنفسي من جنود الظالمين واتي اقبلت
 سهام الاعداء بصدري لئلا يقع عليهم رمي المشركين اذا فاضفوا
 بل الذي كان فعله هذا كما شهدهم ثم يظن في حقه حب الدنيا
 او اعلاء ذكره او افتحا نفسه لا نور رب العرش العظيم فوالله
 يا قوم تدرود على ما لا يذكر بالقلم واللسان وكلما اريد ان اذكر

بمعنى شدة بكائي وحزن قلبي ورجفة اركاني ويشد بكائي
 ما يجري من قلبي الحزين وان اضي لما راى بان الامر قائما وشهر
 همى بين الاحباب اراد قلبي فلما خيبة الله عن ذلك فحزرت
 عن نفسي اذ اخذ القلم وكتب في حقي ما استحي ان اذكره وارح
 الظلم الى النفسى المظلوم الفريد وسبني في كلماته بكل سوء ليدخل
 على من صدر لهم دين اذ اكون كلماته بخلة موجودا عندي ومن
 اراد ان ينظر فلينظر من الغلام لينظر طبع ما ورد على في السجن
 البعيد ولقد شهد سلمان وسئل الله بان يوفقه على
التصدق بدمه كذب عديد فلما شهدت ورا طلعت
 بما كتب في حقي تحت في نفسي كنوح المضطرين وبكيت على الامر
 لاني عرفت بما ارتكب ليضيع امر الله بين الناس ولو ان امره
 مقدس من ان يتغير شي ولكن لم يكن الناس على شأن واحد
 ولا بد ان يكون بينهم ضعفاء وهم المضطربون في مثل هذه الامور
 الا من عهد الله بسلطانه وانه هو الغفور الرحيم تالله حتى لو سفك
 دمي الف مرة لكان عندي احسن من ان يشترتلك الامور بين
 العباد ولكن الله قضى ما اراد وانه يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد ولقد
 كنت عالما بما في نفسي من قبل ثمة الايام ولكن استرناه لئلا

٢

لفظ على ما شهيد
 بعينه ويكون من الذين
 ما شئوا اعلام تصدق

يحدث ما يزل اليه قدام ملتهمين فلما ظهر امرت بان اخبر الله عن ما ظهر
 خطا لا يما نهم لان لا يحيط اعماطهم ويكون من ان نحاسرين لذا
 اخبرنا العباد وامرناهم بما امرنا به في كل الاوضاع من لبن منزل وقيم
 ليظهر واقفوا بحسب عن كل الاشارات وينظر والظهور بعين الظهور
 لابسين احد من الممكنات لانه لن يثيب الا بعينه المقدس لتبصر
 فوالله ما اردت لنفسي من امر ولا مقام واذا اكون مسجوننا تحت
 ايدي الظالمين فيا لله يا قوم فانصفوا في امرى ولا تتبعوا همومكم
 ولا تكونن من الغالين ان الذي كان بيده يقطع براس الله
 بحيث في الاواح ولو نظر الحق في لبن يا اوني غيره ام كان عبدا
 او حرا او سودا او حيا اتي اتبعه واكون من المؤمنين اقل ايها العبد
 ان تصدق في قولك لم جاؤك بايات الله وسلطنة ثم قدرته
 وقت داره هل ايت ظهورا اعظم عما ظهر بالحق فأت برهانك
 ان انت من الصادقين ان الذي ظهر اظهم من الشمس في وسط
 الرمال انت كظفرك وتقله كتبت ما شهد بكه في عيني بصير
 فوالله تقول كما قالوا علماء الفقان حين الذي اتى على سلطان بين
 قالوا يا قوم اننا ننظر ظهور الله وكنا ملائكة والبلوغ الى فناء

وما اردنا الا ما ارد الله لنا ولكن افوا على الله الى ان قتلوه
 بظلم ما ظهر في الابداع شبهه وكان الله على ذلك شهيد وعليم
 والله ما خرج مثيل تلك الكلمات من قلمهم وافوا ^{ههههه} لا يشبهوا
 على العباد امر الله ^{لصياتهم} عن السيل فيا ليت كان الناس
 مطلقا على الامر وكانوا من العالمين فوالله لما كان في قلبه
 حجب وايدناك على الامر لداخت بان ستقيم على
 شان حسيه عنه كل في استقامه منبع ^{تنظر الله بعينك}
 المنبر ومن ذك لو يعرض العباد كما عرضوا ان ربك
 لغنى فوف يعلمون حين لا يغشيم غيرة الموت و
 ياخذهم قهر ربهم القهار القادر قدير فوف يغنى الله
 قضيهم وما غدهم من الدنيا الامم تنك بهرودة العيش
 وكانوا على صراط مستقيم قم على الامر ثم اخذ كاس البها من
 الارض والسماء ثم اشرب منها على اسم ربك العلي ^{على}
 وان وجدت قلبا مقدسا فاشربه ولا تكن من الصابرين خذ
 زمام الامر بقوة ربك لا تخف من احد ثم ^{نقطع عن العالمين} والبها الذي
 ظهر عن البقا عليك وعلى من يحبك الله ربك رب العالمين ^{العالمين} وحمد لله
 مقابله

جناب فتح الاظم عليه بها والله

بسم الله الامنع الاقدس ارفع الاعزاز ^{عليه}

ان يا في غطس ^{ان يا في غطس} تالله بحق اليوم يوياك قم على الامر
 بين السموات والارض ثم غن ورت على النحي الابهى بين ملائ
 الانشاء قل تالله اسحق يا قوم قد جاءكم حجة التي خضعت عند ظهورها
 كل حجة وبرهان اياك ان تضرب من اشارات الذنيم
 كفر وابتد حجرة وما طلعوا باصل الامر ونقطعت عنهم نصان
 الرضون طير بجناح الاتقان في هواء الحكمة والبيان ثم تحربط
 ربك مدين قلوب الالكوان كذلك يا مريم الرمز
 حين الذي استخرج على كل من في السموات والارض واستقر
 على قطب ايمان تالله بحق ان المشركين او قعودنا في مبرح
 والبعضا ثم صاحوا ^{نقشتم} ثمن الامر على الذين لن تجد لهم
 استقامة في امر الله وكانوا في امرية وخران قل فوف
 يبعث الله قوما يضعون كل من في الملك عن وراحم
 يستقيم على الامر بقدره وسلطان وانك لو تريد

ان تطلع بما جرى علينا فاعلم بان ستنامن البلاء يا ما لا اظهر
 في الابداع عوسرى انها لا يذكر بالذکر ولسبيان ثم اعلم بان
 النعيق قد ارتفع عن شطر قلوب المضرين او اخذت كركمان
 السموات و الارض لامن اخذه يد فضل و خرج عن جنود الذين كفروا
 و اشركوا و اجذب نعيات ربك العزيز المتنان قلبا قوم خافوا ان
 و لا تمسكوا بالذين يكذبهم كل الذم لا تمسكوا بسجته التي شابت
 ايمانهم بالله ليقدر العزيز سبحانه و انتك انتك فكر فيما نسبوا اليه
 كفروا بنفسه و فيما رايت مني ظهر عني تطلع بما ورد على من جنود
 شيطان بالله حتى ان الواح التي رميت في رد الله و امره لويلو
 لاحد من بصر لشيدها ثم فيما كذب الذمهم كتبوا باننا ملل شر
 و افتروا على الله من دن ابنته و برهان انك مع ملك الكلام
 عن ربك ثم استقم على الامر بان يضطرب منك
 عبا و الذمهم كفروا بالله في ازل الازال و كتب اسماهم من
 احسان عوسرى ان الذي لن يقدر ان يتكلم في محضرى
 فلما شهب عجز نفسه عما اراد ارجع ما امره نفسه و هو اه الى هذا
 الجبال الذي ليث قد بتقدية حقايق الامكان ثم الله
 جعل الله ظاهرها عبدة للعباد و يفر عن نفسه اهل العجب اذا

كتب لو حافي رد الله و سلطانه بما اشتعل في قلبه النيران و ان الله
 قد حتم لكل نفس بان يكتب في رد من رد على الله بما يلقى الروح
 عليه و كذلك قضى الامر من هذا الجبال الذي منه اضطربت
 افئدة اهل الاديان ان يا فتح الاعظم قل قد رقت من اول يوم الذي
 اشرفت شمس الهباء كسينونات ساذجيه و ذاتيات احديه و
 صعدوا الى مقام شقوا سجات التي اضطربت قلوب
 الاصفيا من عظمتها و جلالها ثم تدوا اهل العرفان كذلك
 فاشهد قدرة ربك بحيث بعث قلوبو بالهم كين فيها الا تحل
 النوار عظمتهم و شمسهم على مقر الامر في قل من الان و انتك و حضرت
 بين يدينا سمعت نقيا و رايت سكوني و وقارى ثم سكينتي و صبري
 و صطباري اذا فكر في نفسك يا فتح الاعظم ما اقامني على نصيحتي
 بين السموات و الارض بتعرف بما ورد على الله ربك من اول
 الذمهم كفروا و اشركوا اذا يكفهم اهل الشيطان فوالله يشك
 كل شي المطلوبتي و اتى مع قدر و اقدرى حلت مع الذ اراد
 فتلى و ضربت عن بين هؤلاء و انه يا استقر في نفسه و اقربى على
 ظلماتنا كيد بن كل في سبه و ايقان ثم اعلم باننا لما وجدنا الله

سُمِّيَ بَعْلَى الْكَبِيرِ وَكَانَ فِي هُنَاكَ فِي غَمْرَاتِ الْوَهْمِ وَالْهَوَىٰ تَرَلْنَا
 عَلَيْهِ مِنْ سَمَا لَمْ شَيْءٌ لَوْ حَاوَا رَسَلْنَا هِ الْيَبِيدِ سَلْمَانَ وَإِذَا رَسَلْنَا
 صُورَتَهُ الْيَكْتَلِقُرْنَهُ وَتَلْقَىٰ عَلَيْهِ لَيْسَ تَيْذُكُرْنِي نَفْسُهُ وَيَعْدُسُ
 عَنْ شَيْءٍ الَّذِي كَانَ فِي قَلْبِهِ وَيَطْرَعُ رَيْبَ الزَّمَانِ وَأَنَّهُ عَرَضَ
 فِي سِرِّ السَّرِّ عَلَيْكَ قَلْبًا عَبَدْنَا عَمَلْنَا بِمَا أَنْتَ عَلَيْهِ وَعِنْدَنَا
 عِلْمٌ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ يَعْزُبَ عَنْ عِلْمِ رَبِّكَ
 مَا خَلَقْتَ فِي الْأَكْوَانِ قَمَّ عَلَىٰ حُدُودِهِ اللَّهُ وَنُصْرَهُ تَمَّ شَيْءٌ الْأَمْرُ
 بِبَصْرِكَ لَا يَبْصُرُ أَحَدٌ مِنَ الْعِبَادِ إِلَّا مَا نَظَرْنَا نَفْسَنَا بِكُلِّ حُجْجٍ وَأَيَّاتٍ
 وَعَلَامَاتٍ وَظُهُورَاتٍ الَّتِي كُلُّ أَحَدٍ مِنْهَا يَكْفِي كُلَّ مَنْ كَبَّحَ الْأَسْمَاءَ
 وَالصِّفَاتِ وَلَا يَعْطَلُ ذَلِكَ إِلَّا مِنْ شَرِبَ مِنْ كَأْسِ الْإِتْقَانِ
 قَلْبًا مَسْمُوعًا يَنْزِلُ مِنْ ظُهُورِ بِلَىٰ آيَاكُ أَيَاكُ أَنْ تَحْتَجِبَ فِي حَيْثُ الظُّهُورِ
 بِالْوَحْدِ الْبَيَانِ لِأَنَّ ذَكَكَ الْوَاحِدُ خَلَقَ مِنْهُ أَيَاكُ أَيَاكُ أَنْ
 بِمَا نَزَلَ فِي الْبَيَانِ لِأَنَّهَا كَلِمَاتٌ ظُهُورُهُ مِنْ قَبْلِ مَا مَسْمُوعًا
 مَا قَالَ رَبُّكَ الْعَلَّةُ قَلْبًا لَمْ تَحْضُرْ أَتَاكَ أَنْتَ
 الْإِنْبَانِ الْأَلْمِينِ لَتَوْتِينِ الْأَلُوهُبِيَّةِ مِنْ شَيْءٍ وَتَنْزَعُ عَنِ الْأَلُوهُبِيَّةِ عَمَّنْ
 تَشَاءُ كَذَلِكَ نَزَلَ الْأَمْرُ مِنْ لَدُنْ رَبِّكَ الْغَيْرِزِ الْمُقَدَّرِ الرَّحْمَنِ

وَمَعَ ذَلِكَ أَنْتَ تَوَقَّفْتَ بِتَوَقُّفِ اسْمٍ مِنَ الْأَسْمَاءِ بَعْدَ الَّذِي
 مَا أَطْلَعْتَ بِهِ وَبِالْأَمْرِ وَاضْطُرِبَتْ فِي أَمْرِ الَّذِي أَشْرَقَ
 عَنْ أَقْوَامٍ الْأَمْرِ بِعِظْمَةِ اللَّهِ وَظُهُورَاتِهِ ثُمَّ دَرَسَتْ اللَّهُ وَمَاتَتْ دَارَهُ
 خَفَ عَنِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَكَ بِأَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الَّذِينَ يَخْتَمِ
 قَالُوا اللَّهُ رَبَّنَا فَلِمَا ظَهَّرْنَا بِرَبِّهِ قَامُوا عَلَى الْكَفْرَانِ قُلْ فَوَالَّذِي نَطُقُ
 كُلُّ شَيْءٍ شَيْءًا نَفْسِي أَتَاكَ مَا عَرَفْتَ أَمْرًا الَّذِي تَكُونُ فِيهِ وَمَا أَطْلَعْتَ
 بِالَّذِي اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ رَبًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتَ عَلَىٰ رَيْبٍ
 فِي ذَلِكَ فَمَنْ مَعِيَ لَكُمْ يَأْتِي تَخْفَرُ تَلْقَاءُ الْعُرْسِ وَتَشْهَدُ مَا لَمْ تَشْهَدُ
 عِيُونَ الْمَمْلُوكَاتِ بِالظُّهُورِ وَالْعِيَانِ مَا مَسْمُوعًا دَرَسَتْ اللَّهُ وَنُصْرَهُ
 وَأَمَّا رَأَيْتَ كَيْفَ ظَهَرَ بِأَحْسَبُ عَنْ قُطْبِ الْإِفَاقِ إِذَا قَلْبًا أَيُّهَا الْحَزْبُ
 فَبِأَيِّ آيَاتٍ رَبِّكَمَا تَكْتَدَانِ خَفَ عَنِ اللَّهِ الَّذِي تَحْتَكِرُ بِأَمْرِهِ
 كُلُّ لَذَاتٍ ثُمَّ عَمِلَ بِمَا أَمَرَ فِي اللَّوْحِ لَعَلَّ اللَّهُ يَغْفِرُ عَنْكَ نَفْضِلُ
 مِنْ عِنْدِهِ وَأَنَّهُ هُوَ الْمُقَدَّرُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ يَعِزُّ مِنْ شَيْءٍ وَيُهَيِّبُ عَلَىٰ
 مِنْ شَيْءٍ مَنْ عِبَادَهُ رَوَى الْغَفْرَانَ وَأَنْتَ يَا فَحْمُ الْأَعْظَمِ
 بَلَّغْتَ رَسَالَاتِ رَبِّكَ وَلَا تَخَفْ مِنْ أَحَدٍ أَنْ وَجَدْتَ فِي قَلْبِكَ
 نُورًا مِنْ نُورِ رَبِّكَ غَاثَرُ مَعَهُ وَمَنْ دُونَ ذَلِكَ تَحْتَجِبُ عَنْهُ

وعن مثله وتقرّب الى الله ربك واته يحنك عن كل من في
 السموات والأرض في كل الأحيان كذلك القبيح
 من آيات الروح وصرفا بالكل لتفرح نفسك تسهر
 على هذا الأمر الذي زلت عنه اقدم كل منافق اشرك بالله وسلك
 في مناهج اهل الطغيان والبهائم عليك من القطع عن كل
 ما خلق في الأركان والأماكن وتمسك بعروة الوثقى
 في هذه الأيام التي هبت عن كل الأقطار رواج الأفتان
 ضرب بمقامي سيدة كه اذكر وبيان خارج والله حصي ما ورد
 عليه ونشأ الله بعد از ملاقا سلمان برضا ياسر وعلن في
 اطلاع خواهيديافت والواحي در جواب اعتراضات
 ناسل زنيا مشيت آلهي نازل ارسال شد انشاء الله ملاحظه
 خوييد نمو و صورت اين د ولوح را بارض صا و ارسال دايد
 لعل الناس يتذكرون في انفسهم ويكونون من المؤمنين چه كه اليوم آنچه مشهود شود
 اكثرى از عبا و از سلطان شهو و معرض و بمو هووم تمسك حسته
 و اگر درست ملاحظه نمايد حجاب اين فمه را غليظ تر از حجاب
 اهل فرقان ملاحظه كنيد ثانياً كه از زمين و هر سوس اين فمه خبر

كلمات اهل فرقان استماع ثنائيد كل بوجهيات قبل راجع شده
 وبافكيات نفس متشبهت الامن طهره الله عن كل ما عند الناس
 وغسله في بحر التقديس والقدرة عن غسرت التي فيها غرقت خلق كثير
 انشاء الله اميد و اريم آن جناب در كل حين بهتقامت بدو مع السلام
 نمايند و مضمين از انامرا كالانعام شمرند بل احقر لان انعام
 ما كفووا بالذي بحركة من جسمه تحركت الممكنات من اول الذي لا اول
 له وباشارة من طرفه قد بعثت الكائنات من قبل الذي لا قبل له ولكن
 هؤلاء كفووا بالله و اشركوا به بانه و حاربوا بنفسه و جادلوا باياته و
 مع ذلك يحبون في انفسهم بائتهم لمن احسن قلبا ملائكة حسود و
 ياخذون يقهر من عنده و غضب من لدنه ويرجعهم الى اسفل السالكين
 بيازمانه كان جناب ملا حسين الذي رفع الى الله توجيها نمايند
 كه اقرب قربات عند الله بعباده مقابلته

جناب فتح علي عليه رحمة الله

هو العزير من ايام

الشيخ ابي يناديك الله في هذه الجوه التي ارتفعت يا شيخ تغن يا آية الله

عمرای طبرانی
 مع حمار
 مع حمار

الغيز بحميل فاشهد في نفسك بانه هو الله لا اله الا هو المقصد العزيز الرزق
ثم اعلم بان جمال التسع قد خصه بالحق وكان الكل عنه لغافلين قل ان
هذا ما وعدتم به في الثمانين ان انتم من العارفين قل هذا الذي سبقت
عرفنا احد واما ذكره محققا للموحدين قل تاكتا بين العباد في شهور
وسنين وسترا الوجه لئلا يعرفنا كل مكاره لئيم الى ان تم ميقات اليت
وقضت الايام وجاء الوعد وهو امر الله عن هذا المشرق الذي
لمنير قل يا الله انه قد ظهر بكلمة تفضل عنها كل من في السموات والارض
الا من شاء ربك وان هذا القنته عظيم وليس لاحد مفرو ولا مقر ولا مناص
الا بان يدخل في الظل ويقرب في نفسه بانه خرج عن ظل الله في ازل الازلين
قل يا قوم هذا حق الذي وعدتم به في كل الالواح ان انتم من النانين
وجانكم آيات التي لن يعادل بحرف منها كل من في السموات
والارضين قل يا قوم فانظروا الى ميزان الله في تلك الايام وانه
قد ظهر بالحق على قاطس حق مستقيم وانك انت فاطم في نفسك
ثم استقم في حبك اذا انزلت الارض من الامم المبرم عظيم قل يا قوم خافوا
عن الله ولا تتجاوزوا عما حد في لبيك يا من لدن عزيز عليم اياكم ان لا
هو حكيم فانظروا بالمنظر الاكبر في هذا الطراز الاطهر القديم قل فانواع الله لا

لا اله الا الله
الله اعلم
الله اعلم

العلم

تفعلوا ايكما فعلم بمولاه حين الذي جاء باسم على بالحق ومعه كتاب
مبين قال يا قوم هذه آيات الله قد نزلت بالحق من لدن
عليم حكيم اياكم ان لا تكفروا بها ولا تدعوا بها وراء ظهوركم لئلا تحبط
اعمالكم وانتم من الخاسرين قالوا اما نريك على حق من عند
وما هذا الا اساطير الاولين وكذلك قالوا من قبل وقل
القبل يستقبلون من بعد وهذا من سنن المشركين الذين
يؤمنون ببعض الكتاب ويكفرون ببعض قل ويل لكم وما اكتسبت ايديكم
يا ملائكة الغافلين وانك انت فاستعذ بالله اني كل لويك
لئلا تنقض ميثاق الله في نفسك ولئلا تنزل قدماك عن هذا الصراط
المرتفع المنزه ثم علم بان الناس كانوا في وهم وجب
فلما جاء الوعد خرفوا بحجبات وحترقا الاوبام بهذه النار المشتعل لتعظيم
فاشدهم ظهر كنه نصر الله ولا تخف من احد فتوكل على الله ربك
الرحمن الرحيم فانه يصرك بالحق كما نصرك من قبل انه خير الناصرين
قل يا الله قد جاءت الفتنة وظهرت الصاعقة وجاء الغلام شعبان
مبين التي تلقف كلما صنعوا المشركون وتبلغ اعمال المعصين
كذلك بينا لك الحق وانزلنا عليك الآيات وظهرنا لك

٤

ما تطيق به نفسك وتكون من الشاكرين الله الذي اليه مرجع
ومشواك اليه ترجع اعمال الخالين جميعين ثم علم بان المشركين
لما ورونا في التجن لذا اظهرنا الوجه وكشفنا الحجاب رغبا لهم
ولذنبهم عرضوا عن هذا النور الطاهر الطاهر الغير البديع
ولقد ارسلنا اليك بعض ما نزل في هذا الجح لتقرر بها عيناك وعميون
الموحدين واذا وصل اليك فانشرها لقلبهم رواج قدس
كريم ثم كبر من لدنا كل في ارضك من صغير وكبير من الذين هم
اهتدوا بانوار الله المهين الغير القدير والروح والبهاء والتكبير

رودة من روضة شريفة

ع
كل

عليك وعلى من المؤمنين ١٥٢ مقابلة

مسكن

العلاء على
باسم مجبولى الا

هذا كتاب من هذا المنقتر الذي يدعى كل من السموات
والارض الى ربه الغير الجبار قل ان في تسخير الاسجار وتجرى الار
وتقلب الليل بالنهار وظهورات الاهدية في قمص الانوار وسبوا
الارياح واثار الشمس في الاثمار لايات لاولى الاسباب

قل يا ملء الارض فانظروا الى آثار قدرة الله كيف خلق كل من في السموات
والارض بحرف من قلته ونفخ فيهم روح حيوان بحرف اخر
كذلك نلقى عليهم ستر في طعامهم الاسباب وارسل عليكم عليا قبل
حمم وانزل معه آيات بيئات يعجز عن عرفانها كل من علم واثار
وبذلك شقت ارض المعرفة وانفطرت سموات الحكمة وفتت غمام
الفضل ونزل عليكم الامطار كل ذلك تذكرة لكم بالحق وعبرة لاى
الالباب ويهدى المنقطعين الى فرج القدس ما يزيد الظالمين
الآخسارا قل يا قوم هذا ما وعدكم الله في الالواح قد جاكم على انعام من التار
وفي حوله ملائكة الروح ويشركم برضوان الاهدية في متعدي الذي فيه تشرق
الانوار و قبل اليه الذين اتوا بصائر العدل من لدن عزيز مختار وعرض
الذين تجدد في صدورهم علا من الله وكانوا من الذين كفروا بال
في كل عهد وعصار وهذا ما قرع من قلم الاعلى على اللوح الذي سطر
من اصبع الله المهيمن الجبار قل يا قوم فانصفوا في انفسكم اقل من ان تظفروا
فيه يا اولوا الافكار ان لم تؤمنوا بالذات جاكم باياتنا فياتى به لوبون اليوم
يا اولوا الالباب اما هم من قبل لوبياتى ربك او بعض ايات ربك هذا هو
الذى قد اتى في ظلم من الانوار بايات يعجز عنها كل من في السموات

والارض قد هل غصا عقول الغافرين ثم فسده اولى الاخبار
 قلبا قوم قوموا عن معرف الغفلة ثم اقبلوا الى الله الواحد لمقتدر
 النظار اقل ان في خلق الفلكم وتكلم انكم تحرك ايديكم آيات
 لاولى الانظار قلبا قوم لا تمنعكم الدنيا وزخرفها ولا يتكم ما نزل عليكم
 من كل متكبر مرتاب ولا تحافوا عن الذين سلط عليهم الله اعلوا ايدىكم في ايام
 معدودة ليبلوكم انكم كان في الملك من مصطبر صبارا وما نزل كل ذلك
 عليكم الا بايات تدرك في لوح محفوظ على قدر ومقدار وسيمنه قل
 ما تكلم من القضايا اقل من ان ترد اليكم الابصار اتقوا الله وعا
 عن الذي كان مقتدرا عليكم وعلى ارواحكم واجسادكم ولا يمنعه احد
 في امره بفعل شيئا ولا يئيل عما شاء وهو العزيز المحار قل ان الذين
 صبروا في الارض فنوف يحبسهم الله احسن اجزاء ويركبون على
 براق احمر ويمرون في كل حين على كل شطار وقطار قلبا قوم
 هذه ناقة الله ترعى ما انبت الله لها في ارض الفردوس تستقيم
 من لبن الذي يحيى به الارواح والابدان ويا قوم لا تمسوا باسواء
 الفلكم ولا تتبعوا بهوكم فاتبعوا الذك يدعوكم الى الله ثم اذكروه في نفاق
 في اللبالي والاسرار قل اولم يكفكم انه انزل عليكم الكتاب

وفيه فضل كل امرئ على عليكم في عشي وابكار ويشركم لقاء يوم يهون
 فيه وجود الظالمين غبرة النار وتسدك فيه جبال العلم وتنشق
 ارض الكفر وتجر فيه الانهار قل في اليوم الذي عدتم به في الاكواح
 اذا كانت السموات مطويات في ميدان القدره وتقبض الارض
 بقبضة الارادة وتشتعل فيه الاجار هذا ما رقم قلم الامر من خفيها
 الاسرار بالاجهار اذا استبشروا لمقر بلون بلقاء رستم
 ويضطرب كل متكبر مكار ويسوق الذين آمنوا ملائكة
 النور الى حبة البقاء في قلب العما ويسوق الذين كفروا
 ملائكة العذاب الى ائبل القرار كذلك نلقى عليك من اسرار
 الامر ونذكر لك ما فعلوا الذخيم كفروا من قبل كما يكفروا
 اليوم هو الفجاءة لتطلع باقضى من قبل لتكون رسنا
 في امر الله بحيث لايزلك كل منكر كفار فاعلم بان الذين
 اتوا التوراة قد وعدوا بالذي باي من بعد فلما اجابهم حتى
 بايات الروح اذا قالوا ان هذا الاصل كذا ثم اولوا الاصل
 بشرا ومن يتهم من بعد فلما اجابهم حتى رسول الله استكبر عليه كل
 منغل مكار اذا فاسئل عن الذخيم اتوا الفرقان

اذ جاءهم الرسول من عند الله قالوا ما هذا بل سحر فلاحج
 متاع القدر في قباب العظمة اذا يرجوه في كل حين وتضربون الليل
 والنهار كذلك فعلوا من قبل الذي لا قبل له ولا يعلون الى
 اخر الذي لا اخر له وهذا ما قصنا لك عن الذين كفروا وارضوا
 بعد ما جاءتهم البينات من كل الاشارة ولكنهم على الله
 على ما هم كانوا مقتدر عليه وما كبر الكافرين الا في تبار كما ترى
 اليوم لما جاءهم على باسحق بالبينات والبريات قالوا
 ما وعدنا بهذا في ابائنا اذا استكبروا عليه وفروا كهم فتر
 وهذا مقتدرهم في الملك وما زنت اشرطان لهم افعالهم
 بحيث لا يشعرون ما يقولون وكذلك نبأناك من كل
 نبأ لتكون من اولي البصائر قل كذلك فانظروا الى الذين
 اوتوا الكتاب لولاياتهم اعدايات بينات وحجج واضحات
 ودلائل باهيات وكلم جامعيات وحرف دريات
 اذا يغضون عينها عن كل ذلك وينكثون عن الله
 وينكصون على عقابهم ولا يقبلوه الا بسهام طيار و
 بذلك اتقن بان المؤمن من كل الاعمال لم يكن الا كالكبير

وهذا ما نزل حينئذ من سماء الروح على امة الابرار قل ان قوم ان تملكو
 خزائن الارض كلها وتحكموا على ما تطلع الشمس عليها تأكلوا كل
 ما نظرت عن اشجار من الاثمار وتلبسوا كل نسج في الارض من الحرير
 واللباس وتصرفوا كل الابكار فوالله من نفعكم في شي حين الذي بايتكم
 ملائكة الموت من يد ربهم عن كل ذلك اقل الله كما كنتم
 خلقتهم في الملك وهذا من حق الذي زعيم في الاساطير وكذلك
 شرعنا لكم شرعية النصح وشهدناكم منا حج القدس علمناكم بل الفردوس
 والقيانم حكمه الامر ليقربكم الى العزيز القهار قل يا ايها الارض افمن شاء
 فليعرض فيرجع الى متفرقه في ارب التار والتكبير عليك على الذين
 سمعوا نعام الروح وصعدوا الى متفرق نوار مقادير

١٥٢

يصل الى افق الاغصم في ارض لنف ليكون من الغافرين
 ان اشرح الاغصم انا قد صينا في نفسك نصر نقنا حتى نفننا

فليشهد هذا النصح لنفسه
 سبيلا الى الله فمن شاء

فيك روحا من القوة والاقدر حين الذي حضرت بين يدي العرش
 في العراق وكان الله على ذلك شهيدا فوجالي لو انت ترد
 بقدره التي عطيناك لتقلب العالمين الي وجه ربك لتقدر بساطات
 الذي احاط العالمين جميعا ان استقم في امر ربك ولا تضرب
 من سنة التي اضرب منها كل من في السموات الارض بحيث وضع
 الامكان حمله وترى لتناس سكر على ارض لفتاء وغبراء في برية الوهم
 والهوى وكذلك كان امر ربك على سحق شهيدا وانا اردنا
 حين الذي كنت تلقاء العرش ان تلقى عليك من امر المصيبة
 المعظمة المحببة عن كل الاطار ولكن صبرنا اتما لميقات اليتيم
 الميقات اطهرنا منه رعا اذا انزلت سكان الارض واصبحت
 التطور تون على سينا الامر حجت افدة اولى لنظر من هذا العرش
 الاكبر واظلمت كل شمس بازغ ينيرا اياك اياك ان لا تمنع عن
 نفسك قدرة ربك ثم اتخذني ظل تحتها الامر على الحق
 الاكبر مقاما فويا لتلا ياخذك سهم الاشارات من اولى
 الكلام ويمنعك عن حرق حيوان في هذا الرضون الذي كان عن ميين العرش
 مشهوا وع الاشارة عن ورا ثم ارتدا البصر الى منظر الله الاكبر

ربك بنفسه وتكون من العارفين في اتم الالواح من قلم الله مر قوما
 ان يا كلمة الامر فلما نزلت جنود وحى الله بالروح الا عظم في مقص
 الآيات اذا ضاقت صدور هال الاشارة ومنعوا اذا نهم عن نعمات
 ربهم لذا جعلنا هم عن شاطئ الفضل محروما اذن لتناس بالرحم
 الاكبر الى هذا الحال الذي تطوف في حوله بيت الله الا عظم ثم اخل واحرم
 ثم هياكل لقدم الذين باسجد والالوج الذي كان عن اثنى القدر
 مشروفا وضع قدمك على راس الاشارة وعظمتك يمنعك عن الورود
 في ساحة عز مجبا قم بقيام ربك ثم نصر به المظلوم ولا تتخف
 الذين يعون بالاعشرون ويحيون انهم مهتدون لانفسى الحق
 اولئك لم يكونوا اليوم عند ربك مذكورا نسيت ما التقى
 الروح عليك حين الذي دخلت على سروق اخلد مقام عز مبروكا
 تالله قد جاء فصل الاكبر فصل بين كل لذات اذا انصعقت الارواح
 من كل نفس الا عنة وجه ربك وهم هياكل معدودا تالله
 لو ترد بصر الذي عطيناك لتشهد بان سبحانك على ولغمام ينوح لي ولها
 تحن لنفسى التي كانت بين العالمين مظلوما وورد عليه لا يحسبه احد

+

الآلة تدركي ولو كشف الغطاء عن وجهه لشقق عن الروح وتصح بين
 الأرض والسماء بصيحه كان على الحق عظيما ولكن سترنا
 وصبرنا الى ان يأتي الله بامر ونهي طلائع النصر اذا انصر العظام
 بجود الغيب كما نصره اول مره حين الذي كان في سجن الظلم وخرجه بالحق
 سلطان ابن عمنه وانزل عليه سكينه من لدنه وكان نصر ربك
 بالحق قريبا قلوب قوم هذا الذي منه استضاء كل الممكنات
 وطارت طير الأعرالى مقام الذي استظل في ظلها كل الأرزاق
 وهل ينكر هذا الفضل حد لا فوالذي نفسى بين الأمتنض مردودا
 قلوب قوم لا يتبعوا هو يكتم ان اتبعوا مله الروح ولا تجعلوا انفسكم
 سجيات النفس محجوبا فسوف تمنعون عن حب الله منظر نفسه
 وتدعون الى العجل وهذا من سر الغيب اخبرناكم به لتكون
 من الذين اتوا بصبر العرفان وكانوا على الأمر خبيرا أي اياكم يا قوم
 لا تكفروا بايات الله اذا نزلت بالحق ولا تتحاربوا مع الذي
 يستشرق شمس العز عن انق عز منيرا ولا تبطلوا العظام
 ثم نظروا في كلمات الله لانكم خلقتم لاصغابها وانها تستغنى
 بين كلمات الناس كاشراق الشمس بين نجم مبرونا

كل

كتر اصنام تقليد بقدره ربكم وان وجدتم في انفسكم من ضعف
 فاستقدروا بسطاني الذي كان على العالمين محجوبا قلوبا ملا البيا
 اذا يتكلم ان الله في قول الأعلی و يقول ملا الأخرى حتى تحببتم بعثت
 من قبل حين الذي جاء بسلطان من الأمر وفي حوله من جنود عز مينا ان لكم
 منتم به بما نزل عليه من جبروت البقيا آيات قدس يدعي تالله هذا نفسي
 وتلك آياتي ملئت الأفاق اشراقا فكم كفرتم بما انتم به كنتم على شفا حفرة
 من الأعراف بعد الله وصيناكم في كل الألواح بل في كل سطر حفصا
 بان لا يحجبكم حين الظهور شي مما خلق بين السموات والأرض وانتم اجتمعتكم
 شي وعزتم عن جمال عز مشهودا اياكم يا قوم قوموا على خدمه الله واره
 ثم تداركوا ما فات عنكم وكونوا على صراط قدس مستقيما ويا قوم لا يغيبكم
 اموالكم ولا اولادكم ولا اشغالكم الا بعد حبي وكذلك نطق الروح عن حبه العرش
 ان انتم سليمان ان يا سمي كذلك ورد على من الذين هم قاموا لتقاء حبي وخلقوا
 بامرئ وما اطلع بذلك الا نفسي الحق كان الله على ذلك شهيدا ولو وجدنا
 ذا اذن وعية لا تقينا ما يجعله بصير اليطلع بما هو مستور عن نظر الغافلين
 جميعا ان يا سمي دع كلما يحجب به الناس ثم ادع العباد الى رضوان الام
 لعل يحدث في قلوبهم ما يجد بهم الى جمال عز معروفنا دع المشركين

وما عندهم ولا تعد مع الذين تجدني قلوبهم غل الغلام ولا تانس
 بهم لان مشاهصهم مثل الثعبان بل اشد ضررا ان انت بذلك
 عليما فاجعل درعك جتي وحنك امرى وذكرك اسمى اذا
 لن يضرك السموم ولن يحترق النار ولا يغيرك الماء
 ولن يؤثر فيك نفس كل ملحد بغيا تالله اذ الوي جاد لك
 كل من في السموت والارض ليحملك الله غالبا عليهم سلطانة
 الذي كان على الامر قويا اياك ان لا يمنعك شيى عن جت
 مولاك لانك سمعت ما لا سمع احد ورايت ما شاخصت عنه
 ابصر كل غافل ممنوعا قلبا قوم ان هذا الوجه الله شرق
 فوق رؤوسكم تمنعون الا نظر عنده وان هذا العلم على انفسكم و
 كان الظلم مذموما تالله ان ملكوت الله يميشى قد اكلم اذا فاستنوا
 اليه ولا تكونن عنه محروما كذلك القيناك والعمناك من حجة
 التي كانت تحت قباع الله مكنونا

هو الله

تالله ما فتح ما كان اصل الامر كما سمعوا العباد وما اطلع بذلك الانصاف
 فواحد منهما ستمى باحمد وصدق الى الله والثانى ستمى بالكليم

الذرى

و هو مسمى بميشى القضاء عن خلقه وهذا من سر كان على اسحق خفيا وذلك
 من حكمة ربك ولا يعلم الا ذو بصيرة بارى دون الله مطلع
 بر امره واكر نظر بفتنة ناس وضرر انجاب نمى بود همه آينه امر ميشد كه
 بشر قدس توجه نمائيد و بر امور و بما لا اطلع به احد مطلع شويد و از اين
 مراتب گذشته لازال مقصود از خلق عرفان الله بوده و عرفان او منوط
 بعرفان مظهر نفسا و بوده و خواهد بود چنانچه در جميع اوراق بيان مسطورا
 و ما قدرنى لبين را يا آن جوهر رحمان معلق بظهور عرفان با و فرموده اند و
 شهيدا و اين مقام را از جميع حدود و اشاره تعقيد مقدس نموده اند
 چه كه اين مقام مقام عرفوا الله است و بما نظير من عنده لا بما خلق بين
 السموات الارضين و در اكثر مقامات ذكر نموده اند كه اصحاب فرقان
 تربيت نشده اند ايشاء الله بلاء بيان تربيت شده كه مبادا با اشار
 كلماتيه و يا بدون آن از اصل منبع امر محجب مانند حال در اين بيان كه فرموده اند
 شكر ناميد تا بجز صافيه الهيه من غير اشاره وارد شويد بشاينكه كلرا
 منقو شمريد الامر من خلق فظلمت به حال در حكام محكمه فرقان ملاحظه فرمائيد
 كه از ذكر ختميت شده بقوله تعالى و لكذ رسول الله و خاتم النبيين و
 ديگر اقوال صروف و ابواب را ملاحظه فرمائيد كه در ذكر قائم و ظهور او
 ذكر نموده اند و مع ذلك در حين ظهور بديع كل اين اقوال كجرفى مرتب

+

شد چنانچه حال خود آن جناب شهادت میدهد که نبی از اول
 لا اول بوده و الی آخر خواهد آمد چنانچه در کلمات حضرت ^{اعلی}
 روح ماسوا ه فداه مذکور است و اهل فرقان چه مقدار تثبیت
 باین احکام نموده از منزل آن محروم مانده اند چنانچه خود این بنده
 رسائل عدیده در این مطالب مرقوم داشت که شاید ناسمجها
 خرق نموده بلیک اسما و صفات عارف شوند باری درین
 ظهور هیچ امری نفع نمی بخشد و منع ننماید چنانچه مذکور شد
 چه که سلطان ظهور بنفس خود معروف است و اگر کلمات
 و اشارات معلق میبود بر آینه بر اسل فرقان همچین آن مع این
 بیانات شافی حکم عدم وجود نفسی و تجرین نمیشد باری روح را
 از قیود اشارات فارغ نمائید و در کلمات بدیعه تفرس فرمائید
 مابعدین کوشش رحمانی فائز شوید و از این مقامات گذشته
 نقطه بیان در جمیع الواح و صایا شافی و نصایح حکیمه فرموده اند
 که حدی از ظهور محجوب نماید و بدون آن تمسک بخوید و
 کتب مع ذم مع ما احاط المکتب من بدایع ایا ربک بشاخص وارد نمودند

از آن

که ذکر آن جایز نه بجز این عباد نابالغ ناظر باشند اعلا
 آنرا چه از آیات منزله محکم و چه از شئونات محیط و ظهورات
 قدرتیه از این ظهور شاهده نموده اند علی شان لبین کمالا
 کل معرض شیم فوالذی نفسی بین این عبد از خود گذشته
 و لکن مقصود اینست که این عباد مثل اعم قبل محجوب نباشند و
 بر مطلع امر در ظهور خسری وارد نیاورند آنچه باین عبد وارد
 آمده قسم با قضا معانی که محض نفس هوی آنچه را ارتکاب نموده اند
 باین مقرر مظهر اطهر راجع کرده اند فویل لهم باکانوا ان یکسبون
 و نفسیکه لا زال بحق معرض بوده چنانچه در رد و اعتراض زیکد بکراورا
 نوشته اند و آن موجود است و حال نظر بنجس این غلام متحد
 شده و رسائلی در رد علی الله نوشته و با طرف ارسال شده
 زود است که بآن جناب میرسد اگر بصبر مقدس تقلید در آن
 رساله ملاحظه شود فوالله کذب کاذب و جهل مثل شمس در وسط سما
 مشهود کفو و جمیع دلائل دیه آن غافل حاصل بدل بر اثبات
 این امر بدیعت لو انتم بطرف القدس تنظرون
 فوالله از بیانش نفس شیطان ظاهر که گویا از نفحات

رحمن محروم گشته و مثل صبیان تکلم نموده بل حاضر بوده و جواب بود
 و در این فتنه بر جمال عز جدیه بعینه مثل رده و اعراض جمل بر رضوان
 عز صدانی ملاحظه میشود هل منغی للبعوضه بان یغیرض علی الله من المهر المقیم
 لا ولفه الحق لو کان اتناس هم یعرون باری اثار و کلمات
 وصال حق از روشن شدن شمس مشرق و واضح فینما للناظرین
 و رواج مسک رحمن از اثار و بیانش در کل حین در هبوب
 و لکن بنجد با الاکل ذی شمس علمیم و این کلمات ابتغاء لم رضای
 القی شده که شاید معدودیر از غسرات هوی خفا نموده بین
 بقا شاند و الله بیدی من شیء قمیص در آریکل
 تجرید فکین که مباد انوار جمال توید بحجاب تحدید محجب ماند
 و امر الله که لازال مقدس ز ادراک اولی الافضال بوده بالایش
 اشارت اولی الافعال یلاید بر کمن عز اعرفوا الله بالته وارد شو
 و برقرانه لایدرک بما سواه اندرا حقرا بحق شناس و ادراک کن
 چه که دون آن عارف بران جمال بمثال کیفیت ظهور ذوالجمال نبود
 و نخواهد بود مگر آنچه را محض فضل ظاهر نماید پس حین ظهور غنی نمینماید
 حدیرا شئی ولو میلا کل من التیموت و الا فیس الوانامیز

او صحفا قیمه او کتب با حمله الابد از دخول و ورود در ظل بظلمت کک
 یتکلم قلم الرحمن حین الذی اخذه انامل سبحان و یحمر که کیفیت است اجزا
 من عنده و انه لهوا حق علام الغیوب ای خلیل اگر برضن نپل ا
 شوی مقصبر و کمن صطبار ختیار نمنائی و چون عشاق سر بصرهای شتیاق
 کداری و ازضن تیر آفاق بکدازی این شیان دنیا و هل آن که لازال جمال
 احد را با حکام حد ستر نمینوند فینما لمن یحرق بحجاب و یدخل تحت
 قباقت من سیر و انک اسمع ولی ثم طهره لظفر عن اشارت البشرف
 علی منظر الاکبر تانده قد ظر ظهر و نسل الله بان یجکک من الناظرین
 فیالیت من منصف بصیر من منقطع بسیر لیشد ما لاشهد احد من العالمیز
 و زود است که نعیق الکبر تفع شود و ناس را از حق غلم منع نماید
 و الله معسرین از یو حدین مشهوا ید چه که حصاة بسیار و لو لوقلیل
 یافت شود انشاء الله انجناب خود را از رشحات سبحان امر فویضا
 غلام فضل محروم نداشته و کاش اهل پان معادل آنچه از نقطه بیان نزل
 شده از این عبد اندین نمودند و نفوس خود را از مفتریات ممنوع
 شدند بلکه باجری را نوبند مگر آنکه سفک دم مظهر نمایند
 که گناک امر هم هو اسم ان تم من العالین و عجب کل امور

+

انك باين ظهور عظم واقدارا كبر حدى تفكر تنموه كما امر بحج نحو بوده
بلكه كل يوم متشبهت وازجال يقين محجب كذلك كان
من قبل ويكون الى اخر الاخرين واحمد لله ربك ورب كل شي ورب

العرش العظيم
بناج ام يبا انك
بسم الله الرحمن الرحيم
مفاديه

به الوح عظيم تنزل من ملكوت ربك العلم بحسب و في كل كلمة
تموج بحر الاسماء من لدن فاطر الارض والسماء اطوبى للعارفين و
في كل آية منها قدر خلق ما اطلع بهم الا الله رب العالمين ان الذين
فتحوا ابصارهم بنور العرفان وانك يرون في اثرى ل
الرحمن كذلك فصلنا الامر من لدن عليم حكيم ان الذين تركوا
ما عند الناس و قبلوا بقلوبهم الى مطلع الالهام انهم من اهل
البهاء ويشهد بذلك ما نزل في لوح حفظ قلب قوم لا يتبعوا
الهوى ان اتبعوا الهدى انه ظهر باسحق من افق مشية ربكم العفو
الرحيم اياكم ان تمنكم الله عن التوجه الى ملكوت البقياء او نحو ذلك

در عظم

كلمه

الظالمين ان اذكروا ربكم من عباده لعل يعترفون بارئهم و
يحبهم آثار اسحق الى منظر اسمهم العظيم ان الذين غفلوا و غفلوا
اولئك يلغفهم الذرات وهم اليوم من النحرين ثم يا شيا
العذاب من كل الجهات اذا يرى وجوههم مصفرة من خشية
ربك القهار المقدر القدير انما اضرنا المشركون من رض
السرنا دينا العباد و باعلى التنداء و دعونا هم الى الله العزيز
الحميد الى ان خلونا في سجن اخر اذا تمنا بئداء اخر و بلغنا
امر ربك الملوك و السلاطين مانعنا عن ذكره ما ورد علينا
و ما ظهر لشهد على ما سطر ولكن الناس في حجاب مابين
محبه لا يخرجنا من الاكوان ولا يخرجنا ما كتبت ايدي
المعتدين كذلك صرفنا لك الآيات و نزلناها
باسحق تجدلذة مائدة التي نزلت من السماء لعمري
بها يستضي و جهك بين عبادنا المتوقفين طوبى لمن
نقر ما نزل من جهة العرش و تفكر في امرى انه من المقرين
واحمد لله رب العالمين مفاديه

جناب فتح

خطيب هو العزيز

الان الله

هو الذي ارسل الرسل وانزل الكتب على انه لا اله الا هو العزيز الحكيم
وقدر في الكتاب مقادير كل شئ على منهاج قويم وشعبه عباده
بلقائه يوم القيامة ليوقن الكل بلقائه ويكون من الفارزين
فلما جاء الامر قضى حكم وطلع الوجه اذا عرضوا عنه الذين هم
كفروا واستكبروا وكانوا على حجاب عظيم اولئك هم الذين
نبذوا كلام الله من وراء ظهورهم وانزعوا مع اجابته وحاولوا
باصفائه وكانوا في سحر الغفلة لمن استغيبوا عليهم نعمته
من بعد وبعدهم في تابوت من النار ويدخلون فيها
كذلك نقص عليك من قصص الحق لتكولوا شيئا
ابحيم ربك واذا تلقى عليك الايات تتخبر بوجهاك على
التراب وتكون من الساجدين واذا ابتك من عن
او من كدورت فاستنصر بالله وتوكل عليه ولا تكون من المنظرين

انه ينصرك بجنود الغيب ويرفعك باسمه ويذكرك في ملائكة
العالمين لتكون تبشرا في نفسك بحيث لا يصدك شئ
في الملك ولو يعترض عليك محام من ارباع امر الله ليحبك
نعمات الفردوس يدخلك في جوار رحمة ربك العزيز العليم
والروح عليك وعلى الذنوب وردوا في شاطئ البقاء و
كانوا من اخصى ١٥٢

جناب فاني ارض الف

خطيبك
هو الرب

هو الباق

ينحان الله قد ظهر من السموات والارض سلطان الذي
احاط الممكنات وانه هو المقدر العزيز الحشاش وبذلك
بدت البنضا في صدور الذين هم استكبروا على الله في يوم
الذي استوى على العرش بساطته وامتداد اياهم
اتقوا الله ولا تكفروا بالذي امنتم به بعد الذي جابكم على الظل
من الامر وبذلك زلت اقدام العارفين وشاخصت
به الابصار وانت يا اسم الاظم لا تنس نعماتي حين الذ

كلمة العالمين
الروح عليك

٢

كنت جالسا في مقابلة العرش وكان ان يستتر عليك
 الأتوار ثم اعلم باننا قد اسبنا قميص الاحزان بما كتبت
 ايدي كل مشرك كمنار تاندت احاطني حزن لن عين
 الأبداع شبهه وكذلك قصت علينا القضايا من لذي الله
 الغزير جبار وانك لو تريد ان تعرف اسرار الأعر
 فاخرج عن المدينة التي كنت فيها ثم ادخل في العراء ثم اسكن
 في نفسك ثم صمت عن كل الاذكار ثم توجه قلبك
 اذا تمع ضجج الأاء وصرهم في حزن لعل تطلع بالاطلس جد
 من خلق وكذلك نلتقي عليك في سر الأشارا جواهر الأسرار
 ان استقم يا عبد على جنبك ولا تلتفت الي ما يمنحك عن حجب
 الغلام ولو يكون صحايف السموات والأرض والصور الهياكل
 كل لان كل ذلك خلق تقوى لشخص بذلك لسان الله
 المقدر الغزير البصار كذلك القيناك وقصصنا لك
 ما ورد علينا عن كل الأبطال من هؤلاء انجبار ثم ذكر
 من لدنا عباده الذين هم في حركات ومن توبه

بوجه الى ربه الغزير الغفار

فصل
 جناب
 هو الغزير

خطه
 من يديه

ان يا حرف الفا في اقليمه سمع في حزين الذي جرت
 الدموع على خدود قدس من سيرا ثم اضطربت قلوب
 اهل الفردوس وذابت افدة عزرقيا بما تركت هم
 الذي سبق كل الاسماء في ازل قديما كما نزل من قبل
 على سان بهياكل قدس احمديا في دعاء الذك كانوا ان يقروه
 ائمة الدين في لياالي نور قدريا كذلك كشفنا لك
 غطاء الامر لتكون في حجب مستقما فبيننا لك بما
 اتصلت رسلك في آخر الايام بجنود غيب عزيا وحزنا
 نور عليا وبذلك تمهمك من المهاجرين الواح
 عزديا فوف يرفع الله اسمك باسحق وتيقنتك

بجمال وجه بهیبا و قد تبیننا لك من قبل كتاب الروح
ونزلنا فيه آيات قرب بليغا وفضلنا فيه من كل امر
تفضيلا ووصل اليك بالحق و هذا ما رقم في لوح محفوظ
وامرناك فيه بان تذكر الناس في بن الأيام التي استوي
جمال الرحمن على براق الامر بما كتبت ايدي كفار شقيا
وكتبت في البها و الروح عليك وعلى الذين يسمعون
قولك في امر ربك وكانوا على العهد و فبا

تعاينه
۱۵۳

جناب فتح الله في ارض لاف

خدیج

هو العزيز الباق

مدد علیه

فبجانك يا الهی تری مقبری فی فم الشعبان تمتع بجمی
البر الظلماء و تشهد ما ورد علی فی نبل مرضاتك و یرد علی
فی كل حين من اعادة نفسك و المعزین من ا

الی امتی الطهی لا تحرق السجات عن وجه خلقت لیعرفوك فی
قصر جمالك و هیكل جلالك ولا تتبعوا كل هنج من
دونك ولن یخذوا هو یحکم انفسهم الا من غیرك
وانك انت المقدر علی شأنا وانك انت الغیر المقیم ۱۵۲
معلوم ان جناب بوده که اصل امر حقیقت آن تا حال مستور
بوده چنانچه صدی اطلاع نیافته مگر صاحبان افتد سینه
که خالص بوده اند از التفات از کل سوی و باین سبب سده
قدس ربنا محل اعراض مظاہر نفسی که از ارض سپان انبات
وظاهر شده واقع شد چنانچه آن جناب کشته و حال آنکه
در خلف صد در حجب و رفعت و عزت مستور بوده و قسم
بنقطه غیب و شهود که اگر صرفی از صرف امر و جو کلمه ظهرا
میرفت جمیع من فی الملک را معرض عن الله مشاهده بلیندوی
باری تا این هجرت کبری واقع شد و حال البسته ارباب
مخلصه بدعوی قیام نمایند و شیاطین نفس خلوت
یافته قدمند سلیمانی نمایند که لک قدر من لدن

عزیزت دیر آن جناب باید که خدمت محکم نماید و جل
استقامت مستقیم دارد و تا از امواج بحور با عانتک فلک
قدس صحنی محفوظ ماند و الروح علیک
حجبت تعالیه

نقطه
مدینه هو العیزز

قل ان طیر البقا طار الی حیروت العالین قل ان نسیم الرضوان
قد رجع الی مدینة القرب بین یدی اللہ رب العالمین قل ان
عذیب القدس قد صعد عن شخص العراق الی غصن عزیز تیغ
قل ان سراج الاحدیة قد بدل المسکاة بما کتبت ایدی الظالمین
وانتم یا ایلاء البیان لا تضطربوا عن ذکک فتوکلوا علی
رب العالمین قل ان هذا الطیر لن یخاف من احد و لن یضطر
من نفس لو تجتمع علیه کل من فی الملک جمعین لانه انقطع الی اللہ
بتمامه و توجه بکله الی وجه الخیر بحسبیل و انتم یا ایلاء البیان
فاتبعونی فیکل ذکک و ان هذا الخیر لکم عن کل من فی السموات
والارضین و انک انت ذکر العباد فی ایام الروح

ولا تخزن عما ورد علینا و کن من شاکرین لان فی هذا
الخروج لآیات ثم علامات ثم بنیات للذکرین
وفیه تسهرا راجح ما اطلع به احد الا من اتی اللہ بقلب
سلیم فوفی نصیرا لهدمه بالحق و یرفع عباده المستعین
والروح علیک و علی من ادرك لقاء الطیر فی ایامه تا لده

انه علی فوز عظیم تعالیه

جناب آقا سید محمد وکیل ابن عکب است و در ارض یا
ساکن و چون قدری دیون در این ارض بهم رسید لهذا ایشانرا
برای ادای آن و امورا دیگر باقی گذاشتیم حقوق الهمی را هر کس
اراده دارد ادا کند نزد او بفرستد و السلام ۱۵۲
تعالیه

جناب فتح فی الف

نقطه
مدینه

هو البیان

هذا الوح من الواح الجنة و ورقة من اوراق الفردوس و کلمة
من لسان امین التسیم و ذکر من لدنه و کتاب من عنده

على ما كان ما يكون و يظهر امر الله في كل الأعصار و شرقت انوار
القدس و طلع هذا السلام بامر و سلطان مشهود ١٥٢

جناب فتح في الألف تدبيره

خطه
بهدية

هو الخيزر

هذا الوحي ظهره الله حينئذ باسحق و بعث به في الملك
و ما من مقدر الا هو له الخلق و الامر و كل الية يرجعون و لن يعرفه
من احد سيظهر باسحق و يرفع امره بقدره منا و غلبه عننا
ولا يخاف من احد و لن يمنعهم المغلوبون تدبيره

١٥٢

خطه فادم بسمي اهد التميع

يا على انار دنان نذكرك و الذين آمنوا في يوم كان مسطوراً
في كتب الله رب العالمين هذا يوم فيه نادى للذات
قداتي منزل الآيات و الملك لله مقصود العارفين
قد اخذ محمد هذا اليوم عن فتح السموات و الارضين و اذا

ظهر باسحق اعرض عنه العباد الآمن كصبره نام الهوى باسم
مالك الورى و اقبل الى الاقش الأعلی بوجه سير كم من
عالم ناهج في الفراق و اذا ما ج بحر الوصال اعرض وجهه على الله
محبوب اين قلب الله قد ظهر المكنون و نطق بما انجذب
به الملاء الأعلی و سكان اجته العلياً طوبى لمن عرف
و وجد عرف الله الغير تدبيره يا على قد صبر في رحمة
ربك من قلبي الأعلی خذ باسمي ثم شرب منه باصرى المبرم
الحكيم انا نبشركم الذين آمنوا في هناك بفضل من عندنا
و عنانية من لدنا ان ربك لهوا لفضال كريم ثم نوصيكم بما
نزل في الكتاب من لدن مقدر قدير اياكم ان تحذروهم
شبهات الفرعنة او تحذروكم شبهات كجبارة الذين يتنوا
الروسن لعائم و كفروا بالله مالك يوم الدين قد بلغوا
الى غاية العزة في ايجوة الباطلة باسمي فلما ظهرت
افتوا عليها بظلم ميسن يا احب الله في البلدان يومكم

المظلوم من خطر الجبن بالاستقامه على هذا الامر الذي شهد
 بعظمه السن اهل الفردوس ^{عليه} وبسلطانه كل صادق
 بصير تمسكوا بها باسم ربكم بالكل الاسماء وقولوا
 الحمد يا فاطر السماء بما عرفنا مشرق امرك ومصدر حنك
 ومطلع كلمتك العلياً اذا ظهرت هدرت الحكامه ^{عليه}
 الأغصان هذا يوم بشر الله من قبل يوم يقوم الناس
 لرب العالمين كذلك فتح باب المعاني بمفتاح لبياب
 اذ كان الرحمن يمشي في اعلى المقام ويدع الكل الى صراطه المستقيم

تقابله
 الفضل الكريم

يا امته يا صاحب امروز از نتجات وحى الهى عالم خود
 محطر و از انوار تيره ظهور عالم ملك و ملكوت منور طوبى
 از بر اى و رقعات سدره كه با نوار ايووم فائز شدند و بما يغنى
 عامل هنيئا لهم يا فاطمه انمظلوم از خطر جبن بتو توبه
 نموده اشكرى ربك بهذا الفضل العظيم وهذا الذكر

الحكيم از حق مظلوم اوراق را مستقيم فرمايد بر امرش بشانيكه
 ارياح شقاق اهل نفاق ايشان را زيابيد و از سدره قطع كنند
 يا كوه بلسمت در اين حين از خزينه عنایت الهى كلمه طيبه ظاهر
 خذيهما بقوه من عنده و سلطان من لدنه و كوفى من
 الشكرات فى ايام ربك الغفور الكريم يا زهر اعرضه
 عالم نور تقوى منور جنود حق اليوم اعمال طيبه و اخلاق
 مرضيه بوده و در آن جنود تقوى الله طوبى لامة تمسكت
 بحبل التقوى عملت ما امرت به فى الكتاب الله العظيم الحكيم
 يا رب ارباب امروز يا رب حركت اصبح رب ابي مغرود آوازش
 جان بخشد و روانه تازه نمايد و لگن شيكه لائق اصنامى اين
 آواز است بشايد كه برت احمر كياست از حق مظلوم كن اين خود را
 باصغامى اين ندا فائز نمايد انه على كل شى وكيل يا خذ بحب
 در خديج زمان قبل تفكر نما دولت ثروت و ملامت و اذ
 اورا از حق منع نموى جا فدانم و ورو سار كرد اينت مقام و فر

مباركة و فرود و س آهيه كوكب اى كس نيز من محمد نذير ملك
اذكار فاشهدى تو كس نيز ان طرار او صيت مينمايم بعقت
كبرى و عسمت عظمى و بما يرفع اذكار كن و اسما نكن بين العباد
واصحاب الوداد البهائم من لدنا على عباد و اولياى و على ايام
امرى الذين التهم هداة خلقه فى مملكته و مصابيح امره فى بلاد
انه هو الفضال المشفق العزيز العظيم سبحانه

هوذا ذكر العالم المحض من القويم

يا محمد قبل هدى اسمع نداء الله انه ارفع من شطر التجن و يدع الكل الى
مقام جعله الله مقدسا من سجات المشركين و اشارات المرسين
الذين نبذوا عهد الله و نياقه و قالوا امانا ح به كل منصف و ذقت
دموع بن طافوا العرش لعشى و الاشرق يا محمد قبل على المخلوق
استوى على عرش طور و بلغ من فى السموات و الارض ما يقربهم
الى الاقوال اعلى و يحفظهم من الذين اتحاوا على و ساء الظلم بغيرهم
زخارف الدنيا الى ان كفروا بمولى الورد الذى اتى من ماء العنقا

برايات الآيات يا محمد كما نظم قل يا آله الاسماء و فاطر
السماء اسئلك بالاسم الاكبر الذى ما اراد الا اصلاح العالم
و تهذيب الأمم بان تنور و جوى بانوار وجهك و قلبى بنور معرفتك
زيتى راى بالليل الانقطاع و هيكلى بطراز التقوى انك انت مالك
الاشياء و فى قبضتك زمام من فنجنا صوت الانشاء تفعل تشاء
بقدرتك و تحكم ما تريد سلطانك لا اله الا انت العليم الحكيم
يا محمد قبل تقى عليك بهاء الله الابد قل يا قوم اتقوا اليوم
ما لله قد ظهر ما كان مخفيا فى علم الله و مكنونا فى كتبه صخرة و
مستورا عن العيون و الابصار يا حسن قبل على هذا يوم فيه ماج
سحر الأعدية و سرت عليه بنية الله مولى الورد و رب العرش
و الشرى طوبى لمن نبذ الدنيا و زخر فيها و ما فيها و تمسك بها
و تشبث باذيال و آء رحمة ربه مالك يوم المآب يا محمد
قدس اذنك من قصص الأعصار لتسمع فى الذروة العليا المقام
الذى جعل الله مضاف الطور و مشارق الظهور كذلك و اظهر القلم الا

ما كان مخزونا فيه احرام من لدى الله مالك الرقاب يا
 ابا الحسن عليك وعلى اوليائي بهائى و عنائى هل
 تسمع لتنداء من الاقوال على هذا نداء انجذبت
 به الملأ الاعلى وسكان الفردوس لا نبيما من اقبل فاز
 وويل لكل غافل متباب يا حسين اسمع ندائى من شطر سنج
 انه تيرت بك الى ملكوتى ويعرفك نبائى وصراطى يؤيدك على الطير
 فى هوائى وثقتك على خدمته امرى الذى به ترغرت اركان
 العباد ومن البلاد الامن خطه الله مالك يوم القيام يا على
 قد طلع النور واستوى سبيل الطور على عرش الطور بذاك ارتفع
 لتنداء من كل جهات الملك تدمر القدرة له ثم
 العظمة له طوبى لمن قبل بوجهه سير وقلب مكشوف الى اعلى المقام
 يا جواد عبادى حياره اين ايام در تيه طنون واو هاهم تحسيرة مانده
 وبادى ولى ابادى بمشابه ضرب قبل اين جزيرت پست
 مينمايد بكو بر سر زحق جل جلاله ولا تتبع سبل المتوسمين
 بگويا بادى حاضر شو امام وجه تسمع ما لا سمعت اذن العالم

من الاول الذى لا اول له حاضر شو تا مشا پده نمائى آنچه را كه شبه
 و مثل شسته لعن الله ان البهائم نضحك لوجه الله وما اراد
 منك ومن العالم جبراه ولا شكورا يا محمد قبل سمع اسمع
 من شطر عكاد انه يجذبك الى الاقوال الاجمى وتيرت بك الذما
 قوة الامراء وما خوفية شوكة العلماء و ما منعة سطوة كل معرض و نفاق
 كل باعق وانكار الذين منعهم اعمالهم عن الاقرار يا حسين
 اسمع نصيح الله واعلم ان حضرت به اياك ان تمنعك جبات
 الاشرار و تحجيك سجيات الذين سمعوا لتنداء وانكروه وشاءوا
 الايات وكفروا بها الا انهم عباد نبذوا الحق وراسم واحدوا
 ما منعوا عنه فى اهم الكتاب رتبه

هو الاقدس الاقدم الا عظم

ذكر من لدنا لمن اراد ان يشرب كوثر البيان من يادى فضل
 ربه العزيز الكريم ليحذبه الرقيق الى مقام لا تمنعه اشار القوم عن الامم
 اقيوم ولا انظنون عما اشرق من افق اليقين يا رضيد خوك

لم يحفظ ظلم واعرض

مالک الاسماء من سجده العظيم ويا مكرم بما نزل في الكتاب
امر من لدن الله اعلم بحكم قد سمعنا ذكرك ذكرناك ورائنا
اقبالك اقبلنا اليك وانزلنا لك ما قدرت به عيون
المقرئين كن قائما على خدمته الامر لله ان يفيك
في كل عالم من عوالم ربك الناطق بصير البهائم عليك
وعلى الذين تجرد من هوشهم نصرته اذا نزل عنه كل جاهل بعيد

تعاينه

لعله على
بسم الله الاقدس الا

ذكر من لدنا الى التي آمنت بالله وتوجهت الى مشرق الفضل بعين
ليجذبها كلمات مالک الاسماء والصفات وتقبلها الى مطلع الايات
كذلك رقم من قلم القدم على لوح عز بدیع ان يا امتی
فا علمي باننا وجدنا ما في قلبك من حب الله مظهر ذاته وارسلنا اليك
بهذا اللوح لتجدي منه ما يفرح به قلبك وتقر عينك ان
فضل ربك احاط العالمين وقد قدرنا لك في جنه الابنبي
مقاما ما فاز به الذين ذاقوا حلاوة سحبت في هذا الطور العظيم

لا تحزني في شيء ان ربك معك انه يفيك وانه على كل شيء قدير

تعاينه

نخط خادم
بسمي الذي ينطق بتاجي من الخالص

يا امتی یاربابه انیکلمه علیا راز لسان مولی الوری بشنو وایام
حیات بشکر و حمد ناطق باش ملا علی کنده کی کحل
انفار نموده و سالها از علوم و فنون بکمان خود اخذ کرده آنچه را
که دوش از اخذ آن عاجز و قاصر است بعرفان حق جل جلاله
فانرشد و در ضلالت خود باقی و برقرار است و تو از فضل
پنهنمایش حق عرفانرا ازید عطا اخذ نموی و اشامیدی هینا

کک و و ل له تعاينه

نخط خادم

بنام دانا کیما

یا امتی حق جل جلاله مهربانست فضلش کل را احاطه نموده همچنین
علمش صدای عمر تفع نمیشود مگر آنکه جواب از ملکوت پان رحمن نازل
انما را بیکه مبارکه یا امتی مزین فرموده و رجال را
بجز بدو نیست یا عبیدی مطرزد داشته چه بسیار از خلق

اولین و آخرین بسبب اصغاء اینک جان اتفاق نمودند اینکله
بمشابه نهالی است که بدو در آنرا غرس نموده باید بآب محبت
و استقامت سقایه شود و با سم حق از اریاح سمومیه محفوظ ماند
قدر اینکله را بدان علم الله اگر جمیع عالم ادراک نمایند
کل مشتعل شوند و باقی اعلی توجیه نمایند جمیع ابا و آن ارض
بکثیر میسرانیم و کل انبتین تنزیه و عمل ما از انناهی الکتاب
وصیت بنماییم طوبی للعالمین و العالمات
تعبیه

امه الله حاجی بی بی صفا

علیها بهاء الله

بنام کوینده بیننده

یاورقی نشاء الله لازل بیدره مبارکه که امام و جوه کل بکله
علیانا طق متمسک باشی ثباتیکه اریاح عاصفات ترا
منع نمند و نایقین منکرین ترا از نور پس محروم سازد
بگو پروردگارا مقصودا محبوبا شهادت میدید این کینه تو

بر اینکله اورا از قنای سجت بخلعت وجود و بقافایه نمونی حال
از تو میطلبد که دست را از اخذ لوح منع نمائی چشم را از مشاهده
آثار محروم نگازی اگیریم کینا قلب را بنوحیت منور دار
و بهیکل از طر از کرمت محروم مدار کینت سبب فضیلت تو چه بود
و بسند سارسان شکرست نیاید چه که اورا بکلمه مبارکه یا
فانر نمونی اسی پروردگار آنچه سزاوار بخشش تو و لایق عطا
و فضل تو است بکینت کرم فرما غیر تو کسیر ندارند و جز تو
ربی خدتموه اند توئی بجز کرم و آسمان جود لا اله الا

الغیر الوه

خط منیر محمد ع

هو احمی الیقوم تبارک و تعالی شانہ

الحمد لله الذی نور الابصار بمشابهة الانوار و انطق الاسن با
الاذکار فی نعت ذاته الصیر المبحار و وسیع دوائر الافکار فی
مصرفه الآثار و الاستدلال بها علی نفسه الغالب لمهین القهار
هو الذی به اشرف نیر الصرفان و انار و بنوره انکشف الاسرار

وانشقت الأشار واهتدى الأخبار الى جبروت العزة
والاقتدار واستظل الأبرار في ظلال سمة الكريم الغفار
احره الخليم وذكره الحكيم ونوره لقديم وصراطه مستقيم
وحكمه لحيط القويم بل أرادته مانع ولقضاءه دافع بيده زمام
التقدير وفي يمينه ملكوت التدبير يقدر لمن يشاء ما يشاء
ولا يسل عما شاء لم يزل كان في علو العزة والظمنة ولا يزال
في سمو القدرة والرفعة لا تحيط به النعوت والاذكار ولا تدرك
كهنه العقول والافكار كل ما ذكر ويذكر لا يخرج عن حد الامكان
وانه تعالى وتقدس من ان يدرك بسجود العلم والعرفان الأشار
منقطعة عن جنابه والدلالة منفصلة عن بابيه لا يسأل عما يفعل وهو الفاعل
لما يريد لا اله الا هو لمقتدر العزيز الجيد سبحانك يا الهى
وسيدى وربانى وسندى كيف سكت عن ذكرك
وشنائك وانت امرت به عبادك في محكم كتابك
وكيف اتجاسر على النطق لبيان في بدائع حمدك
وارائك متعاليا عن اذكار خلقك واوصاف عبادك
وافكار برتيتك قد تحيرت وتحيرت في بذل الامر الدنيا

والذكر الرقيق اللامع الغنى الألبان الضرف تلقاء ملكوت قدرتك
والفقر لاحت حداء جبروت قوتك تعالى شأنك
عن اذكار العباد واثقت ذاتك عن اوهام من في البلاد
امى عبارة تحوى ملكوت التقديس وامى لالة تشمل
جبروت التنزيه اين حجارة العلم والمداد وتحير اتساع ملكوت
عرفانك يا مولى العباد وما لك الأيجاد اسلك
بقدرتك القاهرة وحجتك الباهرة ان توقنى واجتنبك
على نشر اذكارك في ديارك وارشا وخلقك الى بدائع
اسرارك امى رب لا تنظر الى ضعفنا وقصرنا بل الى قوتك
وعناك وعزك وعلاك ايدنا في كل الأحوال على علا امرك
العزيز المتعال وقوقلوبنا بشأن لا تؤثر فيها مقالات اهل الضلال
ولا تمنعها سجات اجمال عن الأقبال الى شطر اسمك العزيز الفضال
وستقمننا على امرك لمهرم بحيث لا تتخوفنا ضواء من في العالم والانظر
من اعناف الاحم باقدار اسمك ^{عظمت} الاسم انك انت الكريم

ذو الفضل العظيم انزل على حببتك يا آلهي سجنه من عندك للثلا
 يضطر بواجبين نزول لبأساء وانضرا من نطر القضاء يا مالك
 الاسماء ومخالق الاشياء لك الحمد يا رجا بما نشرت ذكرك
 بظهور القضاء ورفعت امرك بنزول لبلايا وزيت محاصيك
 برداء الاستقامة والانقطاع بشأن انفقوا ارواحهم واجسادهم
 في سبيل حبك وما تخصم سطوة اشقياء خدتك لو اعتبر العاقلون
 كيفهم هذا البرهان المبين والدليل المحكم المستبين لانك
 قلت وقولك الحق فتمنوا الموت ان كنتم صادقين **جواب الفوائد**
 ولتثبت بعروة الوداد قد ورد كتابك السماوي مراتب
 المحب والأتعاد ولطائف الانوار السداد اسئله تعالى ان
 يسجنك حسن اجزاء ويحفظك في ظلمة من شرور الاشقياء ويقدر
 لك ما يرضيك بفضل المحيط على الاشياء انه هو سبحانه على ما يشاء
 ولما كان وصول كتابك في ايام فيها ارتفع سحاب الظلم واجت
 ظلمة الاعتداف كل اطراف لذاتك بالقبيل

في مجاوبة جنابك الى ان كشف الله انضرت بفضل ايد بعض اولياء
 الامور على حفظ اغنام الله من فئاب الارض لعسر مولك التميم
 ان الانسان يتخير في طغيان اهل الخمرن قدرا والايا الباهرات
 والبنيات الزاهرات وشاهدوا من لمقبلين وايم المخلصين استقامته
 ماسمعو مشاهدا في قرون الاولين وعرفوا قوة قلوبهم واتساع
 صدورهم وشبات اقدارهم وانقطاع نفوسهم مع ذلك
 يعملون ما يريدون ويوردون عليهم من الظلم والعدا ما يشاؤون
 ولا يتفكرون في نتائج اعمالهم وقبائح افعالهم حسرك ان هذا افضل
 من لدسي الله الغير المتعال لا اولى الاستقامة والاقبال لولا ظلمهم كيف
 يصل الشهداء الى هذه الرتبة العليا والغاية القصوى ولولا شقاوتهم
 كيف يحصل المخلصين المقام العظيم والذكر الحكيم ولو عرف الظالمون
 ان باقتسام يصل المخلصون الى المراتب العالية والمقام السامية
 لا يتكبرون امثال هذه الامور ولكن هم متمسكون بالدنيا الفانية
 واللذائذ الزائلة وغافلون عن السلطنة الباقية نظفون القتل غاية
 الماذي ويوردون على غنمهم الاولياء ما اهم غنمهم وجنهم

وما اقوى استقامته المخلصين وشباقتهم وصبرهم وانقطاعهم قد نور والافاق
 بانوار نيرة الاستقامة يوم الميثاق وقد ارتعدت بقوة قلوبهم
 فرائض اهل الشقاق يوم الاتفاق قلبا قوم الى اين تذهبون
 والى متى عن الحق تتجهون اهل ايتيم في العالم حجة اقوى مما ظهر في هذا
 العظم الامم قد احاط برهان الامر كل الامم قد مل اهل الظلم والاعوجاج
 عما ارتكبوا في حق اهل الوداد وترون عشاق الافاق مشتعلين
 بنار الاشتياق لانفاق ارواحهم واموالهم في سبيل مالكم
 يوم اطلاق كنتم تتلون بما ظهر في ارض لطف على حقيقة الاسلام
 فكيف احتجبتم عما ظهر من الاستقامة الكبرى في هذه الايام هذه
 اية كبرى وحجة عظيمة لا ينكرها الا اولوا البغى والعدو كمن
 يا ايها حبيب قد نزل من سماء المشية في حق شخص
 ما تطير به القلوب وتهتز النفوس وتشرح الصدور
 نزل الله بدمهم الا ^{طهر} ومسهم المنور ان يوقنا واحة
 على الاستقامة على امره والقمام على ذكره وارشاد عباده
 الى رياض عرفانه وبداية خلقه الى جنة ايقانه انه هو
 الفتاح الكريم والمشفق الطوف الرحيم ^{سند}

ان يؤيد الغالين على عرفان المره ^{المستبين} انه هو ارحم الراحمين
 يا حبيب التواؤ قد عرض بلسان الحجة والاثتهال كتاب
 في ساحة الجلال ونزلت آيات لفضل من ملكوت
 اجود والافضل تعالى موثك القديم الذي احاط
 جوده على العالمين وسبقت رحمته من في السموات
 والارضين قوله عز بياته ^{ول بربانه} هو ارحم الراحمين
 وجوه العباد ^{عظ} سبب الالاق وسارت كباشر
 علم انه هو الله بر اعلام مدين فضل عظم ترفع وباراده شمس
 رايت الملك لدار جميع جهات مشهود اوست سميكة طهر مشرقة
 از او مرعد ومقام موحدين از او مر ترفع ينغي لمن اراد ان يزور
 كعبه الله ان يقدر نفسه عما سويه ويقول ^{لا تصحتم} ملك
 من بهابك باباه وكل بهابك بهي ان تفتح على وجوه عبادك
 ابواب رحمتك وعطائك ^{انك} انت المقدر على
 ما تشاء وفي قبضتك زمام الامور من الاولين والآخرين ^{حسين}

+

يا و التثبت بحبب رزق

یا قلمی الاعلی و اوجبت الی من اجبت و طار فی هوا جتک و نطق بنبأ
 الذی سمی بحجرتی کتاب الاسماء و ~~بجانب~~ فی هذا کتاب من الذ
 ینطق فیکل شأن انه لا اله الا هو الفرد الواحد لعلم بیه یا محمد علیک
 بهائی و عیاتی اشکر ربک انه ذکرک بما لا یقطع غر فیه بدوام ملکوت اللہ
 رب العالمین و انزل لک ما قررت به البصار الذین آمنوا بهذ
 النبأ العظیم بشر عبادی بما انزلہ الرحمن فی القرآن لتستضی به افدة
 العارفين قل یا قوم اتقوا اللہ سمعوا ما نزل من قلم اللہ لمقدر
 القدر قل یا لہ قد نبت الایة المبارکة و کنت رسول لہ و خاتم النبیین
 یوم یقیم الناس رب العالمین انیت بشارت غلمی المن
 آمن بالنبأ المشرق المبتسین سبحان اللہ مع انک اذ قبل دروعا
 سحر ذکرهم اعظم نموده اند مشاهده میشود و عباد الکریمی غافل
 محجوب جاهل برضها و عباد از قرأت ان منع نموه
 قل ان الظالم امر بما ذابت به القلوب و الأكباد شیخ
 بذک مالک الایجاد فی هذا السجن المستین یا محمد عباد
 حفظ که مسب و بشا به اهل ایران با و با هم و ظنون مبتدئ

کردند مشرک بودند و خود را موحدمشردند حالهم
 مشاهده میشود بغضی فی کجمله از اقباب تقدیس و انوار غیر توید
 انحراف جسته اند قل اطمحی اطمحی اید اهل البهائم علی ما اردت
 لهم سجود و کریم ثم لظقم بثنائک اجمیل و قد هم
 عن ذکر و دنک انک انت المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت
 القوی الغالب العظیم حکیم در جمیع احوال اید و لیا را متذکر شد که مباح
 خائنین و سارقین وقت بیابند و موحدین را از صراط مستقیم
 منع نمایند در این جن حضرت غصن کبر و ارد و ذکر امام
 الوجه ذکرناک بما جرت به انهار حکمة و البیان فی فردوس العرفان
 و ما ج به بحر الایقان امام وجوه الادیان طوبی لک و لا تقامتک
 و لتوجهک نزل اللہ ان یفتح لک ابواب افدة عبادہ آ
 هو الفیاض المشقو الکریم طوبی لبیت جعله اللہ آمن اولیائہ
 و لورقة نخصم و فازت بنجد متهم یا محمد علیک بها
 از قلم اعلی در تہ یوم مخصوص شهدا علیهم بها و عیاتی نازل شد

آنچه که شب نداشته و ندارد بگو ای قوم مقببین مبین بنده
 که آنچه بر او لیا وارو شده سبب ضرر و علت ظفر است ظلم
 ظالمین صبر موحدين و استقامتشان در کتاب الهی از قلم اعلی
 مرقوم و مذکور طوبی للقارئین اینکه درباره مرفوعین مرقومین
 شهیدین علیهما بهاء الله و عنایت مذکور آیات بنیات
 مخصوص هر یک از سما مشیت الهی و هوآ عنایت ربانی
 نازل یا حسن علیک بهاء الله مولی السرا و العین نصح
 اتک آمنت بالله و آیات و اقبلت الی افق ظهوره و ضلیه و به
 کأس الایمان من یعطآ ربک الرحمن اجبت ان سمعت
 و اقبلت و امرت به من لدی الله مولی الورد طوبی لک بما آتک الله
 علی الاستقامه الکبری حین صعور و وحاک الی الفرحه سأل
 نسل الله تبارک و تعالی ان نزل علیک فی کل الاحیان نظیر
 مقامک بین الادیان ان ربک هو المقدر الغیر لمنان
 اما ذکرناک قبل صعودک و بعده ان ربک مع
 من احبه فی کل الاحیان یشهد بک مشارق عنایتی

جنب علی الرحمن
 حقه و الفکر

فی الامکان البهآء المشرق من افق سماء ملکوتی علیک و علی الذین
 یدکرونک بما نزل لک من لدی الله لیتکلم العلم حکیم
 یا علی قبل اکبر قد قبل لک قلمی الی اعلی فی سجن حکیم و عید لک
 بما لایعادلها فی الدنیا من خافها و الوانها و الالهات طوبی لک
 بما اقبلت اذ اعرض الناس و آمنت اذ کفر اضراب العالم الی
 من شاء الله مالک ملکوت السماء اشهد انک توجهت
 بوجهک المنیر الی الله بعباده و عترتک بما نطق به سان لعظمته
 امام وجه الکبیر و التصغیر ما منعک الضوضاء عن مولی الورد
 و ما خوفک ظلم الأعداء عن التقرب الی الافق الی الله
 سمعت و اقبلت و فذیت بروحک و مالک فی سبیل الله
 ربک و محبوبک و مقصودک و محبوب من فی السموات الارضین
 نسل ان یقیک فی کل الاحیان من الکثیر الذی تدره
 للظالمین فی حوله و الناظرین الی وجه البهآء علیک و النور
 علیک و الضیاء علیک من لدی الله المقدر المحیط المشفق

جنب علی الرحمن
 حقه و الفکر

الغفور الرحيم - آنچه در فقره اشهادیه ذکر نمودی با صغافانتر
 ولكن این امور در الواح ناکت ظهور بمشورت معالوق منوط
 شده آنچه از آن ظاهر شود همان حکم الله است عمل با آن بطراز
 قبول عز رضامترین و منور آنکه ذکر نمودید بعضی از اولیا اراد
 توجه باقی اعلی نموده اند و اذن تقاضا سئلت کرده اند این
 ایام نظر بمقتضیات حکمت الهی توجه جایز نه یا صلوات الله
 ان لمصباح بین الأریاح و سفینه الله بین الأمواج زین
 عبادی بطراز التقوی و نور اسم بنور الانقطاع از قبل فرمودیم
 جنت داند در این ظهور غلظت اعمال طیبیه و خلاق مرضیه است
 و حضرت تقوی سرور جنود الهی معین گشته طوبی القانرین
 وللعالمین امر روز تبلیغ و خدمت است امریکه از
 امور لازمه و واجبتر است استقامت اولیه است
 چه که بعضیکه خود را از اهل سفینه حمر او مدینه علم مالک اسما
 میدانند بجایه با و با هم قبل الوده اند بیم آنست که این بزم

بشایه حرب قبل مشاهده کرده استغفر الله لعظیم مرتین
 المتهتمین و ظنون الطائین فی هذا النبأ العظیم والنور
 المشرق المبین در ایام طفولیت یومی از ایام فطرت
 ملاقات یکی از مخدرات که نسبت مرتین بوجه نمودیم و بعد از
 ورود و نفس با عمامه بسیار کبیر مشاهده شدند و بعد از برآ
 صاحب بر خلف حجاب بیان معارف مینمودند بالاخره فطرت
 منتهی شد بانیکه یکی از آن دو که غلظت و کبر بود ذکر نمود باید بدینم
 جبرئیل لا ترست یا قنبر چون این مظلوم این سخن را اصغار نمود
 ارکانش مشتعل و لکن صمت اختیار نمودیم و بعد از چند دقیقه ذکر
 شد یا جناب اگر جبرئیل است که مینماید نزل به الروح
 الامین علی قلبک در این مقام آقایی قنبر هم موجوده
 حال و غفلت و معارف نالایقه قوم تفکر فرمائید مقام
 جبرئیل مقام باطن رسول است استدلال مینمود
 که قنبر شرفست چه که بعلی نسبت دارد سبحان الله علی از آن عزت

در لوح دیگر نسبت
 "صد مضمون"

بر رسول تدوارد شده که شبهه نداشته و ندارد در شاید
 باید با حضرت ^{تلقی} شوند ابد ذکر او در میان بنیت و بحروف ^{بیکی}
 بکلمه او خلق شده اند ممتد چنانکه دیده و می بینید
 حضرت علی میفرماید جسد حروفنا این ظهور مقام روح حروفنا
 قبل است انیمظلوم عوض کل استغفار نماید و بقول
 الهی الهی اولیا خورا حفظ فرما توئی آن کریمیکه عفو ^{عالمرا}
 احاطه نموده بر عبادت رحم فرما و تائب در نما بر اعمال و خلاق
 و اتوا لیکه لایق ایام است بیک کلمه علیا بجز ششت مؤاج
 و بیک اشراق نیز امر آفتاب جود و غفران ظاهر و هویدا همه بکن
 تواند و بامید کرمیت زنده اند دست قدرت از جیب قوت برآر
 و این نفوس کل مانده را بجاته توئی مالک اراده و سلطان
 جود لا اله الا انت العزيز الوهاب اخباریکه سبب تنبه عباد و آقا
 عند الله مقبول ^{لکن} آن جود نماید تا صدق از کذب معلوم
 کند و بشارت آنا نویده فیکل الاحوال بویکون مزینا با ظهور ایامی ^{شیر}

من افی غیاتی التي احاطت من فی السموات ^{الارضین} از برای بعضی
 از اولیا که غیایت طلب نمود الواح بدیعه سید از سما علم الهی و هو
 ربانی نازل و ارسال شد تا اولیا از گوشه میان مقصود عالمیان بیانش
 آنچه را که خضر معنوی از عین ظلمانی آشامید یا محمد لازل مذکور بوده و
 احمد تسبیح خدمت مشغولی و بذكر و شانا طاق آنا نگون معک و منبع
 ذکر کن و سل الله ان یوفقک و یؤیدک علی ما یفتح به ابواب قلوب عباد
 انه علی کل شیء قدير لا اله الا هو الفرد الواحد لعلم حکیم منتسب ^{طنرا}
 از قبل مظلوم ذکر نما و با نوار نیز رحمت رحمان نور داران ربک هو
 المشفق الکریم و فی قبضته زمام من فی السموات و الارضین البهائم
 المشرق من افق سما و بیانی علیک و علی الذین سمعوا و اقبلوا ^{القبول}
 نورا الی الاقوی الا علی نهتم اصحاب السفینه الحمره فی قیوم الاسماء من
 لدی الله الامر حکیم ^{طوبی لک} یا ایها المذکور فی سآ
 اخشور و المنظور بلحاظ غیایه ربک الغفور یعنی لک ان تقوم
 علی الذکر و التشناس بین الاشياء و تبلغ اوالی الاستعداد با حکم و ابیان
 الی ریاض العرفان و جنان العلم و الایقان لعسک هذا الیوم یوم تقیام

على امر الله الملك العلام ولو فات من احد امر لا يدركه في الشهور والاعوام
 ينبغي لنا ان نسئل في الصباح والمساء ربنا هل لا يجهل ان يحفظنا
 من وساوس الجلاء ويظهرنا بجمع الاستقامة بين الانشاء انه هو المقدر
 على ايشاء طوبى لك ولذو القلوب البلبايا في ارض ليا
 قد ذكرتم في كل صباح ومساء بلسان فضل مالك الاسماء واحاط بكم
 فضلكم بمنكلا الارجاب تعالى مولدكم الذي لا يعزب عن علمه من شيء ولا
 يمنعه عن فضله شيء قد انزل من سبح رحمة للذين ذكروا في كتابك
 آيات باهرات التي بها تهتز الكائنات لا تحزن عما وقع من التأخير
 في رسال سبح لانه لم يكن الا بمرعاة الحكمة البارزة في الكتاب باصرت
 الانبا هو حاكم بالتصوب منه بدنا واليه المآب لا اله الا هو العزيز الوهاب
 كبر على الذين نبوا بطر الاستقامة وقاموا على خدمته امر الله بين البرية
 وذكرهم بما ينبغي في هذه الايام التي فيها اشرفت شمس علم وكمه اسله
 تعالى ان يرزق اجته من الاله وليقيم من كؤس فضله وعطائه و
 يقد لهم خيرا الاخرة والاو ويرفع مقاماتهم باسمه بين الوراثة هو العلي
 الابن البهار لبشار عليك عليهم وعلى كل امة متقيم الحجة لله
 اسحق التمد العزيز الحكيم محمد ع

هو الحق القيوم

انا جيت يا الهى ومصوى ومصدق لمنطقين اليك بان تنزل
 من سبح اسماء قدس حديثك ما تهتز به حقايق المجرده عن غير
 ولم تهتز عما سواك ليكون وجه محبتك مشرق بين برتيتك
 وصدور خالصتك نشرحة بايانك ثم جعل هذا العبد آية حبك
 بين عبادك ومعدن ذكرك عند برتيتك وجعل يا الهى سفره منك
 اليك لتكمل عليه نعمتك في اوله واخره انك انت الفضل العظيم
 مقابلة

هو الاقدس الاعظم العلى الاعلى

انا تذكر من اقبل الى البحر فاربها هو المقصود في كتب الله العزيز الحكيم قد توجه
 مرة من قبل وخرى في هذه الايام التي فيها فتح باب السجود وخرج المنالوم
 يا امر القيوم معه سموات والارض ته هو المقدر القدير نعيما لك
 بما حضرت سمعت وفزت بما هو المقصود وناحر بان ترجع الى بلاد الله
 ودياره وتبشر الذين آمنوا بك رى الذى به ماج بحر الكرم وشهد مالك
 القدم انه لا اله الا انا العليم الخبير اياك ان تحزنك شنوات

نما

العالم خدامت به من لدی الله و ذکر التماس بذکری اچیل
 قل یا اهل بهاء تالله قد فتح باب السماء و اتی مالک السماء سلطان
 عظیم ایاکم ان تمنعکم ذکر العباد عن الذکر الا عظم او تنحوا فکم جنود الارض
 عن امر الله رب العالمین ضعوا ما عند القوم تالله قد اتی القیوم و
 یا امرکم من قلّمه الا بما تجذب به الارض و السماء اجتنبوا و تقرّبوا بالقلوب
 و لا تکونوا من الغافلین قل لو تریدون الکتاب تالله علی وجه کل شیء
 رقم من قلمی الایحی قد اتی مالک السماء و انا الکتاب امین
 بظهوره و بروزه و سلطانه لو انتم من الغافلین كذلك نطق المظلوم
 بما حرق به الملاء ^{علی} لانه یرى نفسه فی حزن پس قل ان افروجا
 بذکری و طیر و انی هو ^{علی} و تمسکوا بالله رب العالمین ایاکم ان تمنعوا
 ملائکة بیان الدین کفر و ابالرحمن و انحر فواعن صراطی المستقیم
 ای علی انشاء الله بعنایت ^{علی} موقن باشی و در حد
 امر ثابت و محکم لحاظ عنایت با تو بوده و خواهد بود شایا
 کوثر معاینه از جانب این مظلوم تکبیر برسان و بعنایت
 ربانیة مسرور نما جمیع خلق از بر این ان از عرسه عدم بوجود آمدند

شان

که ذکرشان در ساحت حق معروض و مذکور آید اجدید باین
 فیض عظیم و مقام اعلیٰ فائز شدند باید در کل احوال
 باقی استقامت ناظر باشند که مبادا اریاح منتنه نفوس
 مقدّسه را از استشام عرف معانی نفع نماید بکویوم عرف
 قیصص تنصوت و عالم از انوار شمس حقیقت نیر و روشن ذکر غیر
 حق در آن جایز نه چه که این یوم بیوم الله در کتب مذکور
 و مطور است لا ینعی فیہ الا ذکر الله و سلطانه ^{المختصمین} علی
 العالمین و نفوسیکه در سبیل الاهی قیام نمودند عملشان لدی
 العرش من کور و بطراز قبول فائز سوف یحیرهم الله حسن بجز آیه
 انه اهو المعطی الکریم مع انکه امری از مصدر صادر نشد بهر
 بقدر روح خود اظهار خدمت نمودم بزل حق غنی مستغنی بوجه قطره
 از بحر غنایش اگر بر عالم قصر ترشح فرماید کل بطراز غنا مزین نماید
 یتمد کل نفس بعنایت و سلطانه و عظمته و افتاده سینه
 قبل در ادای حقوق الاهی از قلم اعلیٰ جاری شد آنچه در الواح ثبت است

واین حقیقت که بر هر نفسی فرض شده و از قبل حق معین
 گشته آنکه **المسبب العلم حکیم** طوبی لمن تمسک بالکتاب
 و عمل بما امر به من لدن جاکم خیر یا علی قبل کبر باید بنا بر
 محبت الهی چنان باشد که جمیع بلاد و ارضارست آن مشتعل
 شوند و لکن در سبب احوال بحکمت ناظر باش که مبادا امر
 سبب اضطراب نفوس ضعیفه شود واقع گردد الواح الهیه
 مخصوص نشن مقبله نازل بتدریج انشاء الله میرسد کل
 مسرور باشند چه که ذکرشان لدی الحق مذکور است اگر
 بعضی در این کوره بلوح فایز نشند محزون نباشند چه
 از بعد میرسد هر امری را وقت معین اذا اتی یاتی انه
 لهو البشیر الصادق المنجبر العزیز الحمید البهائم علیک و علی حجاب
 الذین اهدى الله علی الاتقاة الکبری العمری هم الراسخون
 و هم المخلصون و الحمد لله مالک ما کان و اما یكون
 مقابله

ذکره نفس بر باغ
 امری رحمتی جمالی امیر

هوالمشرق من اول بقا

طوبی لک بما قصدت المقصد الاقصی الی ان بلغت لغایة الصومی
 و سمعت التذکر المر ترفع من جبال الکبریا انه لا اله الا هو العظیم
 مقابله

جناب کریم علیه بها الله

هو الاخر الا قدس الا

کتاب ان شمع التذکره اخری من البقعه النوریه
 الذی فی نطق مالک الاسماء السجین لمشرق حی الله المقصد العظیم
 لعمری ان نبی و هو ابی من کل لسیوت ان انتم من العارفين ولو
 ان نبی قد فحنت باب السجین و لکن قلبی یحب ان یكون فیہ ان ربک لهو
 المبین حکیم ان الرئیس را ذلتی و ضری و جینی لکن الله خذہ بسلیطان
 من عنده انه هو المقصد قد ظهر ما تزل فی لوح الرئیس ان رب
 یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید انما ضربنا من السجین بقدره من عنده
 استجین

رغما لانفة ثم رجبا ايدان ربك لهو العليم بحسب
 عظم اسمك ان كرفته كما هي قصر ورضوانك موطنى فتدم حضرت
 رحمن واقشد ولكن در هر حال جوع بسجده اختيار فرمود چه كه باسم حق
 مزین است و در راه دوست واقع شده ان الذى يذكرك
 هو الحق شيد بذلك كل لذات اوست حق و اوست
 دوست طوبى لمن يعرفه يكون من اشكرين ان اشكر الله
 بما وثقك على كره و ثناء و خدمته و سرزك بكناب الله يكون
 باقيا تبعا اسماء و صفاته لهو الغير الحكيم قد فازت ما بكت بالمنظر الاكبر
 و قرأناه و اجنباك بهذا اللوح لسبب ليجد منه عرف عنانية ربك
 و تذكره بذكر تجذب به فقه المقبلين الحمد لله رب العالمين البها
 عليك و على من معك من لدن غفور رحيم مقابلة
 بنا محمد كريم ابن ع ط عليه جاهد الله
 هو المنفرد على الافان

عدا تي يوم القيام و قام فيه قيوم الاسماء سلطان حاظ من في التبر
 و الارسين اذا نفع في الصور و قامت القبور و اضطرب الناس من غير

و منهم من نصعق و منهم من طار شوقا لظهور التدرت العالمين له قد
 اخذ السرور من وجد عرف القميص و الهموم كل مغفل شيم نعيم لمن نبذ
 ما عند الناس و اخذ كتاب الله باسمه المهيمن القدير قد توجرت اليك
 وجه المظلوم من هذا المقام الذي سمي بالبحر الامم من قلم الله الفخر
 الخبير لتفرح و تشكر من نطقت الاشياء بذكره البديع
 كذلك نزل من حساب رحمة ربك امطار الذكر و العرفان
 انه لهو القادر الحكيم جناب كرامته الذي باجر و فاز مقابلة

بنام خداوند یکتا

يا شکر الله نشانه در کل لياالى و ايام در اسم و نحو معنی آن تفکر نما
 قيم با ثبات حقیقت که از احوش سجن طالعت که اگر در این اسم تفکر نما
 و بان آگاه شوی بشکر و ثنای محبوب عالم ثبانی ناطق شوی
 که شتو با ارض ترا منع نماید و ساکت نکند بحسب عظم رسید
 و از کوشش لقا که جوهر کتب و صحف الهی است آشا میدی جدا نماتا
 اعمالی که لایق این فضل و عنایت است از تو ظاهر شو کن الی نقی و مو

۲

الی و بی طائرانی هو آئی و ناطقا ثنائی بحمیل البهائم علیک
و علی من قبل الی الأفق الأعلیٰ معرضاً عن الدین کفر و بالقرآن
العالمین

اُم مهاجر علیا بهاء الله

بنام خداوند مهربان

ای امه الله الحمد لله از دریای عرفان آبی آشامیدی و با حق ظهور
توجه نمودی و بکلمه بلی بعد از اصناف الست فائز شدی می جسد
نما تا بعنایت باقیه فائز شوی امروز روزیست که هر نفسی میبوید
تحصیل نماید مقامی که لم یزل لایزال باقی و پاینده ماند بصدر ابرسان
شاکر باش چه که حق جل جلاله ظاهر نمود از تو نفوسیه که بطرز ایمان
مزینید و بخدمت امر قائم چه مقدار از اهل رض که از مقصود محروم
و مجربند و شما متقبل و متوجه این مقام بزرگت انشاء الله
باسم حق محفوظ باشد جمیع نساء آن ارض و صیت فیما یم تقدیر

و تنزیه و ما انزل الوهاب

فی الکتاب مقابله

بنام

ط جناب محمد قبل کرم علیه بهاء الله
هو المشرق من افق البقاء

یا کریم جناب محمد رحیم بعد از طواف بیت بیانی محقق آن تو نمود
و از عنایت الهی بر و بحر را طی کرد و بشاطی عظیم مقام میگذا
الهی مرتفعت وارد شد طوبی از برای نفوسیکه شئونات دنیا
ایشان از افق علی منع نمود و دوستان آن ارض را بجهیر برسان
و بکوشش الله باید بکمال استقامت و اطمینان بر امر محبوب
امکان قیام نمائید بشانیکه قوت اقویا و جنود ارض شمار از فاطمه
سما منع نماید در مقامی اینکله طیبیه محکمه مبارکه از ملکوت
بیان حرم نازل بعضی از دوستان خائف مشاهده میشود حوسرا
از برای چه و از که این کل آبا و قدری نداشته و این بهایکل ترا
شانی نه اگر با نزل الکتاب عالم شوند مشاهده مینمایند که ذبا
افضل است عند الله من کل عالم غافل من کل امر مترب شهادتیم
این سرداران نیست که بدست بهر کسی اند و هر نفسی بان
فائز کرد و هم الله جوهر است کران بهایلم یطلع بوزنها
و منهن الا الله لم یضرا علیهم حکیم بگواید دوستان قدر خود را بداند

ومقامات خود را دست به هدید عنقریب آنچه مذکور و مشهود
ستور شود و ما قدر لکم باقی و دائم مشاهده کردد بکمال حکمت
و قلب منیر و بصر حدید و آفاق و انفس سیر نمائید و پند گیرید البهائم

علیک و علی احبائی فی ہنناک مقابله

جناب جی میرزا محمد الذی صعدا علی

بسم الذی فتح باب البینا

ان یا قلم الرحمن ان اذکر من سئی تجرد فی ملکوت الاسماء الذی اذارت
الکبریاة من الافق الاعلی قبل توجه و اجاب اذ عرض عنہ کل مشرک
مراتب انت الذی اقبلت الی الزوراء و قطعت الی الخ ان
دخلت مقر العرش سمعت نداء الله رب الارباب قد
سرعت و حضرت و تمت لیدی باب طافه الملأ الا فی الیاء
والایام طوبی لک بما شربت حقیق الوصال و فرزت
بما کان کموعودا فی صحف الله مالک المبد و الماب
اشهد انک آمننت اذ انارفق الظهور بلسان عرفان و سمعت
فی الله شماتة کل معرض و حملت فی حبه ما لا حمله اکثر العباد

لیدی صوفی الی البی

علیک بهائی و بہائم من فی الفردوس الاعلی و بہائم الدن
یطوفون العرش فی العشی و الاشرار و تذکر انک الذی
وجدنا من عرف جہی لنفشد انہ طار فی ہوائی و سمع ندا
و شرب کوش عنایتی و قبل الی انقی لظوق ثبائی و قریما قریب
عظمی انہ لا الہ الا انا الخیر الوہاب انہ سمی بفتح التذوق
ربہ و ذکرہ لقم الاعلی فی لوح شتی یثمد بذکام ام الکنا
اناکنا معہ اذ صعدا الینا العسری جدت منہ عرف التقدیس
فلما صعدا تقبلہ الملأ الاعلی باعلام نورا الی ان دخل مقاما الوظیر منہ
اقل من اسم الابرة لتنادی الاشیا کلہا تالہ ہذا مقام کریم
علیہ بہائی و جہتی و عنایتی الی سبقت الکائنات و تذکر
ابنک الاخر ان ربک لہو الخیر الفقار انا غفرنا فضلا
عن عندنا و رحمتہ من لدنا قد زنالہ ما تفرح بہ افسدۃ الابرار
کذلک احاط فضلی احبائی الذین اقبلوا الی افتی و لوجہوا الی
و جہی اذ عرض عنی اکثر من فی البلاد البہائم علیک و علیہما
و علی الذین صعدا و الی الرفیق الاعلی باسم ربہم الا

الذي نطق في الجحيم ^{عظم} انه لا اله الا هو العزيز العليم

امه لدهم جبارك عليه بهادته

عليه
بسمي لا اله

قولي يا امي وورقة مدرتي يا الهي وجموني قد ذابت الكباد
عاشقك في فراقك اين امواج بحر وصالك و
احترقت قلوب مشتاقك اين سيل لقاءك اسلك
يا نور رضى ورونا الافئدة والعقول بان لا تحب
المليك عن سجا، قربك وسحاب عطاك انا التي لمي
توجهت الى مقعر عرش صانتيك وتمسكت بحبل الطافات
اسلك بان توفقي على العمل في رضائك وتجعل ذلك

الى ورجائي في ايامك انت المعطي الكريم

امه لدهم من بحر وفاز

تسليمه
هو المشهود

قد طلع الفجر ودلح الديك والعنديل تغرر على الانعام

الملك لله العزيز اللتان انا تذكر كل عجب اقبل الى الدليل
امه فازت بالكلمة العليا اذ ظهرت من لدني لتدرب الازبا
ان افرحى يا امي بذكرى ثم اشكرى بعناية ربك اذا
ظلمت طربت القلوب وتزلزلت الاركان اياك ان ينيك
شيء عن ذكر ربك دعى ما عندنا وس خذ مني الكتاب بقدره
من لدن ربك العزيز الوهاب كذلك علمك مولى الورى
في حصن عكا به انه لهو العزيز الغفار

امه لدهم من بحر وفاز

كاشيه
هو انظار فوق

شخص انه لا اله الا هو له الملك والمملوك والفقير والابحر
يفعل ويحكم وهو المقدر والتى امنت انها طهي الورقة
في التبارت العالين طوبى لامة اقبلت الى الله وعملت ما
امرت به من لدن حكيم يا انا الله ان افرح من ما ذكرت في صحيفة

الأعظم اذ تطلق لسان القدم انه لا آله الا انا الغفور الكريم كذا
قضى الامر من لدن الله العلي العظيم

ع ط

بسم الله
۱۲۹۲

هو الله تعالى شأنه الحكيم والبيان

يكو امي عبا و مظلوم آفاق در يوم كل بانك ايجاد و وجود
ميفر مايد مقصود آنكه صاحبان بصار و اذان بعديل و الصا
آيات التي را بشنوند و در آنچه ظاهر شده تفكر نمايند
ايند و صيت الهي طوبى از برای شعويك بآن تمسك نمايند
و بما نزل في الكتاب عامل شوند

بسم الله
۱۲۹۲

هو الناطق من الافق الاعلى

يا اثم اوليا بش نديامى مالک اسمارا از شطرنج بنجو
اقبال نموده و ترا ذکر مينمايد اسمى عليه بهائى از تو
انهار رضایت نموده خدمات تو یک یک لدى العرش
مذکور لا يعزب عن علم من شئى نسله ان يطيبك احبر
اعمالك و يقدر لك ما قدره لاهل خبا مجده ان افرجى
بهذه البشارة التي تبرك بها لسان العظمة في مقامه العزيز
المميز اليها عليك و على بنائك انا نصيبهم بالاسقامة
و يحفظ ما قدرنا لهم ان ربك هو المقدر العليم

تفهم

ط جناب ع ط الذي حضر و فاز

هو الناطق بالحق و اظا بالعدل

جو حمد و ثنا و سبا و فح شكر حضرت مقصود الابق و سزا
كز ظلم ظالمين و اعراض معسرين و فساد مفسدين و ارا از اصلاح باز

نداشت و از اراده نافذ محیط اش منع نمود یاع ط
 اسمع نداء المظلوم الذی ارتفع فی سجن عکا انه یؤلف
 القلوب ویطهر ماکان مکنونا فی تصدور این ندا
 در مقامی بمنزله روح است از برای ابدان و در مقام ضم
 بمشایبه کوشش حیوانت از برای وجود طوبی المن فایزیه و شرب
 منه با سمی المشفق الکریم نامت کجباب اسم الله علیه بهائی
 ارسال نمودی بساحت اقدس فرستاد بجنود و صفافان
 کشت یاعطار علیک بهاء الله ربک المشار
 برستی میگویم بلا یای ظاهر و احزان و ارده حق جل جلاله
 احاطه نموده که تطلع علیها تسوح فی اللیاء و الايام کنوح السکلی باورد
 علی من الدین اسمعنا هم ندائی و عرفنا هم سبیلی و هدینا هم
 الی صراطی و آیدنا هم علی لاقبال الی شطری و سقینا هم
 کوشرو صالی و کوب تقائی العزیز البدیع یاعطار
 علیک بهائی و سلامی لویسک احد عن ابها قل انه
 سحت بران البغضاء قد ورد علیه علیه بالاعتقاد اقلام العالم

ان تحیرک علی ذکره و حصانه و لایستطیع المداد علی تحریره شیخ
 بذکاک من عنده خزائن الآیات و الکتاب المحفوظ و دستا
 از کوشر بیان مقصود عالمیان تازه و خرم نما نسل الله تعالی
 ان یؤیدهم علی استقامه لایمنعها نون العالم و لایا عند الهم
 عن التوجه الی البحر الاظم الذی یسع من مواج قدالی الممالک
 الملك لله المهرین القیوم از آنچه وارد شده محزون مباشید
 سوف یرون الظالمون جزاء اعمالهم ان ربک هو العادل الکریم
 آنچه الیوم لازم و واجب آنکه اولیا بکمال استقامت بر امر ثابت
 و راسخ باشند و از آنچه را شیخ فساد از آن استشام میشود
 اجتناب نمایند حال کثری از ملوک و محلوک شهادت
 میدهند بر عدم فساد این حزب اگر فی الجمله بل اقل رستم بر
 همراهی با مفیدین را مشاهده نمایند بر ظلم عظیم قیام کنند قل یا ایها
 شما معادون لنا لی استقامت یه خود را با و با هم مفیدین میا لایند
 اینست وصیت مظلوم اولیا شری طوبی للعالمین امروز
 تبلیغ است باید بحکمت و بیان اهل مکانرا از دست فساد
 و فزاع و جدال طاہر نمایند و بظردوست یکتا گشایند

انه اتی لاصلاح العالم و تهذیب النفس عباده یشهد بذلك
 الواحه المقدسه کتبه المنزله و سراره المشووه و هذا الكتاب المبین
 فی هذا المقام المنیر ابن اسمی حسین نامہ ابن آن جناب را بجنود آورد
 قرأناه و انزلنا لک و لابناک و من معک ما لا تعد له
 لنا لی البجار و لا المعادن بحبال و لا اخرائن السلاطین اهل ان
 طرا از قبل مظلوم بطراز عنایت و بتجسیر فضل و رحمت مژن دار
 لازال اوراق مذکور بوده اند و ذکر هر یک از قلم اعلی جاری نازل
 ابها علیک و علی اولیائی و ابائی و علی اوراقی اللالی سمعن
 النداء و آمن بالله الفردوس بحسب معنی

ط جناب ع ط علیه بها الله

هو الله تعالی شأنه الحکمه و الپا

ع ط غصن کبر لیدی المظلوم حاضر نامه شمارا عرض نمود و بشر
 اصغافا نرکشست لله الحمد عرف خلوص از ان متذوق
 نشد آنک فرزت بماکان مذکورانی کتب التدریس العالمیز
 حضرت و سمعت و رایت انق الظهور بصرک احد

یا عطار ذکر ت نزد مظلوم بوده و هست نفل التتبارک
 و تعالی ان نظیر منک ما یقرب العباد الیه انه علی کل شیء
 قدیر اینکه درباره میرزا حسین ذکر نمودی از قبل مظلوم باو تجسیر
 برسان بگو تو میدانی و حق میداند و جمیع شیا شاه
 و کواه که شخص مذکور لازال خلف حجاب بوده و بهر هنگام
 انقلابی ظاهر شمس دیگر توجه نمود و مظلوم امام و جوه قائم
 و چون بقدرت الهی تجلیات انوار تیربان رحمن بر هر
 مدینه تجلی فرمود معجزین از خلف حجاب بیرون دویند و
 عمل نمودند آنچه را که اهل فرس علی کرسیست و نوحه نمود بگو
 حسین بشنود ای مظلوم را انه یقربک و یهدیک
 الی صراط الله رب العرش العظیم قل ضع هو لیک ثم اتبع
 امر مولیک ان لید منقلبک و مشولیک سارع الی مرضات
 ثم ات ما نزل من ملکوت بیا نه ایاک ان تمینک
 او هام الذین نقضوا عهده و میثاقه النظر بصرک ثم سمع
 باذنک لعمر الله لا یغنیک عین غیرک والا

نچیک اذن و نیک و نهدیک اوها مک و لایر تک
 ظنونک و لاینفک با عندک اتی لوجه الله اعطاک
 وانت لوجه الله سمع منی نایفیک عن دون ربک
 امر ظم از آفتابست بگو آیا راضی میشوی مثل حضرت
 قبل محمد مبتلی شوی و خلق بچاره مبتلی شوند بشو
 ندای مظلوم را حجاب اوها را بعضی عین خرق نما و
 که اصنام الاسماء بقدره فاطر السماء و کن من المنصفین
 سالها نفس مذکور را حفظ نمومیم او و عیال و اطفالش کل
 صحیح و موجود یک لطمه در سبیل الهی بر او وارد نشد و بعد
 باغواهی نفسی قصد مظلوم نمود خارج شدیم و ابد العرش
 بخردیم قد عفوناه بعد قدرتی و سترنا سو و عمده بعد علمی
 بشنو ندای این مظلوم را سمع و بصر بدست غیره و باصفا
 اکتفا نما لوجه الله حرکت کن قصد جزیره نما و سمع
 و بصر خود مشاهده کن لینه لک الامر ثم حضر فیهما
 الا سمع لسمع ما لا سمعت اذن احد لولا البهارین

الامر و لولا من تقویم امام و جوه العلماء و الا امر انصف و لا تکین
 من بغافلین نسل الله ان یؤیدک علی الرجوع انه یهوئنا
 الغفور الرحیم یا عطار علیک بهاء الله الحمار منتبین
 طر از اقبل مظلوم شمیر برسان و هم چنین اولیا درین
 هر یک با اثر قلم اعلی فائز گشتند طوبی لهم و نعمی لهم

معاذ

ط جناب ع ط علیه بها و الله

هو الله تعالی شأنه الحکمة و الایمان

یا ابن حنبلتار احمد الله از نجات آیات مقصود عالمیان
 معطری ذکرت در اکثر حسان لدی المظلوم مذکور و نجات
 عنایت تو متوجه امروز جمال قدم از جن غنم قصر منظر کبر
 فرمود و بعد از صرف چایی بن لوح مبارک که هر صحر
 از آن بابیت از ابواب عنایت الهی ترا ذکر نمومیم از حق
 میطلبیم ترا تائبید فرماید تا از هر صحر فی کاسی بیاشا

عکا

وقد حى بل نمانی شاید نامین بیدار شوند و غلین بطراز
 آگاهی مریزین کردند آنچه با سنی علیه بهائی ارسال نمودی
 لدی لوجه حاضر و کحاط غنایت بان ناظر طوبی لک
 ولذین نوا بمیشاق الله و عهده الله الحکمة نفحات الایم
 الهیر ادراک نمودی و فائز شدی آنچه که عالم از برای و اخلتشد
 جناب امین علیه بهائی عرضیه ان جناب را تلقاء و چه
 عرض نموی اما سمعنا ذلک و مانا دیت به ربک و قات
 به مولیک مکرر ذکر شما و زحمات شمارا نموده طوبی لک
 و لایبک و اتمک ان ربک هو الذاکر الغفور الکریم
 نخبتر من هذا المقام علی وجه من حضر و فاز و سمع و رای
 آیات ربه الکبری یا رحیم محزون مباشین بنارسه
 مشتعل باش این عالم و آنچه در او مذکور عنقریب بفنار حج
 جهنما شاید از تو ظاهر شود آنچه که عرش بدوام
 ملک و ملکوت باقی و پاینده ما و ذکر خاک الاخر بنده

بعناية الله رب العالمين جميع اسل بيت را من قبل
 المظلوم تخمير برسان مقام هر يك عند الله مشهور
 انه معكم يسمع ويرى وهو السميع البصير اعمال من على الارض
 امام وجه مشهور واقوال كل مسموع يشهد بذلك
 الملاء الا على اول ملكوتي جبروتي جميعا تخمير برسان و با جبر
 من العلم الا على اشارة ده انه هو الفياض وهو المشفق
 العزيز العظيم البها، عليكم وعلى الذين بانكروا ما ظهر من لدی الله
 العليم الحكيم قل لک الحمد يا الهی بما سمعنی ذلک و هدی
 الی صراطک و عرفنی مشرق و حیک الذی کان محروبا
 فی ازل الازل اسئلك به و بسطانه بان تجلنی مرتباً بطراز
 الاستقامة و مکللاً بالکلیل ذکرک و جبک اتمک انت المقصد
 باقدارک و المہمین باختيارک لا اله الا انت العزيز الجبار
 غ ط الله ضیافت دو ورقه را ذکر نمودیم بنیاً للاکلین و مریاً
 للعاملات بشرها بعناية الله رب العالمين البها

تخمیر
 و غیر
 و غیر
 و غیر

عليكم و على الذين فازوا بالحق في يوم القيمة انهم

نعمه ط جناب عطار عليه بهاء الله

هو المشرق من افق الملكوت

كتاب انزل ملك الملوك لمن آمن بالله العزيز الودود
يا كريم اتا ذكرناك مرة بعد مرة اخرى شيمه بذكاء قلبي
الاعلى وعن رانه من طاف حول عرش العظيم انت الذكجبت
اذ ارتفع لنداء بين الارض والسماء ومنت بالله العلى العظيم
اياك ان تمنعك نفحات الاعراض عن الاقبال الى الفرد خبير
كن مستيقبا على شأن لا تمنعك حجبات العالم ولا سجات
الأمم كذلك قلم الأمر من لدن عليهم حكيم فانظر في الذين يدعون
الايان بلبسان انهم كفروا بالله كما كفر قوم قباهم الا انهم
من الاخيرين يا كريم نشك الله بعنايت حق فانز بشكى و
برامش مستقيم نديت در اكثر احيان باصفا فائز وقلم اعلى
براسمت متحرك قدر انتمقام غليم را بدان وجون بصير بهم ملك
قدر حفظش نما در پستی اهل بيان تفكر كن نفسيه معادل
كترين

ذكره بعد

كتب ارض كلها آورده و جميع اخبار بعد از قبل زلمش جارى از او
اعراض نموده اند و با و با مات خود مشغول اف لهم ولو فانهم
محزون مباش از عمر و شدت لعنه في رخا و سير از عقب بعنه
و هست از حق ميطلبه ترا يا سيد مايد و برامش ثابت و مستقيم و از
ذكرت در ملاء اعلى مذکور از حق بخواه انتمقام باقى و دائم با ند
كل الامور في قبضته و هو المقدر على الاشياء لا اله الا هو

المهمين القيوم

جناب عطار عليه بهاء الله

بسمي التاطق امام الوجوه

بجناك و الاتهم يا يحي اسلك باسمك الاسم الابجلى ان
من سحاب صمتك امطار العناية والفر والعلى تنك انت المقدر
على هتاء باطناك المهمين على من فى السموات والارضين

ط جناب ابو الحسن عليه بهاء الله

هو التامع المحيب

يا باحسن حضر اسمك المظالم ذكرناك بايات بنورها اشقت

الأرض السماء طوبى لمن فاز بها وويل للأخسرين انك اذا فرغت
بلوح اللد و آثاره - قل اللهم اني اعوذ بك من الهم والحزن
الغمة والبلاء اسئلك بآياتك الكبرى وتجليات انوار شمس
علمك يا مولى الورى مالك ملكوت الاسماء بان تجعلني ثابتاً في
امرئ وراسخاً في حبك وناطقاً بذكرك وقائماً على خدمته اولياً
ايرت قدرى ما قدرت لاصفياك الذين نصر و الامرك
بالفهم واروا حسهم و باعندهم انك انت المقدر على ما تشاء
لا اله الا انت المهيم القويم ايرت نور قلبى بنور معرفتك
ووجهى بانوار وجهك و قدرى ما ينفعنى فى نحو الملك انك
انت الفضال الكريم لا اله الا انت العفو الرحيم

غنايت ابن ع ط عليها بها

بنام قدر توانا

يا غنايت الله عليك بهائى حمدكن مقصود عالم را که ترا در آياش
از عالم غيب بعالم شهود اين روز ستيد ايام بل ستيد
و عصار آنچه مجدود محدود باين يوم معادل نمايد قبل من

ورد

و غر من رفعة اگر اهل عالم بمقام يك آن اين يوم پي برند
و آگاه شوند كل امر كيه اليوم سزاوار است مشغول گردند و از
ما عندم با عند الله توجه نمايند يا غنايت كفاستيا
على المقام دخل ابن اسى عليها بهائى و غنايت الذى تسمى حسين
فى محضر الله مولى الورى بكتابتك اخذناه و وجدنا من عرف
حكيت حيت ابيك و انك اجبتناك بلوح لاج من افق كل
كلمة منة تير ليناية و العطاء من لى الله مالك ملكوت الاسماء
احمد لله لا زال بكر حق جل جلاله فارزوده هستى در انجين امشرق اراده
الهي تير اذن طالع و امر نمؤيم جناب حسين معنيك بنيابت
امام وجه حاضر شود و عمل نمايد آنچه را که اهل محاصرين مقررين بوده
افرح بهذه البشارة لى بها ظهر و لاج تير الفرح من افق مشيتة
المقدر القدر اهل كيت طر در نظر بوده هستند و هر يك
بعنايت حق جل جلاله از حق محموم آشاميدند يعنى حيق بيان
كدرسان مقصود عالميان بر شده طوبى للشاربين و طوبى للفقار
عنايت ابن ع در اخوب كفته كروى اى عطار بر عالم نثار ناهنكا

+

مشک هر چه صدر استغفر الله این مشک بیان نماید
و متحد نشود از مقامی خاصه شده که مطاف بهیچ کس با آن
گذراند و ذکرناک و ارسلنا الیک ما یقینی به ذکرک و من معک
ان ربک هو الغفور الرحیم البهائم من لدنا علیک و علی الذین
اقبلوا الی الوجوه علی اللالی آمن یا بدت العالمین

جناب عنایت علیه بهاء الله

اوست کویا و توانا

یا عنایت الله عطا علیه بهاء المشاعر ذکرتم نموده لذا
کما ظ عنایت بتو توجیه و ترا با تبارت اعلی فائز فرمود
امر و نسبت ملاحظه نمیشود ترا حبت الله ذکر نموده چه
نماتان ببتیکه لایق این ایام است فائز شوی محمد کن
مقصود عالم را که ترا از صلبت از اولیا ظاهر فرمود ان ربک

هو الغفور الرحیم

ط جناب ابوالحسن هم

بسم الذی به تصوع عرف الرحمن

یا ابا احسن قد توجیه الیک طرف الله لمهین لقسیم
و تذکرک بما طارت به افئده اهل المملکوت الی مقام عجزت
عن حسانه المحزون آتک اذا فزت بایات الله و وجد
عرف لقمیص و ان جبهک شطر الله و قلب الاله الوجود و مالک
اغیب و الشهود اسئلک باسمک الکی به فتح باب
السماء و نطق غدلیب البقاء علی اعضاء سدره المنتهی انه
لا اله الا هو بحق علام الغیوب → ان افرح بما توجیه الیک
بحر الفرح الذی یسمع من مواجها مع کلیم فی الطور انا
نوصیک بالاستقامه الکبری فی هذه الامر الذی اعدت
به فرائض الوجود البهائم علی اهل البهائم من لدی الله الضیر الودود

ط جناب ابوالحسن علیه بهاء الله
هو لنا طوق السامع حجب

کتاب انزل المظلوم لمن آمن یا بدت رب العالمین و اراد

و اولاد ان شیرب حیق اللقا من کانی عطا آرتبه الکریم ویتوجه علی
 الی الألق الأعلی و یخضرا مام جدر بعلی العظیم و یسمع ما سمع ابن عمران
 من سدره انه لا اله الا انا المقدر لعالم حکیم و یری ما یری بحیب
 فی معراج الأیقان اذ صعد الی الله العزیز الرحیم طوبی لک
 و لاقبالک و لما اردته فی السبیل المستقیم نزل الله ان یؤیدک
 و یمدک بجنود الغیب و الشهاده و یحب لک ما کتب له الاصفیاء و انما
 انه علی کل شیء قدير ﴿ قل اطمئنوا اطمئنوا اطمئنوا بعبادتک
 لمخلصین و زفات اولیائک المقیمین و بلنا الی سجدتک
 و صرکتک الی الله و حقیف سدره لیس فی ان تؤیدنی علی
 خدمته امرک و الاستقامه علی حبک ثم اسئلك بانوار
 وجهک و مطاها قدرتک و مشارق امرک بان یحب
 کتبت له لعبادک الذین فزوا بک الوصال قاموا الی باب
 فتح علی من فی الارض و السماء ایرت لا تخیننی عما اردت من بدایع
 فضلك و ظهورات غنائک انک انت الکریم ذو الفضل العظیم

لا اله الا انت المقدر العزیز حکیم ﴿ بلسان پارسی بشنو حق
 مقبلین متقیین دست داشته و دارد لازال کجا غنائش بعبادتش
 متوجه خود را از برای تقاطع فرموده تا کل نذایش را بشنوند
 و افکش را مشاهده نماید بعد الله بصر و سمع از برای مشاهده
 و اصغاء این یوم خلق شده و لکن عباد غافل جاہل عاقل شده اند
 حرف را از کلمه و کلمه را از کتاب منع نموده اند مخصوص این ایام در
 عظمنا ربنا مشعل لذا قلم اعلی در اذن تو توقف فرمود کن را
 برضائه و ناطقا بثنائه و قائما علی خدمته امره العظیم الحمد لله
 رب العالمین البهاء المشرق من افق سما رحمتی علیک و علی
 الذین فوا بمبیشاق الله و عهده فاموا و اوقالوا الله ربنا و رب

العرش العظیم معبودند

ط امه الله بنت اسمی الا صدق علیه بها الله لا

بنام خداوند بیامند

یا امشی یا ورتقه اسمی یذکرک لسان عظمی و یدبیرک برحمتی

و عنایتی فضلی الذی سبق من فی السموات و الارضین عنایت
 حق کل احوال متوجه همه الا صدق بوده و خواهد بود الحمد لله
 باذن توجیه نمود و وارد شد ولدی الباب قیام نمود و ندای حقرا
 اصغاکرد و بانوار وجه فائز شد نعیاله و مهینا که منتسین او
 لدی العرش مذکورند انشاء الله باید با خلافتیکه قابل یوم
 اہمیت ظاهر شوند بشوندانی شرح شیتقی را و با آنچه نخواست
 یوم الله است عمل نماست کحاط رحمت حق بوده و هست
 ان اشکری ربک بہذا الفضل العظیم ^{تجدید}
 و رقبنت اسمی صدق علیہا بہاء

بنام خداوند بی مانند

یا ورتقی علیک بہک فضل حق جل جلالہ تا رسیدن نمود و توفیق شد
 و با سباب ارض و سما حجابات را شق نمود تا آنکہ بصراط مستقیم
 و نباء عظیم فائز شدی اکثری از رجال عالم از ملوک و مملوک
 از این مقام اعلی و ذر وہ علیا محروم و ممنوعند و توان

نمودی و از صیرت قلم اعلی با شمار سدر نعتی رسیدی کل ز برای
 عرفان این ظهور از عدم بوجود آمده اند طوبی از برای نفسیکه
 اعراض اهل ارض و امانع نمود و رسید با آنچه که مقصود از آفرینش
 بود و اسف از برای عبادیکه از مشرق انوار و مطلع انا رسم نمودند
 و رفات آن بیت نزد مظلوم مذکور بوده و هست طوبی لا
 و ورتقی التي صعدت الی الرفیق الاعلی فضلا من لدی اللہ رب
 العالمین ابہاء علیک و علی ما فی اللانی سمعن و قبلن الی الفرد اچہ
 بنام اسمی صدق علیہا بہاء اللہ ضلع ط الذی خضر فنا

هو الظاہر من انفقہ الی علی

یا ورتقی قد فرنت بذکری و آثاری من قبل من بعد
 اشکری ربک بہذا الفضل العظیم و ہذہ العنایۃ الکبری و المنو
 العظمی و قولی لک الحمد بما ہدیتنی فی ایاک و یقینتک کما س
 عرفانک انک بالمقام الذ فیہ ارتفع ذنک و جعلتہ منظر

الاکبر و با بجا ال تتی فیها ارتفع جنبا، مجدک و تشرفت بقدمک
 بان جعلتک هذه مستقیمة علی امرک و ناظره الی افتک
 بحیث لا تمنعها حوادث الایام و لا ضغیفة الذین کفروا بک
 یا مولی الأنام اربیب قدر لی بعنائیک ما یقریب الیک
 و یؤیدنی علی العمل بما انزلته فی کتابک انک انت المقدر
 العظیم حکیم → مؤید

ضلع جناب ع و بنت اسم الله الاصدق علیها بهاء الله
 بنام خداوند توانا
 یا بنت اصدق علیک بهاء الله الاقدس این ایام امانه
 مدینه را ذکر نمودیم و از برای کل طلب کردیم آنچه را که سبب اعزاز
 امر و ارتفاع کلمه مبارکه است امروز باید اوراق سدره ناظر
 باشند با موریکه بعضی قبول الطهی تراست اینمظلوم درین
 ایام بین نیاب شعبان و بنار طمع و حرص مدعیان محبت نیاب

در مدینه کبیره وارد شد آنچه که قلم نوحه نمونو قوی الطهی الطهی است
 اردت لعبادک ما یرفهم فی بلادک و هم علموا ما الشق به
 حرمتک استنک بانوار وجهک و تجلیات نیر ظهورک
 بان تو هدیم علی الرجوع الیک انک انت المقدر لفضال
 امانه ارض از قبل مظلوم تمسیر برسان و با شرفات انوار بر خنای
 حق منور و سرور دار انشاء الله کل صاحب کربدی و اسم سرمدی
 کردند البهائم المشرق من اشرق سما، عنایه ربک علیک و علی معک
 و علی اوراقی و امانی اللانی آمن الفردان
 ط امه الله بنت اسمی صلی علیها بهاء الله

هوایا بهاء الله
 یا امی علیک بهائی انا ذکرناک فی الواح شتی من قلم
 بعد فضلا عن عندنا و فی بذ الحین امین قد فارت کل امه مننت
 فی یوم یوم خیرا و خسر کل عالم اعرض عن الله رب العالمین انا ذکرنا کل عبد
 تعرب الی البحر الا غطس اذ اتی الرحمن سلطان مسین یا ورتی

انک اذا فرزت بلوحي وسمعت ندائی ← قولى اظهى لک اظهى
بما ایدتى وعرفتنى وهدیتنى وسمعتنى نداک الأهل اذا رفع بین
الأرض و السماء اسئلك بقدرتك التى غلبت الممكنات
و باسمک الذی سخرت به الموجودات بان تجعلنى فی اللیالی و الأيام
ناطقة بشناک و مستقیمة علی حبک ارب تری ورقة
من اوراقک متمسکه بسدره فضلك قدر لها ما تقر به عینها

انک انت المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت معاشره

انت العليم حکيم →

طامته الله بهد

بنام سرت یکتا

از برای مقبل مقبله و مؤمن و مؤمنه نازل شد آنچه عزراست
عند الله از آنچه در باطن ارض ستور است و آنچه در ظاهر
آن مشهود ای کنیز اظهى امر و روز عملت انشاء الله
در جمع این بچه محبوب و مقبولت عالمان شیخ حق جمیعاً مخصوص عرفان

مطلع آیات مشرق بنیات خود خلق فرموده چه بلند است
حال نفسیکه ثمره وجود خود فایز شد و بما اراد المقصود عال کشت
جميع اباد باید بکمال امانت و صداقت و استقامت بذكر الله
و تألیف قلوب مشغول باشند بحسری ان هذا هو المحبوب
عند عزیز محبوب اما ان ارض از قبل غیلام تکمیر برسان اگر
مخصوص بعضی از قلم اعلی ایضا اکلمه جاری بظا نبشده است در
باطن مذکور و مسطور است ان اشرفین یا امائی من کائن ذکری

باسمى العزیز البدیع معاشره

امته الله بهد

بنام سرت یکتا
بنام دووی

ای امته الله ندایت بساحت عرش عظیم رسید و مالک
قدم آنرا شنید و میفرماید از حق جل جلاله در کل حسین استمداد
نما و استقامت بخواه چه که امرش عظیم است لایحمله الا
الذین نبذوا العالم و اخذوا حق الانقطاع من ابادی حمته
الشی سبقت العالمین با کمال فرح و انبساط بذكرش

ذکر باشم بختش مسرور فضلش بمرتبه ظاهر شده که منع آنکه
در دست مشرکین مبتلا و در این عظمیٰ سجده عباد و اماناً
خود را فراموش نموده و کل الفضل و جود خود میخواند و با حق
اعلیٰ دعوت میفرماید انه لاهو الغفور الکریم انه لاهو الفضال

القدیم لا اله الا هو الملك الحق تلمسین معاذ الله

ط امة الله هد علیها به الله

لمصب علی ملکوت الاسماء

ان لمظلموم بذكر امانه اللاني سمعنا و قبلنا الى الاقوال
و شهدنا بما شهدنا ان اعظمه انه لا اله الا انا الحق علام الغیوب
ان عرفنا قدر الايام و اشکری ربک المقدر علی ما کان
و ما یکون قد حضرت عرض شئی من عباد الله و امانه اجنباً
الکل بما تصوع منه عرف غنایه ربک العزیز الودود طوف
لامه قامت علی خدمه اولیا و لعبدا ما خوقه الجود ان حد
ربک بما ایدک علی الاقبال و انزل لک بذالک کتاب

المبروک الذی نیادی بین لعالم و یدع الأحم الی الله ک
الوجود انا نخبه علیک و علی بنت اسمی الذی فاز ببقائه

فی هذا السجن الممنوع معاذ الله

لامه الله هد

بنام خداوند مهربان

امر و زبر بر جمیع اطاعت امر الله لازم و واجب است باید کل عباد
الهیة بطراز احکام مزین شوند آنچه از نما مشیت الهی نازل
شده سبب علت ترقی اهل عالم و نجات من فی وجه طوبی
از برای تقویة بحجة الله و ما انزله فی الکتاب فائز گشت جمیع
عباد و اما نزد حق مذکورند و کما ط غایت بنفوس عالمین چه است
باید بنا رحمت ثانی مشعل باشند که احد قادر بر اطفای آن نباشد
ان اشکری ربک بهذا اللوح البدیع معاذ الله

ط امة الله هد

بنام باینده دانا

بش همه جمیع امارت بما ارادته فائز شوند لیه تکلم نمایند

+

9

70

والی الله ناظر باشند امروز بزرگت و آنچه هم در او
ظاهر میشود بزرگ خواهد بود جهد نمائید تا بکمال
تقدیس و تنزیه بگروشنای حق مشغول بشید امروز مقام
اعمال نثر آن از بصیرت و راست حق آگاه میفرماید
عنقریب اعمال و افعال و ادکار عباد و اما در آنچه در عالم ظاهر
شو و بر منابر گفت آید ای کنیزان حق جهد کنید
تا مصدرا مورخیریه واقع شوید و ذکران بدوام ذکر
اکبر بپایند و باقی ماند کتاب دیده شد و باین لوح
امنع اقدس ترا ذکر نمودیم تا بما یحبه الله عالمانی معصومه

عما یحبه العباد

امنه الله

بسمه الباقی الدائم

یا امتی ان شهدی بما شئخ الله قبل خلق الاشیاء
انه لا اله الا هو والذی ظهرا انه لکنز مخزون و ستر مکنون
وانه لهوالذی به اشعلت الافئدة والقلوب و به
نطقت التدره و صاحت الصخرة و غنت الورداء و

عذیب استنا، انه لا اله الا هو العظیم الحکیم طوبی لک بما نشر
کتابک لدی لهرش و ارسال یک هذا الکتاب لمبیین
ورقه بدهد علیها بهاء الله

هو المشفق الکریم

یا بدهد علیک بهائی ندای مظلوم را بکوشش قلب
باشنو و در آثارش بحجم حقیقت نظر نما که همت را
در خدمت امر محکم کن شاید فاکر نشوی با آنچه که ذکرش
در کتاب الهی بقا کمالک و ملکوت باقی ماند در جمیع احوال
بتالیف قلوب و افئدة کنیزان حق مشغول باش لازال عنایت
حق شامل عباد و اما بوده و هست سحاط فضل متوجه نور محبت
الهی بوده که در قلوب مستور و مکنون است اگر بعین عدل ملاحظه

شود لسان عظمت بایه و قلیل من عبادی اشکو رنطق فرماید
مخدر را و اوراق و ایا را از قبیل مظلوم تجیر برسان کل ان بقوی الله
و معروف صیبت ینمائیم سبکو طراز عظم از برای اما عصمت
و عنیت بوده و هست العسر الله نور عصمت آفاق عوالم

فتك وجعلته من افنان شجرة فردائتك ومن اوراق
 سدره وحدائتك ايرت لما شرفته بهذه المهيبة
 العظمى اعطيت الكبري وفقه لما تحب وتر وايدته بتاييدك
 يا من بيدك ملكوت الارض والسماء واخرم في
 قلبه نار حجتك على شان يشتعل اشتعال العالم وينسى
 ما ساك ويؤانس فذكرك وهو اك ان هذا الميق
 له تلقاء تشعشع النوار طلعتك وينبغي لنسبة اليك يا محبوب
 العالمين ثم جعل له مقعد صدق عندك والضره في اموره
 يا من بيدك ملكوت كل شي وانت العزيز القدير ربنا عبد

انه به ام اس

بسم الباقى امين من الارض والسماء

شخصه كينونه لقدم لاسم الاء عظيم انه لا اله الا هو والذي تو
 في امره انه لهو المحرم عن كتب الله وافضاله وخصه الله والطا
 والذي تقرب الله من اصفيائه بين خلقه وادلائه

بين عباده يصلين عليه الملاء الاء على واهل ملكوت الاسماء
 ثم الذين قاموا على نصرته امر الله في ناسوت الانشاء
 طوبى لمن نبذ واخذ ما امر به من لدن مطلع الظهور الذي يطو
 حوله كل باطن مستور ربنا عبد

هو الاقدس الاء عظيم الاء يحيى

امتى امتى ان من حرمى بما يذكر المظلوم فى سجنه ويعدوا
 ظاهره باطنه ويقول يا رب العالم ومحبوب الاء
 اسلك بالاسم الذى اذ ظهرا اخذت الاشياء ونطق
 الغديب على اغصان سدره لم يستهى بان تقدر الامت
 ما تقر بعينها ويفرح به قلبها ويشرح صدرها اتك
 انت الذى لا يعجزك اقدار الامراء ولا شوكة الاقوياء
 ولا وضوء العلماء تفعل فى الملك ما تشاء وفى قبضتك
 ملكوت الانشاء لا اله الا انت المقدر العليم الحكيم

فان ربنا
 اعوانا طاهره

ط شمس
ام
الأقدس لا منع

ای ممتد انشاء الله تجر متمسک باشی و از ماسویه
فارغ و آزاد ایام ایام استقامت از حق جل و عز آملی
باش که برتثابت و برامش مستقیم مانی چه بسیار
از نفوس قوی که حین هبوب اریح امتحانیه متزلزل
و مضطرب مشاهده شده اند و چه مقدار از نفوس
ضعیفه که بعنایت ربانیه بطراز استقامت کبری عزین
گشته اند اوست حاکم بر کل و اوست مانع
و اوست معطی احدی بر حکمتهای خفیه الهیه مطلقه الا نفسه
العلیم الخبیر حمد کمال قدیر که در سخن اعظم ترا ذکر نموده
و این کلمات بدیعه نسیعه را مخصوص تو نازل فرموده
لذا بشکرش قیام نما و بذکرش فرگوشو نسل اللدیان یو

فیکل الأحوال علی حسب و ذکره و یحکک من اللآ فی نقطن
عما سوا و طغن جول امره و حکم به فی الألواح انه لهو العزیز
المجرب

ط امه الله ام
الأعظم الأقدس لا

کتاب من لدنا لقوم اتبعوا ما نزل من لدی الله المقدر الیه
یکفر فیما ناله اللآ فی آمن بالله اذ اتی باسحق بافرزغ عنه من السموات
والارض الامن شایه ربک العلیم ینبغی الیوم لكل نفس ان یضرب به کذا کفنه
الامر فی کتاب ما اطلع به احد الا الله المقدر حکیم یا اما ان شمعن نداء الله
العلی الایحی مره آخری من السدره المرفقه علی الکلیب الاحمر انه لا اله الا انا
العزیز الکریم ان شعبن و امر الله حوده ثم نقطن بحسب الام
الذی به اسودت الوجوه و انارت وجوه المقربین لا تعقبن الذین یسکون
بما هو محصم و یعلمون ما نهوا عنه فی الکتاب الا انکم من الظالمین
ان اذکرن الله فی ایام المحبوب الذی به ظهر کل امر حکیم طوبی لمن سمع
الیوم ندائی و عرض عن سدائی و استقام علی امری الذی احاط العالین کذا کذا

+

۸

جری القلم الا علی عن ذکر عباده و اما نه لیفرن کل و کیون من یثکر
معا بدنه

ط شمس
امه الله

هو الباقی بقا انفسه

انشاء الله بذكر حق موعوف باشی و بیاوش مسرور قلب
که محل تحت الیه است از دوش منزه و معدس اید تا انوار
تجلی سلطان حقیتقی در ان ظاهر شود الحق عالی شأنه و تقا
علوه لم یزل لایزال معدس رصعود و نزول بود و کن هر محلیکه
معدس از غبار نفس و خاشاک بودی شد بانوار تجلیش فائز خوا
گشت باید بکمال سعی و احتیاج در پیل این مقام بلند عالی کوشش نمود
طوبی لک بما اقبلت الی الله و لایک الذی صلح الیه بوجه منیر
انه هو الذی سمیناه باسمنا الا صدق و ادخلناه مقر العرش
و تجلینا علیه باسمنا کسنة و صفاتنا العلیا نشهد انه شرب
الرحیق المشحوم من عسل الیهیمین القیوم طوبی لمن یرزوره فی
ارض الیه و یتقرب به الی الله رب ماکان ما یکون در کل
احوال بحق ناظر باش و بجز کرمش متمسک امت الی العرش

ذکور است و بعنایات الهی فائز نشاء الله باید با حق عالی تبتو
باشه و از دوشش منقطع و فارغ کتر من قلبی علی و علی خالک
القی ارادت ان تشریح حیوان فی هذا الیوم لیس علی
لها لا توفی ان السکی سبیل الواضح المستقیم الحمد لله رب العالمین
معا بدنه

ط ام شمس
بنام محبوب تبتا

ایمانیت که سررکان سموات و ارض را اخذ نموده و اشراقا
شمس استان و امتحان بر کل اشیا تجلی فرموده اید و ستان
الهی بزرگوار است از ذکر عالمیان منقطع باشید و بیادش
از یاد من فی الاکوان فارغ شوید از بلایا وارده محزون مباشید
غقریب از حق نصر ربانی شمس سرور طالع شود و ارباب غم زور نماید
و خبا و مجد مرتفع گردد و آیه غلبه الیه کل بریه را احاطه فرماید و نقطه
ظلم از لوح کون محو شود و اعدا غیر مگذوب انشاء الله

لازال در ظل غایت ساکن باشید
و در سایه سدره محبت مستحج
و الیه علیک معا بدنه

شمس
امت الله

بسم الله الرحمن الرحيم

ان يا ورفتمتكي بهذه السدره لئلا يقطعك ارياح الفسقات
التي تهب من شطر الامتحان من لدن ربك الرحمن الرحيم تحكي
بارياح امثية وانها لتعقبك عن شمال نظن ان الى ميدين اين وانها
لميجي الابدان في هذا الزرع المقدس البديع وبها تبنت اوراد العرفان
في هذا الرضون ابيح طوبى لك بما آمنت بالله ربك ورب
العالمين وشماك الله بالورقه وبسببها الى اسدره نفسه ا
التقدير اني بكر الله ربك ثم نقطعي عن كل مشرك ايم كذلك
تعطك الورقاء التي نطقت غنيت في رضون البقاء على افان
سدره المنتمى باثه لا اله الا هو الملك الحق العادل العليم الحكيم
والروح عليك وعلى كل امه آمنت بالله الواحد العزيز العزيز
مقابله

شمس
امت الله

والابيح

هو الا عظم

يا امته انما سمعنا ذكرك اجبتك بهذا الكتاب لمبسين

در جميع حيا حق جل جلاله عباد واما خود را ذكر نموده و مينمايد از پرتو
واقع شده محزون مباس حكمتها مي بالغه و تقديرات الهية مستور
و مكنونست قسم نبر سماء حكمت الهى انك ناس بر ابر
مكنونه مستوره واقف گردند جميع بر آنچه واقع شده و ميشود
خود را راضى مشاهده نمايند هذا ما حكلم به كتابي الحكيم انشاء الله
تا فرح الكبر موجود است باونا طر شاسى و با و مسرور لك
ان تناجى ربك بما نطق به قلبي الا على في سجن عكاه ان ربك
لهو الغفور الكريم انما سمعنا ذكرك ذكرناك و راينا اقبالك انزلنا
لك هذا اللوح المنيع سبحانه يا اله الوجود والنطق
في مقامك المحمود اسلك باسمك الظاهر الموعود الكذكريه في صحفك
وزبرك والواحك و بشرت به عباد خلقك بان تقدر
من يد ابع جودك من يرثني و يذكرني بعدى انك انت المقدر
على ما شاء و في قبضتك زمام الا شيا

لا اله الا انت العزيز الحكيم مقابله

ورقه شمس صبحان علیها بهاء الله

بسمی المشرق من اوقاس البیان

یاورقی ویا لازل انکرت لدی المظلوم مذکور ونازل شد
از برای شما آنچه که باقی و دائمست از حوادث دنیا محزون
مباش بحل صبر تمسک نما و بذیل صطبارت شبت تسکین
بانوار آفتاب توحید فائز شدی و از بحر عرفان رحمن اشامید
از حق جل جلاله بطلبید آما خود را مؤید باید بر حفظ لئالی محبتش
چه که غائبین و سارقین و ناعقین بر مراد تشریح لعن الله
انهم فی سلال مسین از اول ایام تا حین حق دست اسرا
بعده کما می در سجن هوسگامی تحت زنجیر ووقتی ثبایه
دیار بدیار و در جمیع صریر طم تفع و نذا ظاهر
غفلت عالم مالک دم را از اراده اش منبغ نمود هر منصف
شاهد و هر عادلی گواه یا امتی اما الله از قبل مظلوم
تکیه برسان بجز از حق جل جلاله از برای کل و تنبیح مظلیم
و استقامت کبری میخوانیم باید بکمال تقدیس و تشریح

واعمال طیبه و اخلاق راضیه ضریه بذکر حق جل جلاله مشغول
باشند اینست صیوت مظلوم آما خود را البهائم الظالمین
اللهم من اوق هذا الاسم الاشم عليك وعلى الاماء اللانی اقبلین
بالتد رب العالمین مقابله شد

امه الله قد تسمیه علیها بهاء الله

بنام مقصود عالمیا

یاورقی سدره مبارکه موجود و غنائش مشهور تمسک نما
بآن تمسکی که اریاح اشارات مشرکین و شبها ت مرپین ترا ساقط
نماید و از سدره منع نهند طوبی از برای نفسیکه قدرت
اهل عالم او را منع نمند و سطوت احم از توجه باز داشت
بقلب طاهر سیر اقبال نمند و بکلمه مبارکه لبس یک یا مقصودم
لبس یک یا مالک المقدم نا طوق کشت غنایت حق جل جلاله لیا
و اما را احاطه نموده چه بسیار از رجال که الیوم محرم من و تو
فائزوت این نعمت علیا را بدان و قوی لک الحمد یا مقصود
و کاشکریا غنایه امالی با شرفی سبک و بدینی الی شرق

آیاتک و مخزن علمک اسلک بنفسک وبالذین تفقوا
 ارواحهم فی سبکک بان توید امتک هذه علی ذکرک
 و شأنک یکن ما ناک تمجدها مستقیمه علی امرک انک انت
 المقدر علی شأ لا اله الا انت القوی الغالب القدير
 ط امة الله ضلع جناب ع ط معا بدش

بنام مقصود عالمیان

اسمت نزد منطلم مذکور آمد و طرف عنایت تو قوجه الیوم
 باید بسین حق کمال خلوص و اتحاد و تقدیس و تنزیه بر امر الله
 متقیم باشند و بگذرد اگر احدی بعبادت محجوب فایزید
 و بایمان بانه مقدر کشتی بسیار از جبال که از بحر عرفان
 متعال محسوس ماندند و توبان مؤید شدی اگر تمام خود
 بزبانخصای اهل عالم مالک قدم را شکر نمائی از عهد
 آن بر نیائی ان اشکری ارتبک بهذا الفضل و کونی من الاماء
 اللانی آمن بنبلین ما امرن به فی کتاب الله القیم معا بدش

ط ورقه ورقه احمر علیها بآیات الله

بسمی الأتم الا

یا شیخها الورقة الورقة احمر ان افرحی بما نذکرک محجوبک
 الایحی و المظلوم الذی حمل البلیا فی حب الله مالک الاسماء
 و فاطر السماء قولی لک الحمد یا من ارتبنا انفسک الا و غیر
 کلمتک العلیا و قربنی الی مقام فی تموج بحر فدائیک و للاح
 من افقه نور وحدانیتک ایرت کیف اشکرک علی
 ما نعمتی بجدک و ایدتی علی شأن و جدت عرف ممیصک
 و فرزت بالقدر الذی ادارته ید عطا لک اسلک بان
 تجعلنی مستقیمه علی امرک و متذکره بایاتک بحیث لا تمنعنی شیئا
 خلقت عن النظر الی شکرک انک انت الغفور الرحیم
 امة الله هاجر علیها بهاد معا بدش

هو المبین القیم

کتاب الهی امروز ما بین عباد ندا میفرماید و کل را تبخیر

لا یتام الله امر علیما ید وکن سامع مل مثبایه کبریت اسر
باسم موجود و کجبتت معدوم و مفقود یا امتی یوم یوم الله
از حق لیا لی و ایام سئلت نما که شاید آما در ضراب با فوق
اعلی اراده نماید و هدایت فرماید طوبی از برای سیکه مقدس است
از شعونات عالم و زخرفه و از برای لسانیک که منبت
از کذب و مالا نبغی له حضرت قیوم بعد از قائم ظاهر و
برگرمی ساجد طوبی لامنه و فواز و شهدت باشد الله انهم
اهل لفر دوس عند الله مالک الرقاب مقابله شد

شرف

بسم ربنا الاقدس الاء عظیم العالی الاء
ک الحمد یا الهی بجا یدت عبادک و اما تک علی ذکر
و ثنا تک و خدمه امرک اسئک بان تو هید اسم
فی کل ال احوال علی ماتحت و رضی انک انت المقدر علی ما
و الهیمن علی الاشیاء لا اله الا انت
الغفور الرحیم مقابله شد

بسم ربنا الاقدس الاء عظیم العالی الاء
سبحانک یا اله الغیب و الشهو اسئک بابک
الودود الذی احاط کل شاهد و مشهو بان تقدر لمن
الیک مقاما فی ظلمت و انک انت الفیاض الرحیم
و انک انت اجد المعطی الغیر الالیم مقابله شد

امنه ورقه اخت جناب ع ط علیه ما بناد الله

لمسرفه و السماء
هو اسین من الارض

مشیت حق جل جلاله نافذ و امرش جاری اگر جمیع الارض و سما
جمع شوند بر منبغ آنچه از قلم علی جا ریشه اسبته خود را عاجز و
مشاهده نمایند یا امتی غفلت جمیع امارا اخذ نمود
مکر اما نیکه از هوسم که کشد و جیل علم تمسک حبشد کبعل
از اعمال آما مقبله مقدمت بر اعمال آما ارض ان افتر

ک انک انت الفضال

بفضل تبارک الله مع عباده المؤمنين و امانه الموفات
لا تخزني عن اللاني اعرضن عن الله سوف يرون لغهن
في خسران بين البهائم عليك و على الله امن بالعليم الحكيم
مقابله

بنام خداوند گویا

امر و آفتاب حقیقت از افق سما مشیت الهی مشرق و انوار
عالم را احاطه نموده مبارک چشمیکه بشا بده اش فائز شد
و مبارک سانیکه بگرش ناطق و مبارک قلبیکه
بعرفانش مؤید گشت ای کنیز الهی خداوند یکتا را شاگرد
باش چه که بعرفانش موفق شدی و با نقش توجه نمود
ملکوتیان مخصوص ذکر محبوب عالمیان خلقشده و کهن فائز
شد مگر قلبی جمیع چشمها از برای مشاهده
ظهور الهی خلقشده و کهن بان مشرف نشد مگر اندک
اسمده آن کنیز با این مقام اسم کبر سید

لکن حفظ آن بسیار مشکل است از حق بخواه که ترا بر حفظش
فرماید کدام فضل عظیم از آنست که مالک قدم در سخن اعظم ترا
ذکر نماید در این فضل بدان و بشکر و شای محبوب عالم مشغول
باش مقابله

هوالتناظر من شطر سجده الاله اعظم

سجده با الهی مقصودی بده امته من مالک تمسکت بجل غایتک
واجابت اذار تقع ندانک بین سماک و ارضک و اقبلت الی نقک
اد عنہ علما ارضک فقها بلادک اسلک با مطار سما و حمتک
و بفیوضات آیاتک بان توفیه با علی الاستقامت علی حبک و قدر لها ما تقر
عینها و یطمین قلبها انک انت المقدر علی شای لا اله الا انت الغفور الکریم
مقابله

هوالتناظر من افقه الاله علی

اشهد یا الهی انک انت الله لا اله الا انت لم تنزل کنت قائما حاضرنا نظرا
ناطقا و احد افرو احد اصدا ما اتخذت لنفسک ابا و لا ولدا و لا ذریا

ولا نظير ولا تزال تخون مثل ان كنت في ازل لا ازال شكك بان لا تجعل
هذه محرمة من نفحات قميص ظهورك ولا ممنوعة عن اصغار صير فلحك
انك انت المقدر العفو الكريم تقابلته

← جوش بدلتيم
بجانك
يا الله

بن امة من امانك التي اقبلت الى افق امرك فازت بعرفان مطلع ايمانك
ومشرق وحيك في نويم فيه اعرضت لنا، الارض رجاها اسلك يا آله
الاسماء وما لك الاشياء بان تحت لها من قلم الامر تسمية لا امانك
في الفرس لا على انك انت المقدر على ما شاء وفي قبضتك زمام
سخلق لا اله انت المقدر لتسير مقابلة

← جوش المشهود

سجنانك ما بين يدك نام الكائنات وفي قبضتك ازمته الموجودات
اسلك بمنزل الآيات ومظهر البينات الذي طار في الهواء سبحانك
ومشي على البحر بقدرتك وقوتك بان تحت من القلم الاعلى لا امانك
ما يقرب من الى شاطئ سحر حدتيك ويزق من با قدرته لا امانك مقبلا

ايرت انت الكريم ذو الفضل العظيم لا اله الا انت احكام على ما تشاء و
في قبضتك ملكوت ملك السموات والارض انك انت العزيز الحكيم
مقابله

← المشفق الكريم
يا الله

وسيدي وسندي غاية امل ورجاء بوحديتك وفردانيتك ليس
شبيه ولا نظير ولا وزير قد خلقت اسخلق اطهار الفضلك وابرار السجود
وعطائك علمتص سبيل ضالك وعرفيتك الكيم وهديتك الى صراطك
المستقيم ونبائك العظيم اسلك بانبيائك اولياك الذين نصرنا
امرنا بامرهم ونفسيهم وسبحهم وسماء عظمتك بان تقدر الامت
العمل بانزلت في كتابك ثم نور قلبها يا آلهي بنور معرفتك ثم اكتب
لها ما كتبه لطلعات فردسك على انك انت مولى الورد

ورب العرش والعرش لا اله الا انت

العفو الرحيم
المقدر لعلم الحكيم مقابلة

بر خاتون
هو انطق الذکر الحافظ الیم

اسلکات

بالکلمه التي فيها كنز ليس الى عليك وبالبحر الذي ماج باسمك في آياتك بان
تقدر لامانك تحفظن عن التقرب الى ذنك ايرت اسلك
بنفك بان تحفظن عنك هم وغم وما يمنعن عن انفاق الاله على انك
انت مولی لور و مالک الآخرة والاولی لآله الا انت العیزر العظیم
صلی الله علی عبادک الفانین و امامک الفائزات انک انت
الکریم و اول فضل العظیم لآله الا انت الغفور الکریم صاحب

هو انطق فی ملکوت البسیان

قوی الهی الهی

تری امتک التي آمنت بک باياتک قد اقبلت الی بحر فضلك و اقی بیتک
و سما جودک اسلک بالکلمه الأولى و الورقة العليا بان تقدر لامتک بذه یا
لجودک و الطافک و عنایتک و مولودک ايرت قد اشرقت فی
امانک فی آياتک اسلک بان تشرهن بلقائک او تحت لهن اجر و صا
انک انت الذی لا یجزک شیء و لا ینعک امر تفعل یرید

وانک انت الله الفرد الوجود

الغزیریم صاحب

ط جناب کریم ع ط

بنام خداوند بیامند

انشاء الله بغایت محبوب آفاق از ما سوی الله فارغ باشی باو مشغول
و در جمیع اوان احیان باو امر هست ناظر باشی و بما تزل فی کتاب
عالم کردی قلم علی بفرماید تفریق و اختلاف سبب تضحی امر الله
بوده و خواهد بود چنانچه بعضی از نفوس مقلبه بسبب اختلاف
در ان ارض واقع شد در امر الله توقف نمودند و متخیر ماندند اختلاف
ناریت نوراننده باید او را با حکمت بیان افسرده نمود طوبی ابرار
نفسیکه در اتحاد قلوب و الفت نفوس ساعی شود ان همه علی الله
المیقن الیقین ناس مرتبه ضعیفند که این قدر ادراک نمودند اند
که حق جل جلاله مقدس از اعان س بوده نه از سنایات با وضری وارد
و نه از سنایات باو راجع نفسیکه ان مقام را ادراک نمودند اند چو نه غوا
مسائل الهیه را ادراک نمایند مثل آن جناب باید در کل جیان کسبت بیان
احباب و اصحاب را بکلمه جامعیه الهیه متذکر دارند تا مجموع در امر
متحد شوند و حکم یک شخص و یک ذات بپرسند

هیچ علی از حق مستور نیست صاحب
تا مونی افسرده و نطقوا بنیاد ان لوهو صاحب

جناب عطا علیہ بہا و اللہ

بنام مقصود بیکجا

یا عطار علیک بہا و اللہ و غنایہ نامہات را اسمی علیہ بہا بسا
 اقدس فرستاد باصفا مالک اسما در جہنم فائز کشت
 سمعنا انک و ما نطق بہ لسانک فی ذکر اللہ و ثناء طوبی
 کت بما اقبلت فی یوم فیہ عرض مرآء الارض و علمائہا عن ائق اللہ
 الہیمن العلیم الیم این فضل عظیم است و این رعایت بزرگ جمیع عالم
 از برای خدمت مالک قدم از عدم بوجود آمده اند خوشید و ماہ
 آسمان زمین گل شاہد و گوہر ہند امع ذلک چون افاق ظهور بر لب
 وجہ مکمل طور نمود کشت کل اعراض نمودند و وارد آوردند آنچہ را کہ
 ممکنات عدم را ترجیح بر وجود دادند ہر بی این کلمہ را از سان
 اشیا اصفا نمود یا لیت کنت معدوما و ما رایت یاورد
 علی مطلع الامر من جنود الظالمین اھم اللہ هل ان بیت لبرا
 کبری این مقام بلند اعلی فائز کشت از حق میطلیم کل امویہ
 فرماید بر خط این رتبہ علیا و مہبت کبری در جمیع احوال ریح
 باشا بود و خواہد بود و خسران نصیب مضرین و متوقفین
 و منخرین زود است آنچہ از سلم اعلی جا ریشہ حل عالم اورا

مشاہدہ نمایند و بصیر ظاہر ملاحظہ کنند منتہین طررا
 از قبل مظلوم تکبیر برسان و ہم چنین و ستان الہیرا بکو
 یا حضرت اللہ امر و روزیت کہ اگر یک عمل خالص لوجه اللہ
 در اوطا ہر شد شود عمل قرون و اعصار با و معاد لنتماید او
 ماہین اعمال طلستہ مانند شمس است بین نجوم طوبی از برا
 کیکہ بر رومقام یوم اللہ آگاہ کشت و ہماستہ فیما
 نمود امر و روز اخلاق و روز اعمال و وصیت مینمایم کل
 بتقوی اللہ چہ کہ لازال اولیا حق بتقوی بین اللہ انصرت نمونند
 این را بیت و این علم مقدمت بر جمیع رایات و اعلام طوبی
 للعارفین و طوبی للعارفین از حق میطلیم ضرب خورا مؤید فریاد
 تا کل ان اتحاد و اتفاق تصد افاق اعلی نمایند اوست بر ہر
 و لو انما اینکہ در بارہ جناب حسین اردستانی علیہ بہا ذکر نمودی عبد
 حاضر لدی الوجہ عرض نمود از جانب مظلوم با و تکبیر برسان انہ
 نطق با حق حسین مظلوم عالم در جہنم ترا ذکر نماید تفرح
 و سخن من شاگردین کھد مقصود عالمیا ترا کہ سپیش را از برای تو
 واضح نمود و امرش را ظاہر دیدی و بقافاز کشتی و از کوش وصال

آشامیدی نعمت داد عنایت فرمود تو فین شید
 قسم نبیر برهان که از افش سما بیان مشرقست هر کلمه که از افش
 قلم اعنی جاری و خاطر او حق پانته از برای ملائکه
 و کوشتر بقاست از برای اهل فرورس اعنی بسبیل حسرت از برای
 اهل جنت علیا اگر من علی الارض عرف یک کلمه از کلام
 استشمام نمایند و بیابند کل جان را فدا سازند حجاب او را
 با صابع وقت در بر درند و بهوای لطیف معانی بر برند
 یا عطار عطر الله علت سکر شده از حق سخواه سکر حق پان عالم را
 اخذ نماید و بفرورس اعظم کشاند بگو یاسین صبر بر قلم اعنی را شنو
 آنه نیکرک و یوسیک با نیغنی لایامه و لنباه اعظیم از حق میگذارد کل
 احوال ترا تاسید فرماید بر علیکه ذکر شن باقی و در دست
 یا عطار تلخ ما امرت بل یفرح و یکون من اشاکرین نقو
 مذکوره در نامه شما هر یک با شراقات انوار آفتاب
 عنایت حق جل جلاله فائز شد بششم بعنایتی و
 ذکر ششم با یاتی و ششم ششم پانی ان کتابت

هوالمشفق الکریم نفسین محترمین که فائز شدند با صنعاء ند آء
 مالک اسما و کاس لقا هر یک بذكر مظلوم فائز بوده
 و بعدند آنها فائز انعمه القرب والوصال لشبرهما من
 کدی لمظلوم ثم قرء لهما ما نزل من فی الا علی فی هذا الحین
 ایها المشرق من افش سما فضلی علیک وعلیهم
 و علی الذین تتکوا بحیل الله
 المحکم المستین معابد
 جناب عطاء الذخیر و فواز
 له الملك و المملکوت

کتاب انزل له مالک الجبروت از کان مستویا علی عرش
 البیان فی آیام فیها ناد المناد الملك الله لمهین عتیوم
 قد تضب المیزان و التصراطینا و قد اتی الحق علام الغیوب
 طوبی لنفس کسرت اصنام الهوی و امننت ایا الله مالک
 هذا المقام المحمود یا محمد اسمع لتند آء من شطر الکبریاء انه یذکر
 ما یتربک و یدعوتک بما یرفعک انه هو المقدر علی ما

+

بقوله كن فيكون قد فتح باب الفضل على من في الارض والسموات
 يشهد بذلك من عنده اسرار ما كان ما يكون نشهد انك
 حضرت من الوطن مقبلاً الى الوطن الاعلى المتقام الذي ينطق فيه
 القلم الاعلى الى ان وردت وحضرت وسمعت نداء المظلوم
 اشكر ربك انة ايدك على الاقبال والاحضور واصفاء
 نداء الاحسن الذي به قام هل القبور ذكر عبادي من قبلي وبشر
 بعائتي انا نوصي الكل بالآلة والديانة وما يرتفع به امر الله ملك
 الغيب والشهو يا كريم انا ذكرنا اباك وانك من قبل وزيناها
 بطراز الغفران ان ربك هو المقدر العطوف الغفور ونذكر
 من في بيتك ونبشتم حتمتي التي سبقت الوجوه قلبا حضرت الله اياكم
 ان تمنعكم الاسماء عن ما كفا ضموها وراكم مقبلين بالقلوب الى الله
 العزيز الوجوه قدر ترفع في الآفاق نعاق لتفارق هذا الامر
 به من قبل وفي هذا اللوح المسطور يا كريم اسمع نداء ربك
 الرحيم انه خرج من مقام وشرق من افق مقام اخر
 وشرب السحابة ثم انزل لك ما يجد منه المخلصون غير
 العناية والالطاف والمقرنون رائحة قميص ربك المهيمن القويم

البهائم من لدنا عليك وعلى الذين نبذوا اوهاهم العباد وراسم
 مقبلين الى الله العزيز العظيم واسم الله رب العالمين مقبلة

اقاميزا على اقا عليه بهاء الله

بسمي المظلوم العزير

في سجودته البلايا ندعو مولى الورى ونقول قد احاطت اذيا الذب
 من كل التجهات اين نور عزك يا مقصود العارفين وقد احاطت
 الاضراس اين سراج اسمك البهائم يا محبوب من في السموات
 والارضين ترمي يا مقصود العالم ما ورد على اولياك من ظلم
 اعدائك اين شمس عدلك يا من في قبضتك زمام العالم وفي
 يمينك زمام كل امر حكيم ايرب تسمع زماجير الأعداء وما يقون
 في ايامك اين ظهورات سطوتك يا من بيدك ازمنة من
 في ملكوت الامر وخلق وامور الاولين والآخريين يا ايها الناظر
 الى الوجوه سمعنا نداءك اجبتناك بهذا اللوح المسبوح
 لكو توجه الى بسم الفطره لتسمع حرسين قلبي وبسبح فوادى بما ورد
 على المقرنين اسمك يا مالك ملكوت الاسماء باسمك

الأعظم الأبعث بان تؤيد أوليائك على استقامة لا تمنعها
 همزات المشركين الذين نبذوا حججك وبرهانك متمسكين بما
 عندهم ممن الغافلين ايرت ترى النور منع عن ضيائه
 و الشمس عن اشراقها والبحر عن امواجه بما كتبت ايدى انظير
 اسلك يا فالق الاصباح بالمصباح الذي احاطته ارياح صفا
 بان تنزل على اصفياك وامنائك من سما ذكرمك و
 سحاب جودك مطار رحمتك انك انت المقدر على ما تشاء
 بقولك العزيز العظيم ايرت وفق هل ارضك كلما
 على الرجوع الى باب عفوك و بخر غفرانك ثم حفظهم ممن
 انت المقدر الغالب القوي لقبير انك اذا بينت
 التذراء من افق البلاء قل الهى الهى لك الحمد بما هد
 الى صراطك المستقيم ونورت قلبي بنور سماك الرحيم
 اسلك يا سايع النعم والظاهر بالاسم الاعظم ان لا
 عمادته لعبادك الثابتين انك انت المهين العزيز الوهاب
 لا اله الا انت اسحاكم فى المبد والمآخرة قد صد

طهون

جناب ميرزا محمدى عليه بهاء الله
 هو الناطق فى حيزوت البيا

كتاب نزل بالسبح لقوم بصرفون ويهدى الناس الى الصراط
 المهيمين ليقيم طوبى لمن وجد عرف بيان ربه الرحمن وشهد
 بما نطق به بان لعظمته فى مقامه المرفوع انك اذا سمعت
 التذراء من افق الآلهة قل لك الحمد يا ملك السماء وفاطر
 السماء بما نورت قلبي بنور معرفتك وانزلت الى ايانك وسمعتنى
 ندلك اسلك بقوتك التي ما ضعفت اجنود و تصفوف و
 باسمك الذي سخرت به عوالم الغيب والشهود بان تجعلى في كل
 الأحوال متحرراً بارادتك وتمسكاً بجملتك وعاملاً بما انزلته في كتابك
 لك الحمد يا الهى وسيدى وسندى بما ذكرتنى مرة بعد مرة وتبرئ
 بطراز عرفانك وايدتنى على الاقبال اليك اسلك بان تقوى
 في كل الأحوال على الاستقامة على مركب والقيام على خدمتك انك
 انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت الامر الحكيم صل اللهم
 يا الهى على اوليائك واصفياك الذين ما نقضوا عهدك
 وبياناتك وامنعتهم ضوضاء خلقك وشبهات عبادك

الذین بدلوا نعمتک و عرضوا عن جلالک و کفروا بظهورک
و آياتک اسئلك يا آله الأسماء بان تنزل على من سماه عطاك
ما يقضى اليك أنت المقدر القدير وبالاجابة جدیر مقابله

جناب شکر الله علیه بهاء الله

هو انظار الناطق العظیم
شکر الله فائز شدی بآنچه در کتب الهی مذکور و مسطور از حق بطلب
ترا تا آنکه فرماید بر حفظ این مقام بلند از جنبند ایام در و را
جهد نما فائز شوی بآنچه در کتاب الهی ثبت شو و از محو محفوظ
ماند اینست نصیح مظلوم درستان خورا
طوبی للغالین مقابله

ط جناب اشاد حسین ن ع

هو الاقدس الامام عظیم

یا حسین توجه اليک الحین من خطر التجن و نیکرک بما قوت عیبون

المؤمنین یحین و تص عبادی بالا استقامته الکبری علی مندا
الامر الالهی بر زلت اقدم الغافین چه بسیار از نفوس کما
میندوند از سحر استقامت آشامیده اند و چون محکم
الهی بمبیا ن آمد مشاهده شد بطینین باب از رب الارباب
محرور مانده اند یکی از عبا کتبی موسوم بوقصد غایه صو
نمود و در حضور او را وصیت نمودیم باین معنی ایام الله و بین اخبار
نمودیم او را باین طهر من بعد مع ذلک بدر اهم معدود
از مالک احدیه چشم پوشید بکوه ای بی انصاف بآبی حقیقت
و باستی برهان اعرضت باری کلین فافع شد و از ملکوت
بیان اعرض نمود بکوه اید وستان شیاطین در کمین حصید
نمائید تا لئالی عرفان حضرت جمن از ساقین و خائنین
مخفوط و اید طوبی لک یا حسین بما قوت بذکر ربک الا
واثر قلده الاعلی و ضلعک الی امنیت بالله الفردنجیر
مقابله

هوذا الكرام العليم

يا اسمي عليك بهائي وغيايتي ابن عطاء عليه بهائي وغنايتي
 بذكره مذکور فائزند چندی قبل آیات باهرات از ارق سما
 قلم اعلی مخصوص ایشان اشراق نمود ذکرناه بذكر انارت به
 افاق الحکمة ولبس بیان انه مومن فاز بما نزل فی کتب التدریب
 العرش العظیم واردمان نذکر فی هذا الحین من صعد
 الی الله الملك الحق المبین الذی یمی بجمدی فی ملکوت
 الاسماء وامن بابتد الفروخ بیر انه مومن شمس در رأی وسمع
 من الختمه آیاته الکبری وشرب حیق العرفان من ایاده
 افضل لطفه قد خرج مقامه مقبلا الی الذروة العلیا و
 جذب استداع علی شان نبذ لفصل الاولی متوجها
 الی التوراء الی ان حضرو فاز بما قرئت بعیون المقرنین
 طوبی لک یا محمد ونعم لک یا محمد قد شهد
 لک العلم من لدن بالک القدم و ذکرک بما سرت بنما

عنه الام احمد

من

افضل واکرم علی العالم اشهد انک ما منعتک السجحات وما فتکت
 التوضاء لم تفعه من السجحات واقبلت الی المقصود اذ کان
 القوم فی عراضین نزل الله تبارک وتعالی ان
 یسئک فیکل الا حیان کوشر الرحمة ولسیل لبیان
 وینزل علیک نفحات غمایت ورحمة من عند وفضلا
 من لدنه ویجعلک معاشر مع اصفیاء فی الفردوس الا
 وایحیة العلیا انه هو الغفار افضل للعطوف الرحیم وهو

الروف الکریم مقایسه

ط جناب ع ط علیه بهاء الله

بسمی المواج قبل الحجاب وامنوا

ذکرشنا عزو بها سکان سفینه حمرار الاق سمر است که در قوم
 اسما باسم هل بها مذکور و مسطور ایشانند نفوسیکه ماسوی الله
 معدوم دینند بدریاق اعظم امراض مزمنه کبر و غرور
 و خوف و اضطراب و امثال آنرا با عانت حکیم
 حقیقی معالجه نموده اند و بصحت کامل و قوت

کامله و استقامت محکم علم ظفر برافراختن و آیت
 نصرت افراشته اند جنود صفات عالین و سجیه کروی
 و قائد برین کاری تعالی افضله الابدی وجود
 السردی که بر تمام منقطعین عالم ترا بر جذب نمود و بر فلا
 و فوق آن برتری بخود جلت مقاماتهم و عظم اقدارهم
 و نقصانهم بتقوی متمکنند و از در نش کارخ
 و آزاد یا اسمی مئه جناب عین و طاکه بان جناب ارسال
 در ساحت مظلوم حاضر و با صغافا نر لته محمد بناریند
 مشتعلند و بنور معرفت منور از اول آیام از حقون
 صنوفی عباد از حبش نکاست و غوغا انام از توش
 بازداشت اما ذکرناه فی الواح شتی بذكر طار است
 به جبال و مرت به السحاب شماتة اعدا اور از افق
 منع نمو و سطوت معتدین از شوق و اشتیاق و جذ
 و از سبب محرم حنت بشره من قبلی ذکره بآیاتی لازل

فضل حق جل جلاله و رحمت و عنایتش اولیا نشر احاطه نموده و
 اعدا را با تخی سبب نجاست و علت فلاح نصیحت فرمیده
 و راه نموده یا اسمی در غایت حق و ظلم ظالمین تفکر نماید
 الهی آئی آید عبادک علی التوجه الیک و الا تقطاع عن رب
 و و هم علی الأمانة و الدیانة و علی ما امرتهم به فی کتابک
 ایرت برتری و تعلم ماورد علی المظلوم من اعماطهم و منقر یا تظلمهم
 خذهم بقهرک و سطوتک و اقدارک او ایدهم علی الرجوع الیک
 و الا نابت لدی باب عقوق و عطائک آنک انت الکریم و الفضل
 العظیم یا عطاء علیک و علی من معک بهاء المبحر
 منتسبین طر از از قبل مظلوم و بسیر ربان کل لدی الوجه مذکورند
 و بعنایت فائز البهائم من لدنا علیک و علی عبادی اما
 و علی الذین منعمهم شی من الأشياء عن تد فاطر السماء و مالک
 ملکوت الایمان مقادیر
 هو الا قدس الاعمى الاعلی
 ذکر من لدنا لمن توجه اذ عرض عن الشر العباد لیتقر به الی الله الی التوجه

سلام

و يؤتیه علی ذکر بذا الذکر الذی تطهرت الزلازل بنفت الجبال
 یصدر ان استمع لشداء من شطر عتقا مقتر ظموره الذی
 به شرفت الأرض و انارت الآفاق و مع الورع و العز
 و توجه بسمع لفطرة لتسمع منیز سدره لمنتهی التي ارتفعت
 فیما کون الایضا باعرا لله مالک السماء كذلك یا امرک
 المظلوم الذی دعا الكل الی الله مالک الایجاد اناسمنا
 بذاتک و اجنباک بهذا اللوح الذی به حاج عرف الرحمن
 فی الامکان قم علی الامر بحول الله وقوته و ذکر الناس
 بالحکمة هذا من افضل الاعمال لدى المهین الفضال آتاک
 ان تمنک حجات البشر عن المنظر الاکبر قل لله قد
 الساعة و نشق و آتی الوهاب فی ظلال السحاب
 و انتم فی سکر عجاب کن فی کل الاحوال متمسکا بحبل الحکمة
 التي انزلها الله فی الزبر و الألواح لیس الیوم یوم
 الوقوف لعسر الله قدسارت التصخره الی مالک البیر

و طارت الجبال الی لغنی المتعال قد آتی المظلوم باستحج و البرهان
 و لكن التوم فی حریته شقاق قد نبذ و القیوم و اخذوا
 الموهوم قل ان عتبر و ایا و الی الابصار ابهاء علی الذین
 نبذ و العالم متمسکین بحبل العظم او کتک اهل لقرصه لدى
 رب الارباب یا صبرا جحدنا ما با حریه الیوم لدى
 مقبول است فانز کردی افضل اعمال تبلیغ امر بوده و حوا
 بود و کن حکمت و بیان و اینکله در اکثر الواح نازل که مبادی
 غفلت نماید و از ان تجاوز کند الی الله سائر بشید و علی الله
 متوکل و لله ناطق اعراض و اعتراض نفوس مرده را اعتنا
 نماید و ظهور خاتم انبیا تفکر کنید که کلیارها عالم
 که بصورتها انسانی ظاهر متحرک بودند چه مقدار اعتراضات
 بر انتم حقیقت نمیوند علمای صنم و علمای یهو و علمای اضرا
 همان کرد که علمای عصر در این ظهور کرده و میکنند بلکه این گروه اش
 ظلما و اشد تفاقا ظاهر شده اند جمیع ذرات شایده
 این بیانست بشوند ای مظلوم را و بنجد است

امر مشغول شو جسد نما تا در این یوم که سید ایام عالم است
 مقامی یسین نمائی که ذکر آن بدوام ملک و ملکوت پانیده ماند
 امروز هر عمل نیکی علی و شرف و حسن از اعمال عالم است برحق متمسک
 شو و با و ناظر باش لیسری هفتی که الیوم براید انار
 در ارض بدوام اسما و صفات الهی باقی خواه ماند جمیع آنچه
 الیوم مشاهده میشود مستور خواهد شد مگر اموریکه بحق بنویست
 و در سبیل حق ظاهر شده ایانک انیک ان سخنک ضوضاء
 العالم او تحبک شنوات انخلق عن مالک القدم کذک
 یا صرک من غنم علم الکتاب البهائم علیک و علی بن

فازوا بالنوار وجهه رخص منزل لایات مقابله

۱۵۲ حاجب روحانی جناب حاجی قلی کریم ع ط علیه بآئنه و غایت
 ملا خله فرمایند

بسم ربنا الاقدس لا اله الا الله اعظم العلمی لا

امر و تجلیات آفتاب حقیقت بر کل تابید و مداین
 و دیار از جذب ندا مختار در شغف و انجذاب این ندا

کوثر حیوانت از برای ابرار قد و صفهم الله فی الکتاب
 ان الابرار لیسرون من کائنات من ارجها کافوزا طوبی از برای وجود
 باین سستی فائز گشت و موجود شد و وین کلک غافل مرید
 و حقایق ذکر و شناسن او از نفوسیت الیوم که شهادت قوم و
 نعیق ناعقین و تهدید ظالمین ایشانرا از نور مشرق بسین منع نمود
 ندای حق را شنیدند و با و پیوسته ایشانند اعلام هدایت
 و آیات عنایت طوبی للعبد اتخذ لنفسه فی ظلها مقاما و
 ستمان عرض عنهما و متمسک بالاینفعا ابدا و حجبت
 فوادى نامه نجیب روحانی چون نسیم ربیع رحمانی رسید مرده
 آورد و بشارت داد و انعام فرمود مرده اش تضرع
 محبت محبوب عالمیان صحت و سلامتی نجیب جان و روان
 بشارت استقامت نجیب بر امر محبوب لغتشان اثمار معانی
 و بیان که از سره کلمات ظاهر مشهود فی الحقیقه غذای
 وجود و سبب حیاتش چیت لیسرک حب محبوبکم
 و محبوبنا و محبوب من فی السموات و الارضین نزد

صاحبان بصر و سماع غیر حق و محبت و خدمت امری مذکور
 و فی تحقیق قابل ذکر است سبحان الله تجلیات النوار
 اقبال ظهور الامیر غلین اراده سردارند هیبات هیبت
 بکونی اسی بیدانسان حزب قبل رنقریات و اکاذیب
 چه صرف بردند و چه نعمت اخذ کردند و در یوم جزا بچه فائز
 شدند تاکی بظنون ممنوع و بحجاب محبوب از حق مطلق
 کل رتایید فرماید بر خرق این اجباب غلیظه مرصده انه هو المقدر
 اقدیر اذکار و مراتب مترادف آمد فرصت ذکر تا
 و تعداد آن و وصول قرائت آن از میان رفت و باقیم
 برود که اذکار اذکار شامی محبوب عالمیان بجه و مراتب
 مراتب عنایت فضلش و لکن میتوان حال هم تجدید نموی لذا
 عرض میکنم نامهای نجیب روحا رسید و هر یک
 بعد از قرائت و اطلاع باصغاء مالک ابداع فاکریت
 و در بر کوره از مشرق بیان محبوب عالمیان بیانی اشراق نموی
 از حد اینه ضامه جزئی این کلمات عالیات از مخزن علم

و حکمت الهی ظاهر و هویدا قوله تبارک و تعالی
 ان لسمع و لبصر فی قبضته فت دارمی انا لسمع البصیر
 یا ایها الطائر فی هوا آستجی و احاضر امام وجه و الفائز
 باصغاء ندائے و مشاهدت فقی اسمع ندائی مره ای
 من شطر عکاء انه لا اله الا هو الضرور الخبیر قلب ملا المعرضین ضعوا
 ما عندکم و خذوا ما اوتیتکم من لدن علیم حکیم لعسری لا ینفعکم ما
 عند علمائکم و ما ینفعکم ما قدر من لدن مقتدر قدیر ایاکم ان تمنعوا
 انفسکم عما امرتم به فی کتاب التدریب العالمین قل دعوا العینی
 و الفحشاء و خذوا الامانة و الدیانة و تصدقوا تصفوا امر من
 لدی الله مالک یوم الدین ان المظلوم مانطق عن الهمی بلکی
 نزل فی کتاب الله الامر التدریب بالاخلاق تطهر مقاما
 الانسان فی الامکان شهید بذک عباد مکر مون الذین ما تقدم
 و ما و سل تقوم عن القیام علی خدمته التدریب العرسیم
 ما عطا قد احاطت المظلوم الاحزان الوارده علیه
 بذک هطلت درر عیون علی و جنتی ظاهری

وباطنه و نواح قلبی قلبی و لکن القوم اکثرهم من الغافلین
 قد غاب نیر الامانة فی الاستانة و ظهر فیها ما منع العلم
 ظهوره و اللسان عن ذكره و القوة المدركة عن ادراكه شیء
 بذلك من عنده کتاب مسین انا و صیننا الكل في اكثر
 الالواح بالأعمال الطيبة و الأخلاق المرضیة و لکن القوم
 نبذوا نصیح الله و اتبعوا ما امرتهم به اهلهم الا انهم من
 الخاسرین ان الغافل اتخذ عدو الله نقیة معینا و اقربا
 باس فی البنضاء و ارتکبا ما نوح به کل نصف بصیر کبر
 من قبلی علی اولیا و ذکرهم بایا و ما نزل من السماء بیاتی
 و لو سیرهم بایر تقع به مقام الکلمة و مقاماتهم بین العباد طوف
 لمن سمع عمل وویل للتارکین فحضر العبد اسحا حضر
 مرة بعد مرة سمعا کل واحد منهما و اجنباک بما فاح
 به عرف عنایة الله مالک هذا المقام الرفیع نظر
 ثم اذکر الايام التي کنت حاضر الی المظلوم و سمعت
 ما نطق به لسان البیان فی ملکوت العرفان و را-

البصر و اواجه و النور و شاقه و فزت بما کان مطورا فی کتابت
 العزیز العظیم یا عطار علیک بهائی بلسان پارسی شنو
 ما حای هر سله کل با صغافرت و در هر کرة ذکر است از لسان
 عظمت جاری اخوان و اهل منتسبین طررا از قبل مظلوم
 بتبیر برسان کل لیدی المظلوم مذکورند از حق بطلب جمیع ابما
 ینبغی لمقام الانسان فانظر ما ید حزن عظیم بر این مظلوم وارد
 چه که در بدین کسیره وارد شد آنچه که عین انصاف کمریست
 و عدل تحت ظلام ظلم معذب و بهیكل صدق و بهیكل کذب
 مبتلا باری عدل و انصاف و مروءت در زاویه از زوا یا محبوب
 الی ان نظیر ما الله باحق انه هو المقدر القدر سبحانک
 اللهم یا الہی و سیدی و معبودی و مقصودی تری و تعلم بانے
 و صیبت عبادک بما تقر بهم الیک و یرتخیم بطبر از صفاتک
 و اخلاقک منهم من سمع و اجاب و منهم من عمرض
 و ما اجاب ارب انت الکریم ذوالفضل العظیم خاص
 اجابک من نار الطبع و احمرص و یرتخیم بطبر از القناعة

والانقطاع أنك انت مالك الأبداع لا آله الا انت الغفور الرحيم
 أنته لتد ائمه نازشده آنچه كه كلمه از آن معنی وكافیست
 لعمر ك یا بی بی اب كبد الامانه و ذرفت موع العقه و الدیانه
 در این ایام مقصود عالمیان را بحرانی مشاهده نمودم كه اگر نزد
 برداشته شود و درستان بجمع قتی بشوند كل هلاك كند
 لذا تراولى و الامر بید الله مولى الورك مطلب دیگر
 انكه آقای مكرم حضرت اسمعوم ه عليه منكل بهاء ابهاده نامها
 شمارا مكرر بجنو آوردند و ذكر شمارا نمودند و یومی از ایام
 قره عین و جان حسین فندی نبیاب قره عین یعنی ابن
 بزیرارت فائز و بقبول مزین اشیا نیکه حامل آن جناب
 ملا محمد علی دهجی علیه بهاء الله بوز قلم و قرطاس و سایر
 ولكن قرطاس مرغوب و مقبول در احیان تاجر خود بهر
 بلساں حال ذكر شمارا میطلبید و البته جواب از عطا
 الهی عطا شده و میشود بربان اعظم و دلیل كامل
 اتم نزد صاحبان سمع و بصیرت ثابت شد بانه هو

التسامع لمحبت حضرت اخوان و محذرات آن بیت
 عليهم بهاء الله مذکورند خدمت هر يك تشبیه میرسانم
 و از حق جل جلاله میطلبم آنچه را كه تعبیر نیاید و محو نشود انه هو
 المقدر القدير بشارت اخیری انكه این ایام يك
 لوح زیارت مخصوص حضرت اسم الله الا صدق علیه
 منكل بهاء ابهاده از سما علم مقصودنا و مقصودكم نازل شده الله
 بان فائز میشوند اگر این خادم فانی در عرض جواب دستخطها
 تأخیر نموده و یا بنماید بسته معاف است چه كه انجوب
 میدانند كه در لیالی و ایام تاجر متمسك و بخدمت عموم
 اهل عالم مشغول لذا البته عفو خود جهت فرمود و بصیرت
 خود انجوب كه مرقوم داشته اند سالی يك نامه جیز داشته ام
 اسجد در این حین كه شب سیم شهر شعبان المعظم است این
 نامه اتمام پذیرفت تا شعبان دیگر طلب معنی تصدیق
 خود انجوبا نذارید و در این ایام دو ساعده دقیقه از شب گذشته

+

بنیابت آن جناب زیارت بعمل آید و قبول فرماشت
بنیالی و کلم خدمت آفایان اولیای آن ارض کتب میرسانم
و بلسان سر عرض میکنم الهی آلهی آلف بین قلوب اولیایک
و احبابک ثم جعل کلمتهم واحدة ایرب نورهم بنور الاتحاد
و قدر لهم مقام الاتفاق یشهد انخادم بانک قدرت اعلاء
کلماتک فی اتفاق عبادک و اشد ادهم فی امرک انک انت
الفضال المقدر العزیز الحمید و هم چنین و رقات و اما لبت
ان ارض هر یک را ذکر نموده و بنمایم از برای بعضی الواح
مبارکه مقدسه نازل انشاء التدمیر و بنور بیان مقصود
عالمیان متور و فائز میوند بذه بشاره لاتعاد لها بشارة

اخری یشهد بذک مولى الوری البهائ

والذکر و ایشناء ثم الرحمة و العنايته

والعلاء علیکم و علی من معکم علی

الذین حججهم حجبات الاسماء و الاشی من الایة عن لبت ما لک هذا الیوم العظیم
بیشتر شهرت بدین شایسته مقادیر

ط ٩ دوست مکرتم مهربان جناب محمد قبل ک
علیه و عنایت ملاحظه فرمائید

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الاله علی

الحمد لله الذی ید حبسه علی خدمه اصفیائه و فقههم بفضله علی
الاستقامة علی امره و الحمد لله الذی ارسل الرسل و انزل الکتب علی
انه لا اله الا هو المبین القیوم هو الکه انطق الاشیاء بحدیثه و فدیته
و الاعتراف بانطق به لسان العظمة قبل خلق لبریه انه لا اله الا
هو المقدر العزیز الودود سبحانک یا اظمی آله العالم
و مقصودی و مقصود الاحم اسک یا مالک الوجوه بلطائفک
الذی احاط الغیب و الشهو بان تبدل الظلم بالعدل
و الاعتراف بالانصاف ایرب طهر الابصار عن رمد
الهموی لیتوجهوا الیک و یترقبوا بما امرتهم به فی کتابک
و الواحک ایرب ترزیم عظیمین عن التوجه الیک
عزفتم یا الهی صراطک و میزانتک و سبیلک المتقیم

لا تحرم يا آلهي بجدك فضلك قرب من على الأرض الى سحر لوجيد
 ونور قلوبكم بانوار معرفتك ايرت تری اوليا نك تحت
 محالب العالمين نوعتک لا احتبان ادعو عليهم لا يقا
 بان رحمتك وسعت كل شيء وعنايتك كل شيء اسلك
 يا آله الاسماء وفاضل السماء بان تبدل لعداوة بالحمية والشقاوة بالنعمة
 والضعفة بالعبادة انت الذي في قبضتك زمام الاشياء
 وازمة الباساء والضراء لا اله الا انت القوي القدير وحيد
 نامه ان جناب مرة بعد مرة رسيد وهریک عرف
 محبت محبوب عالميان از او متضوع بعد از اطلاق وقت
 بساحت امدت سرفايز وعرض شد هذا ما نطق لسان
 البيان في ملكوت العرفان قوله عز اعزازه
 بسم الله رب ما كان ما يكون كثر يذکرک المظلوم
 ويشکرک بما قدرک في کتاب الله العالمين احمد لله فائز
 شدی بقبال توجه خدمت اوليا حق بنعمت برز موقوف
 که ذکر شن بطرز بقا مزين است مکافات عمل نیک باتقيل

جلاله است ولبسته ظاهر میشود طوبی لک ولاخیک
 الذي حضر لقاء الوجه ولاخیک الآخر الذي فاز بحضوره غفر کم
 انه لهو الثواب الغفور الرحيم حمد کن مقصود عالميان را که شمارا
 در این ایام بعنايت مخصوصه فائز فرموده طوبی لاک
 التي ظهرت منها الاستقامة في أيام خوف والاضطراب
 اولدی المظلوم مذکور است ولوح امدت سرفايز
 نازل ذکر کردیم اورا بذكر کیه باقی و دائم است از قبل مظلوم
 برسان اورا بشارت ده بانزل لها من سما غناية ربها العليم حکيم
 البهاء المشرق من افق سما رحمتی عليكم من لدی الفضال القويم
 انتهى عنایت حق جل جلاله معلوم احتیاج بکر این عبد
 گذشته وندارد این فانی بلسان ظاهر و باطن حمدینما میجو
 کتارا که انجناب را مؤید فرمود بر خدمت امر وانچه مرقوم داید
 لدی الحق مقبول هنت دانشاء الله مکافات آن عنقریب میشود
 یا چسپی ارسال مراسلات را بسیار ستغائید باحدی از اولیای خارج ذکر
 نماید چه اگر کشف شود از برای آن جناب خوب نیت و بسا

+

میشود که خورشید صهل شجره راجع گردد و بهم چنین با ویلای او درین
 اجباب هم شد لغوی که وقایع یومیه را بعضی میدهند بنفقره
 تازه میت از قبل بوده درین ایام هم مجدداً احدث شد بار
 ستر لازم و واجب ان انحامم تکلم باسمع من لسان العظیمه در ایوان
 حفظ بسیار محبوبت و اینکه یکی از دوستان با جناب کشفه
 که شخصی با ویلای ولت نوشته که من بکافیه ام و مشرف شده ام
 بدان کذب صراح ابد این کی بکفاییده و هل این بلد از دل
 و خارج کو هستند و از این گذشته اولیای ولت سایر هم میدادند
 که او بکفاییده و بر فرض تصدیق آنچه گفته حتی است واضح
 بر اثبات حق جل جلاله اولاً شرب قلیان در حضور اقدس
 جایز نه لذا بکفاییده خود خواست گرفت و لکن من غیر این مشابه
 با اعمال بعضی از اولدین که عاقبت به شمر و اثر مشابه کنند بلکه
 خسران عظیم و اما فقره طعام که گفته ظروف بسیار حاضر
 شد و جمیع بهر پوش و بعد که سر پوش برداشتم چیزی
 نبود شخص کوینده یا موافق بود یا منافی اگر موافق باشد

طرف

هرگز چنین کلمه تکلم نمیناید چه که کذب از جایای منافیان و غافلین
 بوده است پس معلوم و واضحست که منافی بوده و البته طعمه
 حضور که در منظر اکبر حاضر شود اولایق کل آن نبود لذا خواسته و
 با کل طعام فائز نشده چه که آنچه در ساحت اقدس حاضر شود آن
 ماده حقیقی و طعمه سماوی است قطبایز از اناء سبطی نصیب
 تا چه رسد بمقامیک مقدس ز ذکر و بیان عالمیان است باری
 بر حسب ظاهر چنین امور واقع نشده شاید در عالم رؤیا دیده
 باشد دوستان حق جل جلاله هر روز باید آنچه شنوند مکرر
 نشوند چه اگر درست توجه نمایند و در آنچه می شنوند
 تفکر کنند هر کلمه را دلیل برهان مشاهده بینمایند از برای امر
 وقتی از اوقات اینکمه علیا از ان کک اسما شنیده شد
 کل کلمه تکلم بها الا عدواً ايتها تکون بنفسها منادیه لهذا النبء الام
 و بادیه لهذا الصراط المستقیم استقی اهل رض منبدا چه واقع
 پیشوایان این نفوس چایز از صراط مستقیم منع نموده اند و از کبر
 بیان محروم ساخته اند صد سزار طوبی از برای ام سخا

که لدی لوجه مذکورند و بغایت مخصوصه فائز آنچه فی سبیل
 در این ایام جمعی شایده اند کل در ساحت اقدس مذکور است
 لایضیح اجبر این لمجنات چند نفر از و رقات در این فتنه
 کبری فی تحقیق شبانه تا تبین راسخین از رجال حرکت
 نموده اند و بخدمت مظلومین مشغول گشته اند در این ایام
 حق از دوش و متقیم از غیرش واضح و آشکار میشود هینجا
 لر جبال فاروا و لور قافرن اجماع بلسان تسلیم و بیان
 حق فائز شدید این نعمتی است بزرگ فضیلت است
 عظیم و لغوی که در نامه آن جناب مذکور بودند کل
 در ساحت اقدس مذکور و لکن نظر حکمت
 ذکر اسامی و بعد واحد حال جایز نه حق شهادت
 میدهد که کل بانوار آفتاب غنایت فائز شدند
 و انشاء الله از بعد بمقتضیات حکمت عمل میشود چه که
 بیم است که اگر دوستان مذکوره از ارسال مه مطلع شوند
 خبر منتشر گردد چه که ظالم بر مردم منتظر است

التمسک بشی بعرض بآولیا، الله واصفیانہ از کل
 ارسال سائل را مستور دارید مگر زنی فقیره ذکر شد که فراموش
 نشود لغوی که با داهییه و هما و منتسپین او مر او ده دارند کمال
 تر و صیانت لازم و واجب انها من اعداء الله و اولیا
 از قبل این امور مستور بود و کل را نهی فرمودند که درباره
 میرزا رضا قلی کلمه نگویند و مستور دارند و لکن در این سنه
 از داهییه و هما و جماله و از محرمها میرزا رضا قلی که یکی میرزا محمد
 باشد بعضی خباثت های کلیه که قلوبشان بود ظاهر شد
 بر کل اجتناب و احتیاط لازم و آنچه را مطلع شوند انتشار میدهند
 در میان آله میرزا چه حال از معاشرت انفس خبیثه کا و بینه
 عنایت حق تا سنه قبل حفظ فرمود و لکن در این سنه
 از ایشان ظاهر شد که ستر آن حرامست و اگر رفتن نزد
 ثمره علیها بهاء الله سبب ملاقات آن نفوس مجتبه میشود انهم
 جایز نه بگویند و استان شما ختمها کشیدید چه مقدار
 بلایا دیدید اجبر مقام خود را حفظ نماید لعن الله جز دنیا و ما

بها در آن محل یافت نمیشود کذا که اخباری ربی الصابق
 الامین بعضی از چپارها کمان نموده اند که بعضی از آنها
 خوبند یعنی از اهل قبلند لا ورب العالمین ابدال ابن
 امر مطلع نبوده اند لا زال از آن نفوس تر میشد بعد از هجرت از
 ارض طاب بعضی کلمات استماع نمودند و چندی بن مشبث
 بعد از آنهم محروم ماندند قدر جوع الی الدنيا و شغلوا بها
 یا کلون الربا ویرکتبون الفحشاء و یقولون ما یتبر منهنم الا
 الیوم ان نفوس کمال مرست را دارند بیاورد علی اولیاء الله
 خود آن نفوس که هیچوقت قابل ذکر نبوده اند بشما به خفا شما
 در سوراخها ماوسی داشته و دارند باری این ایام و این فتنه
 وارده بعضی را خائف نمود و بر خیر استقیم و آن سرزده
 خبیثه را مسرور نور از طلعت در مثل این ایام ممتاز میشود
 نفوسیکه این ایام بخدمت امر مشغول شده اند چه از اهل
 و چه از نساء ایشان در مقامی هستند که شیارون
 بانامل الملأ الاعلیٰ محبوب مکرّم معظم جناب ابن ابه

علیه بها الله و عنایت بعضی از نفوس شایسته مستقیمه را ذکر نموده
 از جمله محدثه جناب الهه محترمه آن جناب علیها بها الله را
 اشاء الله در جمیع اوقات مؤید باشید و موفق باشید
 و بر ذکر و ثنا و خدمت قائم و ناطق و ذاکر و دستخطها
 متعدده از ایشان رسید و عدم ارسال جواب اگر چه بسبب
 حزن این فانی شده و لکن نظر بحکمتیکه کل بان مأموریم در ارسال
 آن توقف رفت از جانب این فانی خدمت ایشان
 تحسین و سلام و ذکر و بهایرسانید فی تحقیق آنچه آقاسی
 حضرت اسم الله علیه منکله بها ابهاه مرقوم داشته اند صحیح و
 بموقع است از حق جل جلاله میطلبم ایشان را از خدعه و فتنه
 و مکر بعضی از شیاطین حفظ فرماید الیوم خدعه و مکر رواجی داشته
 و دارد با میشود که منافق بسم موفق خود را جلوه میدهد
 و حقرا هم ذکر نماید و لکن مقصودش آنکه فرصت بیاید کلمه
 القا نماید باید آن جناب ایشان و سایر دوستان بعضی
 دوستان استقیم ضعفا را بحکمت و بیان حفظ فرمایند ان الله

غفر الذنوب جميعا انشاء الله اولياى عز کمال توکل واع
 برا مقيام نمايند و باصلاح عالم توجیه کنند بطنين
 ذباب و نطق ضفدع وضوضاء گناہين نارسده محمود
 نشود و نور الهی طغان نيزد آنچه وارد شده سبب و
 علت نصرت بوده و است چنانچه از قبل بعد دیده شد
 بکمال تسليم و رضا بايد از حق شيع اين عبد و آن جنابان
 بشوایم که ما را از اختلاف حفظ فرمايد هر چه از غير واقع
 شود سبب اعلاء است و لکن ضرر از نا عقيلی است
 که با اسم حق ناسر دعوت ینمايند امثال آن نفوس
 بسیارند و زود است که ظاهر شوند بايد اصفيا بمقا
 باشد که امثال آن نفوس را معدوم شمرند در آيا ميکه
 جواب دستخط محبوبی جناب ابن ابر عليه بهاء الله و ثناء را
 ينيو شتم فرمودند بنویسند و يا ابن ابهر نذير ک
 المظلوم من ظلم منظره الاکبر و بیشک بعناية الله و
 رحمته انه هو الغفور الکریم ؟ بقوة الاسم العظم فوق العالم

تري از ته امکانات فی قبضه قدرة ربك القوتی الغاب
 القدير و صل العباد بالصبر و استكون فيما ورد عليهم في سبيل الله
 رب العالمين انشاء الله لا زال ابراهيم حق ناطق باشه
 و بر امرش قائم انه لو اشتهى التمتع صييت ميکنيم صبر
 و مشرو خط امر از قبل اينکيه عليا از قلم اعلى نازل انصافوا
 کل قائل ولا تطمنوا من كل قارد مدتهاست اينکيه را
 عظمت ظاهر و لکن ابريش تا حين از احدی ظاهر نشده
 انتهي آنچه وارد شده علت و سبب آن حکومت تنها
 نبوده و نيست و مفتش و مجبر هم منحصرا بان و نبوه
 علم ذلک عند ربی انخبير اکاه باشيد و هر نفس احرم
 مدنيک انشاء الله بکمال سعی همت موحدين و مخلصين
 بر صلاح وجود ال عالم توجه نمايند و مرض شرکين را
 بدر ياق کلمه توحيد شفا بخشند خط محبوب قوا
 جناب ابن ابر عليه بهاء الله رب العالمين ديد شد کما
 موفقتند نمز باي مرسله رسيد و هر يك بعد از فرا
 و اطلاع در ساحت امنع اقدس علی وقت مخصوص

عرض شد و جواب هم آنچه از مصدر امر و مشرق و حی اطمینان صادر
 گشت در جواب نامه های ایشان عرض و طهارت شد و
 لکن در ارسال تا خیر رفت و سبب آن حکمت بوده لا غیر
 نظر بحکمت و جهالت و نادانی نفوس غافل ارسال نشد لولشاء الله
 از بعد ارسال میشود چندی قبل لسان حق جل جلاله این کلمه شنیده
 فرمودند جناب این ابرار چندی در ارض طابنا شنیدند
 اقرب بقوی احب است عند الله و در گره خرمی فرمودند
 توقفشان در ارض طابنا زین لسان توجیه الی دیار اخری استحقاق
 در اینقره تعجیل لازم کون ایشان چندی در آن ارض جائزین
 منقطعاً عن العالم و متوکلاً علی مالک القدم حرکت
 کنند لهبته آنچه حسب الامر نوشته شد عمل فرمایند
 و اینکه ذکر محبوبی جناب آقا سید الوالی فضل علیه
 بهاء الله الاهی فرموده بودند ذکرشان در ساحت
 ارفع اعلی مذکور است از اثمار سدره باقیه
 تمت برند ثنائیکه دیباچه کتاب وجود بکثرش مین خواهد شد

محو و ران بسیند و اختلافات زمان و قرون و احصای تغییر
 نهد طوبی له طوبی له ذکر دوست مکرم جناب
 آقا میرزا ایوب علیه بهاء الله و عنایت نموده بودند بندگان
 ایشان بطراز محبت مزینند از حق جل جلاله میطلبیم توفیق ایشان
 و نعیب عطا فرماید تا بجای از خود و غیر فارغ شده بجای گرفتار
 دوست یکتا گردیم و با و تثبیت نمائیم و بمایر ترفع بهر
 در اول این شهر نیابت ایشان یک زیارت
 قیام کنیم تکبیر و سلام خدمتشان میرسانیم و باین بشار
 مخصوص عمل آید عظیم بشارت میدهم استمداد حق جل
 ایشان نور شده و میشوند از برای ایشان استمداد حق جل
 جلاله طلب بنماییم ذکر محذره بنت حضرت اسم الله الاعلی
 علیها بهاء الله و محذره بدید و هم چنین نور چشمان علیهم السلام
 استمداد کل غیبت حق فائز بوده و استمداد الیها الظاهر
 المشرق من افق سماء الفضل علی الذین صبروا و لطفوا بما امروا به
 من لدی قدرت العالین
 خ ادم فی ۱۴ محرم ۱۳۱۰

ط حبيب روحاني جناب لا محمد كريم ع ط عليه

ملاحظه نمايند

بسم ربنا الاقدس العظيم العلي الابهي

الحمد لمن نطق بعد تقديسه عن اللسان وعلم بعد تنزيهه عن ان
انه لهو الذي جعل القلم الاعلى مترجما بين الورا ويطهر ما را
باسم الذي جعله سلطان الاسماء في ملكوت الانشاء
سبحان من تفرّد بالعبادة والعظمة وتوحد بالقدره القوه
قد احاط سلطانه الملك والملكوت وسبق رحمة بحيره
والناسوت انه لهو الذي لا يوصف بالاسماء ولا يذكر
بالادكار قد اقر كل قريب بعبده وعترف كل عالم بحبله
وشهد كل عاقل بعبثته قد سخر الاشياء بالكلمه التي
لاحت وابتقرت من افق مشيته وهدى الوري الى صراطه
الذي فاز به الاعباد مكرمون له الحمد اذ هو مالك الغيب
والشهود وكهجه قد بلغ اسخادم كتابك الذي

ارسلته من قبل خذت وفحت وقرنت ووجدت منه عرف
حبك ربنا ورب مايري وما لايري وما لك الوري
وسلطان الآخرة والاولى ودر وقتيكه مناسب بود
لمقار عرش عرض شد قوله تبارك وتعالى

هو الاقدس العظيم المعلم المعرف البصير لشميع

يا ايها المذكور تلاء الوجه لا تحزن عما ورد عليك قد
علي موليك اعظم عما ورد على عباد الله المخلصين
يعلم اليها انه تفحص بالبلاء في سبل تدمالك الاسماء و
لكن الناس فيرون منه يخوف مسين قد زيننا اجسد البلاء
وطرنا الروح بفرح لا يعادله فرح العالم كذلك نطق من
كان مقدسا عنكل ما ادره العالمون تمسك بحبل الاصطبا
امر امن ربك المشار وقل اني مالك ناصيتي و
محبوب فواد ترمي ما ورد على في اياك وتعلم ما انا عليه امر
اسلك باسمك الذي به جرت من الصخرة انها حتمت
وظهر من الحجر اثار عظمتك ومن الاقان ظهورا

قدرتک بان تجعلنی فیکل الاحوال مستقیماً علی امرک و
 متمکناً بجل جتک اشهد ان هذا اليوم الذی فیہ
 ظهر الفزع الاکبر وبرز کل مستتر فاعضاً للاحتمس کل
 حرکتی ظهرت منی بغیر ارادتک ثم وقتی علی ما ینبغ
 لایامک ثم اکتب بفضک ما یخطنی عن دونک
 ای رب فاجعلنی من الذین یرلوا عن الهوی الی السیرة المتبتی
 و تقطعوا عن الوری باسماک الاعز الاقدس الایحی اتک
 انت مالک العرش الشری فی قبضتک ملکوت کلشی
 و انت انت القدر ~~المتبتی~~ تا حال مهای متعیده
 از آن جناب سید احمدی تمامه جمع مشرب برات بجهت
 و موت و خلوص قیام آن جناب بوده بر امر الهی از پی
 وارد شده محزون مباشید چه که نفسی الیوم بطراز
 محبة الله عزین است و تحقیقه کل خیر فائز است جمیع عالم
 معادله نمینماید بیکه که از فرم مشیت الهی در باره و تان ظاهر شو

و انتم

و انتم قانات الیوم از انظار مستور است چه اگر کشف
 میشد و اهل عالم بر همه امر مطلع میشدند البته احدی توقف
 نمیدو تا چه رسد با عرض و انکار و اینکه از عدم ارسال
 جواب کرده بودید حق تعالی شانه و تعالت عظمت
 شاهد و گوا هست که این تاخیر از عدم محبت نبوده و نخوا
 بود بلکه از کثرت اشغال تحریر این خادم فانی است از
 جمیع طارم ثبایه امطار عرض و مکتوبات میرسد و اید
 در اکثر اوقات تلقاء عرشش تخریر ما نزل من سماء مشیت
 ربنا الرحمن مشغول است و هر هنگام که فرصت یافت
 شد بگذرد و ستان توجه نماید از دل نظر هیچیک محو
 نشده اید الحمد لله تلقاء وجه مذکورید و بعنایت فائز
 و لکن حسب نماید تا بامر کیه لایق این ایام است فائز شوید
 جمیع باید الیوم طائف بجز اعظم باشند و بکمال اتحاد بیکه
 ماطق باید آن جناب و دوستان الهی را تاخیر عرض اینها
 محزون نباشند چه که کل علت تاخیر را دانسته

و میدهند اینکه درباره حضرت ورقه کبری حضرت
 اخت روح ماسوا باف را با نوشته بودید تلقی و
 عرض شد آنچه عمل نمودید مقبول قناد شکره
 فی بدایع فضله و غنایه و اینکه در باب همشیره نوشته
 بودید تلقاء و وجه عرض شد فرمودند چون موفق
 حکم کتاب نبوغت محنت و سب محنت شد و لکن
 انشاء اللہ این محنت و محنت را فضل حق اجر غنایت
 میفرماید ان جنبوا یا احبابی عما نهیتم عنه فی الکتاب
 و تمسکوا بما احرمتم به ان ربکم الرحمن لهو الناظر لصبیر
 انتهى آن جناب از این امریکه واقع شد مکرر نباشد
 چه که بطرز عفو فائز شد انه لهو الامر العظیم الحکیم
 و اینکه درباره صیبه جناب اصدق علیه نوشته بودید
 و مذکور داشتید که او ذکر نموده که این صدمات
 که بر تو و اهل خانه وارد میشود بسبب تشکله بمیل من رقرار میشود
 این مراتب تلقاء و وجه عرض شد فرمودند

یا کریم ان لعبدی الاصدق مقاما عظیما عند ربک انه
 ممن فاز فی اول الامر عبر فان الله لبهین القیوم اتا ذکرنا لک کتاب
 و الزبر و ذکره فی ایامی ان ربک لهو العطوف الغفور طوبی لمن
 اتى معه فی حیوته و زاره بعد ماته شهید قلمی الاعلی انه و جده
 و سرخ با امری الی شطری و قام علی هذا الامر الذی ترعیر
 منه کل بنیان مرصوص قد حضر لدی العرش المرفوع البهائم
 علیه و علی من بزوره من لدی الله مالک الغیب و الشهود الیکرم
 آنچه بر تو وارد شد بسبب آنچه ذکر نموده نبوده ان ربک
 لهو العظیم عند علم کل شیئی فی کتاب کریم کبر من و تسلی
 عالی و حبیب و قل لک یا امی ان تمشی علی اثر ابیک کذلک
 ینصحک قلمی الحکیم الیکریم مرحوم عطار از سابقین بوجه
 و بقای الطهی فائز گشته حق جل عز احترام او را منظور داشته
 موبد دارد اگر با آنچه مقصود او بود عمل آید این کدورت
 دست نمیدارد کذلک آنچه بخرک من عند علم ماکان
 و ما یکون انشاء الله بکمال روح و ریحان و با محبت تمام

ت
 این کتاب را در این شهر در روز بیستم ماه رجب سنه ۱۰۸۰ هجری قمری در شهر تبریز
 در منزلت حضرت آقا میرزا محمد باقر خراسانی کاتب کرده ام

و ظل غمایت الهی مستریج بهشید آنه لیسع ویری واته لهو
 السماع ابصار جناب هم جمال علیته ذکره رفوع
 فتح الله را نموده بود لعسری انا کنا معه اذ کان مرتقیاً
 بمیرقاة الفضل و طائرانی هو آء رحمة ربه العزیز الکریم انا
 مذکره فی هذا المقام فضلاً عن دنالتکون من الشاکرین آء
 صعد بجناحین المتجته و الایقان الی افق الرحمن و فاز
 بمقام قررت به عینه و عین الناظرین یا فتح الله
 الذی کنت مذکورانی حیوتک لدی العرش و یذکرک
 بعد ارتقا تک قلمی الی الی الذی فصل منه کل امر حکیم هذا
 ذکر لا یبدا له شیء ان ربک لهو العفور الکریم کذا تک
 زینارأسک با کلیل الغفران من لدن ربک الرحمن
 انه یدکر من اراد با من عنده انه لهو الذکر الکریم العلی
 فی تحقیقه از ارتقای ایشان حزن و اندوه قلب را احاطه
 نمود و لکن این در ظاهر امر ذکر میشود و در باطن از کدورت
 عالم فانی فارغ و رحمت ایزدی پیوست طوبی له و لا امثاله

کدام فضل عظم از اینست که لسان قدم باینکلمات عالیها
 در باره انفسی تکلم فرماید صد هزار طوبی از برای او که باینمقام
 فائز شد جناب انحوی علیته و مخدیره اُم علیها را
 از جانب این خادم فانی تعزیت بگویند و آنگاه بید
 انشاء الله این عبد و اجمع دوستان با آنچه از دوست بکنیا
 ظاهر راضی شاکرند نقطه بیان روح ما سواه فداه میفرماید
 جمیع عالم از برای آنست که نفس بکلمه رضا از سحر جود او فائز شود
 اینکه در باره خواب نشسته بودید بسیار از خوابهای پریشان
 که اثر آن در ظاهر حبت جمع است حسب الامر آنکه اگر نوم
 پیشان دیده شود و هم نغم از آن احداث گردد
 این آیه مبارکه را تلاوت نمایند یا من یا بیک حاج
 بحر الفرج و حاج عرف السور سئلک بان ترینی من مدایح
 فضلك ما تقر به عینی و یفرح بقلبی تک انت لمطی الکریم
 و در غیر رویای پریشان هم محبوبت که قرانت شود انت
 این خادم فانی از حق مسئلت میماید که آنجناب

و متعلقان را از شرنا عقین حفظ فرماید ^{بسم الله} عظم
 و رب العرش و الشری این عبد تجریر انیمکوب
 مشغول که ندای تعالی ز مصدر کبریا ظاهر و
 بعد از توجیه و حضور فرمودند ^{یا} عبد الحاضر انما نخت
 ان تذکر عبدنا الرحیم الذی فاز با یامی و حبی و عرفانی
 طوبی لذی فی بعضه و یشاقه و شرب حیق الوحی من س
 عطاء و ربه الکریم ابرحیم انشاء الله بعنایت مخصوصه
 الهی فائز باشی عرف محبت از قبل و بعد شام شد
 انشاء الله بحفظ این مقام عظم فائز کردی چه که شیاطین
 در هر صد مرتبه صدند کذک ان خبر کم رسان الوحی
 من قبل که قائما علی ذکر الله خود مته علی شأن لا تمنعک
 الا و باهم و لا طنون الذین کف و ابالله العلی العظیم بحبل
 غنایت متمسک باش و بذیل کرم مشبث دنیا
 در صورت بوده نیست ^{لا} تخزن عنفات عنک ان افرح
 بذکری جمیل و قل لک الحمد یا من ذکرستی فی سجنک
 و ارسلت الی ما قررت به عیون العارفين الحمد لله رب العالمین

انتهی از قول این خادم فانی هم با ایشان سبب بیخ
 منبع برسانید و هم چنین جمیع دوستان در آن
 ارض البهائم علیکم و علیهم و علی عباد الله المومنین ^{الثالثین} ^{الاربعین}
 خاتم فی ۲۱ ذی قعدہ ۹۷

ط جیب روحانی جناب ^{لا} محمد کریم علیه بهاء الله ملاحظه
 فرمایند

۱۵۲
 بسم ربنا الاقدس اعظم العالی الا

قد امرت بالاختصار فيما ارسل الی الاخیار من لدی الله العزیز
 المحرار لذا انظر امیرود نامه انجناب که باسم حضرت
 اللهم علیه منکل بهاء ابهاه ارسال نمودید منکامی
 رسید که ایشان توجیه بشرط فقار بجهت ملاقات بعضی از
 دستمان نموده بودند لذا این فانی نظر باذن اجازة خود

ایشان نامه آنجناب را کثوره و کماهی بر آنچه مرقوم بود آگاهی حاصل
 و بعد توجه بباحث اذس نمود. تفصیل در پیشگاه حضور
 عرض شد **قوله تعالی یا محمد قبل کریم** عنایت حق
 جل جلاله نسبت بشما چون اشرفات انوار آفتاب یوم آبی
 ظاهر و هوید است همیشه تحت کماها فضل و رحمت بوده
 هستید و اگر کماهی هم اموریکه از دائره رضا خارج بود
 ظاهر شد ترشد و بطراز عفو عزیز گشت این از غایتها
 مخصوصه آبی نسبت بشما ان **شکر ربک الفقار استی**
المشفق الکریم جمیع از قبل حق تجسیر برسان و بغایتش بار
 ده شاید این بشارت کبری سبب مذکر شد علت
 فرح اکبر گردد بکوامر و روزیت بزرگ چند نماید تا بتدارک
 مافات مؤید گردید **الیهاء علیکم** ~~انتهی~~ صد سزا
 حمد و شکر مقصود بر لایق و سزا است که کوثر حیوان از قلم
 مبارکش در جریان لزالستان بزرگش فائز و بغایتش
 مشرف و بفضلش مسرور و از نعمش مرزوق و برترش
 از ارفاق بر کلمه از کلماتش آفتاب جو مشهور انشاء الله العزیز

و این عبد وسایر دوستان موقوق شویم بر شکر نعمتها
 نامتناهیهاش و اینکه در باره رویا نوشته بودید
 فی تحقیقه از رویای صادقه بوده چه که نفحات محبت از او متصو
 بود این اشاره بانست که از فضل آبی و رحمت نامتناهی نعمت
 و برکت عطا میشود و آنجناب حقوقیکه بر اموال و الد علییه
 بهاء الله و رحمته تعلق داشت ادا نمایند این بسبب واضح و
 معلوم است که آنچه از سما و اواصر آبی جل جلاله نازل شده مقصود
 منفعت عباد و بوجه احقاق بسیار عظیم است سبب علت
 برکت و نعمت و رفعت و عزت بوجه همت اگر چه از برای
 جناب مرحوم مرفوع **والله بشهادة القلم الا صدالی الذر**
العلیا مقام عالی بوده و هست لکن این فخره بر نور مقام نفی
 و هم چنین ثروت و نعمت بازماندگان اگر ناسن **حقیقه**
 بران مقام مطلع و آگاه شود بجای نیمی قیام نمایند و اینکه
 ذکر شده بود مدتهاست این عبد بان جناب ذکر و نامه
 و مکتوبی ارسال نداشتند عذر این عبد بمشابه آفتاب
 روشن و غیر است و جمیع اولیا و اصفیا و حبیبی آبی بر

شغل این عبد شهادت میدهند اگر هر یک از دوستان را
 در یک سینه او در فرصت بیایم و بدو کلمه اظهار خلوص نمایم مثل
 که کار عظیمی برپا شده ام چه فرصت بمشایه اطمینانست
 ایام و قطر مصری نار غظیمی برافروخته شده خلق کثیری از آنجا
 بذلت کبری مبتلا ان ربنا الرحمن لفعیلنا و یحکم ما یرید
 دوستان آن ارض باین ارض توجه نمودند خسارت بسیاری وارد
 شده و لکن الله هو الغنی القدیر اگر چه این عبد عذر عدم
 ارسال نامه نگار نمود و لکن چندی قبل در مکتوب محبوب فواد
 جناب علی قبل کبر علیه من کل بهاء اهباه شرح مبسوطی آن جناب
 اظهار رفت انشاء الله رسیده و ملاحظه نموده الله الحمد و
 و دوستان در ساحت امنع اقدس مذکور بوده و دست مخصوص
 آن بیت من الدین فازوا بر حق الایقان فی ایام الرحمن و اینکه
 درباره اذن تقا اظهار نمودید نعم ما سئل جنابک چه که
 از برای این امر عظیم و اکبر کبر خلق شده اند و این عبد حسب
 آن جناب شبی از شبهای ماه مبارک رمضان تلقا عرض صبر نمود
 این جواب ارسام الظاهر فرمودند یا عبد ضریحنا مقبل علیه

بهائی بنویس که این اطراف منقلب است نار یکم منکرین
 بدست خود افروخته اند و بعل خود مشتعل کرده اند هنوز خوانمو
 نشده عالم بجزای عمل مبتلا و سبب علت را احدی ندانسته و
 نمیداند در این صورت حرکت و توجه آن جناب از مقتضیات
 حکمت بعید است آنکه یذکر من بشاء امر امن عنده و کیتب لمن
 اراد اجر لقائه انه لهو المقدر القدر استی و اینکه درباره حضرت
 مرفوع مرفوع مبرور حضرت قائمی علیه بهاء الله و رحمة نوشته
 بودید و اظهار اسف نمودید و حقیتقه جامی اسف نیست
 جای شکر است چه که تقبلی صعود نمودند که جمیع ارواح متقدّمه
 ماثبه را سخنه حسرت بردند در ایامیکه جمال قدم در قصر شریف
 داشت مرفوع مذکور در اول فجر پیتم ریح الاولی اهنک
 رفیق اعلی نمودند همان لیل حضرت غصن الله الاکبر روحی
 و ذاتی و کسینوتی لترات قدومه الفداد منترک ایشان شریف
 بردند و مدتی با ایشان بودند این یکی از غنایا مخصوصه است که شای
 حال ایشان شد و فردای آن خبر بقصر رسید در همان حین
 حضرت غصن الله اکبر و غصن دیکر روحی و ذاتی لترات قدومهم الفدا

مجلس مسجد حضرت

حسب الامر پياده متوجه تشييع جنازه شدند اين خادم قان
 اراده نمود در خدمت انصان الله توجه نمايد من مؤيد
 هوا سرد است و توضعيفي و مکرر با بيگانه مبارکه لفظ فرمود
 بعد اين عبدالقانی بالوح و قلم لتقاء عرش حاضر و همان حين
 از سماء عنایت رب العالمين نازل شد آنچه که عالم باو معالیه
 ننماید بشانیکه اين عبد بکلمه يا سنی مشغول شد قسم بعنایت
 حق جل جلاله که فضل عنایتي ايشان را احاطه نموده بود که رسا
 و قلم و زبان از ذکرش عاجز و قاصر است بنیاله و عرضیاله
 میدان قلم تا با من مقام منتهی شد و کير ياری حرکت در او
 موجود نه الامر بيد الله رب العالمين و ديگر درباره جنازه
 عبدالاحد نوشته بوديد البته تفصيل آنچه واقع شده شنيديد
 و لکن الحمد لله از فضل و رحمت حق جل جلاله عاقبتشان بخير منتهی
 شد چه که بطراز عفو و مغفرت الهی فائز گشتيد روح
 العالم لعنایتيه تلفد کثرت اشتغال دنیا گاه انسان را
 غافل نمياید و لکن فضل حق بزرگست خطيه هر چه عظیم باشد
 البته بظمت بخشش حق معالیه نموده و ننماید از حق جل جلاله

سائل اول که جمیع امور مؤيد فرماید با شقامت کبري است
 سلطان نفع ايشان و مالک الملکوت اسما نفع حکيم و
 هو المتقدر الامر بالخبير و اینکه نوشته بوديد که اراده زيارت
 حضرت و رقه کبري حضرت اخذت عليها فضل الله و رحمته
 و عنایتيه داريد بوکالت حضرت اللهم اين امر و رعا عمل
 ميشويد که ايشان هم بوکالت آن جناب قصه منظر اکبر و
 ساحت عرش نمايند اين عبد بوکالت ايشان
 قصد مقصد و غنایتيه قصوی و ذروه علیا نموده و زيارت بعمل
 آنجناب هم انشاء الله بنیابت اين عبد حضرت اسم الله بزيارت
 حضرت و رقه کبري عليها منکل بها، ابهاه فائز ميشوند و آنچه
 درباره زيارت حضرت اسم نفع عليه بها، الله الا نوشته بوديد
 انشاء الله از عبد ارسال ميشود و اینکه درباره قیمت
 مرفوع مبرور لافح الله الذي صعق الى الرفيق الاعلى نوشته بوديد
 از قبل بخواب نازل ارسال شد انشاء الله تا حال رسيد
 حسب الامر آنکه اسم عليها بها، الله بايد را باشد طلب او باو

برسد و باقی اوقات را مریض عمل شود جناب شیخ ابوالقاسم
 علیه السلام این ایام حسب الامر با نظر توجیه نمود یک لوح منع
 اقدس مخصوص آن جناب نازل ارسال شد انشاء الله انوار
 چشم روشن و از عنایتش قلب مطمئن و از نغمه اش شامه جان
 معطر شود و اینکه در باره جناب مرحوم مرفوع مبرور و اله
 علیه بهاء الله و صحنه نوشته بودید که از بیانات مقصود
 عالمیان استنباط نموده اید که او از شما راضی نیست ذکر کثیر
 ایشان همیشه در ساحت اقدس بوده و در کتاب از زاین
 و سابقین مذکور و مطورند و این عبد فانی از لسان پاک
 قدم چنین کلمه که مشعر بر عدم رضای ایشان باشد نشنیده
 انشاء الله راضی بوده و هست آنچه بر آن جناب لازم
 اینست که در اعمال بکتاب الهی متمسک باشد خیر در آن
 و کفی باشد شهیدان درستان آن ارض که از کاس طمینین
 اشامیدانند و تمام اقیان فائزند تکبیر برسانند عرض
 این خام و وصیتش با قایان آنکه قدر ایام باقیه را بداند
 و وقت غنیمت شمارند فواللهی بامرہ ^{استکمال العلم}

آنی از این ایام اغلی است از معادن ارض و جواهر آن و آنچه
 نزد ملوک و سایر اهل عالم موجود باید مقام چنین اوقات
 و از زمان ایام و ساعتها و دقائق ادا است چه که شبیه از برای
 آنچه ذکر شد نبوده و نیست انشاء الله حق جل جلاله شایسته
 فرماید تا ما عباد کل آنچه لایق است عامل شویم و با آنچه مقبول
 فائز گردیم الامر بیده فعلی ایشاء و حکم ما یرید و هو القوی
 الغالب القدر از جناب مهاجر علیه بهاء الله خیر
 خدمت ایشان تحبیر میرانم بنیالیه بما توجیه و طواف
 بیت العظم و فاز با مکان مسطورانی کتابت و کذک
 اخیه الذی شرب الحرق من ایاک عطاء ربه الکریم الهی
 علیکم و علی انکم و انکم و من فی بیتم و علی الذین اقبلوا و علی اللاه
 اقبلن الی الله الفرد البیر خ ادم فی ۲۷ شهر رمضان المبارک
 ۹۹

حسب کرم جناب نبل قبل کریم ع ط علیه بهاء الله و غنایته ملاحظه فرمائید

بسم ربنا الاقدس العظيم العالی الاعلی

حمد مقدس ز قلم و مداد ساحت امنع اقدس حضرت محبوب را
لا ینبزی است که هان با ایلا تربیت فرمود و بملکوت
تقاراه نمود تعالی تعالی مقدریکه اشجار فرودس اعلی را از
خون مرتفع فرمود و بلند نمود و بلا اوتضایا را مع خد
و تلخی لانتضایه در کام اجائش حسی از سکر مقدر داشت
اوست محبوبیکه با سا و ضرا غشا قشر از پیش منع نموده و حوا
نمود لیسر محبوبنا و محبوبکم جان اگر در پیش خدا نشود
بجز دل نیرزد و جوهر روح اگر در قدوش نشانگر در از خضر پست
و بمقدار تر و لکن این جوهر اجز صرافان احدیه کسی شناسد بجز
اگر در فرودس اعلی وارد شود چه سمت برد و بی سمع اگر
بسدرة طوبی نزدیک شود چه استماع نماید صرافان
این جوهر کران بها نفوسی هستند که میفرماید لا یتقوه
بالقول و هم باهره یعیلون و هم چنین میفرماید لا تکفیریم

تجارت و لا بیع عن ذکر الله ای امکان میرود و تفسیر اموت در اک
نماید لا والله کل نفس ذائقة الموت و اینصورت اگر
لبسته تیار محبوب شود و فدای مقصود اولی حسن استغفرا
از این ذکر چه که صد هزار مرتبه اولی و ارجح از این ذکر هم استغفرا
از حیل جلاله سائل و امل که ابصار کفر را بجل غسره فان لم نور
و نماید تا جمیع چشم ظاهر و باطن مشاهده نمایند آنچه
که اهل نفس بهوسی از مشاهده آن محرومند و از عرفان آن محروم
و لکن بیه و البهائم علی الذین ما منعم شیء من الاشیاء و ما خوفهم ضوا
اهل الانشاء الذین شغلتهم زخارف الدنیا و غرتهم الوانها غما
شان نبذوا امر الله عن و انهم سوف یطوی تعدی با هم
و میط بساط آخر انه لهوا الواحد القوی الغالب القدیر
و کجکد نامه آن جناب مکرر رسید لکن کجکد
کتابی بود ناطق و شاهد بکبوصلاق بر اقبال و اشتقا و توجبه
و خضوع خشوع فی سبیل ربی و ما لایرورت من فی السموات
والارضین و بعد از قرأت و اطلاق قصد مقام

ملك ابداع نموده آنچه در كتاب مطور تلقاء وجه معروض و
 بشرف اصغاء فائز غنايت حق جل جلاله بمقامى ظاهر
 كه اگر من اطلب لوع الى الافول عرايض و ستانش عرض شود اصغاء ميفرما
 و هر يك را جواب شانى كافى غنايت مينمايد ^{جواب}
 بعضى كرتاخير و د بيب اسباب ديگر بوده و خواست ^{منصف} هر ^{عرض}
 آنچه عرض شد شهادت داده و ميدهد باري بعد از
 نامه اين آيات كبرى از فزوه عليا نازن قوله تعالى شانه
 و تعالى بيانه و تعالى ذكره ^{بسمي} استوى ^{علي} عرش اليبا
 يا ايها الناطق ثناء المولى ان استمع نداء المظلوم انه يذكرك
 في هذا الجحيم الذي احاطته الاحران بما ورد على ابيائه من
 علماء الارض امرائها انه لا اله الا هو العليم الحكيم قد حضر العبد
 اسخاضه عرض ما في كتابك و نزل لك هذا اللوح فضلا
 من لدن غفر حميد نعمى في البلاد زاد البهائم نطق
 من افقه الآء و الكلال الى امتد العبا المين طوبى لسميح
 سمع بصير راى و ويل لكل حيا را ركب يا ناحت سكان الملكو

واصحاب البحيرت و هل سراق العظمه في هذا المقام لمن سير طوبى
 لا ملك التي قامت على حدمته الامر و فازت بنجدمته
 اسمى شخص داتها ورقه تمسكت بدمه و نطقت بئنا و تثبت
 بذيلي على شان باسقطت من العواصف و القواصف و شهد
 باشهد به اتدانه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير ان ستر الامر
 و ماياتيك من شطر التجن لئلا تطلع به جنود الظالمين ان ^{حفظ}
 لوح الله كما تحفظ عينيك كذلك يا امرك من عنده
 علم كل شئ في لوح ميسر انما انقطع عن ساحتى ذكر اسمى و ذكر اليز
 و خلوا تسجن اسمى حتى و ذكر من نفق روصنى سبيلى في ذاك
 المقام الرفيع انه نسمى بعيسى في كتاب الاسماء وبالضريد
 في تصحيحه اسماء التي ما اطلع بها الا علمى المحيى قذرين الله
 ظاهرا الارض بدمه و باطنها بهيكله الشريف قبايل ملأ الاراء
 تاسد ما جئنا النفسد في ارضهم و نتصرف في زخارفهم و حما الحكم قد
 جئنا لا اصلاح لعالم و تهذيب نفوس الامم اتقوا الله
 ولا تكونوا من الظالمين انه يدعوك الى الاقوال و اتهم بخون

الى النار وما دعا الظالمين الا في ضلال مسين ان انظروا
 في امرنا طرف العدل والانصاف انما يذكركم لوجه الله وما
 يريد منكم شيئا يشهد بذلك كل منصف بصير ان ذلك
 زينا سارا للوح بانجم البيان طوبى لمن سمع قول ويل
 للغالين البهائم المشرق من افق سما ورحمتي عليك وعلى
 اسك وابيك واخيك وضلعك واخيتك وعلى
 كل عبد من امة تمننت بالله الخير كجمل يا ايها المتوجه الى
 الوجه بلسان پرسی ندای مظلوم را بشنو حق سبحان عظم
 مظلوم و ممنوع ناصر مطلب بگو اید وستان
 الهی اوای شارب ان حقیق معانی ناصر جنود ظاهره
 نبوده وینیت واسلحه موجوده نبوده وخواهد بود
 بلکه کلمه طیبیه و اعمال حسنه و خلاق روحانیه بوده ای اهل با
 سجود اعمال و خلاق مظلوم را نصرت نمایند و هم چنین سجود
 صبر و صطبار لئلا نظیر من احد ما تکرر به النفوس تضل
 به القلوب جمیع جنود عالم با این جنود برابری نتواند
 در آن فیده و قلوب با این جنود مفتوح با مدن و قری

که بیک علیا که باقی اعلی توجیه نمودند و بذیل مالک است
 تثبت حسبت طوبی از برای نفسی که حلاوت اخلاق آری
 و ادراک نمود وصیت بنیامیم ترا بکون و صبر و تر
 لئلا یطلع احد بذكرک و تو جهتک و اقبالک
 هر امریکه از سان جاری نشناید و انشار باید مخصوص اکبر
 ما بین دو نفر واقع شود کل سر جا و الا نشین شایع نفوس
 مطمئن لازل سائر و حافظ و امین بوده اند و لیکن تمسینه
 مشکست چه که بر قلب احدی جز خوق گاه نه اگر چه از بدایع
 فضل الهی عنایات ربانیه امر و اراده بمشایه افکار روشن
 و نیر است در سراسر مغایری نبوده وینیت لئلا یفقد
 این ظهور عظم کل ان از مکاره نهی نموده و از سر مقصود آنکه اگر
 اهل ظنون و او با هم از توجیه آن جناب باقی اعلی و ارسال لوح
 از نظر سخن مطلع شوند باب فتنه و فساد بمنقح ظنون و او با هم
 بنمایند و سبب علت ضوضاء و نفاق کردند اقی
 انصاف را غم غمتا اخذ نموده و سراج عدل را ارباب ظلم اعا

کرده لزامن غیر شعورنا طقتند و من غیر دلیل ساکت
 در هر حال ز غنی متعال میطلبم عباد خود را محرم نفرماید اگا
 بخشد آنه علی کل شیئی قدیر محذره ام را از سان مظلوم
 مگر بختبیر بریان و بغایات حق مگر و درار اعمالش
 لدی الله مقبول و بطرز ضامن فضل بمقام رسیده
 که در کتاب الهی بام اولیا نامیده شده این مقام طلبند
 اعلی را با اسم مالک اسما حفظ نماید اسمی علیه بهائی و
 عنایتی و رحمتی و ذکر می مگر ذکرش را نموده امروز روز است
 که یک ذره اگر نفسی سپیل الله از او عملی ظاهر شود او
 در مراتب علم الهی کبر از سموات و ارض مشاهده کرد و طوبی
 للعالمین طوبی للفائزین طوبی للثابتین طوبی للذرات
 اهل بیت را طر از ذکر و انانیت تکبیر بر بیان و از اشراق
 النوار آفتاب سپان حرم نور و دروار است
 الشفقه لله العنایه لله الرحمة لله مع عنایاتش
 عنایات من و سارا قدرتی و عند فضلش فضل او نش میفوق

از هر حدی از بیانش ملکوت بیان محض و از هر ذکر می
 از اذکارش حیروت عرفان مجذوب و دیگر خادم چه گوید
 و نویسد اگر تفحیات بیان محبوب عالمیان نبود خرنیکه
 از جن اسم الله و اولیا و اوردیستین ارواح قبض نمید و بخت
 و سرور و فرح رابعدم بنفرستاد در سحر کابان یادشا
 ندیم و هم اغوش لعن محبوبنا حسنین قلب قطع نشد
 و اسف ساکنه مع جمیع آنچه ذکر شد چون تبار در سپیل
 مجتنبان لایق یک بحر سور و قابل یک سما ابرها
 از یو سیکه این امر واقع شد قلم اعلی در الواح شستی از ذکر یو
 نمود و لسان عظمت صمد اختیار فرمود له الحمد و
 وله الشکر فی الاخرة و الاولی ظمان صد ساله را از یک قطره
 بحر سانش سیرب نماید و مرده هزار ساله را از نطفه یک
 ذکرش زنده فرماید و حیات بخشد این فانی خدمت اهل
 آن بیت تکبیر و سلام میرساند و از بر اهریک خیر شیر
 از حق سنیع رجا بنماید مخصوص من با جبر و قازتم من با جبر

وفاز ذکر مخدیره مظهره حضرت اقم علیها بهاء التیلا
 در این اوراق پنج بد چه که ذکرش در صحیفه حسرت از قلم
 مذکور و بطور و عملش لدی العرش مقبول این خادم فنا
 از حق سائل آن که لازمال ایشان باین طرز ابداع مفرز بکلیل
 محبتش مطرز و منقحر باشند از ذکر که از لسان حضرت مقصود
 جاریست او همین است بر کل و هیچ شیئی از اشیا با و معادله ننم
 و سخا و سخا و صد سزا طوبی النفس فارت بد که بر خور
 و محبوبیم مقصونا و مقصود من فی السموات و الارض
 این آیات است در دستخطهای جدید از آقای معلم حضرت
 اسم الله علیه منکل بهاء بهاء رسید نعمت بعد نعمت
 بشارت بعد بشارت این خادم فی ارحم المطلب اورا
 موید دارد بر عرض آنچه سزاوار است قلب و دست
 و یاد همه باین بر تخریر و قالیع خدمت ایشان و لکن وقت
 مثل عنقا شغل بسیار چنانچه خود حضرت اسم الله
 بتفصیل مطلعند از جمله این آیات پنج محل خضر

مسافرن علیم بهاء الله و عنایت تشریف دارند اگر کفر بجهنم
 امورشان باین عکس در ارجح شود ساعتی تا بعد از صرف میشود
 امر تحریر که احتیاج بذکر نیست در این بوم دستخط مفصل
 از ایشان رسید و در حضور جمال قدم و اهل سواد حق صحبت
 و غلمت که حاضر بودند در مرتبه قرائت شد یکبار در حضور
 عرض شد بعضی از اهل سواد حق غلمت حاضر بودند بعد
 بعضی دیگر حاضر شدند مجدد امر تقرا فرمودند از اذکار و بیانات
 ایشان خزن و سرور بهر دو دست داد از ذکر
 سخن سخن و از وقتیکه ذکر فرموده بودند بجهت و انباط
 تمام حال مجلس بسیار خوب واقع شد بسیار کم دیده میشود
 که کل آیات حضور حاضر شوند این نیت مکرر از صفا قلب حضرت
 اسم الله اینکه ذکر جناب اسم علیه بهاء الله منصف
 بودند و استدعای عنایت در باره ایشان ام و ضلع
 علیه بهاء الله مراتب در پیشگاه حضور عرض شد مخصوص
 هر یک لوح منع از سماء مشیت نازل و ارسال شد

انشاء الله بجز معاینش بیاشامت و از آفتاب
بیانش منور گردند ^{بسم الله} مطار عنایت بارید و بحر
شفقت ترشح نمود و آفتاب فضل و شنی بخشید اینعبید
فانیهم خدمت هر یک تجبیر و سلام میرساند انشاء الله
موفق باشند بر امریکه امروز او سید اعمال است و
هو الاستقامه علی امر الله بعد عرفان نفس اینکه ذکر
حضرت محبوب قواد جناب طب علیه بهاء الله را نوشته
بودید و اراده ایشان و مخدومه معظمه ام علیه بهاء الله
عرض شد و بطریق قبول فائز این عبد خدمت مخدومه
نکیر رساند شیدا خادم با آنها فانت عنایت ربها
کیفیهما ماشهد لقلم الادبهما و هم چنین خدمت محبوب
طب علیه تجبیر عرض نماید و بحقیقه در این محبت
مذکورند ذکرشان ترک شده و از نظر فرشته ارتحق
جل جلاله سائل آل که ایشان را موید فرماید و موفق دارد علی

ما یستقی به ذکر حضرته الی الابد اگر چه این عاقل را نظر از اجابت
شده چه که احدی ندهد با شرفم اعلی فائز شده بد و نازش از برای
ایشان من سما مشیته ربنا ورب من فی الارض و السماء
ما یشهد له فی العالم بدوام الملك و الملكوت همچنین خدمت
اخوی ایشان تجبیر می رسانم و از برای ایشان تایید و توفیق
میطلبم ان ربنا الرحمن هو المشفق الکریم و در باره حقوق که
بجناب محبوبی امین علیه بهاء الله عنایت داده شد خود
ایشان در همان ایام مکرر این قصه را نوشته اند و ورقه
وصول هم نزد ایشان اریال شد عجب است که تا ما
بان جناب سگیده هر نفسی موفق شود با د حقوق باید قبض
از اخدمت نماید جناب امین علیه بهاء الله و الطافه از جا
حق جل جلاله مأذونند با حق ایشان این طرز امر بنشیند
و باین هم مفتخر بنیایا بجناب الواح منزه که مخصوص نفوس منزه
طلب نمودند حسب الامر بنیایا این عبد ارسال شد انشاء الله با
فائز شوند در این وقت که یک ساعت و ده دقیقه از شب گذشته

هفتم شهودی التوجه احکام گذشته قصد اعلیٰ
 و ذروه علیا نموده بعد از ورود در راحت اقدس
 لسان عظمت باینکه علیا ناطق قوله جل جلاله یا عبد حاضر
 بنویس عین طایفه لایزال تحت کجا غایت
 حق جل جلاله بوده در جمیع احوال متذکر باش چه که
 سب اشغال قلب ذکر الهی بود و است اهل خدمت
 و حیل و مکر بسیارند ان احفظ نفسك با هم سبک المهمیز
 علی ما کان یا کیون محزون مباش از اختلاف امور
 آن معاک و یعنیک وهو الفضائل للکریم و کن
 در امور مشورت نما قول هر قائل تصدیق کن
 و از هر نفسی مطمئن مباش ان استر ما ارسلناه الیک لیس
 لک ان تعترف بهذا الامر امام الوجوه چه که بعضی از نفوس
 از شبهات علماء و سطوت امر المضطرب میشوند و این اضطراب
 کم کم نعوذ بالله سبحانه بلکه عرض میشود لک و لا اولیاء
 ان استلو الله حفظ عباده عن کل لایحه انه علی کل شیء قدیر و ذکر

من باجر الی ان ورد و سمع و رأی ما کان مسطوراً فی کتاب التبت
 العالمین و نخبه علی الآخر الذی زار بیت النخیل و ما بناه
 ابجلیل بید قدرت و توصیه بالاستقامت علی هذا الامر العظیم
 و الحمد لله الغیر محمد استغنی الله محمد اراق هر چه
 نیر عنایه الله مشرق نعمالکم و دنیا لکم اینفایحهم مجدد
 خدمت ایشان تپیر میرساند و از حق میطلب آنچه که خیر
 دنیا و آخرت در اوست اوست مقصودیکه از قصد
 قاصدین و آمال ملین انا و اکا هست بقدر لمن شیء خیر
 الآخرة و الأولى انما لک العرش و الثری هو لمقدر التقید
 و اینکه ذکر خاتم نمودند این فانی کجا و این ستم کجا چگونه میشود
 ادعای حضور نماید و حال آنکه خود را منقو میشم دریا
 فضلت که احاطه نموده و انوار عنایت است که در
 هرین اشراق فرموده و میفرماید باری از حق جل جلاله
 بکمال عجز و ابتهال سائل اولی علم که این جنت اقا معظم حضرت
 اسم الله علیه منکل بهاء اهباه و آن جناب و جناب

آقا سید علی علیه بهاء الله و عنایتیه را مکافات فرماید این
واضح و معلومست که این عمل هم بحسب الله ظاهر شده و الا
این عبد کجا و امثال این امور کجا چون بحسب الله
ظاهر شده فی الحقیقه باید بر شرم گذاشت و دریادریا
ممنونیت اظهار نمود ستمی آن محبوب علیه بهاء الله
این ایام وارد شد بقیوضا نامنا همه فائز قدس منع
اکثر العباد عن استماعه و فایز بامکان مسطورا فی کتب الله و صحفه
آنچه با ایشان بود سه حلقه خاتم اسم عظیم و اشیاء اخری
مطابق نوشته آنجناب رسید و این ایام مراجعت مینمایند
یئل الخادم رتبه بان یخطه و یؤیده علی ما یحیت و یر و یجعله
ناطقا بذكره و قائما علی خدمته و متحرکا باذنه و ماشیا
علی صراطه المستقیم و کحل الجواهر که از قبل ارسال داشته بودند
ایادی عنایت دست بدست بارض مقصود رسانند
آنجناب فی الحقیقه بسیار خجسته شده اند و لکن این حال
بسیار مستحسن و لکن فعلا باید از مراد سوال نمود که ایشان در چه مقامند

احمد شده ختم نامه بمزاج شد بن موهبت اخری من الله ربنا
و ربکم و رب العرش العظیم البهائم و الذکر لیسنا علی
جنابکم و علیها و علی من فی بیتیکم و علی من معکم و علی کل عبد
ثابت و کل آئمه ثابتة و علی کل شیء فایز بالمقام المحمود و الحمد لله
المقدر العزیز الودود خ اوم فی ۲۹ شهر ذریحیه الحرام ۱۳۰۱
تعالیه

هو الله جل جلاله و عم نواله

احمد لله الذی و قد سرج لبک یا و یمده بدین العلم و العرفان
فی قطب الامکان هو الذی باهره اثمرت اشجار الوجود
باثمار العلم فی لغیب و الشهود و بکلمته اضات مشارق
القلوب ابانوار عرفان و وجه العزیز المحبوب هو الذی
زین متن عالم بطراز اسم العظیم و دعا جمیع الامم الی شطره
الاقیم و کشف للعارفين الوصلین سهرار القدم لا راد لامره ولا
مانع حکمه انظر ما شاء فی الانشاء و کشف برقع لستر من جلاله
المکتون و لو کره الکافرون سبحانک یا مالک الوجود

۱۳

واحكام في الغيب والشمو كيف اشكر في بديع نعمك
 وباتي لسان اشنيك واحمدك فيما انعمت على عبادك
 ايام ظهور جمالك وبرز اشراق شمس جلالك وعزتك
 يا سيد البشر ومظهر اسرار قدر اري لسانى عاجز من اداء
 شكر اقل نعمة من نعمائك وكيف اظهر ارحمك لثنا
 قدام ظهور عظمتك وكبريائك لو تجمل كل جوارحى اسبغ
 لشكرك ليكون قلدا عند ظهورات فضلك وبرزات عنا
 انك بسطان رفعت خلقتنا وزققتنا وظهرتنا في ايام
 وعدت بها اصفياك في زبرك والواحد هذه نعمتها
 لا تقاسن شيئا مما خلق في ارضك وسماك وهذه عطية شريفة
 ملو ب الانبياء والاولياء وحرق في ذكرها وشوقها في
 الاصفياء والامناء كم من ليل بكوا شوقا لادراكهم رايك
 وكم من ايام انزلوا العبرات طلبا لوجودهم في العالمين
 ظهور جمالك انك بفضلك لاظم وجون الاظم
 تت لنا هذه العظمى وهذه العطية الكبرى نسلك ان تؤيدنا باطمان

قدرتك على معرفة قدرها واداء شكرها وقيل ان الهنا ومولينا
 ورجائنا ذكرنا وحمدنا وثنائنا لا ننظر الى ضعفنا وفقرنا بل الى قدر
 وعنايتك وعظمتك وستغنائك ووقفنا على الاستقامة
 على صراط مستقيم والشبوت على طريق رضائك اتاك انت
 الكريم ذوا فضل العميم لا اله الا انت الفرد الواحد العزيز الرحيم
 يا ايها المتعالي بالاشتياق والتمسك بذيل الميثاق يوم التلا
 قد ورد ما زينة باشر المداد وتضوع من سواد نفحات ميك
 احب والوداد وشرق من بياضه انوار الالفة والاشجاد
 قرأة وما ملته وادكت اشارته وما شملت عبارته سل الله
 مالك القدم باسمه الام ان تقدر كل شئ في ظلمة و
 يحفظك من شر اشقياء خلقه ويزينك فكل ان يسر
 فضله انه روف مخلوف لا تحزن بما وقع التاخير في ايجاز عمر
 ان القلب مشغول بذكرك وذكر اصفيا ربك يمكن ان ينزل
 نقش على سحابة ولا ينزل نقش على لوح الفؤاد من ايات الوداد
 طوبى لك وبشري لك بما شئت الطاف

مویک آنه ایڈک علی خدمتہ و زینک بطراز فضلہ و
 رحمتہ واسکک فی ظلال سدرتہ لشکرہ ہند ^{افضل} ^{المہین}
 و سخمہ فیکل حین و قبل حین و بعد حین بلان پسی
 ذکر شود تہ احمد بطراز فضل مشرفید و در ظلال
 جود ساکن در اکثر احیان ذکر آن جناب از سان مشیت
 صوب در تخت کبری در حق شما مشہو بعد از ورود مکتوب
 یوم از ایام تلقاء وجہ حاضر و ذکر آن جناب معروض سان
 فضل این کلیات عالیات ناطق قولہ جل جلالہ و عظمیٰ
 ہوا ^{بہ} ^{تسمیع} ^{با} ^{این} ^{عطا} ^{ار} ^{علیک} ^{بہاء} ^{اللہ} ^و ^{عنا}
 و علی تک و ایک و اخیک و اخیک اتہا فازا
 باللقاء و شر با حق الوصال من ایا و عنایتہ ربک الکریم
 حمد کن مقصود عالمیان را کہ قلم علی با این عطا ^{ار} ^{مذکور}
 و بحقیقہ شما سید عطار ^{کی} ^{عظمت} ^{الہی} ^{رحمت} ^{از} ^{شما} ^{مقتضی}
 و ملاء اعلیٰ استشام بنمایند ہر نفسی الیوم بطراز حب
 مرتبت عرش تنفوخ و نورش ساطع و اشمس باہر

و ذکرش فداست لازال بحاط عنایت شما بوده ہر آنکہ در
 نامید و حکمت تمتک جوئید آنہ تعلیمکما نفعکم فضلا
 من عنہ و ہو الفضال لکریم عباد و اما آن بیت را تکبیر
 بر سان و بعنایت حق مسرور دار اختلافات عالم ویر
 آن شمارا محزون نماید لعن اللہ قدرکم ما لا تعادله
 خزان الأرض کما از حق جل جلالہ حفظ انیتقام اعلیٰ را
 طلب نماید آنہ ہو المقدر القدر التور ساطع اللامح انظار
 علی حذر اللہ و علیکم و علی الذین ما خوتہم سطوة العالم و لا وضوا
 الأمم عتروا بما نطق سان العظمتہ آنہ لا الہ الا ہو المہین
 القیوم ^{خستہ} از حق جل شانہ سائل شیو کہ ابنی جنبرا
 از این نعمت ^{عظمتی} و عطیہ کبری محروم نفرماید اہل عالم را بشانی
 حجب ظنون و اوہام فرا گرفتہ کہ بالمرہ را نہ نجات و طریق
 حیات را مسدود نمود مگر الطاف غیبیہ و تائید
 باطنیہ مالک بریہ انہا را دست گیرد و از مضار ہلاک
 شما ہرہ نجات کشاند تا کین سان و غافلین از امر حین کہ
 خود را از اہل سان میسرند مجذبا و ہام قبل تمتکبتہ و خود را

+

از قریب شریعت الهیه منع نموده اند قهرهای عدیده مظاہر
 ربانیہ عباد را بطریق رشاد هدایت فرموده و از ورطہای
 اوہام و تقرب بشفا حفرہ ظنون تحذیر نموده اند و مکرر
 در ہر کورای از کوار و دوری زاد وار آنچه قوم قبل منع کرده و
 از قبول حق بازداشته توضیح و تصریح کرده اند باز عباد فل
 بہمان مسائل متشبث و از جاہدہ معرفت دور و از وطن اصل
 بعید و مجور مشاہدہ میشوند قلب الہی سیدی و رجائی
 اسلمک سلطان قدرتک و ملک قوتک ان تحفظ
 ضربک من وساوس الشیاطین و سنرات المغلین و حرس
 لنا لی جہم آیاک من ایدی سابقین انک انت سلطان
 العالمین او مالک السموات و الارضین با ایہا عجیب
 قد کنت مشتغلاً بتجیر ارجواب اذورد الکتاب من احد
 الاصحاب و کان فیہ ما احزن قلوب اولی الالباب
 لانه اخبر بصعود الورقہ التي ترتذت فی ایام ربہا بطرار عنایہ
 مولیہا و صرفت اوقاتها فی خدمتہ الاصدقاء و لو

من سان الکبریاء باقم الاولیاء انہا اقدت بالورقہ المبینا
 المنبتہ من سدرۃ فی الارتقاء من قفس لفتاء الی ریاض القدر
 و القرب و البقاء علیہا بہاء ربہا مالک الشان و ملک الارض
 و السماء قد احزن قلوب الطائفین ماورد علیکم سئلہ لعل
 ان یعزکم و یسلکم و ینزل علیکم صبرا و سکینۃ من عنک دہ آتک
 لا تحزن فی ایام ربک و تمسک بذیل صبر و الاضطبار قل و سل
 شان ظہر فی عالم الانشا و اول ذکر تحرک بہ سن الاولیاء علیک
 یا ایہا الورقہ لمکت قیمہ المتحرکۃ علی سدرۃ الصاعده الی
 جبروت لفضل الرحمة و لعارضہ الی ملکوت القدرۃ
 و العظمتہ طوبی لک بما تحلعت بطراز البقاء و خلعت
 عن نفسک قمیص الفتا نعیما لک فی ہذہ النعمۃ لظاہرۃ
 الکبری سئل اللہ تعالی ان یوید آمانہ علی ما یدک فی ایامہ
 و لا یحزمن مما فرزت بہ فی امرہ انہ علی ما یشاء قدر و بالا جا تجدی
 کبر اخویک من قلبی و اذکرہما بالذکر البدیع البہا و الشان
 علیک و علیہما و علی اہلکم و علی احبب اللہ المستقیمین و احمد
 رب العالمین مقابلتہ

جناب فتح اعظم
انا محبى العالمين

باسم الاقدس ارقم الانور الاعظم

تمك آيات البهاء نزلت من سما القضاء طوبى للتائبين
ليس لاحد ان تمسك بما عند الناس بل بما عند ربه العالم الحكيم
ما عند الناس لا يغنيهم ان الله لهو الغنى القدير يعنى من يشاء
بامر من عنده ويبدى من اراد باسمه الميامين قدس
كل عظيم بعظمته وكل قادر بقدرته قد ظهر كل مرسل طائفة
وكبر كل شئ باسمه الكبير قد احاطت اسماءه من فى الانشاء
لغنى عنها لو انتم من المؤمنين ان الاسماء عندكم لم يكن
عنده الاذاتة العزيز الخبير قد ضحك كل شئ لاسمه وذال
كل سلطان لسلطانه وفي قبضته كل مر حكيم خذوا ما هم
به من لدى الله ودعوا بما امرتم من لدن كل جاهل العبيد كل
عالم ما عرف مولاه انه من سبحا بلدين وكل جاهل عرف مولاه
انه من العالمين نهبط من سجد ما استترل وانا المقصد
علا ما ارد قل ان يبيدنى فاعلم انى انا العزيز الكريم

دور
ن

قل لو نحكم على التور حكم النظمه ليس الا ان يعترض كذلك نزل
فى الالواح ان انتم من العابدين لو نحكم على اخير بالشر ليس
ان يقول لم من قال انه من المعتمدين انه يحكم على البصير علم
الاعمى والاعمى اسم البصير انه هو الناظر البصير كل الامور
فى قبضة قدرته وخلق بقوله ولكن الناس اكثر من الغالين نبع
من العباد ما يعترضون على الله الا انهم من الخاسرين قل يا عباد
تفكروا اولانى اصل الامر اذا عرفتموه ترون انفسكم فى فضاء واسع
ولا تعترضون على الله لو يحكم على من على الارض طوبى للناظر
لو ارحمتى ليرون احكم غير ما عندكم ولكنها سبقت وفضل احوال
العالمين قوموا يا عباد على نصرة امرى ولا تكونن من المشركين
قد اعترض علينا اكثر العباد من الذين اتبعوا الاوهام الا انهم من الظالمين
قد خسر الذين كفروا بايات الله وبرهانه الا انهم من الهائمين امين
البحر ويسرعون الى الغدير ان هذا الاظم بسببهم يطون على
انفسهم ولا يكونن من المشركين يدعون الله باسمهم
واذا يامرهم بالالهوى به انفسهم اذا يرجون الى مقترهم

+

في صل الجحيم يزورون لببيت ويعترضون على من نبي بهم
 كذلك تتحركهم اهواهم الا انهم من الملحدين سبب المن
 كرسنام الاو باهم سلطان ربه مالك الانام وقام بين
 العباد بهذا الذكر البديع انه يؤيد من اراد نصره امره
 ويهدم من فتح لسانه باسمه المنيع كونوا يا اجابا مثل
 التوحيد بين العباد وسرج التجريد لمن استموت والاربعين
 ان يكدر قلوبكم غبار الدنيا وتتر وجوهكم حجابات المعصنين
 كونوا انجم الهداية بين البرية والنوار البيان لمن في الامكان
 هذا ينبغي للذين فاروا بانوار الوجه في هذا الفجر المنير يا ايها
 المقبل الى الله ان اقر آيات ربك على الذين في هناك لعل
 تقومون على ما ينبغي لمثل هذا اليوم الذي فيه نوح الروح بناء
 احبب احزن لمحبوب المين تحرك القلم ونطق لسان
 مالك القدم في هذا الحين الذي فيه احاطة جنود ما آمنوا بالله
 وكانوا على ظلم سبين ان اصبر باقلم ولا تذكر ما يحزن

به اجابا بك وكن من الصابرين قد جعل الله البلاء كوشرا لها
 كذلك قضى الامر من لدن عزيز عظيم انما البهائم من كد
 البهائم على الذين سمعوا نداء الكبرياء اذ ارتفع باحق الانهم من
 المحاصيين ان يفتح للاطم وما لك الا هم انتم في كنف
 حفظ الله وسطانه ان افروا في كل الاحوال ممتوكلا على الله
 المهيمين العزيز لعليم انه معكم في كل الاحوال انه يشاء على من
 التمتوت والارسين طوبى لك ولمن معك من اجابا
 ربك ورب العالمين قد ارسلنا اليك على عدد
 احب الواحدا للرجال وكذلك دوائر اللافا لتعطيها
 من تشاء من اجابا الله لمقتدر القدير مقابله

جواب ف الا عظم عليه ذكر الله الامم

بسم الله الباقى لعليم

يتكلم ان العظمه مخاطبا اياك طوبى لك بما عرفت الله ربك

وانقطعت عما سواه وتوجهت اليه وان هذا الفضل العظيم فيا طوبا
لك بما سقيت من كاس العناية وبيت ربك حين الذي عا
كل من في السموات والارض بكلمة من عنده وتغيرت
بها وجوه المغلبن طوبا لك بما امطرت عليك سما
رحمة ربك العلي العظيم ونبت في قلبك نبات معرفة
ربك العزيز المنيع طوبى لك بما نبذت كتاب الفجار
عن وراك واخذت كتاب مولاك القديم بقوة بين فيا بشرى
لك بما اتصفت من شمس العظمة والاجلال التي منها ا
طبور الليل في طبقات الجحيم فيا روحا لك بما استنورت
بانوار وجه ربك واعرضت عن وجوه المشركين طوبى لمن
اخذ كاس البقاء باسمي الابهى تارة شرب باسمي العلي
ثم طور ابا باسمي العلي الحكيم ومرة باسمي الذي منه شق سوادق
الاسماء ثم كثره باسمي الغفور الرحيم ومرة باسمي الذي منه نطق كل شي
بذكرى واخرى باسمي المتعالى العزيز الضريد ان الذين نطقوا عجا
سوى الله وعرجوا الى معارج احتيايق يكبرن عليهم اهل ملاء الا
اهل الفرس ثم السن العارفين ان اشهدت درة ربك كيف

جعلنا الارض قاعا نصفها جبل التشرك نفا نسا قل تعالى
ربنا الرحمن الذي انقلب الكواكب بارادة منه وانه لهو المقدر
على كل شي لا اله الا هو المقدر العزيز القدير وزينا خبته الرضوان
بطراز سمنا الرحمن من نحل فيه يسمع عن كل ما خلق فيه بانه لا اله الا
هو العظمة والكبرياء واد القدره والا لا يخلق ما يشاء كيف
يشاء يعطى وياخذ لا راد لاهره ولا مقر من حكومته وانه لهو
اسطان العزيز القدير اما قد سمعنا نداء المشركين من كل
الاشطار قل موتوا بغضظكم انه ظهر على شأن لا يقدر ان
ينكره ذمى بن الابان يكر الله وسلطته ثم عظمت واجلاله و
اذا اتهم في نقل السافلين قل اليوم لن يذكر اعمالكم وما
عندكم عند عبد من عباد الله وكيف ذاته العزيز الباع
قل الى من تفرون وبمن تمسكون هل يكون لكم سبيل رو
لا فو نفسى تحى اذا فاركنوا في برية الرهولن وصلوا الا الى مقدر
واللظى فحجرتوا ياملاء الغالين فانظر الى قلبه غصوه لهم ودرام

يقولون انا امتنا بعلم من قبل كحرفون من ارسله سلطان
 مبين انه قد بعث باصري لو انتم من اعرافين
 ان اتبرئوا ما نزلنا عليه لعل يستشرق عن افق قلوبكم
 شمس يمننا الا لتكونن من القانزين انك دع هو لاء
 وذكرهم ثم ما عندهم وكن ناظرا الى اوجه ربك
 المشرق المنير ان اشكر الله بما حفظك عن جنود
 الشيطان ومن سهام اشراتهم ورماح دلائلهم وتقا
 خمر الظهور من يده هذا الظهور الذي منه رفعت سماء
 المرفوع وبنى بيت المعمور وقل الحمد لله الذي
 عن دونه وعرفني منظر ذاته وطهرني عن ريب المرين
 ايرت لا تفرق بيني وبين محبوب العالمين لا في الدنيا
 ولا في الآخرة وانك انت المقدر العليم الكريم وان تريد
 ان تطلع بما ورد علي في هذا السجن فاعلم بان في كل حين قد
 ورد علينا سهم من سهام القضا وانا استقبلنا بما لما قدر

في اللوح من قلم ربك العالم العليم ثم شئت علينا الامور
 من كل جهات وانا اشكر الله وما جزعنا ولن يخربنا بحوله وقوته ولو
 يجتمعن من على الارض على ضربي بلاني ونطق في كل شيء في كل ان الملك
 لنفسه المقدر العزيز المشار انك تم بحول الله على تبليغ امرى ثم جمع حيا
 وذكرهم بذكرى وخطهم تحت جناح رحمتي وخباء عزي وفضاط مكرمتي
 ثم اشير بهم من كل وس عنائتي ثم تهرهم من حرور ارياح فضله
 وكرمتي ثم اجتمعهم على امرى لتلايض طربهم وضوضاء انظار المين نفاق
 المشركين ونفاق المشركين كبر من قبلي على وجههم وشبههم بذكرى
 اياهم ليفرحن بذكر الله ويكونن من الثابتين والبهائم الذي لم
 يكن له شبه ونظير عليك وعلى الذين معك من كل صغير وكبير
 واحمد الله الملك المتعالى العزيز الكريم مقابله

حين

بجناب فضيلته
 باسم محبوب كبريا

رايحه اخزان جمال حسن احاطه نموده والبواب فرح وحيث اذ اهل طغيان
 من بلاهين يامسود وشدده اف لهؤلاء اين لبي مستم وواضح

و مبرهن است که هر ظهور قبلی ناسر از ظهور بعد بشارت فرموده
 علی قدر مقاماتهم و استعداداتهم بعضی با شماره و بعضی بتلویح
 خفیه و اما ظهور قبلی فوق آنچه تعقل و ادراک شود در نصیحت و تربیت
 اهل بیان جهد فرمودند و مع ذلک وارد شد آنچه یک کلمه ذکر شود
 و از اهل بیان انصاف میطلبیم آیا در هیچ موعظه از مواضع کتب الهیه
 ذکر شده و حین ظهور بعد در امرش توقف نماید قل فأتوا به
 لا فورتی العلیم الخیر از این فقره گذشته آیا در هیچ موعظه
 از مواضع بیان ذکر شده که اگر نفسی آیات ظاهر شود
 انکار نماید و یا بر قتل قیام کنید و اگر در این آیات
 احدی شبهه نماید این بعینه همان شبهه ایست که در احیان ظهور مظاهر
 امر مطالع سخن نموده اند قسم ششمی که اگر آیات منزله بدیهه انکار شود
 احدی قادر بر اثبات آیات قبل نخواهد شد و چون نقطه بیان
 روح ما سوا فداه ناظر بر این آیات بودند و مایه تکیه به عبادت از ظلم
 جز و صایا محکم و نصایح متقنه و موعظه حسنه در ذکر این ظهور
 جاری نشده کتاب اسماء از شد آخر فکر نماید که مقصود چه بود
 مخصوص کتاب اسماء نمایند و در آن الواح جمیع اسماء را جدا جدا ذکر فرمودند

و تفسیر نموده اند و بعد مظاهر اسماء را بمبدع اسماء و صیغت فرموده اند
 ان یا قلب العالم هل لك من اذن لتسمع ما یفرد به و رقاء الاحرار
 فی هذا الزمان الذی ارتفع نداء الشیطان عن راء نداء الرحمن لانا وجدنا
 ملائکة لیسان فی فخله و خسران عظیم فونقه المحبوب هنوز نفسی
 ملتفت نشده که کتب الهیه از بر قسمی نازل مخصوصا کتاب اسماء
 بچه جهت نازل شده که ذلک ینبئکم علیکم خیر و لکن کجاست
 اذان صافیه تا ندانید که از شرط حرکتیه در کل حین مرتفع است
 اصنام نماید و کجاست ابصار حدیده که انوار حکمیه است که بر
 از کلمات مشرقه ادراک نماید ظاهر شد قیوم بحال معلوم و او
 جمال شمع که کلان و عده داده شده اند مع ذلک و رواج منته حد
 لغضا بر تیره را بشانی اخذ نموده که بالمره از نضجات رحمانی و رواج
 سبحانی در گریزند قل یا قوم لا تعقبوا الذین حقت علیهم کلمه العذاب
 و ینظرون و هم قهر الله الملك المقدر العلیم الخیر معلوم
 که اگر باین وصایا و مواظبات علی حرکت نمیزمود اگر چه میکردند
 لا فوالذی جعلنی مستغنیاً عن العالمین بما آتانی بفضل من غنیه
 که فوق آنچه کرده اند و اراده دارند ممکن نبوده و نخواهد بود و عجب است

که آیات الهی را تلاوت بنمایند تا آنکه یلغضم مترها و سلاسل شعر
 محبوب امکان مع و صایای محکمه متقنه اخبار فرموده
 که چه خواهند نمود چنانچه ظاهر شده و بعد خواهد شد
 مع نفسی که حرمت لامر الله اعتنا نشد با و اظهار خلوص و عبودیت
 نموده اند تصدیقا لامر الله و در اطراف ناس را بخود میخوانند
 آن عمل ستر و این عمل جبر قدری انصاف لازم است آخر نغیلام
 بانفسی عنادی داشته این بی و اصحت که بهر نفسیکه اعتنا نشد
 لامر الله بوجه و اظهار سلطنته و عزاز الکلمه خواهد بود هر نفسیکه
 باین جهت غلی داشته با و اظهار عبودیت نموده اند ضررا لامر الله بعبودیت
 علیه و احدی از اجبای الهی خالصا الوجهه مشرکین را از این اعمال
 شنیعه منع نموده آیا اثرنا را الهی در قلوب برتبه باقی نمانده و آیا
 انوار مصباح احدیه در افنده خلیقه تجلی نفرموده چه شده
 که همیا کل نفوس از این نار مشتعل شده اند و از این انوار مستغنی
 نشده اند بگوای روانها مداین عرفان جمال حسن فخر صادق
 اراق سما مشیت سبحان طالع شده تعجیل نماید که شاید جنبود مقصود

ملحق شوید البته هر چه خفیف حرکت نماید حسن است بنیاید
 نقل اشارات مؤتلفه را و بشرط احدیه توجه نماید قلم
 قدم میفرماید ناله و خنیم را نمی شنوید یا می شنوید و ادراک
 نغیما شنید اگر قادر بر طیران در هواهای خوش معانی نیستید
 در هوای الفاظ طیران نماید اگر آیات بدیع عربیه این ظهور را
 ادراک نمی کنید در بیان فارسی که از قبل نازل فرمودم و کلمات
 فارسیه که در این ظهور نازل شده تفکر نماید لکنی تجر و
 الی التحی سببلا فوالدی اشتعلنا رجبه فی قلبی غلغله شان الاخذ
 میاه عرض لعالمین که طلعه بیان مقصودی جز این ظهور شده
 روحی بنفسه الفداء ما قصر فی تبلیغ امری و لکن الناس مقصرون
 و مفرطون نفسیکه یکساعت خود الوجوه الله از حجاب اشارات مقدس
 و در آنچه از ملکوت الهی بلسان عربی و پارنازل شده تفکر نماید تا آنکه
 عن العالمین و بیوح لهذا المظلوم المسجون الضریب احجاره
 از کلمه الهیه در ناله خنیمند و لکن برتبه در غفلت عظیم عزت
 که در کتب الهیه از قبل نازل که از احجارا نهارجار و لکن از قلوب شرار
 اثری ظاهر نه ص الله العالی العظیم بدان ای سائل کلمه

آئینه جامع کل معانی بوده یعنی جمیع معانی و اسرار الهی در آن مستور
 طوبی لمن یبلغ الیها و اخرج لسالی المکنونة فیها اشراق شمس ملاحظه
 کن همان قسم که شمس بعد از طلوع بر کل اشراق نماید همان
 قسم شمس کلمه که از افق مشیتیه ربانیه اشراق فرمود بر کل تحت
 میفرماید استغفر الله من الذنوب چه که شمس ظاهر ظاهر است
 کلمه جامع بوده فکر تصرف و لکن اشراق شمس هر بصر ادراک
 شود و اشراق شمس کلمه بصر باطن ^{تواند} نفسی بین که اگر
 مدد و اشراق باطنیه کلمه الهیه از عالم و اهل آن منقطع شود کل معدوم و مفقود
 خواهند شد و اگر نفس بصر الهی ملاحظه نماید اشراق و انوار
 در کل مشاهده نماید و هم چنین اگر باذن طاهره توجه نماید
 اولیه که در کل حین اصفا نماید ندای الهی از ازل مرتفع
 و لکن آذان ممنوع و اشراق انوار تیر افاق ظاهر و لکن البصار
 محجوب ای بسبب طبیب لازم که شاید با کسیر عظم رسد
 ابصار را رفع نماید و نحاس وجود را ذوب نماید ابجاش از
 وجود باین عرض عرفان محجوب عالمین وسیع میشد تا از حروف
 ظاهره کلمه علوم لانهایه ظاهر و تقضیل فرماید مرصه
 غایب هاس شده که رفع آن بسیار مشکل است الا لمن

اشراق شمس

استشفی من الذریاق الا عظم و آن انیت که هر نفسیکه بکن
 خود فی ابجمله رایحه عرفان استنشاق نمود حقا مثل خود فرض نمود
 و اکثری ایوم باین مرض مبتلا و این سبب شده که از حق و ما عیند
 محروم مانده اند از خدا بخواهید که قلوب را طاهر و البصار را حید
 فرماید که شاید خود را شناسند و حق را از دوش تمیز نمایند و مقصود
 حق را از کلمات منزله ادراک نمایند و اگر اعم مقصود الهی نبینند
 درین ظهور محجوب نمی مانند مع آنکه سالها کتاب الهی را ملاو
 نمودند بجز فی از معانی آن فایز بخشش چنانچه بالمره از مقصود
 محجوب و غافل بوده اند مع آنکه جمیع در کتاب آئینه مذکور و مطور کل
 محروم بشانیکه بعضی از مطالب بسببیکه نزد عامه بود نفوسیکه خود را
 از خواص می شمرند از او غافل مثل کون قائم در شهر معروف و شایانی
 در این قول تا بیند که هر نفسی قائل شده آن حضرت متولد میشود حکم قیل
 نرا و جاری نموده اند ملاحظه کنید خواص مقدار بعید و محروم بوده
 تا آنکه در سه نخستین کشف محجوب و جمیع آنچه مستور بود مشهود گشت
 و هم چنین قیامت و مایع لوق بها که احدی بر شیخ از طمطم بجز این پانیا
 که در کتاب الهی بوده فائز نه و کل سر را بر آب هوشم نموده چنانچه

مشاهده شد و از این مرتب گذشته از صل عرفان محبوب عالمیان محتجب
 بوده اند و غبار هوس و طین ظنون جمیع بر تیره را از منظر حسیه
 منع نموده تا آنکه آمد مطهر اکبر و شکر آبکوش را طهر غسل داد و بمنظر
 دعوت فرمود و بشارت داد حال ملاحظه فرمائید آنچه
 ظاهر شد محتجاتی بود که جمیع از آن غافل بودند و اگر گفته شود
 کل در کتاب الهی مستور و مکنون بود و در ظهور نقطه سپان روح من
 فی الامکان فساد طلعاً معانی متنوعه در عرفات کلمات
 الهیه از خلف حجاب بیرون آمدند بذات حق لاریب و اگر
 گفته شود از قبل بر پیل جمال ذکر شده و اندک مسپن و مفصل حق لاریب
 و اگر گفته شود که آنچه در ظهور بدیع ظاهر از قبل نبوده و کل بدیعت
 این قول صحیح و تمام است چه که اگر حق جل ذکره بکلام الیوم تکلم فرماید که
 جمیع ما من از قبل و بعد بان تکلم نموده و نمایند آنکلمه بدیع خواهد بود
 لوانتم تفکرون در کلمه توحید ملاحظه کنید که در هر ظهوری
 مطابقت میان باطن و جسم بر تیره از ملل مختلفه باین کلمه طیبه تکلم
 معذکات در هر ظهور بدیع بوده و ابداً حکم بدیع از اول سلب
 نشده کلمه که حق بان تکلم میفرماید در آن کلمه روح بدیع و تفسیر
 میشود و نجات حیوة از آنکلمه بر کل اشیا ظاهر و باطن

مرورینماید دیگر تا چه زمان و عصر آثار کلمه الهیه از مظاهر آفاقیه
 و نفسیه ظاهر شود و اینکه بعضی از ناس بعضی از مطالب
 موهوم و متکلم و بان فخر و استکبارینمایند جمیع عند الله
 و غیر مذکور چه که فخر در عرفان حق و ثبوت در سوخ و استقامت
 در امر الله است نه در بیانات ظاهریه چنانچه ظهور قبلم
 این مرتب را بیان فرموده فانظر والتعرفوا مثلاً انفسکم
 بذروه عرفان ارتقا نموده اند و نفسیکه در ادنی مرتبه باندند عند الله
 در یک مقام قائم چه که شرافت علم و عرفان بجا هو علم و عرفان
 نبوده اگر گفتنی سخن و قبول و شود محبوب و الامر حق کل الفاظ
 در انصاحت در تبه واحد مذکور مثلاً لو یقول ولدت کقوله
 لم یلد ولم یولد اگر چه بر حسب ظاهر تشریح الهی از شبهه و مثل نظیر
 مقام عرفان نامست چنانچه پیران ستم این مقام اعلام ار
 و لکن این امتیاز هم نظر قبول حق است و باراده او متحقق شده
 چنانچه در کور فرقان بیان شسته الهیه تشریحیه صرف تقدیر تحت تعلق
 گرفته اند و عباد تجلی این بیانات ثابت و ظاهر الا ان سحر قدم از

این کلمات محدثه مقدس و ساحت اقدس از جمیع این بیانات
منزه نظر باید باصل امر الهی باشد نه بعلو و دو مرتب عرفان
لفظیه که پند بریه محقق شده یا لیت کنت مستطیعاً بالظواهر
ما هو استور و عدم استطاعت نظر باحتجاب نفوس است
والآاته لهوا لغنی الحمید وقتی فرمودن ترانی و قومی
انظر ترانی باری الیوم نفسیکه تصدیق نمود باسخه از اسماء
مشیت الهی نازل و منتهی ذروه عرفان مرتقی و فائز و منون
آن محروم معبودم نسل اللدبان یوقتنا و ایامکم علی الاستقامه
فی هذا الامر الذی منه نقول ملکوت الاسماء و اخذ ایسیر
سکان مداین الانشا الالذین سبقتم الهدایه من اللدیمین الیوم
ای مقبل در آنچه از قلم اعلی بارشیده درست تفکر فرمایید
تا ابواب علوم لانهایه که بوجه قلبت مفتوح شود و خود را
از دون خویشی مستغنی مشاهده نمائی و همچو ندانید که
ظهور حق مخصوص است باظهار معارف ظاهره و تفسیر احکام
ثابته پند بریه بلکه درین ظهور کل اشیا حامل قیوسات
و استعدادات لایحسی شده و خوابند شد و باقتنا

وقت و اسباب ملکوتیه ظاهر میشود و در این مقام مجمله
در جواب سوال یکی از قیس نصاری که در مدینه کتب سابقین است
از اسماء مشیت رحمن نزل و در این مقام بعضی از ان ذکر میشود که شاید
بعضی از عباد بر بعضی از حکم بالغه اهمیت که از ابصار استور است
مطلع شوند (قوله تعالی) فدختر کتابک فی
ملکوت ربک الرحمن اخذناه بروح و ریحان و جنبانک
قبل السؤال فکر لتعرف و هذا من فضل ربک العزیز المتعان
طوبی لک بما فرزت بذکک ولو هو استور فسوف یکشف
لک اذا شاء اللد و اراد تویری بالارث العیون ان باهیا
المتعین فی بحر العرفان و الناظر الی نظر ربک الرحمن فاعلم
بان الامر عظیم عظیم فانظر ثم اذکر الذی تبصر فی ملکوت الیوم
انه مع علوشانه و جلالاته قدره و اعظم مقامه کاد ان یترک قدما
عن الصراط فاخذه یداً لفضل عجمه من النزل و جعله من التوسین ا
لو تعرف هذا نعمته التي هدرت بها الورقاء علی افان
المتدی التوقن بان ما ذکر من قبل قد کمل بالحق و اذا ایاکل فی ملکوت الیوم
من نعمته الباقیه الابدیه و شیرب من کوشه حقایق و سبیل المعانی

استی

ولكن التائب في حجاب عظيم ان الذين سمعوا هذا لم يصدقوا
 وغفلوا عنه لو كانوا عذباء سخريهم من ان يتوقفوا في هذا الامر
 ولكن ظهر ما ظهر وقضى الامر من لدى الله المقدر العزيز المختار
 فلما قوم قد جاء الروح مرة اخرى ليتم لكم ما قال من قبل كذب
 وعدم كبه في الألواح ان انتم من العاصفين انه يقول كما قال
 وانفق روحه كما انفق اول مرة اجبا لمن في السموات والارضين
 ثم علم بان الابن حين الذي سلم الروح قد كبت الاشياء
 كلها ولكن نفاسة روحه قد استعد كل شيء كما تشهد وترى في الخلا
 جميع كل حكم فظهرت منه الحكمة وكل عالم فصلت منه العلوم
 وكل صنائع ظهرت منه الصنائع وكل سلطان ظهر من القدرة
 كلها من تائب روحه المتعالي المتصف المنير ونشهد
 باننا حين الذي اتى في العالم تجلي على المكنات وبه ظهر ابرص
 عن اء ارجل العمى وبرء كل سقيم عن سقم القفلة وهوى فحمت
 عين كل عمى وتزكت كل نفس من لدن مقدر قدير وفي مقام
 تطلق البرص على كل ما يحجب به العبد عن عرفان ربه والذي
 يحجب انه ابرص لا يذكر في ملكوت الله العزيز السيد

وانا نشهد بان من كلمة الله طمس كل ابرص وبرء كل عليل وصاب
 كل مريض وانه لم يطر لعالم طوبى لمن اقبل اليه بوجه منير ثم علم
 بان الذي صعد الى السماء قد نزل الى اسحق وبه مرت روح الفضل
 على العالم وكان ربك على ما اقول شهيد قد تعطر العالم
 برجوعه وظهوره والذين اشتغلوا بالدنيا وزخر فيها لا يسجدون غير
 التقيين وانا وجدنا على غفلة عظيم قل ان النا قورس
 يصيح باسمه والنا قور بذكره وشيخ نفسه لنفسه طوبى للعالمين
 وتكن اليوم قد برء الابرص قبل ان يقول له كن طاهرا وان نظره
 قد برء العالم وابله من كل آء وسقم فق الى هذا الفضل الذي
 يسبقه فضل فق الى هذه الرحمة التي سبقت العامين
 انك يا ايها المذكور في ملكوت الله ان استقدر من ربك
 قوم وقلبا ملاء الارض قد جاء مجيى العالم ومضرم النار في قلب
 العالم وقد نادى لمنادى برية القدس باسم على قلب نيلو شبر
 الناس ملقبا والله في جنة الابهي وقد فتح بابها بالفضل على
 وجوه المتقبلين وقد ملأ قهم من القلم الا في ملكوت الله الاخرة
 والأولى والذي اراده يا كله والله لرزق بلع قل قد

تا قوسن اعظم و بدقه بدیشیه فی الاحدیه ان استعویا قوم و لا تکون
 من الغالین انشاء الله خلقی ظاهر شوند که مقصود حق عزرا
 از بیانا ادراک نمایند و در کمال خضوع و خشوع در مراقبت امر الله و حفظ
 وصیات آن از انفس مشرکه مرده جدا نمایند انه علی ما یشاء فیکر
 و هر نفسیکه بشخص از گوشه پان مرزوق شد ادراک بنماید که در ظهور
 ثقطه بیان ظاهر شد آنچه لازمالستور بود و این ظهور و ظهور
 قبل بعینه ظهور این زکریا و روح است و در بعضی از الواح نازله
 ذکر شده ملاحظه فرمائید اینست انظهور که برای استعداد
 اهل عالم آمده چنانکه تمام عالم و اهل آن رسید آمد آن سبکه
 باقی بود تا حیات باقیه بخشد و باقی دارد و مایه زندگی عنایت فریاد
 ثابت شد آنچه در بیان نازشده اینست آنچه حال موعود که
 فرموده بعد از من میاید پیش از من است او بود آن مذ که با این
 آسمان زمین بلند شد که مقامهای الهیه درست نماید و
 کسبید یعنی قلوب را و آن همان مذ بود که این زکریا قبل از روح
 فرمود من آواز آن رسم که در بیابان مذ میکند که راه خدا
 درست کنید اگر کفری از آنهاست متولد میشد آن

از اینکه ان متولد شود و در ملکوت الهی با عرض معروف کرد
 طوبی للعقائم فویل للرضعات بگو قلم اعلی میفرماید ای کلمات
 برتیه هوی مرا قبول نداری و دعوی نموده اید نفسیه که بذکر م ناطق بود
 قبول آید دروغ میکویید اهل ظلمت از صبح در کربز اگر
 تقرب جوئید لبسته در روشنائی اعمال مردوده نفسانیه دیده شود
 و ای بر سبکه از این ایام و ثمر آن عاقلند عنقریب بر خود نوحه نماید
 و نیابند نفسیه که تسلی دهد ایشانرا خوشحال صدیقان که بصفت
 میپن فائز شدند خوشحال عارفان که سپل مستقیم الهیه شناخته اند
 و بملکوت او توجه نموده اند خوشحال مسوران و مخلصان که
 سر اجبای قلوبشان بدین عرفان نفس حمن مشعل روشن شده و
 بزجاجات انقطاع از هتوار یاج احزان افتتان محفوظ مانده و سبکو
 حال قوی لان که از طوره ظالمان قلوبشان ضعیف شده و سبکو
 حال بنیایان که بر بقا و قنایه مطلع شده اند و بطریق توجیه
 نموده اند و از اهل بقا و حیرت اعلی مذ کوزید لبسته قلوب
 ایشان ضعیف نشود چه که اهل بصیرند بگوای بندگان در صورت
 مقبول مذ بویید چه سبوا مرض چه سبوا ال اعراض در این صورت

اگر بشیر یا می مشرکان در پل محبوب عالمیان کشته شود است
 و احق بوده چه که دتیه نفس محبوب است این شرم غریب را فراموش
 مکنید و از دست هدید نیکوست حال در ستکاران که
 از اعمالشان عرف قبول رحمن ساطع است بدست حال غمازان
 و منفدان ظالمان اگر چه مابین عباد بعزت و ثروت ظاهر
 شوند غصیب ذلت ناکهان و غضب بی پایان آن نفوس را اخذ
 نماید کلمه قبل روح بدیع در جمیع حسیان این زمان از فوق فهم
 رحمن مشرق و آن کلمه ایست که باین معنی روح خطاب فرمودم
 که بگو موسی بر آید این آمد و ابن زکریا برای غسل تمهید
 و من برای آن آدم که حیوة جاوید بخشم و در ملکوت باقی در آورم
 بگو اید و ستان سارقان و خائنان در کمین گایان ترسند
 ای جانان امانت رحمن غافل مشوید و لئالی حب التهریر از
 دزدان حفظا نمائید قسم به تیراق سما معانی که اگر
 نفسی الیوم حجاب او با هر اذخرق ننماید انداء التهریر اصغاء
 ننماید نیکوست حال نسو یک اصنام و همیه بقدرت البیت

شکست و ندای رحمن را شنیده از ما پین اموات برخاستند
 علیهم نجات اللہ مالک الاسماء و الصفات
 ای اهل رضندای رحمن مابین زمین و آسمان مرتفع شد و قلب
 عالم از اصغای کلمه آلهی بنا رحب مشعل و لکن افسردن
 در قبور غفلت و نسیان مانده اند حرارت آنرا نیافته اند تا چه
 رسد استعمال هم فی القبور خالدون قوموا یا قوم علی
 نصره اللہ قد جا کم التقیوم الذی بشرکم به القائم و بنظر زلال اکبر و الفزع
 اعظم و المخلصون بظهوره یفرجون المشکون بنا لغل سحیر قون
 قل قلم بابتدایا ملا لبیان بان تصفوا فی کلمه حده و حی ان
 ربکم الرحمن یعلق هذا الاریضی عما خلق فی الاکوان کما نزل فی لبیا
 و انتم فکتم بمحبوبه ما فی الاریضی و لعلکم فی الاریضی فی الاریضی
 بیاملا الظالمین هل من ذمی العیبه او ذمی جسد لیسمع و یعرف
 قلن بکی عین اللہ و تم تلعبون یا من تحیر فکیم من فعلکم هل ملا العالمین
 اید و ستان من شما چشمه های پان بند و چشمه خطر از کور شعاع
 رحمانی حکمیده بیاز و یقین چشمه را از خاشاک ظنون و الوهیم و او هام با

کنید تا ز شما خود در امثال این مسائل منقول جوابهای محکم
متقنه ظاهر شود در این ظهور اعظم باید کل معلوم و حکم ظاهر
شود چه کل بریه بل کل الاشیاء از هبوب لوائح الهیه
در این آیام تشبیه علی قدرها حاصل فیوضات ربانیه شده اند
در غایب کلمات مترکه جواب مسائل مذکوره و مستوره مکتوبه
نازل نشاء الله بصر الهی در کلماتش نظر فرمائید تعریف
ماددت و این سوال رابعین از شرح نموده اند که این گریا
آمد و ناسن بحق خواند و غسل تعمید داد مقصود از ظهور او
چه بوده و از این ظهور چه فرموده اند که برای من شهادت
دهد و وفا فرمود با آنچه مأمور بود و من آدمی برای اشتغال اهل عالم
یا ایها الناظر الی المنظر الاکبر احزان بمرتب رسیده که لسان
رحمن از زبان ممنوع شده فوائدها یکی عینی و سحرک لسانی و کیت
با بیخروج منها من کائناتاً تلقاء وجهی چه که اهل این سانسای محجب
شده اند که اگر البوم از نفسی خلاف آنچه لم یزل و لا یزال حق جل شانیه
بان امر فرموده چشم خود مشاهده نمایند مقبول دارند مثلاً
رسول لافا کین نشسته آیات در اول ظهور حجت بوده و

حال بنیت بگوای اهل بیان فانصفوا بالله ربکم الرحمن قطع
نظر از این غلام الهی و ظهورات غیر صمدانی که در این ظهور ظاهر
جمع پانز ملاحظه کنید و خود حکم نمایند شما که حکم حق و نازل
معینده راضی نشدید و لکن حق بکلم شما اگر باضافه اکتشود
راضی است که شاید چشمی باضافه باز شود و الی الله یا ظلم
و این بسی وضحت که جمیع بیان تصریحاً من غیر یا و یل مخالف این قول
معترض است مع ذلک باین جبروت من غیر شرح یافت
کل بیان نموده و بنمایند و مع ذلک خود را ناصر بیان میداند
فوالله ان لیس بیان نبوح منهم و یلعنهم حال لوجه الله فی سحله
تفکر نمایند که سبب اینکه باین جبارت در تنگ حرمت کتاب
الطبی حجب نموده اند چیست این بسی معلوم و وضحت که سبب
قبول بعضی از اهل پانست و الا فوالدی نطقی با حق و اظهر فی الاثبات
امر اگر مطمئن نبودند هرگز چنین جبارت نمی نمودند این از حکمها
عظم الهی است که در بیان باز شده بشانیکه سطر می مطورنه مگر آنکه در آن
مذکور چه بلویجا و چه تصریحاً که در ظهور بعد توقف نمایند و جبرایاست
نخوسید مع ذلک انکار نموده و امثال این امور غلطیه که جمیع

عالم شده اند و نفسی اعتراض نموده و لکن باین مقرر که باختیار او
 کل کتب ناطق است نسبت داده اند که احکام پان را نسخ نموده
 الالعیته علی القوم الذالمین مع آنکه بنص پان این ظهور محنت است
 بوده و خواهد بود و جمیع پان بگوشایش ناطق و بظهورش مبشر و ما
 نظر من عنده هو ما ظهر من ظهور قبله و من سرق هو مشرک کذا
 و منکر متاب و از آیات گذشته اکثری را ازل دیان از مقرر
 افسس و عارث فیده اند علی شأن لایذکر بالبیان فاسئلوا المذنبه
 و من جملها لیظهر لکم حق و معلوم نیست که آن نفس معرض در خود
 چه قائل است لافو فضل لبها دلیل الاعلی افک کبیر از حق
 بنحیب توفیق عنایت فرماید که شاید بر صراط امر مستقیم باشد لاق
 بذ الامر عظیم عظیم زود است که عظمت آن واضح و مبهرین شو
 لایستی الامن کما ناطق الی المنظر الاکبر و منقطعاً عن فی السموات
 و الارض حیال الله المقدر العزیز حکیم الیوم یوم نصره امرا
 بر هر نفسی لازم که در حال تقامت ناس را بشمار آید و نحو نماید انشاء الله
 جهد بلین نماید که شاید یکمشتکان بریه نفس و هوئی باقی در این توجیه
 نمایند از نفوس اثر محبوب بوده و خواهد بود چه که شمرش

اثر اوست نفس بی اثر مثل شجره بی ثمر و منظر اکبر مذکور بقیه
 ناطق شوید و بقیه تبلیغ نماید با عرض و قبیل ناطق نباید
 بلکه ناطق بخدمتی که بآن مأمورید من لدی الله نیست فصل
 اعظم در استکباری ابدی و ثمر جاودانی و عنایت حق در کل این
 و مدد فطیش در کل وان رسیده و خواهد رسید من کان له ان معه
 و یوئده باسحق و انه علی کل شیء قدير و البهائم علیکم یا احببائی
 بدام ملکوتی یقبأ جبروتی مقابله

هو استوی علی عرشین بسیار

ذکر من لدی المظلوم لمن الامکان لیتقر بهم الی ملکوت اسمی الرحمن المقام
 ارتفع فی حقیف سدره المنتهی و خیر کوش البقاء طوبی لمن فاز و سحفا
 للغافلین الذین نبتوا کما انبت و رآهم و اتخذوا الانفسهم الاوهام
 ارباباً من دون الله الا انهم من انظامین فی کتابی العظیم یا ملأ الارض
 اتقوا الله و لا تنکروا برهانی و لا تجادلوا ابایاً و لا تکفروا بنعمتی الی انزلناها
 من سما رحمتی کذلک ینص حکم قلمی الاعلی فی هذه اللیله البلیا سمعوا

والا تكونوا من الغافلين اعرفوا قدر الأيام ومقامها فاجعل الله
 النوار بها من نور وجهه وضياءها من شمس فضله لتشكر وارتكبحم الفضل
 الكريم قد اثمرت سدرة الاقبال ولكن القوم اكثرهم من الغافلين
 قد اتار العالم من النور الاظم ولكن الناس اكثرهم من الغافلين
 قد ظهر كل كان مسطورا في كتب الله وسورا في افئدة الانبياء شهد
 بذلك لسان العظمة في هذا المقام الذي حيا الله معه ساعين عن
 الخالصين يا محمد اسمع لنداء من السدرة احمر المرفعة على
 البقعة لبيضاء ارض المحشر انه لا اله الا انا الفردوس ^{تخلقت}
 العالم لعرفاني وظهورى واياسى فلما اظهرت ^{نفسه} كفروا بابائي ^{في}
 عن بيتي الى ان افوا على سفك وحى كذلك سوت لهم ^{لهم}
 الا انهم من المعتدين في كتاب الله رب العالمين قد حضر العبد
 اسخاض كتابك وعرضه لدى المظلوم اجنباك بهذا الكتاب
 الحسين انا سمعنا نحيبك وصرحك ورأينا اقبالك وان
 ووجدنا من كتابك عرف حبك وتقامتك على هذا الامر الذي بررت
 اقدام العلماء وضطربت افئدة الفقهاء الامن شيا الله ربك ورب

من في السموات والارضين كن مشتعلنا نار حبي وتمسكا بحبله
 ومثبثا بنيل غنايتي ومنورا بنور التجويد الذي لاح من افق سما بياني
 العزيز البديع لعلم الله ان حزب القبل ما وجدوا عرف التوحيد
 وما فازوا بما انزل الله الرحمن في الفرقان كذلك يقص لك المظلوم
 لتطلع باو باعهم وطنونهم وشركهم وعرضهم في يوم الله مالكا
 هذا اليوم العظيم شهد انهم عبادة الاوبام ومروجا قدر تجبوا
 ماناح به نوح الايام وصاح بسحاب السماء وبكت غيمون العارفين
 قلوبا ليلبيان ويا معشر الفرقان اتقوا الرحمن ثم انصفوا في
 هذا الامر الذي لولا ما نزلت الايات وما ظهرت البينات
 وما تكلمت لفظه الاولى ومن قبله تقطع الفرقان ليشهد بذلك ^{بكت}
 البيان ان انتم لمنصفين كذلك ارتفع صرير قلمي ان ينطق باعلى
 البيان ويدع لكل الى الله مالكا يوم لا ينطقون يا محمد
 بما شحرك على ذكرك وذكر الذين ذكرتهم في كتابك يرثقه الله
 رب العرش والشرى ورب الكرسي الرفع نذكر من سمى
 بمحمد رضا الذي نطق امام الوجوه بالحق الخالص والعدل الحسين

+

يا محمد قبل رضا انت الذي فزت بآيامي ونظمت بنا
 وذكرني امام وجوه اعدائي الذين نقضوا عهدي موشاة في وجاد لواء
 باياتي و حاربوا بنفسي بعد اذ انا حواني فمراقي وسئلوا فضلي بان
 يظهر لهم ما وعدوا من لذي الله العليم الحكيم انا ذكرناك من قبل بلوح
 تعطر به عالم الذكر لوسبيان ولكن القوم هم في وهم عظيم
 قد خرفت الاحجاب باسم ربك مالك يوم المآب
 وذكرت ما فاح بعرف جبي الغرير المنيح قل لك الحمد
 يا الهى يا عرشى و علمتى و يقينى و هديتى و قرينى اليك اناك
 انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت المتعالى العليم العليم
 ذكر من قبلى احببائى و بشرهم بما نزل لهم من سما عناية و علم
 فضلى ليكونوا من شاكرين \rightarrow يا على محمد اذكرك المظلوم
 كما ذكرك من قبل ان ربك هو الفضال الكريم طوبى
 لمن فاز بايام مالك الاسماء و دخل مدينة الوفاء و تمسك
 بجبله و اسس بجباله و علم ما سطر في كتابه انا خلقناه و اخرنا لكل به
 طوبى لمن فاز به انه من المقرين في كتاب الله العزيز محمد
 كذلك ذكر العالم الاعلى و هدى الكل اليه هو الناصح العليم

يا ابا تراب يذكرك رب الارباب الذى تراكبا على السما
 فى المآب و دعا الكل الى الاق الا على المقام الذى فيه نطقت
 السدرة الملك لتدرب العالمين و القدره و القوة و الملكو
 لله العليم الحكيم افرح بذكرى اياك انا ذكرناك من قبل و بعد
 و فى هذا التحين الذى يرى المظلوم نفسه تحت محالب البغضاء بما
 كتبت ايد الاثقياء الذين كفروا بالذ آمنوا به فى القرون الا
 قد فزت بما لا تغيب و نزل لك ما جعله الله مصباحا لك
 في كل عالم من عوالمه شهيد بذلك من طافه الروح و لنقطه امام الله
 ينادى و يقول الله قد ظهرتم الكتاب اتقوا الرحمن يا ايها
 و لا تكونوا من الذين عرضوا اذ اتى الله تبصرة و سلطان
 كذلك اظهر الكفر لنا الى الحكمة و البيان اشكر ربك مالك
 المعاد يا زين العابدين يذكرك رب العالمين من
 عظم ليقربك اليه فى يوم فيه نفع النافع و نعب
 الضارب قلب بلاد الارض اتقوا الله و لا تتبعوا كل بهج
 ما قد قامت سدره افضل نعوأله العرفان اقبوا و لا تكونوا

من الذين اعرضوا عن الله اذ اتى بلكوت البيان مسكرته
 بما وثقتك وايدك على الاقبال ذاعرض عنه كل عالم غرار
 يا قلبي اذكر عبدى الذي سمي بسيد علي زكري في كتاب
 الاسماء من لدى الله فالق الاصباح يا علي شكر الله
 بهذا الفضل الذي لا تعادله خزان العالم ان ربك هو
 العزيز العلام قد حضر العبد حاضر بكتابتك وعرضه له
 المظلوم ومسكن القلم عن حكم اجواب كذلك قضت
 اليالعة وامرى المهين على من في الارضين والسموات طوبى لك بما فر
 برحمتي وامنت بنفسى في يوم فيه كفر الله العباد انا ذكرناك وذكرك بما
 كان باقيا لك وذرنا وشرقا لنفسك ان ربك هو العزيز الوهاب
 لا تحزن من شئى توكل في كل الامور على الله المقدر المحرار ذكر الذين
 ذكرته في كتابك من قبل المظلوم وكبر على وجوههم بالروح والحكا
 كذلك اظهرت سدة الوفاء اثارها بالشكر ربك العزيز المنان
 نوصيك والذين آمنوا بالا ستقامته على هذا الامر الذي انت
 الاقدام ونحفظ ما اعطيتنا ان ربك هو الناصح العزيز العلام
 يا سيد الله قد قبل ليك من شطر السجن مظلوما العالم

ويذكرك من قلم عنيته ويذكرك باياته انه هو المقدر على ما يشاء
 والمهين على ما يكون وما قد كان قد فرغت بذكرى من قبل في هذا
 ايحى الذي لا تعادله القرون والاعصار نوصيك بما يرتفع
 به الامر وما ينبغي الايام ربك العزيز الغفار قل يا ملائكة البيان
 انصروا ربكم الرحمن باخلاق يتصوع منها عرف القبول باعمال يرتفع
 به مقام الانسان طوبى لمن فاز بما نزل في كتابي وعمل بما
 نطق به لاني في هذا المقام الذي جعله الله مشرق الالهام اشكر
 ربك بما تحرك على ذكرك لسان العظمة واقبل اليك
 وجه القدم من الاقش الاعلى فضلا من عنده وهو العزيز الفضيل
 قد ارتفع كل رضى تشرفت بقدمى وتتر كل حيل نصب عليه خبا
 مجدى وابتسم كل لغز نطق بنبأى ولاح كل افق نار بنورى الذي
 له الانوار اسع ندائى وقم على خدمته امرى على شان لا تمنعك
 سطوة كل ظالم ولا علوم كل عالم كتاب الذين عملوا في ايام الله ما تحق
 احوريات في الغرفات انا قدرنا العلم لعرفانى وانه منعمهم
 عن التقرب الى مشرق الوصى والتوجه الى افق البرهان يا محمد
 قد فاز كل اسم بذكر الله مولى الانام بغير اسم من قبلى وذكر اسم

+

بأنزل من قلبي ونورهم بانوار سباني وخصم ما كان مطورا في أم الكتاب
 قل يا خضر الله اعرفوا ما تكلم الله أم الكتاب ينطق بينكم انه سمي
 في الفرقان يا بنياء الارض وفي كتاب آخر مجمل الطور وباللحن
 برب الایاب قل تعالوا تعالوا يا ملاء السجود التسموا اناء
 ربكم انتم تعالوا تطلعوا بما كان مكنونا في علمه وخرقنا في خزان قدرته
 التي احاطت الافاق كذلك اظهرت السماء شمسها واقدارها
 وانجها انظر وتقولوا لك اسجد يا منزل الايات ونظر التبينات
 ← التي التي يذكر المظلوم من قبل وليايتك واجباتك وتصمك
 باقدار فلماك الاعلى الذي به سخرت ملكوت الاسماء ومن في
 ناسوت الانشاء بان توقعنا على الاستقامة على امرك لترتعد
 فرائض الناعقين من اعدائك الذين نبذوا كتابك وراهم
 متمسكين بايديهم من الظنوني الاوهم ايرت ترا متقلبين اليك
 والذين جحرتك وتشتبين باذياتك ردا عفوكم وكرامك
 اسلك باسك الذي جعلته سلطان الاسماء وقدس عن ادك
 من بالانبياء بان تنزل من سجايب حجتك ما يخطنا عن دونك يقربنا

اليك ويرينا آياتك ويسمعا كل انك العلياء ثم قدر
 لنا من فلماك الاعلى ما ينفعنا ويحب لنا اجر فلماك يا اموي
 المورى ورب العرش والشمى لا اله الا انت المقدر على كل شئ
 وانك انت الغنى لمستعان المستعان
 هو الله تعالى شأنه الحكيم والبيان

يا عبد الحسين اسمع نداء الله الملك الحق العدل المبين انه
 يذكرك من شطر السجود كما ذكرك من قبل انه هو المشفق الكريم
 اقربا ملاء الارض لا تقترضوا على الله التي بر ايات البيان اياته
 العليم الخبير قد انقضت سموات الاديان بما آتى الاديان
 يوم السجود باصر لا تقوم معه جنود العالم وصفوف الامم شيئا
 بذلك من عنده كتاب مبين كل ما لله قدر ترفع حفيف
 السدرة والتار تنطق انه لا اله الا هو الفرد الواحد المقدر القدير
 اشكر الله با توجه اليك قلبي الاعلى وانزل لك ما كان نورا
 للاسكان شيئا لسما العرفان وجر امواج ايمان الاديان وكتبا
 ناطقا بهذا الاسم الذي به زلت اقدم لمعتدين قد خسر امام

وهي اسماؤ الذين ذكرتهم في كتابك وانزلنا لكل واحد منهم ما يحيد منه
كل مقبل عرف غماتيه ربه السامع البصير شكر الله بما ختم بذكرك
هذا الكتاب العزيز ليديع اذا فرقت به ووجدت عرف
غماتيه ربك قل الهى الهى اسلك بالدياراتى فيها ارتفع ذكرك
وذاك وبالمقام الذى استقر فيه عرشك وبنار امرك التى اشعلت
بها افئدة اصفياك وبنور وجهك الذى اشرق من افق سماؤ
كرك بان تؤيد من على الارض على التوجه اليك والرجوع الى
مشرق وحياك ومطلع آياتك ايرب ايد اجابك على ما ينغى
لاياتك وامرك الذى تشربه الحكيم وخبر به الروح نطق
به خاتم انبيائك وسيد اولياك انك انت المتقد
على ما تشاء ولست سوى على عرش تفعل ما تشاء لا اله الا انت
العليم الخبير البهاء من لدن بانك الوجود وسلطان الغيب
والشهود عليك وعلى الذين ذكرناهم وعلى كل من
احمد الله الناطق بالذكر الظاهر الباهر
العزيز الحكيم متعبده

جناب عبدالحسين عليه بها السلام

هو الناصح العليم

لازال حضرت غنى متعال بلجات غمات وافصال برجالى نظرو
يا عبدالحسين عليك بهانى نامه ت را سبى از اخوان الذى سبى
بالبديع بحضور آورد وبعد از عرض در ساحت اقدس اين از سماء
مقدس نازل ارسال شد لتجد منه عرف الله لمهين لقم
طوبى لك ونعم مالك چه كه بگفته عليها رحمت مولى الورد
فان رشدى نامه ت باين بيان حزين اگر خوبيد
چگونه نكي حالات اين عبد را بديد احقرتبه و لمته بذكر كيانه عالم
سرخوشم كه در اين ايام حضور و ظهورش ثنا و حق عرفان شوق
داشت احقرتبه الذى وثقتك على الاقبال فى ايامه و ظهر
منك كلمة لا يتقطع عرفها بدوام اسمائه وصفاته قل الهى الهى
لك الحمد بما سمعنى ذاك وهديتنى الى انقائك الاله على
اذ منع عنه الكشر عبادة وخلقك اسلك بانوار وجهك وتجليات
نير فضلك بان تجعلنى فى كل الاحوال شارباً حقيق وحياك و
ناظر الى انقائك وطارى فى هواؤ وذك و متمسكا بجلالك المتين

اي رب وفقني على خدمته امرك واولياك وقدر لي كل خير
انزلته في كتابك انك انت الفضال الكريم لا اله الا انت الغفور الرحيم

جناب حاجه حسين عليه السلام

بسمي السامع

سجاناتك يا من في قبضتك زمام المملوك
حقائق الموجودات اسلك بجزبياتك وظهورات
قدرتك وشؤونات قوتك وبجركه قللك الاعلى
واقدر اراصا بعك يا مولى الورى ورب العرش والشرف
بان تؤيد من قبل ليك وتوجه الى النوار وجهك وشرب
رحيق الوحى من اياي عطائك وكوثر الوصال من قدح فضلك
على ذكرك وشانك وخدمته امرك ايرت تراه تشبها بازيا
رداء كرك وتمسكا بصوتك اليوثقى وجبل امرك يا مولى
الاسماء قدرته قدرته لا صفياك ثم انزل عليه ما يكون نوراً
لفي كل عالم عن المملك انك انت المقدر على ما تشاء لا اله الا

الا انت القوى القدير يا محمد قد حضر كتاب العبد قبل حسين امام
الوجه وعرضه العبد الحاضر حينئذ بذكر مسين قد رأينا اقبالا
وسمعنا ثناءه كذلك ماج بجز غناية ربك وهاج عرف حمته
انزلنا له ما تقر به عينه وعيون الذين قبلوا الى الاقوال الاعلى
عن الاسماء ان ربك هو الفضال الكريم اليها عليك
وعليه وعلى الذين باخوفهم ظلم المعتدين وما منعهم شوكة الغاية
عن التقرب الى التدرب العالمين

جناب حاجه حسين عليه السلام

هو الله تعالى شأنه العظيم

احمد لله الذي اظلم امره وانجز وعده ونصر جنده وانزل كتيبه
وارسل ساجدها بجم البواب الهداية بن عباده ومظاهر اسمائه
بين خلقه وحر اياها صفاته في المدن والديار انه هو المقدر المشا
يا عبد الحسين قد ذكرك من اجنبي وطار في هواي حتى وقام على خدمته
امرى ذكرناك بهذا اللوح الذي اشرق من فوق اراذله

الغزير الوهاب
 يشهد بذلك مولى الورى انه هو الغزير العلام
 يا الهى بما ذكرته اذ كنت صامتا واقبلت الى اذ كنت ساكنا
 اسلك بالكلمة التى جعلتها حى عبادك والمهيمن على الاسماء
 بقدرتك واقدارك بان تجعلنى ثابتا فى حبك وناظرا
 بذكرك انك انت المقدر على مات شأى وفى قبضتك زمام

من فى الارضين والسموات → متعبده

هو السامع الصبير

لله حمد واول تام سلاسل وبها مرشكستى وباوقا تيقان قبل
 نموى امروز علم نفعيل شاد مرتفع وخيمه الملك لله
 برا على المقام منصوب طوبى لى زبرامى نفيكه فارسه باخر ابر
 او خلقه از حق ميطليم ترا مؤيد فرمايد بر ذكر و ثنا وحده
 امرش آنچه ارسال نموى از مر اسلات اسمى عليه بها
 بساحت اقدس رسال اشت طوبى لك بانطقه

بذكر المطلوب وثناؤه فى ايام فيها اعترض عليه اكثر العباد
 الهى لايت تخيب بنى عما قدرته لاوليايك ولا تمنعنى عن فيوضها
 اياك اسلك بكلمتك العليا التى بها سخرت الارض والسموات
 بان تجعلنى في كل الاحوال ناظرا اليك وناظرا ثنائيا بك ومنتك كما جعلك
 لميتين انك انت ارحم الراحمين البها عليك وعلى الذين آمنوا
 بالله الفرد الصبير متعبده

انه الله ضلع جناب آيت الله صلى الله عليه

بنام خداوند كيتا

يا اتمى عليك بهائى وغياىتى حق جل جلاله در ليالى و ايام عباد و
 خود را ذكر نموده بذكر كيكه عرفش از عالم قطع نشده و نخواهد شد غنايش
 كل اخذ نموده وفضلش حاطه كرده حق جل جلاله ترا بصبر امر نيايد
 انه هو الصبار ويا مر عباده و امانه بالصبر الجميل مع حواد عالم در
 امم در حزين خلق غافل طل مشايد ميشوند علمائى ايران لدى الرحمن
 مذكور نبوده و نيتند و تو از فضلش مذكورى و با ما كلمه عليا فائز طو

لك وللا ماء اللامى آمن بالله الفرح بحسب انما ذكرنى هذا بحسن
 من صعد الى سدرة العالين يا آيت انك فزت
 بايات الله الغيبر محمد سمعنا ذاك من قبل واجدناك
 بلوح لاج من افقتير الفضل من لدن مقدر قدير قد فزت
 قبل الصعود بانارمى بعبه بذكرى جميل قدما ج
 بحر الغفران فى كلمة الرحمن لتفرح فى الرفيق الاعلى وتكون من
 النهرين انما ظهرناك وغفناك حين صعودك يشهد بذلك ماجر
 من قلبى الاعلى فضلا من لدن عليم بهاد من لدنا عليك وعلى الذين فادوا
 بذكر الله ما لك يوم الدين يا انتى اشكرى ربك بهذا الفضل
 العظيم انما ذكرناك ومن معك ونزل الله ان تقدر لك
 ما تقر بك اليه فيكل الاحوال انه هو الغنى المتعال احمد لله مالك
 المبدء والمآل متواضعة

جاب آيت عليه بآله

هو التذاكر العليم
 ذكر من لدنا لمن قبل قبلى الى الله رب العالمين يا آيت قد ظهر
 آية الله والقوم اعرضوا عننا الا انهم من الساعرين قد اناروا

الظهور وطلع فجر لبيان والتناسل كشم من الغافلين قد برز
 الآيات وظهرت لبتيينات ومكلم الطور ينادى على غصن الظهور
 ولكن القوم من ميسين طوبى لقوتى ما اضعفته سطوة العلماء ولقائم
 ما اعدته اشارات المشركين كلما ظهر النور ونطق مكلم الطور قام عليه
 العلماء بنظم نوح به الروح الامين قل هذا يوم فيه ظهر ما كان مطورا من
 القلم الاعلى ونذكور فى فئدة المسلمين انما ذكرناك ونذكرك
 فى هذا الحين بايات الله الملك الحق المبين قم على الامر على شان
 لا تمتنع حجيات العالم ولا سجات الذين كفوا بالله
 الغيبر محمد انما نصيبك بما ترتفع به كلمة الله فيما سواه ان ر
 هو الناصح لعليم لا تخزن من شئى توكل فيكل الامور على الله رب العرش
 العظيم قد كنت قائما امام الوجوه فى ايام فيها ترغرت اركان العباد
 من سطوة الايام فلما ظهر الامر خرجت منطاهر الا وهام عن خلف السجا
 وارحبوا اما لا ارتحبه الفراغتة واجبا برة كذلك سواك لهم انفسهم
 وهم اليوم من اصحاب التعير لله الله قد نوح من فعلهم سكان
 دارن العدل الانصاف والذين طافوا العرش بكور وويل كذلك
 اظهر كبر العلم نالى كجته ولبيبا طوبى لك بما فزت بها فى ايام ربك لمشفق

الكريم
البهاء عليك وعلى من كان مستقيماً على هذا النبأ العظيم
الحمد لله العظيم الخبير متعبده

ط ميز آيت عليه بهائيه

هو الناطق في الجن

شهد الكتاب انه لا اله الا انا العزيز الحكيم قد شهدت السماء
انه لا اله الا انا الفرد الخبير وشهد قلبي انه لا اله الا انا الوا
العزيز العظيم قد شهدت ورق وحجر ومدد ظهور الله وسلطان
ولكن الناس شكيرون ولا يشعرون قد تصبوع عرف
المحبوب في العالم ولكن القوم لا يجدون قد ظهرت الأسرار
وبرزت الآثار ولكن العباد لا يفقهون قد اشرقت الارض
من انوار الوجود وترنيت السماء بانجم حكيمه وابلبيان ولكن القوم
لا يشهدون كذلك اشرقت شمس يعرفان من افق قلبك
الرحمن انك اذا ادركت وفرزت تجتنب عن الأشرار و
قل لك الحمد يا مالك الوجود متعبده

ك ع

هو الظاهر الناطق العظيم

ذكر من لدني المظلوم لمن شرب كوثر لبين يا من ابادي عطاء
ربه الرحمن وكان من الفائزين سمع لته داء واجاب
موليه وفاز بيوم عرض فيه كل غافل بعبيد طوبى لمن توجه
الى الوجه وقبل الى الاقن الا على اذ سمع ندا ربه الا بعني الذي
اذا ارتفع نطقت الاشياء قذاتي الموعود وظهر ما كان مسطوراً
في كتب التدرج العالمين قلنا نتدق ذاتي الميقنا
ومنزل لايات ميثي في السجن العظيم وينطق بما ارتعدت
به فرائض العالم الا الذين نبذوا الؤهام وخذوا كتاب
اليقين من لدني الحكيم كذلك نطق لسان القدم اذ كان
في هذا الحسن امين اقم على الامر على شأن لا تتخونك

سلوة العالم ولا شبهات الا هم كذلك
ينطق قلبي الا على فضل من عنده ان
ربك لهو الفضال للكرم متعبده

عطا

ط جناب میرزا حبیب الله عليه بهاء الله
هو المشرق من اشرق البقاع

يا حبیب نفيك از اول يام كه از غبار و دخان ظلم روز و شب
بجنان مینوی امام و جود عباد ظالمه و معادل كتب سماوی
بل ازید از سما مشیتش نازل و جمیع امورا بعد از قبل قلنش
جاری از او اعراض نموده اند و بمطلع همیكه بهیچ وجه از امر
آگاهی نداشته اقبال کرده اند لعن الله اهل سانسیت
از اهل فرقان مشاهده میشوند بر اثر قدم آن خریز
نمایند قد خسر الدین کفر و البطلانی و جاد و ایامیا
و عرضوا عن جمالی المشرق اشیر از حق مطلیع الاضواء
فرماید که شاید چشم خود مشاهده نمایند و بان خود
نداء الله را اصغرا کنند آنا ذکر نک من قبل بلوح لاح
من افقه تیر غیاثه ربک الکریم و ذکر کف فی هذا الحین
بالتقریب الی التدریب العالمین خذ کتاب الله

بقوة من عنده و باستعامته لا تر لها سطوة الظالمین و ستانرا
بکثیر رسان و بعنایت حق جل جلاله بشارت ده توید
والدین آمنوا با تقامته تضرب منها افئدة المشرکین الذین
نقضوا میثاق الله و عهده و كانوا من الهامین البهائم
علیک و علی کل شایء متقیم مقید

ک جناب آ میرزا آقا علیه بهاء الله
هو المشرق من اشرق سما الملکوت

کتاب از ملک الملکوت و سلطان ابجرت لمن اقبل الی فوش
الأعلى اذا ارتعدت فرائض الاسماء من سطوة الأحرار و ضواء
العلماء الذین نبذوا الميثاق فی المآب آنا ذکرنا ک
من قبل بذكر خضعت له الأذکار طوبی لک و للذین استعتم
شوات انخلق عن الحق قاموا و قالوا امام و جود لعن الملک
تدرت الأرباب یا ایها الناظر الی الوجه ان الامر

مقدّساً عن عرفان ملاء لبيك يا الذين نبذوا عهد الرحمن بما يتبعوا آهوتهم
 الا انتم من اهل تضلال في الرزب والالواح انا كنا قائماً على الامر و
 ناطقاً بكشفاً الله في يوم فيدار تعدت فرائض الأبطال من خشية
 انفجار فلما خرقت الأحجاب وتجلت شمس الظهور على قدر
 مقدور خرج عن خلف الحجاب طنين الذباب وعرضوا
 على الذي نصر الأمر بحجود الوحي والألهام يقولون ما قاله جبر
 اشيقه ويطنون انهم من اهل الأيقان لا ونصبي تحق انهم
 من عبدة لطنون والأوباهم لما اظهروا في الظهور لوانه عرضوا
 عنه بما يتبعوا كل غافل متراب قل انظر وانتم اذ كروا امرأت
 اعمال اهل نفران اذ اتت الساعة ونادى المناد الملك
 مالك الرقاب اولئك انكروا الله ورسول الله وعرضوا
 عليه نظيراً بح الملاء الاعلى واهل لفر دوس في العشي والاشراق
 قد اشتد البغضاء في قلوبهم الى ان افوا على المقصود بظلم منعت
 السماء من الأمطار كذلك سوت لهم انفسهم وبيم اليوم
 من اهل تضلال لعسر الله انتموا بالاركتبة احد اقبالهم
 قل ان عتبروا باولى الأبصار انا تكبر من هذا المقام

وجهك ومن معك في هذا الامر الذي به زلت الأقدام و
 نخبر على اوليائي هناك الذين ذكرت اسماءهم لدى المظلوم
 في هذا المقام الذي جعله الله على المقام انا ذكرنا بهم وبتبنا
 اسماءهم من العلم الاعلى في تصحيفه اسماء فضلاً من لدى الله مالك
 الأنام ولو يسيهم بالأتقانه الكبرى على امر الله مولى الوري
 وبما يرتفع به مقام الألسان بين الأديان البهاء المشرق من
 سماه حتى عليك وعلى الذين سمعوا لتداء وقالوا البتيك
 ليك يا مولى الأسماء ولبتيك لبتيك يا مالك الارضين

والتسموات مقابلة
 ك جناب ميرزا آقا عليه بهاء الله

هو الشاهد العليم الخبير

ان يا قلم الاعلى ان اذكر من قبل اليك ونطق بثنائك وقام على
 خدمتك بين عبادك ليفرح ويكون من شاكرين انا
 ارسلنا اليك من قبل ما لا يعادله ذكر العالم شهيد بذلك
 من نطق الله لا اله الا انا لعليم حكيم قد ارتفع لغواق المشركين و

ضوضاً لهم وارادوا ان يفيدوا في الارض بعد صلحا كما كذا
 ينجرك من غنمه كتاب مبین نسل الله ان يوفقك و
 يؤيدك على خدمته امره على شأن لا تمنعك جنود العالم
 ولا نفاق الناقين انا ذكرناك في الواح شتى ان ربك
 هو المشفق الكريم ان اخطئ به المقام الا باسم ربك مولی الورد
 وكن من الراشخين البهاء المشرق من افق سماء رحمتي عليك
 وعلى الذين شربوا رحيق الوحى من يد عطاء ربهم الكريم ^{مقابلة}

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الاكبر

حمد مولی العالم را سزا است که جمیع احوال را وحده باسم عظیم دعوت
 نمود ثباتی که برافج حدیده و جنود مصفوفه و ضوضاء جهل را که با اسم
 علما مصر و اورا اراده مقدسه اش منع نمود بیک شراق افتاب
 مشیت اراده ظاهره و از او کلمه در عالم ملک ظاهره و
 از آن کلمه عوالم بالا نهایتا خلق شد کما هی بصورش نامید بوسنکا

بناقور مره با تصراط واخری بالمیزان و جمیع علامات
 قیامت و شرائط ساعت بامر مالک احدیه از انیکه محکم بدیع
 ظاهره جلوت قدرته و عظمت قوته و تعالی سلطانه
 اوست و احدیکه مقدس زاعداد است و ظاهری که منزه از شهود
 و ظهور و بیان کل سل در طور عرفان ارئی کویان و این عبد
 تلقاء حضور متحیر و حیران سبحانک یا الهه الاسماء و المقدس
 عما خلق فی الارض و السماء اسئلك بالوار و جهک بعد قناء
 الاشیاء و ظهورات قدرتك فیملکو الاشیاء بان توفیق عبادک
 الذین منعوا عن الاصغاء اذ ارتفع نداک الی و بعد و اعن منظرک
 الی علی اذ ماج بحر عنایتک و فتح باب اللقاء علی من فی
 ارضک و سماک امی رب اسئلك بقدرتك
 التي احاطت بالاسماء بان تعرفهم ما غفلوا عنه و تؤیدهم علی عرفان
 مطلع ذنابک و مشرق آياتک و معدن علمک و منظر نفسك
 اسئلك یا الهی بشؤوناتک و ظهوراتک و آياتک و بتناک
 بان ترین عبادک یا ثواب التصدق و الاشیاء لیتفکر و انی امرک ^{یتصفوا}

فما ظهر من عندك في آياتك + هذا يوم يا ألهي امرت الكملين
 ميثرا امرك والنطاق باسمك بان ينظروا اليك بعينك البينا
 في البيان فلما ظهر من كان مكنونا في ازل لا زال عرضوا عنه عباد
 وخلقك الذين تمسكوا بحبال الأوامر ايرت ايد عبادك
 على عرفانك ثم اشربهم حقيق وحيك ليحذ بهم الى سماء
 علمك وينورهم بانوار الثميين التي اشرفت باذنك
 وارادتك اي رب ترهم يتكلمون بما تكلمت به اتمه القفا
 في القرون والأصهار واذا جاء الامتحان ظهرت منزهة
 ولبغضاء على شأن فتوا على من ذكره في اللتيا والايام
 ايرت خذايد عبادك بذراعى قوتك وقدرتك ثم
 خلصهم من غمرات الطنون والأوامر لعوا ما عندكم
 ويتوجهوا الى مشرق وحيك الذي به ظهر ما كان مكنونا في كنان
 كتبك ومخزونا في خزان علمك ايرت انت الكريم
 ذوا الفضل العظيم تظلي وتمتع وانت القادر العالم العزيز
 المحكم الصلوة الظاهر من الأفضى الأعلى والاسلام
 النازل من سما عنايةك يا مالك الاسماء على الذين

قاموا على الذكر والبيان لنصرة امرك وعلاء دين الأديان
 وعلى الذي قام في اول آياتك على ذكرك وثناك بخلقك
 وشهد له العلم الأعلى بما قبالة خضوعه وخشوعه لخلقك هو الله
 سمع شامة الأعداء وورد عليه في سبيلك مانح به صفيانك
 ايرت فاكذب له من فلكك الأعلى ما يرفع به ذكره في
 مملكك انك انت المتقدر على مات شاء لا اله الا انت
 الغفور الكريم يا محبوبك قد سرتني اثر قلبك واجتنبني
 ماجرى مني في ذكر محبوبنا ومحبوبكم لعمر المحبوب اعدا
 الشوق والأشتياق من بياناتكم التي ما حكمت الا عن ^{ظهور} الله
 وسلطانه وما دلت الا الى صراطك وشربت من كل حرة
 من صروفاته كوشر المحبة والوداد فلما اسكرني حريق بيانكم الا
 في ذكر الله مالك الورى قصدت الأفق الآلى وحضرت
 تلقاء العرش وعرضت مانا ديت به الله ربنا وربكم ورب
 من في السموات والأرض اذا نطق لسان العظمة بالبحر
 عن ذكره اسن البرية قوله جل كبرياءه طوبى لك

علی و طوبی لک یا کبر فیما لک یا ذاکری و حمتی
 یا ایها المقبل الی افقی در احتجابات خلق تفکرنا مع انکه
 کواهی داده و میدهند بر ظهور حق جل جلاله ایام را بانتظار
 میکنند و از سلطان ظهور محروم و محموند حق
 منبعی که مقدس و منزه است از اشار او و دلالات و کلمات
 من علی الارض و را با و با هم خود میسجند و بر اعراض قیام بنمایند
 بیک کلمه تمسک جستند و از کتب لاتحیی خود را محروم
 نموده اند اینک ذکر شد شأن مل قبل است در اهل بیان
 ملاحظه نما که فی حقیقه سبب علت حیرت است هیچ شئی با احتجاب
 اینقوم دیده نشد آفتاب حقیقت مشرق و ظاهر و غیر
 اعظم طالع و لاج مع ذلک غافل و ایگاش غفلت
 کفایت میشد گفته اند آنچه را که ملا روح در ظهور خاتم انبیا
 نغمه و پیود در ظهور مسیح با مثال آن تکلم نموده مع آنکه
 نقطه بیان با علی استند آند فرموده و جمیع سبل اقطع
 نموده چنانچه اگر ذکر صلوة شده فرموده مباد بصلاوة

در آن یوم اعظم محجب شوی و اگر ذکر صوم فرموده فرمود
 آیا که ایان ان تجب به و اگر علامات و اشاراتی بیان فرمود
 بکمال تصریح فرموده انه لا یشار باشارتی و لا یجاد کفر فی البیان
 یا علی اینکله سلطان کلمات در بیان میفرماید
 جمیع این ورقه از حدایق اوست اگر مقبول واقع شود یا علی
 جمیع عبادات و عبارات و کلمات و آیات و بیانات را
 معلق باراده سلطان احدیه نموده از برای هیچ صاحب
 بصری مجال توقف نبوده و نیست سبحان الله مع ذلک
 چه وارد شده و ای کاش نفس مجعوله مویه و موزام
 مطلع بودند لعنه الله احدی جز نفسین مطلع نبوده چنانچه از قبل
 از قلم اعلی جاری این ذکر که از قلم اعلی جاری میشود نظر بانست
 که شاید بعضی از نفوس که دارای ارقعی از حیوة هستند عارف
 شوند با آنچه که از او غافلند هذا من فضل ربک الی البازل الکریم
 لولا ذکری ما نزل الی بیان میشد بکمال کل الاشیاء و لکن التوفیق
 فی اعراض سپین دوستان آن ارض را که از حق عرفان اشامیداند

و بطریقین مرتبند از قبل مظلوم بتبیر رسان قتل آن عرفتو مقام
 ثم خطوبنا باسم ربکم الرحمن هر یک در سبیل آبی عمل بلا یا در یا
 نموده شنیدند آنچه را احدی شنیده و دیدند آنچه را نفس
 ندیده حال بد قدر خود را بدانند و مقام خود را حفظ نمایند عنقریب
 اشجار وجود با شما خود فائز شود و مشاهد نمایند طوبی اعم
 و نعیم اعم انشاء الله شنوات مخلقه دنیا اهل حق را از آنچه سزاوار
 این بوم امین است منع نماید دنیا در کلین بزوال قنای خود
 شهادت میدهد صاحب سمع و بصرند الشیرامی شنود و از او
 فارغ و بجا عند الله ناظر و متمسک استی اینکه در ذکر و وصول
 الواح الهیه و قرائت آن در مجالس متعدده و هم چنین در اشغال
 اجبای آبی در آن ارض مرقوم فرموده بودند نهایت مسرت و نشاط
 حاصل گشته انحضرت بر خدمت امر الهی قائمند و در ارتفاع کلمه
 ساعی و جا به اگر در نظر باشد در اول ورود ارض سجن
 حق جل جلاله آن جناب را مرقوم فرمودند بر خط و حراست پت امر
 اکمل الله بان موفق بوده هستید لازال بثناء الله ناطق
 بودید و بارشاد خلق متمسک انیمقامت که این عبید

از ذکر و وصف آن عاجز است ان ربنا الرحمن هو انا الصبر
 و اینکه ذکر نفس غافل و موهوم نه خاسیه فرموده بودند حق شاهد
 و کواست که کلان جنت او با هم طائرند و بالسن طنون ناطق ابد اخیر داشته و نوازند
 بیگمونی با هوا هم و بحیون انهم من الجنین مقام اقدس منعی را
 که نقطه اولی روح ماسوا ه فذاه میفرماید بمن از او محجب نشوید و ببیان
 و حروفات آن در امرش توقف ننمایید و میفرماید هر وقت
 حاضر شود انا اول العابدین مع ذلک انیتقوم بشیرم و بک
 درایت عمل نمودند آنچه که از اهل بولت ظاهر شد انشاء الله بقوت او در
 الهی مثل جبل اسخ سدی بشید حایل تا طغین باغین تجاوز نمایند از علی
 مایشا قدیر و اینکه مرقوم فرمودند اراده حرکت لبمت ارض ص بود
 و لکن از مشورت چنین ظاهر شد که در ارض ط شریف داشتند لاجل
 حفظ نفس ضعیفه بختیه بنفق و عین مصلحت و صواب بوده البته
 در مثل چنین وقت حضور آن محبوب در آن ارض لازم انشاء الله در جمع
 لیالی و ایام و در جمیع احوال ناظر و مراقب باشند در اکثر الواح تنگیه علیا
 از قبل علی نازل ~~تاریخ~~ ~~تاریخ~~ ~~تاریخ~~ استی
 باید اهل استناس از جنون نفس و هوای باسم مالک وری حفظ نمایند

آنکه لهوا کاها المقدر العليم بحسب
 و اینکه درباره هوان مرقوم
 داشتید که از غایت حق محفوظ ماندند و بجز غلظت توجیه نمودند
 طوبی لهما ثم طوبی لهما این خادم فانی خدمت ایشان ستمیرسانند
 و از حق جل جلاله میطلبد که ایشانرا مویذ فرماید بر استقامت بر این
 امر اقدس عظیم و بجزارت محبت خود ایشانرا مشغول نماید شبانیکه
 حیات ظنون او باهم از مالک نام منع نماید ندای رحمن
 مرتفع و هم چنین نعت کشتان اسی کاشن میا کل مو هو موه اگاه
 میبودند لعل التدرک در بحر غفلت و جهالت مستغرق مشاهده میبودند
 اینکه درباره اهل جناب مشکین قلم علیه بهاء الله مرقوم داشتید لعل التدرک
 جل جلاله بعضی از رستان خود را مویذ فرمود بر اجراء آنچه اراده بران
 گرفت فی الحقیقه جناب ابوالقاسم ^{علیه} بسیار زحمتهای اندک بکمال
 روح و ریجان ام و ابن بارض مقصود آوردند و ایشانرا از آنجوب
 کمال شندی اظهار نمودند اجزای تم علی الله نظر شفاعت حضرت
 توجیه جناب ابوالقاسم شرف اذن فائز و نوشته ان مجبوب بودند
 باین بنده دادند و در ساجت امع اقدس عرض شد متبشما
 عمل جناب علی قبل کبر علیه بهامبر و در مقبول نشاء الله در جمیع احوال با

ینبغی عامل باشد و در نصرت امر قائم از اول بوم تا حین بما
 اراده الله مشغول چه که لازمال در صد کهدایت غافلین و اجراء
 او امر الهی مویذ بوده هستند ان اجره علی طوره با تخی انتی الله
 ذکر جناب لاکمیدین علیه بهاء الله هم از لسان عظمت جاری
 شد و اظهار عنایت فرمودند الحمد لله موقوف شدند باجرای را
 محبوب عالمیان آنجوب ایشانرا بشاءت قبولی اعلی
 فی سبیل الله اینکه درباره جناب میرزا محمد حسین ^{اعلی} مرقوم داشتید
 چیزی قبل از ارضاق تفصیل ایشان را نوشته بودند در ساجت
 امع اقدس عرض شد یک لوح مخصوص ایشان نازل ارسال شد نشاء الله
 از رفحات بیان رحمن بمقام بلبند استقامت فائز گردند طوبی
 بما خسر مثاله عن ذم الامثال فرمودند طوبی از برای نفسیکه در
 در بیان شایسته امر مالک مبدء و ما قبلیم نماید و بخشین شود
 این فضل عظیم از خلق سموت و ارض است طوبی لکم رحمن و نعمی اللطین
 انتی و اینکه درباره جناب لاکمیدین علیه بهاء الله مرقوم داشتید
 در ساجت امع اقدس علی عرض شد و یک لوح مخصوص
 ایشان از نشاء عنایت نازل نشاء الله از کله اتمت سحر بر مفا

مستور را درک نمایند و از کائنات محبت الهی بیاشامند آشنایند
اعراضات علماء و اشارات اهل نبض ایشان را منع نماید کمال
قدرت و قوت و استقامت بر این امر عظیم قیام نمایند و مجد
مشغول گردند لذت عالم در نسیفه هست و اگر ثمرات آن در زمین
ظاهر شود کل متحیر بل منصقل مشاهده شوند این خادم فانی ازین
جلاله سائل اول که ایشان را از ندای سدره مشعل نماید اشتعالی که اثر آن
در اشجار و جو و ظاهر شود لیس علی الله بعزیز و اینکه ذکر عرفیه
ایشان نمودید در پاکت نبوده نقش آبل کتابیت بزرگ
و عرفیه ایت بسوط هر نفسی که اقبال نماید نفی قلبیه او درین
باحت اقدس فائز و عنایت مخصوصه الهیه مشرف و این انجمن
نظیر و استقامت با هم بان مقام فائزند ذکر جناب امیر خان را مرقوم
شدید یک لوح منع اقدس مخصوص ایشان نازل ارسال شد
انشاء الله بان فائز شوند و هم چنین مخصوص جناب امیر احمد
لوح اقدس اربع نازل ارسال شد امید انسانی آنکه کل از کوشش
حیوان بیاشامند و از دریا فضل قیمت برند و این باب که
عالم بنور ظهور روشن آسمان عنایت بقیر عظیم عزیزان اهل این مفاصل
مشاهده شوند امروز و زظهر عنایات و مواجب الهی است

صد هزار طوبی از برای نفسی که فرصت را از دست نداد و در
تذکر آنچرا از وفات شد قیام نمود و تحقیقه اگر نفسی باذن
حقیقی توجه نماید از هر ذره از ذرات و از هر شی از اشیا و سبکیه
استماع نماید ای اهل رض لویم لویم الهی است ندائی مرتفع است
که لم یزل و لایزال شبیه از احدی استماع ننموده و نحو
نمود و انواری از اقیانوس مشرقشست که نظیر آن دیده نخوا
شد در این صورت آنجبوب و این فانی و سایر دوستان الهی
باید دست بدعا برداریم که شاید احدی از این فضل عظیم و فضل کبر
محرور نشود ناله با حنینها و قلب مستور و اظهار آن ممنوع الامر
بیده و حده لا اله الا هو اینکه در باره جناب صریح علیه
و حضور او مرقوم داشتند در مقام کان الله و لم یکن معه
من شیئی عرض شد بدانانطق به اسان الکلیه
بسمه الفردوس الصغیر العظیم یا صریح یا ابن خلیل ان استمع ندا بحلیل الله
یذکرک من هذا المقام النبیل و یدعوک الی الله الفردوس خیر قدرین
بانوار الظهور و الدرّة تادی انه لا اله الا انا الشاهد التمیج

ان شکر الله بما جعلك فائزاً بما فاز به الكليم اوسع مداد الله
 العزيز الحكيم قد انار العالم من انوار الوجة واكرا البصار في
 حجاب غلظت هذا يوم فيمينا دوى الكليم وتقول يا اهل التورته
 قد اتى منزل الآيات الذي يطهر ما كان مكنونا في ازل الازل ان نعم
 من العارفين ضعوا ما عندكم وخذوا ما امرتم به من لدى الله تلك
 هذا اليوم لبديع انما تذكر والذين آمنوا بهذا الكتاب
 لم ين الذين ينطق في السموات الا اعظم سلطان را يقوم معه من في السموات
 والارضين يوصيكم الله بالحق والامانة والاتحاد ويا امركم بما
 يظهر به جوه الانسان في الامكان تعالى الرحمن الذي يفعل
 ما اراد ويحكم ما يريد كذلك ارتفع صرير القلم الاعلى طوب
 لمن فاز بالايمان وويل للغايبين **النته** قسم بافتاب
 حقيقه كبري في نفسه در او في اجمله استعداد يافت شود البته
 از انرا كماله الهى مشعل گردد ناس غافل اين عبد متحير و مهووس
 انشاء الله جميع از انوار يوم الهى منور شوند وقلب جهان
 باق اعلى توجه نمايند اميد مست كه غواصان بحر
 حقيقت لسانى عرفان را امام عيون عالم بحكمت تمام عرضه

دارند كيك شررا ز نار بر جانها زده صد هزاران سدره
 بر سينازده آيا چه قوا و نى قلوب عالم اخذ نموده كه از اين حلال
 حقيقى معنوى محرم مانده اند آيا چه علقى ابصار را احاطه كرده كه از
 انوار محرم گشته اگر اين جامه فاني آنچه را كه باصفا آن فائز
 شده عرضه دارد ارض غير ارض مشاهده شود اين بي لسان
 كجا قاد است در مضار بيان حركت نمايد و اين بي بصيرت
 لائق كه در عرضه مكاشفه و نمود قدم گذارد در هر حال بجل نجات
 متمسك و بذيل فضل متشبت **باب رجا** الحمد لله منقوش
 انشاء الله كل ما ينبغي فانز شوند و پر تو آفتاب عدل تير كى عالم را نمايد
 ان ربنا الرحمن لهو المقدر القدير و ذكر جناب نصر الله خان عليه
 شده بود الحمد لله لى الوجة مذكور بوده و انشاء الله خواهند بود
 از شتت امور مخزون نباشد بعد از تفریق نور جميع شتاق نمايد
 انيراتب در بساط عظمت عرضه هذا ما نطق به لسان الكو
 قوله جل كبرياءه **يا على** قبل الكبر يا ايها الناظر الى وجهى والتاكرن في
 قباب عنائتى ان استمع لى من ضريكى انه لا اله الا هو حتى علام العفو
 كبر من قبلى على وجه من سمي بنصر الله في ملكوت الاسماء و شبره بما قدر له

عول

من لدی اللہ المہربان القویوم سبحان اللہ العالم مقصودی و مقصود الامم
 اسلک بحیث سدرہ المنتهی و لانی بحر علمک یا مالک السماء
 و فاطر السماء بان تختب لی من قلمک الاعلی ما یجعلنی فی کل
 الاحوال ناظر الیک و راضیا بما نزل من سماء امرک و ناظرا لک
 من خلقک ایرت ایدنی علی ما یسقی به فی ذکرک فی کتابک
 الی لا اعلم ما عندک و انک انت المقدر العالم بخیر ثم اسلک
 یا الہی بمظهر انفسک الذی بہ انار افق سماء ظهورک بان
 تقدر لی ما ینفعنی فی الآخرة و الا و انک انت المقدر علی ما تشاء
 و فی قبضتک زمام الاشیاء لا الہ الا انت الغفور الکریم
 و ہم چنین در لوح منع اقدس مخصوص جناب لامیز احمد تقی پور فوق
 ایشان جناب شیخ عبد مجید علیها بہاء اللہ ارسال شد لغیر عینا
 تأیید ایشان از حق جل جلالہ سائل و اتم سحر عنایت احسانشده
 و نخواهد شد و آقاب فضل بجدودی محدود نہ و لکن مبسب و مذکر
 کمیاب انشاء اللہ بہمت آنحضرت و اولیا حق نفوسی حص
 خدمت امر معین شوند تا جمیع من علی الارض با بر ائد
 نمایند اینفقہ بسیار عظیم است طوبی لمن فاز و اینکه در بارہ مجدد

اہل علیہا بہاء اللہ مرقوم شدتید تلقا و وجہ عرض شد و یک
 لوح کہ مزین بطراز عنایت حق جل جلالہ است مخصوص ایشان
 نازل انشاء اللہ نبجات آیات مظهر نبیات فائز شوند و ہمچنین
 مخصوص در قہ اخت آنجناب علیہا بہاء اللہ لوح منع اقدس
 انشاء اللہ زیارت لوح الہی فائز شوند و اینکه ذکر جناب
 لاسید الوالقاسم از اہل ص علیہا بہاء اللہ نموده بودند ذکر اولیا
 ارض ص و مہاجرین لازال در ساحت اقدس بوده و این عبد
 شہادت میدہد کہ طرف عنایت متوجہ نفوسیکہ از کوشش استقامت
 نوشیدہ اند بوده و است مع ذلک در ساحت اقدس مراد
 خلوص ایشان عرض شد ہذا نازل لہ من القلم الاعلی قولہ عز جلالہ
 بسمی الشاہد الخبیر یا ابا القاسم آنچه بر نوزین نیرین از ظلم
 جہلای ارض کہ بعلماء مبرورین وارد شد اصغنا نفوسی حال در آنچه
 بر اینمظلوم وارد شد تفکر نما در آیا میکہ ظلمت عالم احاطہ نمودہ بود
 و از سطوت عالمین اہل بیان مضطرب مستور اینمظلوم وحدہ بر امر
 الہی قیام نمود یسہد بذلک انجم سماوی و شمس افق اقدار
 و اکثر اہل رطل اصغنا نمودہ اند آنچه وارد شد تا آنکہ فی سجدہ

+

اطمینان حاصل اذ ارتفع لطین و نشرت اولق الثار بایدی الفحای
 در باوی دولت آباد تفکر نما قسم با قبا افقین که از اصل فر
 عاقل بوده هست و از این گذشته شعورش اقل از حیوان ^{مشابه}
 میشود حال مشابه خراطین بطین مشغول شده افله و لذتین اتبعوه
 بگواید و ستان بحبل صبر تمسک نماید غنقریب کذب
 ان نفوس مجبوله واضح و هویدا خواهد شد انک لتسخرن من
 انما ذکرناک من قبل من بعد دوستان ان رضی الخیر برسان باید
 باسم حق بقوت و قدرتی ظاهر شوند که عالم را مفقود و معدوم
 مشاهده نمایند تا چه رسد بطینین ذباب ان افرح بذکری
 ایاک ثم شکر ربک لم یبین العلم انتی و اینکه ذکر جناب لامیرزا
 زین العابدین علیه بهاء الله نموده بودند از حق جل جلاله میطلب که
 موفق شوند بر تخریر آیات الهی این از فضلاهای عظیم محسوب
 انشاء الله موفق و مؤید باشند بر آنچه سبب و علت بقائه
 اثر ایشان که از قبل ارسال شده بود بطراز قبول فائز و نزد این فائز
 موجود امروز که یوم بیست و پنجم جادی اولی است این کلمات
 عالی از سماء عظام منزل آیات مخصوص ایشان نازل قوله جل جلاله

هو الشاهد العظیم کتاب انزلہ الرحمن من سماء افضل لتقرب
 العباد الیه و یثبیرکم بما قدر لهم من قلمه الاعلی انه لهو الغفور الکریم
 لا تعجزه شئون العالم و الامینه نفاق الغافلین ینادی فی کل
 الاحیان باعلی السداء و یدعی لتناسل الی صراط التبت المتقیم
 طوبی للسمع ما منعه ضوضاء کل معرض لبصر ما حجبته حجبات الغافلین
 ہذا یوم شربہ محمد رسول الله من قبل و شدت کہ کتاب التبت
 العالمین ان الذین اخذہم سکر الہوی اعرضوا عن مولی الوری و تسکوا
 بما عندہم من الاوهام و التماثل انک یازین ان استمع بداء المظلوم
 من طر الشجن انہ تذکرک فضلا من عنده و یوصیک بما یرفع جہرا
 العلم الخبیر ایاک ان تمنعک ظہورات العالم عن مالک القدم
 ان احفظ مقامک باسم ربک المقدر القدیر تفکر فیما ظہر من عند
 و تفکر فی انارہ کذلک یا امرک من عنده کتاب مبین انما ذکرناک
 من قبل و تذکرک ہذا ایمن فی ہذا المقام الکریم کن قائما علی خدمتہ الامر
 و ما ظاہر بنا ان الله الغیر حمید کذلک نزلنا الآیات و ارسلنا
 الیک لیتعرف غنا یتہ ربک و تكون من الشاکرین استھی
 این عبد فانی خدمت ایشان و جناب لامیرزا ابو القاسم

علیها بهاء الله تجریر میسازد و عرض نماید امر و زور زیست که جمیع دوستان
 الهی باید کمال جد و جهد را مبذول دارند که شاید مکشکان وادی نفس بود
 بوطن اعلی راه یابند و تشنگان بادیه هجر و فراق از سبیل وصال
 بیاشامند امید هست که نفسی کمال روح و ریحان تبلیغ امر محبوب
 عالمیان مشغول شود اگر فی الحقیقه نفوس مستقیمه آنچه در الواح الهی
 ارتقوی و پیمز کاری و خلاق طیبه و اعمال مرضیه نازل شده مزین شوند
 و تبلیغ امر متمسک غمخیزان که نفوس را جذب خلیص اثر آن اخذ نمایند
 در اینصورت کل فارغ و آزاد و مسترجم بر سر عزت و رفعت مشایخ
 حسب الامر در جمیع امور باید بحکمت متمسک حجت و از اعتدال تجاوز
 ننمود اینک ذکر جناب علی اکبر ^{علیه السلام} نموده بودند احدی
 لحاظ عنایت بایشان متوجه ذکر ایشان مفصلاً در مکتوبیک
 بجناب محبوبی که امیر اسد الله علیه منکل بهاء ابهاه ارسال داشته
 شده انشاء الله ملاحظه بفرمایند و مطلع میشوند و حال هم مجدداً
 ذکر ایشان و جناب شهیدی حیدر علیها بهاء الله که ذکرشان
 در آخر کتاب انخست بود و تلقاء عرش عرض شد شیخ عنایت
 نسبت بهر یک مشرق و لاج قوله عز وجل ^{انما ارانا}
 اقبالها و سمعنا ندانها الله لا یعزب عن نكته من شیء و غیر لهما ماقده

یا محبوب فرادی

من لدی الله انه الاضیاع المحدثه استی و اینکه درباره نصاب
 حقوق مرقوم داشتید در ساحت امنع آرد عرض شد
 هذا ما نطق به لسان العظمه فی اجواب ^{فقیر} این در کتاب اقدس جانطق
 به اسیان نزل شده و بعد حکم نصاب که الوجود بعدد واحد مقرر حکمت
 من لدنا استی و مقصود از این حکم عنای خزینه عمومیه از بعد بوده
 و شاید تفصیل آن از بعد عرض شود تا انیقام جواب دستخط حضرت
 که تاریخ آن بهفتم ذی القعدة الحرام بود و احداً بعد واحد عرض شد
 و دستخط دیگر آن محبوب که بذكر و عنای محبوب عالمیان مزین بود
 و تاریخ آن بیست و هفتم ذی الحجه الحرام قلب و بصیرت روشن نمود
 نمود و اینکه مرقوم فرموده بودند که اراده هست در هر شهر مرآت
 عبودیت و خضوع و خشوع خود را عرض نمایم و از رب مقدر توفیق
 طلب نمایم که موفق شوم بر خدمت امر انیرت تلقاء وجه
 عرض شد قوله جللت عظمتهم هو القائم باسمه القیوم
 انا ایدناک علی عرفان مطلع آیاتی و مشرق وحیی و مظهر امری الحکیم
 و اسمناک ندائی فی طور العرفان و اریناک جمالی المشرق لمنیر و اتمنا
 علی خدمت امری فضلاً عن عندی و انا افضل القدیم یا ایها الطاهر

في هو آجتي ان استمع ما يقولون المشركون الذين اتخذوا الالهة لهم
 خلف الحجاب واذا انظرنا الامر بقوة من عندنا خرجوا ^{لظنين}
 الدنيا وعترضوا على رب العالمين لعبد الله ان
 الذي اتخذهم شركاء صنمهم من دون الله لا يقدر
 ان يتكلم تلقاء الوجه شهيد بذلك كل منصف بصير ^{تكرت}
 قائما على الامر في يوم فيه ارتعدت فرانس فوارس القدرة
 والاقدار ظهرت واظهرت ما نطقت الاشياء والله قد ظهر
 والغيب المنزول بامر لا تقوم معه جنود الارض والسماء كذلك
 تكلم متكلم الطور في سناء البيان طوبى لمن سمع وويل للمصيرين
 كبر من قبلي على اوجه حيتاني وشبههم بعناتي وويل وحيتي التي
 سقت من في السموات والارضين انا ذكرهم مرة بعد مرة ان
 ربك لهو المشفق الكريم ^{قل هذا هو الذي اخبر به بقطة}
 البيان بقوله انه هو الذي ينطق في كل شأن اني انا الله لا اله الا انا
 رب العالمين قل هذا يوم فيه لا ينفعكم البيا الا تصديق
 ما نزل فيه في ذكر هذا الذي ذكر حكيم ذروا ما عندكم وخذوا ما امرتم به
 من لدى الله القوى القدير كذلك انار افق البرهان بنير

بيان ربك الرحمن انه هو بين العلم اليقين عليك وعلى الذين باجروا
 في سبيلي وحملوا الشكائد الاسمي وعلوا باجرامه وانه في كتابي اسس انتهى
 وعرض الله عليه ما بهاء الله وساحت امتنع اقدس
 اعلى عرض شد قوله تعالى ^{اسمى كينز الهمي} وورقه سدره محبت
 رحمانى اظهر حق جل جلاله از برای آن بوده كه جميع من على الارض بعرفان
 فائز شوند واز كوششها ووصالها بياشامند جميع كتب الهى بر
 انيطلب كواهمي ميدهد جميع ايام بحق منسوبت ولكن در صنف
 وزير اين يوم تخصيص یافته وبيوم الله معروف كشته اوليا واصفيا
 لازال الحق جل جلاله تقايشر اسأل ان حق هم لقاء اولياي خود دوست
 داشته ودارد ولكن شئوننا غايبين وظلم ظالمين سدى است
 حایل اين آية الله وجميع احوال اضي باشد وباراده حتى تعالى ناظر و
 متوجه انكت بسیار بلند است وطلبت مقبول لكن قلم اعلى عباد
 واما خود را بگفت امر فرموده لذا توجه باين شطرين ايام مقتضى نبوده
 وينت انشاء الله موفق شوي براعماليكه سبب تذكارا الهى شود
 هر يك از ايام كه با نيم مقام بلب را اعلى فائز شدا جرد باره او اظم
 و صحيفه حسان مطور ان امرى هذا الفضل الهم شكري ربك
 الكريم يا اعلى قبل الكبر بلغها ما نزل من سما مشيتي وكبر على وجهها
 من قبلي وشتر با بار شخ انا فضلى كلم معها من عن بارها بما تقتر

به عینها و یفرح قلبها البهائم علیک و علیها و علی امانه التدریب العالمین
 انتهى الحمد لله بذكر الهی فائز نشند نفس آیات شهادت
 میدهد بر عنایت حق جل جلاله از قبل هم بخدمت و ترقه کبری
 حضرت اجنت علیها من کل بهاء ابهه و قبشان فائز بوده بهر حکام
 دستخطی از ایشان میرسد ذکر او را میفرمودند جناب محبوبی ا
 اسم الله الاصدق علیها بهاء الله مکرر ذکر او را نموده اند و
 بعنایات حق جل جلاله فائز گشت اگر حجرات او با میخیزد
 و مقام یک ذکر که از قلم اعلی جاری میشود بر اهل عالم تجسسه نماید
 انوقت قدر عنایتها و اذکار و کلمات مقصود عالمیان فی کلمه معلوم
 و واضح میگردد تعالی فضل و جلت عظمت و علت عنایته لا اله غیره
 و اینکه در باره پسر ملک و حقوق الله مرقوم داشتید از فقره عرض
 تبیین فرمودند و بعد اینکه علیا از مطلع سانک اسمازل قوله
 جل کبریا که طوبی له ثم طوبی له انه اراد ان یعمل ما امر به فی کتاب الله
 العظیم الخیر فی تحقیقه او و امثال و سنن و ارا این طیب مبرور بوده و
 انا قبلنا منه ما اراد فی الله و عفونا ه فضلا من عندنا و بهتة من لدنا
 و انا الوهاب الفضال المودد الکریم انتهى بنیاد سخنم چه که از
 این فقره جمال قدم تبیین مشاهده شدند این یک عمل بزرگ که

عمل

از عرض راده آن جناب حاصل شد و دیگر نکه اراده مقبول افتاد و بعد
 بخشش حق جل جلاله عزین گشت و فضل عظیم ذکر یک در این مقام از
 لسان عظمت جاری شد انشاء الله از الان مثال این
 عنایات فائز شوند و فی تحقیقه اینست آن نیتیکه از قبل بان
 خبر داده اند فرموده اند نیت المؤمن خیر من عمله اینکله مقام
 خود را در این مقام اخذ نمودن و از من فضل بنا الرحمن الرحیم و در مقام
 فرمودند یا عبد حاضر بنویس جناب مذکور علیه بهائی
 حضرت فیاض میفرماید بفضیحه اراده نموی فائز شدی و از
 نفوس مقدسه که ادای حقوق الله نموده اند محبوب گشتی ان
 احمد و کن من الشاکرین انتهى و اینکه در باره جناب سید ابوط
 علیه بهاء الله عنایت مرقوم فرمودید الحمد لله فارغ شدند اگر چه
 فراغت و تحقیقه از برای نفوسیکه در محبت الهی متعقدند بود
 و خواهد بود و ایشان افضل محبوب عالمیان با این مقام فائز بود
 هستند مکرر ذکر ایشان را این خادم از لسان احدیه سماع نمود
 یکبار اینکله مبارکه از لسان رحمن اصغاشد قوله تعالی
 انه حبس فی سبیل الله و وجدناه صابرا فیا و رد علیه الی اخر ساینه

و کثره و کبر انبیا علیها الصلوات فرمودند ابو طالب ایتدا
 نموده بمولایش در سخن استی و یک لوح منبع هم چندی قبل
 مخصوص ایشان از سما غایت نازل نشاء الله ارسال میشود
 و در آنجین که این فانی تخریر مشغول بساحت امنع اقدس حاضر شد بعد از
 شرف حضور فرمودند بنویس ابو طالب علیه بها یا اباطال
 ناله های ت را شنیدیم و خینت با صفا مالک استی فانی
 شکر کن محبوب عالم را که ترا مؤید فرمود بصیران مشرق و صی مطلع ایا
 در بلایای و آورده بر نفس حق جل جلاله تفکر نما قریب چهار شهر در سخن
 ارض طاحت سلاسل و غلال بوده مکرر بجنب وارد شدیم و بکمال
 فرح و انبساط با حسن از کار ذاکر و مناطق و بعد از خروج با سری
 رفیق تا این سخن عظم مقرر گرسی و اقعشد در آنچه بر شما وارد شد
 مسرور باش و لکن در جمیع احوال بحکمت تمسک نما و تبلیغ
 وقتی محبوبت که محل استعداد مشاهده شود و الاسبب علت
 فساد میگردد بحکمت تکلم کن و بحکمت ناظر باش و بحکمت
 عمل نما یا اباطال آنا ذاکرک من قبل بما لا یعاد له شیئ من الای
 و تذکرک فی هذا سخن فضلا من لدن ربک الکریم و تذکر
 اباک الذی شهد له الرحمن فی کتابه اپین انه ممن فاز بقا اله

اذ منیع عننه من علی الارض لا من شآء ربه لمقتدر القدر قد کان قائما
 لدی الباب و عابلا بما امر به من لدن امر حکیم طوبی لمن ذکره بما
 نزل له من قلم الله الای و لمن احبته لوجه التدرک العالین
 یا اباطال انوصیک مره اخری بالحقم الکبری تمسک
 بها ولا تجاوز غمها ان ربک اختار الحکمه و هو اشجار العظیم الیهاب
 علیک و علی الهلک و علی کل موقن بصیر استی انیتانی
 خدمت ایشان تکمیر و سلام میرساند حق علم شاهد و کوا هست
 که لا زال در نظر بوده اند و سبب علت اینکه این خادم فانی در عرض
 عراض خدمت ایشان توقف نموده این نظر بحکمت بوده
 و اینکه سوال تکلیف خود نموده بودند این فقره تلقاء و وجه عرض
 فرمودند امر الهی را باید از غیر الهی سر نماند لؤلؤ شین نزدیکی
 و لغزوات عنذیب نزد نفوسیکه از قوه سامعه محرومند
 شمر داشته و نخواهد داشت لذا ذکر امر در حکومت جائز نبود
 و نیست در حال یاد در امر مستعد جنبه ای حکمت را و دلچیز
 انه یا امر بما هو خیر لکم ان اعلموا به و کونوا من الرسخین استی
 عرض میشود بعضی از اذکار نزد حکومت و یا نفوس ضعیفه جائز

نبوده و نیت از جمله ذکر ارسال عراض بساحت اقدس و
 جواب آن از سماء مشیت الهی است ممنوع است منعاً شدیداً
 چه شاید این ذکر سبب ضرر شود امر تبلیغ معلق است بشرطی چند
 باید کل آن شروط ناظر باشند تا سبب اقبال شود نه علت اعراض
 همچنین سبب اطفائی رفسا کرده اشتغال آن محبوب باین
 مراتب را نشیء القانمین تا کل آن سبب لایق مقبول است
 قیام کنند قریب سی سنه میشود که حق جل جلاله جمیع افراد
 وجدال و نزاع منع نموده چه مقدار بلا یا که بر او لیا وارد شده و احد
 تعرض ننموده مع ذلک هنوز دست برنداشته اند در حین
 بظلم مشغولند و مبدء این ظلم علما بوده و چون میسر بود حکومت
 تا حین مع شفقت و رحمت و عنایت و الطاف حق اصل
 مقصود را نیافته چه اگر حق جل جلاله را صادق میدانستند بیقین
 مبین شهادت میدادند که این امر مقدس از نزاع وجدال
 و فساد است اعمال بعضی از قبیل که بهوائی نفسانیه الوده بود
 سبب بینه بعضی شد اگر حکومت تحقیقیه مطلع شود بر آنچه
 مشیت الیه تبارک ما فاقیام نماید لکن اثر صدق البته در عالم
 معصوم

ظاهر شود چه که عرض واضح و هر ذی شمی ادراک ینمایند اسئله
 تعالی بان یؤتی الامر علی اجراء العدل و اگر بانصاف
 و عدل عزیز شوند و بالواج توجیه نمایند دشمنان میهند بر اینکه
 این امر منافی با حکومت نبوده و نیت بلکه مؤید است
 در اجرای عدل یا محجوبان این عبد متحیر نمیدانند چه عرض
 ینمایند اکثری از علماء در بحر غرور افتاده و مدد هوش و نظر
 بامتحان این عبد اذن اظهار مطالب بنداشته و ندارد و الا فوالله
 الذی لا اله الا هو اگر یک ترخم از ترنمات طیر امر را اصفا
 نمایند کل بکلمه مبارکه ان الله و اتنا الیه رجوعنا لیه و لیه
 و تحقیق ما این چنین احدی با نیکنه مبارکه نطق نموده مع آنکه کل
 بر حسب ظاهر بان ناطقند چه که این مقام قنای بحت باست
 از خود و مشیت اراده خود و رجوع بحق و عرفان او و قیام باو
 چندی قبل نیکنه علیاً از قمر اراده مالک اسما استماع شد
 قوله عز وجل یا عبد حاضر ما و کلمه در معنی لا اله الا الله
 اظهار نمودیم مشاهده شد بعضی از غافین از ادراک

آن اظهار عجز نمودند در سالی و ایام با سبکی ناطق و از معنی آن
 تا حین محبت مشاهده میشوند **آهستی** انشاء الله جمیع من علی الارض
 بطراز انصاف عزیزن شوند و ملکوت صدق صعو نمایند
 اینکه درباره جناب لامیرزا مهدی علیه ابن جناب مرحوم فوج
 وزیر علیه مشکل بهاء اباهاه مرقوم داشتید در ساحت اعز اقدار
 ارفع ابی عرض شد **بها ما نطق سار المقصد**
بسم العلیم الخیر **مرف** انا ذکرناک من قبل و پدینا ک الی صراط الله
 و میزانه انه لهوا بین حکیم و ذکرک فی هذا الحین نوصیک
 بالاسقامه الکبری علی امر الله مالک الوری و نبشکرک بفضل
 العظیم جمیع عالم از برای عرفان این یوم بدیع بدیع منسج خلق شده اند
 چه که مشرق ظهور و مطلع نور و مکی طور ظاهر و باهر است امروز
 حقیف سدره منتهی مرتفع و ضریک و شریک زندگانای بغایت واضح
 و صاحب سمعی استماع مینماید انشاء الله بغایت مخصوصه
 حق فائز شوی و از عالم و عالمیان فارغ و آزاد کردی امروز
 ندای رحمت مرتفع و همچنین شیطان نفوسیکه الیوم خود را
 بمعرض باله نسبت میدهند از این امر مطلع نبوده

نیتند بهوی گنمایند و بکمان خود بحق ناطقند اف **المذکر**
 کفر و آیات الله و برهان و حجت و سلطانه باید بکمال حد و **تکلیف**
 بر خدمت امر قیام نمائی بشانیکه مطالع ظنون و اوها مرامفقود
 دانی معدوم شمری یا مهدی کن **س** امانا لکلتجا و زیاج
 النفس ما جوج الهوی **کذک** یا مرک من عنده کتاب مبین
 انشاء الله بعملی فائز شوی که ذکر ت بدوام ملک و ملکوت
 باقی و پاینده ماند **انه** یهدی من **ش** ا الی الصراط المستقیم
 الحمد لله العزیز العظیم **بها** در جمیع احوال یدار جناب
 مراقب باشند و سجا است مشغول چنانچه از قبل بعد
 باین خدمت بزرگ مأمور شده اند و اینکه ذکر اخوان علیهم
 بهاء الله را مرقوم داشتید بعد از عرض در ساحت اقدس
 اظهار عنایت فرمودند **قوله** تعالی **انهم تحت**
کما ظعنای و المذکورون فی ملکوت سبحانی علیهم بهائی و در
صحیحی و شفقتی و الطمانی **بها** و اینکه ذکر جناب
لا حسنة علیه بهاء الله که از منسوبان انجیوست فرموده
 بودند بعد از عرض اینکلمات عالیات از منزل یا

نازل و ظاهر قوله عز وجل **بسم المظلوم الفريد** **احسن**
 فقه با غيه سالها منتظر ظهور حسینی بوده اند بعد از قائم قائم را
 مشاهده نمودمی که شیعه شیعیه برانملکوت روح چه وارد آوردند
 در کتب آنفئه این نبأ عظیم مذکور و مسطور و گفتند بعد از
 قائم ظهور حسینی عالم را منور فرماید و جمیع انبیا و مرسلین حتی
 قائم در ظل علم آنحضرت جمع شوند و چون از انوار ظهور روشن
 شد کل منصف و مد هوش و غافل **لنفسیکه بعرفان**
 قائم فائز نشند اگر نمایند عجب نیست عجب در اینست
 که مصطفین بیان که بر نعم خود بعرفان قائم فائزند از این ظهور عظیم
 که بمشابه آفتاب منبیر و واضح است محجب و غافل مشاهده
 میشوند بلکه بانکاری و سیام نموده اند که بصیر و سمیع شبیه
 ندیده و شنیده **طوبی لک یا حسن قیل علی بما ینکرک المظلوم**
و یا مکرک بما یرتفع به امرت رب الکریمی الرفع البهائم علیک
کل مقبل ثابت را منتقم استدعا آنکه از جانب این خادم
 خدمت منتسبین **تتمین** سپهر و سلام رسانید از حق مینالید کل مؤید

الحکامه

صنم

فرماید بر آنچه منرا و از این بوم مبارکت و اینکه در آخر دستخط کرد
 امته الله ضلیع جناب حاجی میرزا حسن کرمانی علیه ما فرموده بودید آنچه
 آن محبوب در این مقام مرقوم داشت تلقاً عرش عرض شد
 بذا ما نطق به سان ربنا الا قدس الاعز الابهی قوله جل کبریا نه
بسمی المفضل علی الانحصان امتی امتی ان افرحی بما ذکرک
 من قام علی خد متی نطق ثنائی و درود علیه سپلی ماناح به اهل
 المرد و رسول لا یا ورتقی یا ورتقی ان السدره تذکرک و تبادیک
 بما انجذبت به افئدة الحوریات فی العرفات ای امته
 امروز ملکه عالم فائز نشد با آنچه که تو فائز شدی ندای الهی رسیدی
 و باقی اعلی اقبال نمودمی و بنایش ناطق کشتی در یومیکه علما
 ازض از ان غافل و محجوبند اگر بعد در مول او زاق بشکر و حمد
 محبوب یکنان ناطق شوی نزد این نعمت کبرئی و عنایت
 عظیمی مدوم مشاهده **هنالکک** باشیرت حق حی و
مریالکک بافلزت بنعمه امری انشاء الله لا زال مؤید
 باشی بر نبوت و رسوخ و استقامت جمیع ابا، ان
 ازض از ذکر مینمایم تا کل زلفعات بیان رحمن کمال

شوق و اشتیاق و جذب و انجذاب بافق اعلیٰ ناظر شدند
 و بذكر سدره منتهی ناطق یا علی قبل اکبر علیک بها
 و عنایتی ببلخ ما امرت به و ذکر احسانی بآنزل
 من ملکوت فضلی و جبروت عنایتی و بترسم باقبالی الهم
 و ذکر می لهم من هذا المقام بعید استی دیگر این عبد
 فانی چه عرض نماید از افاق بیانات منزل آیات شرفات
 شمس فضل و رحمت و عنایت تقیمی است که از برای احدی مجال من
 نمانده آیا نفسی از عهد این شکر متواند براید لا و عمرک
 جمیع عالم عاجز و قاصرند و لکن نظر باشتعال قلب بنا محبت
 انسان را تجرین بنیاید بذكر و بیان باری مع عجزی و بصود
 استدعا آنکه خدمت و رفته مذکوره علیها بهاء البتد کبیر
 و ذکر و ثنا از قبل این نام ابلاغ دارید فی الحقیقه آنچه محبوب
 درباره آنورقه هر قوم داشت در قلب حرار احداث نمود
 از حق منشیع سائل که او را تایید فرماید و امثال و در اراض ظاهر
 و مبعوث نماید آنه و المقدر القدر و الحمد لله الغیر
 الحمد البهائم علی حضرتهم و علی الذین نسبهم الله الیکم و علی

الذین خرقوا الأجاب و کسرو الأضیام بهم مالک الأنام
 و سلطان الأیام عزیر نیفانی آنکه یکقبضه قلم تراش
 که هر قوم شنیدند که جناب آ صمحه و آ علی صفر علیها بهاء الله
 داده و استدعا نموده اند خدمت حضرت خنسن الله روح
 و ذالی لتراب قدومه الفداء انقاد شود رسید انشاء الله
 بفضل عنایت حق جل جلاله فائز باشند و بانوار محبت
 منور و هم چنین آنچه نبت جناب اسم الله الاصد
 و نبت خاله ایشان علیهم بهاء الله الرحمن مخصوص اسل
 سراق عصمت و علمت ارکمان استند جمیع رسید و یک
 فرد غالی که از قبل تفصیل آنرا هر قوم دانستند رسید انشاء الله
 انور قات در ایام الهی باعمالی مؤید شوند

که ذکرش سبب تذکر جمیع نساء

عالم کردد آنه هو المویذ

التمیح لمجیت

خادم ۲۹ جمادی الأولى ۹۹۱ مقابله

جناب استاد محمد قلی الذي باجر وفاز

هو السامع المحجب

نشده انه لا اله الا هو قد ظهر من كان موعودا في كسبه كلها وزير العالم
بهذا الظهور الذي كان مذكورا بمكمل الطور وبالاسم المكنون
المخزون وبالسر استور في افقه لتتكميل المرسلين يا ايها
اسخاض لذي الوجه والقائم لدى الباب والناظر الى
الافق شهدك العلم الا بانك باجرت في سبيله
الى ان حضرت امام العرش سمعت نداء الله رب العالمين
وشربت حيون الوحي من يد عطائه وفرت بما مات في حسرة
اكثر اخلق شيئا بعد ذلك ربك العزيز حميد بوصيك بحفظ
هذا المقام الاعلى باسم ربك المقدر القدير كبر من قلى على وجه اوليا
وتبرسم بعنايتي ورحمتي وقل خذ الله كونا في هذا الامر على شان
لا تجعلكم حجابات العالم ولا وضوء الامم هذا ينبغي لمن اقبل الى
هذا البحر العظيم خذ لوح الله بقوة من عبده انا ذكركناك
والذين امنوا بذكر لا ياخذوا النساء بدم اسمائى احسن يشهد

بذلك من عنده كتاب مبين البهائم المشرق من افق سما
رحمتي عليك وعلى الذين امنتم بطوة الظالمين عن الله
مالك يوم الدين مقابله

جناب استاد محمد قلى الذي خسر وفاز
هو السامع الشاخبير

يا محمد قلى ابي محمدى عليه بهانى وعنايتى نامت را بساحت اقدس
ارسال نمود انه فاز باخضور وبالقرآنة والاصغار ووجدنا كل كلمة عرف
حكمت واستقامتك في امر الله رب العرش العظيم تتدبر قصد
مقصد اصى نموى وبان فانزكشتى وازا يادى عطا اشاميدى اسخرا
كشبه ومثلنا شته وندارد سنة قبل لومى ارايام جنبه مرسله رخص
فضل شديم ولو حى بخط ابي نازل ارسال شله قل لك الحمد
يا الهى بما هديتنى الى ساحة عزك وادخلتني في مقام طافه المقبولون والخاصون
بامرک وبقينتى من كاس عطايتك حقيق بانك واسمعتنى ذانك
ايرت اسلك بمصاح امرک الذي امسى بين ارياح عاصفات
بان تجعلنى مستقيما على خدمتك وذكرك وثنائك بحيث لا الامر

العظيم فدانزلناك من سما الفضل ما تبقى بدوام ملكوت الله العزيز
 البديع قدور وعليكم في سبيل الله ماناح به القلم وسوف يرون
 الظالمون جزاء اعمالهم لعسر الله قد قدر لهم من العذاب
 ما يقدر اللسان ان يذكره ان ربك يشهد وهو العليم الخبير
 لا تحزن من شئى سوف تنتهى الايام ويتقى الملك لله واولياءه
 الذين حملوا الشدائد في حبه ورضائه ومانعتهم سطوة الظالمين ولا
 ضوضاء المعتدين عن التقرب الى افقه المقدس المشرق
 المنير يا نعيم قد انعم الله عليك في هذا اليوم الذي
 اراد فيه المظلوم ان يتوجه الى جهة اخرى امره عنده وهو الامر
 القديم ان الذين تمسكوا بعروتي وقبلوا الى النوار وحيي ووردوا
 في ظل عرشى يرونهم نفس منقطعين عن دون الله وعن الاسماء التي
 اتخذها المعرضون انفسهم اربابا من دون الله كذلك نطق
 القليل اذ كان الناس في رب العالمين قلبا ملاء المعصيين
 موتوا بغيبكم لا تتفعلوا اذكاركم ولا اولادكم ولا اعمالكم ولا اولادكم
 ولا توجهكم الا كما التمسك بهذا الجبل الذي لا يتحرك تحركت
 الممكنات تشبه بذلك الذرات ان انتم تنكرون

لا نفهم

قل يا هيه لا تسرقى آياتي ولا تبدي ليها انضفى فيما نزل ان الحق من لدى الله المهيمن القيم
 لا تنفعك مفترياتك ولا ازخارفك ولا ينفعك الباقرون ولا دونه
 ولا يغنيك ان تمسكى بالاشياء ان ربك ينطق بالحق وهو الحق علام
 الغيوب انك باريت اخاك وما انتت معه قد غرتك الدنيا و
 زخرها كما غرت قوما قبلك اتقى الله ثم ارجع اليه انه هو الفضل المقدر الخبير
 الودود انا دعوناك الى الله انك عرضت بعدا قبلت توني الى الله الذ
 خلقك وتوكل ولا تكونى من اللاتى شاهدين وانكرن انفسهم عن الله
 رب ما كان وما يكون كم من سمعت واقبلت وشربت
 حقيق الوحي من يد عطاء ربها رب الملك والملكوت
 كذلك نطق لسان العظمة فضلا من عنده انه هو المقدر

العطوف العفو

يا محمد قلى قد اردنا ذكر مرة اخرى في آخر اللوح ونقول لهباء

من لدنا عليك وعلى من معك وعلى كل عبد قبل

وكل منة اقبلت وفازت بهذا الامر الذي

بناح المشركون صاح

الطاغوت بتقديسه

ط جناب تبار محمد قلی علیه بہا اللہ

ہو الغریز العظیم

ہذا کتاب من لدی المظلوم الی الذی فی انوار القرب سبغ نداء اللہ لمہتمم القیوم
یا محمد قلی اسمعی من شطر جنی اتریشدک و ہیدیک و یحظک من شتر
الذین انکروا حجۃ اللہ و برہانہ و عرضوا عن صراطہ المستقیم ہم عبادا تشذوا و اللکۃ
لا تفہم معینا قد حضرنا رسلتہ من قبل فی ہذہ الايام مع احد اجابہ
علیہ بہائی و عنایتی نسئل اللہ تعالیٰ ان یوروا لیا فی نور الایمان
الکبریٰ و یرتیم بطراز العدلۃ محیب السائلین لا الہ الا ہو المقدر العظیم
الحکیم لا یغیب عن علمہ من شیء یفعل ما یشاء و یحکم و ہو العظیم الخیر
البہاء من لدنا علیک و علی الذین شربوا حقیق لبیان من عطاہ
ربہم المشفق الکریم ذکر من قبل و لیا فی الذین بانقضوا عہدی و یتبوا
و قاموا علی خدمتہ الامر جبالہ العلم حکیم ان رأیت العین
کبر علیہ من قبلی و قل تا ک ان یخل مفر المشرکین الذین شتعلوا بنار
البغضاء و کفروا باللہ الغر الخمد لہ ان یرى المتکبرین کقبضہ من
الظلمین قل تخف من المعترضین و جماعہم و قل لا تعلم لا ینبغی لک
عندک علم کل شیء فی لوح صہب کذلک نطق فی لوح
صہب کذلک انطق لسان اہلبیان فی ہذا المقام الررفیح

جناب اسمی محمدی علیہ بہائی عنایتی نامہ ات راباحت
آد ارسال نمود بعد از مشاہدہ این کتاب از نام الکتاب نازل
تفرح و کنون من اشاکرین نسئل اللہ تعالیٰ ان یجعل اولیا ہنک
من الذین بارلتہم شہبات العباد و لا اشارات الذین انکروا ہذا الفضل العظیم
مقادیثہ

محمد قلی

ہو الامر اسحاق العظیم الخیر

قد نطق مولی الامم فی اعجاز الایمان انہ لا الہ الا ہو المہتمم القیوم فی کل
الاحیان یدعو من فی الامکان الی اللہ رب ما کان ما یكون من الناس
من سبغ نداءہ الایمان و توجہ الی الاقوال العلیٰ منہم من عرض و کفر باللہ
الغریز الودود قد تموج بحر الرخاء و فتح باب اللعاب و لکن ہم
عنہ معترضون قد نبذوا ما کان باقیالہم و اخذوا ما فیہ الا انہم
لا یفقیہون تاللہ لو وجدوا عرف قمیصی لسرعوا الی حسن
عنایتی و توجہوا الی وجہی المحبوب ان شکلتہ
بما ذکر ت لدی المظلوم و نزل لک
ہذا اللوح للممنوع مقادیثہ

عکا

ط جناب محمد قلی
بنام خداوند دانا

جمیع شبها شهادت داده اند بر عظمت ظهور الله و لکن عباد
از ظهور غفلت بهنام هومی عاکف نیکوست حال نفسیکه
باسم مالک انام حجیات او هام اخرج نمود و بغایت صحت
و اوق علی فائز گشت هر نفسی الیوم بعرفان الله فائز شد
مثل نسبت که بعرفان نبیین مرسلین از اول لا اول الی آخر لا اخر
فائز بوده هست این بعوم بدیع را مثل و مانند می نبوده و
چشمی مشاهده نمود او سلطان چشمهاست و هر سانی بذكر
فائز گشت او مالک سانهاست نعیما لقلب اقبل و لر جل
سرع و لید خذت کتاب الله المہتمم ایوم | وصیت میبایم
ترا با آنچه الیوم سبب ارتفاع امر است از حق سجواه تا ترا میو
فرماید صفای بیانش چه اکثرت بیان را بیا بد اهل مکان
قادر بر تحریف او نبوده و نخواهند بود تو کل فی کل الامور

نفسی

علی الله ربک و قل حسبی الله و نعم الوکیل لا اله الا هو الغفور الرحیم
مقابله

اخت جناب علی قبل کبر علیها بهاء الله

هو الشاخصیر

یا اخت علی قسم با شرفات انوار اقبامعانی لدی العرش
از اهل فردوس کوری و در صحیفه حمر الزقلم علی این مقام اعلی بتو
عنایت شد ان عمر فی عنایت ربک ثم شکریه فی اللیا
والایام یا اخت کبر طوبی لاختیک حق شهادت
میدهد بر اینکه از اول امر اقبال نمود در ایامیکه کل معرض و منافق
و ملحد مشاهده شدند الا من شاء الله عملت لدی الوجیل مقبول
و بطراز باقی مزین اهل ملاء اعلی بذكرت مشغولند و صحت
میبایم ترا بخت اخیک و حفظ مقام خود باسم حق جل جلاله
البهاء علیه علیک و علی اللائی و جده من الملاء الاعلی عرف
الاستقامه فی هدایانا العظیم مقابله

ورقه خت جناب علی قیل کبر علیهما بهاء الله الاهی

هو الظاهر امام الوجوه

ای کثیر من و فرزند کثیر من بشنود ای مرا و تمسک نما با آنچه
سبب ارتقاء مقام است عند الله امر روز عمل نیک باشد
اقابست ما بین اعمال قبل بیک کلمه بلی برابری نماید کلاما
قوم الذین انکروا حجة الله و برهان و عظمت و سلطانه یا امتی حمد
کن مقصود عالمیاز که ترا میاید فرمود و در این شب عید
اصحی در ذروه علیا ذکر است نمود اگر بان جان بیک کلمه
اصفا نامی جان را بیکان در سپیش انفاق کنی از حق میطلبیم تو
و اما ان ارض را معده فرماید از آنچه سزاوار ایا هم او نیست و
عطا فرماید آنچه را که بخشش است انه جواد کریم

قوله لک الحمد یا اله العالم و لک

الشکریا مقصود العارفين مقابله

لا این

ط ورقه خت علیها بهاء الله

بنام خداوند علیم حکیم

بلا یا و زریای می شمارد این مسجون مظلوم واضح و مشهود است
ولکن آنچه در سبیل الهی بران ورقه مبارکه وارد شده محبوبست چه که باسم الله
مترین است و فی سبیل الله وارد و قسم با قیاب حقیقت که از شرق
سبحان لعنت که اگر جمیع اهل مین بر آنچه از آسمان یقینی نازل شده و ظاهرا
رشته مطلع شوند بسر بمنظر که توجیه نمایند عزت و نیت
شما بکلمات معضین معروضات و اشارات مشرکین و شرکاء
تبدیل نخواهند تعبیر نخواهد نمود از حوادث دنیا محزون نباشد
و بکمال فرح و نشاط بزرگتر محبوب امکان مشغول باشید هر که باشد
از شماست طوبی لمن قال رب انی استعینتک فی سبیل
الواضح استقیم قانات ان ارض را تکبیر برسانید اما الله
که با شما مراد و دنیا نیست کل لهی العرش مذکورند علیه من به الله
رب العالمین بجناب رافع بالمواجبه سفارش نمودیم و تمسک
الهی علی ما یقتضی شال احوال خود باشد انه لهو المقتدر القدر البهائم
علیک و علی اللانی من بینه و ابن ما عرن فی کتابه الکریم مقابله

اخت خلب علی قبل کبر علیها بسا لله

بنام خداوندیکتا

لسان غلظت در لیالی و ایام بگذرد و ستان از عباد و اما مشغول شهید
بذلک کل ذمی اذن و کل ذمی کبیر نمیر امروز بجز فضل موج و افشا
عنایت مشرق طوبی از برای کسیکه ندای الهی را شنید و اورا
در قمیص ظهور شناخت امروز روز فرح اوراق است چه که سید
ظاهر و روز قیامت چه که قیوم قائم انشاء الله آن ورقه در ظل
عنایت سدره ساکن باشند و بگذرشن ذکر طوبی لک
بما احترت خدمتہ اخیک الذی خترناه لخدمتہ

امری العزیز العظیم انا کبیر من ہذا المقام

علیک و علی اخواتک اللائی

قبلن الی اللہ رب العالمین

الہیاء علیکن من لدن

مقدر مقادیر

امہ اللہ ضلع محمد قلی الذی باجر و فاز

هو السامع المحیب

الہی الہی ارحم عبادک و امانک و لا تمنعہم عن فرات رحمتک
الذی جری من قلبک الاعلی فی حدایقہ المعانی بامرک
ایرت انہم عباد اقبلوا الیک منقطعین عن ذنوبک فانزل علیہم و علی
امانک من سبحان سماء جو درک ما یخطہم عن ذنوبک ایرت تری
ملاء لبیان تقضوا عہدک و کسروا ایمانک و عرضوا عن جہانک

اسلک بالبحر الا عظیم الذی ماج باسک

و بعرف قمیصک الذی ماج

فی ایاک بان تحتط عبادک

و امانک بقدرتک

و سلطانک

لا الہ الا انت المتقدر القدر مقادیر

این کتاب مستطاب که از سماء وحی الهی نازل شده بحسب
 امر محفل مقدس روحانی مرکزی طهران بر تحریر آن موفق
 و مؤید شد اقل افغانی عبدالرحمن حقیقی شیرازی
 الذی آمن بالله ویرجو الهدایة لاهل العالم کلها تسلیتاً
 ان یغفر له ذنوبه بفضل الموبتة و الاکرام

تصحیح و طبع در شهر مشهد و تقعدہ ۱۳۴۵ هجری مطابق هشتم
 خرداد ۱۳۰۶ مطابق سیزدهم شهر العظمتہ ۱۲۰۴

من ظهور نقطه الأولى روح ما سواه فذاه

صفحه
 ۲ نزول سوره فوج از سما میست منظم طور با فحار بزج و شرح مصاب دارد در
 حال احدیت و بیان بارک در ظهور بدو در مورد بزج قبل و قربان این بزج بسیف لغضا
 ۱ بدون عنوان بیان حضرت مالک الملک در نیکه سموات در عرض خداوند را صاحب است و
 از سطوت او خائف
 ۹ بدون عنوان نزول نجات از قلم منزل آیت در جوار رفیق بعضی هر عرف قبول از آن
 مستفیع گردد

- ۱۰ با فحار جناب عبد الرحمن ظهور عطا از ریح بر لاله در در حق شایسته
- ۱۱ با فحار جناب عبد الرحمن نجات قلم علی بدگاه حضرت کبریا و طلب توفیق در حق شایسته
- ۱۲ با فحار آیه شریفین مالک قدم باین بیان اتم ناطق قوله تالی ((امروز هر نفسی بجز فحار
 فخر گشت او جوهر شیرینها عالم است و نفسی محروم شده او میوه ابرو جبر
- ۱۳ با فحار آیه شریفه صبر بجز ظهور عطا از سما و نفسی فضائل قدیم در حق شایسته
- ۱۴ با فحار آیه شریفه گفتان مالک ملکوت بران بیان اصح طلق قوله شایسته
 ((غایت کبریا مکل بود و دست بصیر و ضرر عالم دجا هر ذکر و اناش هر وضع
 واحد قائم نفسی بکلمه مبارکه یا عبودیت است فخر گشت او از ابر بر سر در حقیقه اصمرا از
 قلم علی مذکور و سطره
- ۱۵ با فحار جناب میرزا تقی جریان کوشیدان از فرات رحمت رب شان در حق شایسته
- ۱۶ با فحار جناب میرزا تقی جریان کوشیدان از فرات رحمت رب شان در حق شایسته

صفحہ در حق شریفہ

- ۱۷ بغزان (یا برہم) ظهور غایت کبر از بحر وجود حضرت مقصود در حق شریفہ
- ۱۸ زیر آباد سیرجان باٹھار فیروز ظهور وجود از مطلع غیب مشہود در حق شریفہ
- ۱۹ باٹھار ام محمد ہمدانی صانع از آئینہ فی سبیلی ظهور غایت قلم در حق شریفہ
- ۲۰ نصرت آباد سیرجان باٹھار جناب سید محمد زبہ طرف غایت حضرت تجربت شریفہ
- ۲۱ سیرجان باٹھار جناب آقا سید نضر سلطان ظهور علامت تفسیر در حق شریفہ
- ۲۲ باٹھار محمد باقری الکافی ابن آقا محمد ظہور نضر حضرت فیض در حق شریفہ و قبول پیام نبوی بحقیقت تفسیر حجت امتس در از قبول امر تبارک آن سیدنا
- ۲۵ باٹھار جناب سید عبدہ امرالک قدیم تفسیر امر و عدم خدایت در امر شریفہ
- ۲۷ کٹ بٹھار جناب محمد حسین ن و نزول نجات نصیبتہ از قلم در حق شریفہ
- ۲۸ بدون عنوان نزول نجات از بحر فیض ظہور سخن در حق اجار و اما را لہر مخ
- ۲۹ بغزان (یا این) ہرب فیض از غمام کرم سوطی متفقہ و تخی انوار تفسیر قبول در خصوص سیرل جناب نائ
- ۳۰ باٹھار جناب حق دیر در بیان ملک امکان در خصوص تمکات ہر لہر

- ۳۱ باٹھار جناب آقا محمد حسن خراز تصحیح نامح میں در حق شریفہ
- امر باسقاات و عمر
- ۳۲ باٹھار جناب میرزا محمد قلم و عمر بن بان لرق لطف از ہنایق قولہ صبر ذکرہ
- ۳۳ ابد از عباد جہد نایبہ شایہ نامہ الہی را بشنید و ہا ز شہید با کچہ ہر در قرون اعصار نقاش را از حق جہد جلالہ طلب مینویسد . . .
- ۳۴ باٹھار جناب میرزا محمد ظہور غایت برک العباد شریفہ و ذکر عرض عماد و نقض ثبات الامر
- ۳۵ باٹھار جناب میرزا کا توبہ طرف غایت برک لہر شریفہ و وصیت بحفظ مقام خود
- ۳۵ باٹھار ابن جناب ح س ل ان عظمتہ باین بان اتم ہنایق قولہ صبر و عز
- ۳۶ باین کلمہ مبارکہ بجا بہ نیر عظیم از افاق فتم شیت مالک قدم شہراقی نمودہ نظر باش کن لے لا کون مالک . . .
- ۳۶ باٹھار جناب میرزا محمد علیہ بہار شریفہ ابن من معدالہ الرقیق الایع ذکر قلم از قیام رسوم در راه رمضان لا حکمت
- ۳۷ باٹھار جناب میرزا حسین علیہ بہار شریفہ ف ظہور غایت مالک کلمت در حق شریفہ
- ۳۸ باٹھار جناب ح قور سہروردی شریفہ

بناخت سبب ارتعاع امر شده گردد

۲۹ بافتخار جناب ح س نسبت قسم ۳ از مصیبت وارزیده ایشان

بدون عنوان نزل نجات از برعه مالک ظهور و لها تراثر از احزان

دارده بخاطب لوح برسطه طفاة خلق
۴۱ ط بافتخار جناب ح قبرسین مشکوه فلام از لغزشیکه از صدود شده تجاوزه کرده و رعیت از اهرار خود نموده دام بافتخار و مطرز شدن بطراز امانت حکمت و صفت

۴۳ ط بافتخار جناب میرزا حسین بیان مالک مکان در مضطراب مدینه و سکن

آن مشت آینه

۴۴ بافتخار حسین جمال قدم باین بیان اتم ناطق قوله لاله ((... وان رأیت زلزاله لیسان معرضان عن ربنا الرحمن قتر یا ایها المشرک بالله مت لعینک قد جاء

لوم عظیم ...

۴۵ ط جناب ح س بیان مالک مکان در عدم جواز تصریح فقره کلمه زلزله بر آنچه ذکر کرده دید

۴۶ بافتخار جناب ح قبرس ظهور غایت بر لاله عالم بشارت و عالمه ایشان

۴۷ بافتخار میرزا ابان محیر رقم در ارسال بر سر از قبر و بعد و قیام شرک باشد بگرد

اقرا علیه جمال حدت

۴۸ بافتخار جناب میرزا حسین زلفا و الفیحه سبحان مضمون لعله متعین از سر و جبهه

و موانت بزرگ حضرت مجرب

۵۱ ط بافتخار حسین توجه طرف غایت محمود بشارت و بیان انبیا اجماع

قدم عز جبار شده کل در لوح قضا محکم بوده بعضی لظهور واقع و بعضی بر لظن واقع

۵۲ ط بافتخار جناب محمد ابن ح قبرس ظهور تزلزل لیسان در حق شایسته و غیر

۵۳ ط بافتخار جناب ح قبرس علیه بها دشته ت ظهور غایت حضرت مالک الوجود

در حق شایسته را بر حضرت امر شده بر بلخ

۵۴ بافتخار جناب حسین سکه قدم ۳ از زبانی خوش و شرب خمر رضا و توبه نصر مدین

موت و قبوله توبه او

۵۵ ط بافتخار محمد ابن جناب ح قبرس صدر اجازة از شرط مالک امیر در

علم ط و تحقیق آن لاهوت ترجمه آیات آینه

۵۶ ط بافتخار جناب حسین نزل نجات فضیله از قسم مالک قدم در حق شایسته

۵۷ ط لابن جناب ح م ح ظهور غایت سلطان ظهور در حق شایسته

۵۸ بافتخار جناب تا محمد بن ظهور مکرمت از بر علیه مظهر اعدیت در حق شایسته

۵۹ ط بافتخار در حق ضلع ح توجه وجه قدم بشارت و ظهور غایت

۶۰ ط بافتخار در حق ضلع جناب ح حسین ظهور غایت مظهر حسن در حق شایسته

۶۱ بافتخار در حق اوج ظهور فضا از بحر جود حضرت فیاض در حق شایسته

۶۲ ط بافتخار در حق ضلع جناب ح قبرس نزل نجات توبه علیه ظاهر و جود

صفحه ۶۴ ط باثخار در قه ضلع جناب ح قبرس ظهور غایت سلطان بقا بشارت ربهما در
نجات طلب نماید

۶۵ ط باثخار در قه ابر تظرف لهرس نزول نجات نصیحه از ان عظمه در حق تبار
واجار در ارتقا حرکت نفس برین بی و طهارت در باره ایشان

۶۶ ط باثخار در قه هجر امر امر حقیقی از انقطاع از خلق و تکلیف حق
۶۷ بدون عنوان ظهور غایت مطی حقیقی در حق بی از انار لهرس

۶۸ ط باثخار در قه هجر ظهور غایت جمال اصدیه مش ربهما در لطف نسبت در قه
نفس الهیه

۶۹ ط باثخار هجر ط تقدیر قدم از مش ربهما بسبب ترک حمت دنیا و اخذ
واجب اخف ربان انیکه تموجین منظر عم از رجال و آ برادران و جواهران
نظر اصدیت باشند

۷۰ ط باثخار در قه ضلع جناب ح قبرسین شام تقدیر باین بیان ابرم
ناظم قوله صرغز ... و اگر درستان حق بنصاح شفقه آتیه عمر می نمودند

۷۱ ط باثخار در قه هجر توجه طرف غایت سلطان سر لاهوت مش ربهما و بیان
اشغال خت بدیا و قطع نسبت از منظر حق

۷۲ ط باثخار خت ظهور غایت مسلم در حق مش ربهما و در غایت غایت
در قه ضلع و خند ...

صفحه ۶۵ ط باثخار در قه ضلع جناب ح س ظهور غایت مالک ملکوت در حق
مش ربهما در ارتقا ایشان مقام در قه از سره آتیه

۷۴ ط باثخار در قه ضلع جناب ح س ظهور غایت مالک ملکوت در حق
مش ربهما در ارتقا ایشان مقام در قه از سره آتیه

۷۵ ط باثخار در قه ضلع جناب ح س ظهور غایت مالک ملکوت در حق
مش ربهما در ارتقا ایشان مقام در قه از سره آتیه

۷۶ ط باثخار در قه ضلع جناب ح س ظهور غایت مالک ملکوت در حق
مش ربهما در ارتقا ایشان مقام در قه از سره آتیه

۷۷ ط باثخار در قه ضلع جناب ح س ظهور غایت مالک ملکوت در حق
مش ربهما در ارتقا ایشان مقام در قه از سره آتیه

۷۸ ط باثخار در قه ضلع جناب ح س ظهور غایت مالک ملکوت در حق
مش ربهما در ارتقا ایشان مقام در قه از سره آتیه

۷۹ ط باثخار در قه ضلع جناب ح س ظهور غایت مالک ملکوت در حق
مش ربهما در ارتقا ایشان مقام در قه از سره آتیه

۸۰ ط باثخار در قه ضلع جناب ح س ظهور غایت مالک ملکوت در حق
مش ربهما در ارتقا ایشان مقام در قه از سره آتیه

۸۱ ط باثخار در قه ضلع جناب ح س ظهور غایت مالک ملکوت در حق
مش ربهما در ارتقا ایشان مقام در قه از سره آتیه

۱۹ ط باٹھار جناب آقا میرزا حسین ظہور عنایت حضرت قیوم درحق پٹن در حق در حق ضمیمہ و جناب آقا میرزا عبد ۶ و جناب آقا میرزا احمد و تفسیر در حق

ط وارض فا

۹۳ ط باٹھار جناب آقا میرزا حسین ظہور وجود مالک وجود درحق شائریہ و بیان علم کمندان

۱۰۲ ط باٹھار جناب عسکر عنایت حضرت شہنشاہ شہویش شائریہ و ذکر و درود

بسیجن و حضرت تفتا و درجہ

۱۰۳ ک باٹھار عسکر لفتح مالک غیب و شہویش شائریہ و در حق امر پروردگار بآداب و صفات

۱۰۴ بدون عنوان ظہور عنایت حضرت نمان شائریہ و مطول اسطر مغفرت از اسما و حکمت در حق عمر قیومین

۱۰۵ بدون عنوان نزول مناجات فضیلتہ از قلم بہر بردگا حضرت کبریا در حق عسکر

۱۰۶ ط باٹھار عسکر نزول مناجات از برعمہ ظہور حق و درود در حق شائریہ

۱۰۷ بغزان ص س ی ف ۶۶ خ ۱ ظہور عنایت مقصود عالیان در حق شائریہ و بیان احتجاب نفوس برسطہ قصص کاوبہ

۱۰۸ بدون عنوان نزول مناجات فضیلتہ از قلم فضال قیوم در حق کبری از امام حسن

۱۰۹ باٹھار ابابہ ظہور عنایت صلح رضائے در حق شائریہ و با تبرکات و طلب مغفرت در حق ام ۳ و ظہور کرمیت در حق باجر و جوان ۳

۱۱۱ ن ج باٹھار جناب عاتقہ حضرت و فاضل ظہور عنایت نظر احدیت در حق شائریہ و ذکر تشریف بقا و فرزند محظوظ و ذکر محمد ۳ اب شائریہ و مصائب وارده بر پٹن

۱۱۳ بغزان (یا بدتہ) مالک عدوت بقا بیان جان افزا ناطق تو کہ تالی (قالت الیہود بدتہ معلولہ تیر لا و نفسہ لحنی انہ لیسفیرا یث و حکیم ما یریدہ ...)

۱۱۳ بغزان (یا سفیثہ) بیان نظر آکر در زہر از حکم سیف

۱۱۴ بغزان (یا محمد قبرقی) بیان حکم طر در منع عماد لیلان اہم عالم را از ارباب با بر تہ

۱۱۵ بدون عنوان خطاب بر جد مکان و بیان ارض طیبہ و ماہیم و منی و جہ و صعود انباء ضحہ حضرت خاتم الانبیاء در حیات آنحضرت و شہادت مشرکین

۱۱۹ باٹھار جناب شیخ محمد بیگ مجرب عالیان در ایجاد اختلاف برسطہ ارباب عظام و سوره اعمال جبر محمد تقی از اہر صا و ظہور عنایت در حق مخاطب لوح و جناب آقا سید تقی و سید طالب

۱۲۹ باٹھار جناب آقا شیخ محمد بیگ سنجہ اہم در خصوص شہادت زین العابدین جنین و جناب آقا ناصر و حضرت زین العابدین و دولت الاموال و شہادت حضرت زین العابدین

۱۳۰ باٹھار جناب آقا شیخ محمد بیگ سنجہ اہم در خصوص شہادت زین العابدین

صفحه ۲۰۹ ک بافتخار آخت حرم مطول میان مکرت از سما، فضر نظر حضرت
شاهزاده و ام و دختران

۲۱۰ بفران (بعیت و ساکنین) نصح قلم بیکی از امامت در کتاب بحار
در قضایا آریه

۲۱۰ بفران (ام الحرم) بیان نظر حضرت در بایا مرادده بشاها در سید آلوی و
افضلین و زرع استضعفین

۲۱۱ بافتخار جناب میرزا علی نقی قلم بی بشاها از مصاب و در
حضرت یزدان و مقدر بودن اجربان در خزان غایت الامر

۲۱۲ شجاعت مجرب آفاق بدگاه حضرت اعدیت از بایا مرادده در سید اعلام کلمه
ک بافتخار ام حرم ظهور غایت نظر سبحان در حق شایه با امر بعدم سخن در

۲۱۴ شجاعت قلم بی بدگاه حضرت کبریا بر صورت اجناد آسم و امار رحمان

۲۱۵ ک بافتخار آخت حرم ظهور غایت حضرت مالک الملک در حق شایه

۲۱۵ بافتخار جناب حرم ص ظهور غایت سلطان بعبادت و در حق شایه

۲۱۶ ک بافتخار آنته ام حرم شجاعت قلم بی و طلب شمول فضا آری در حق شایه

۲۱۷ بافتخار ام حرم ظهور مکرت از سما و جو حضرت و جب الوجود در حق شایه

۲۱۸ ک بافتخار آنته ظهور عطا از راه آریه در حق شایه

صفحه ۲۱۸ ک بافتخار ام حرم ام آریه حقیقی بشاها در عدم سخن از بصیبت وارده و
ظهور عنایت

۲۱۹ ک بافتخار ام حرم بشا قلم بی از ورود جناب علی قبر نقی لیکن
اعظم و فوز بقا

۲۲۰ ک بافتخار ضلع جناب علی قبر نقی مالک ملکوت بین حکم طینه
قوله قمر سلطانه ((مقصود اصلی از آفرینش عرفان الله بوده و جمیع سایر از ضعیف و
نظر آنا مظهر بوده

۲۲۰ بافتخار ام حرم ظهور فضا حضرت فیض در حق شایه

۲۲۱ بافتخار جناب علی قبر نقی مجرب بر بیان رزق ملکوتی ناطق قوله عظیم برانه
((قرآن الملکوت از یکبار مالک کسب کرد اتم من لها بین ثم یطلق علی النظر الای
هذا المقام بقدر الاشیخ الفریز الهی

۲۲۲ بافتخار جناب نعیم نزول شجاعت فضیه از سخن قلم ارباب در حق شایه

۲۲۴ بافتخار جناب نعیم ظهور جو از سما بر مالک عیب و شهو در حق شایه و
سنا وزیر و ابیاسیم صفار و حسین و مراد و محمد و حسن و محمد رضا و محمد و حمید
و شیخ محمد

۲۲۵ بدون عنوان ظهور غایت از افق شرق و در حق محمد و نعیم و عباد

جمال رعایت شایه در حق محمد و نعیم و عباد

صفحه ۱۴
و نیز و ذکر ابن الدب و همسران او

۲۴۷ فانی الالف باثنا عشرین نزل مناجات از ریاء منزل آیت در

مشاهده طلب تأیید
۲۴۹ باثنا عشرین نزل مناجات از ریاء منزل آیت در

بالتواتر و در سایر شیطانی از محضر جمال وضع سوال نماید و اکاذیب و مفتریات
حرف جسم و اراده ازل لغت نظر امر

۲۵۱ باثنا عشرین نزل مناجات از ریاء منزل آیت در
بیان نفسی که رد سلطان وجود نگاشته و اراده ازل لغت نظر امر در

لوح انس اقدس لاصبر نبیه و تذکره کبریاک در غمات و هم و همی
۲۶۴ باثنا عشرین نزل مناجات از ریاء منزل آیت در

در سنه ثمانین و بدون سفر و مناس بهر احدی نخواست دخول در نظر امر
۲۶۷ بدون عنوان بیان نظر سبحان در ظهور یوم موعود و نور مبعوثان و

رت و در و وضو استسکین و شکر سیدین از طایفه تواتر و نجر و ذوقان
۲۷۳ باثنا عشرین نزل مناجات از ریاء منزل آیت در

و امر باشتاق و قیام خدمت امر
۲۷۷ بدون عنوان خطاب به (یا فتح) بیان نظر رخصت بهکده احدی از

افشاء نیت که در نفس که در احدی از

۴
صفحه ۱۵
تفسیر و تقلیدت چنانکه ذکر ختمت و احوال ادب در ظهور بدیع خزانه

۲۸۳ باثنا عشرین نزل مناجات از ریاء منزل آیت در

از ارض تر عباده را بحق بیع دعوت نموده و هنگام بسجود امر پروردگار را بگو
و سلاطین ابلغ نمودیم

۲۸۵ باثنا عشرین نزل مناجات از ریاء منزل آیت در
بقره آیه در یوم قیامت و اعراض سبکبار مرضین و نماز و محاربه با اصفیاء

رضان و امیه بزود منتقمت امر مغترب و با برت نارد و ضرر خواهد گردید
۲۸۶ باثنا عشرین نزل مناجات از ریاء منزل آیت در

بجمال وضع
۲۸۸ باثنا عشرین نزل مناجات از ریاء منزل آیت در

۲۸۹ باثنا عشرین نزل مناجات از ریاء منزل آیت در
قوله تالی ذکره لا و صل البه ارباب محله بدو عمر قیام نمایند و سلیمن انس خدمت

یا که قصه سینه سیدان نمایند
۲۹۱ بدون عنوان بیان در قاره احدیه که غلبه سر از غصن عرق لبغین

صعود نموده و سراج احدیه تغییر مشکوه داده و در آخر لوح مبارک و کبر نمودن جناب
سید بهر در ارض یا جهت اخذ حقوق است

۲۹۲ باثنا عشرین نزل مناجات از ریاء منزل آیت در

صفحه کبریا (۱) هذا الوح من الراح لجنه وورقه من اوراق الفردوس وکلمه

من لثه الیهین القسیم
۲۹۳ بافتخار جناب فتح فی الاف بیان منظر امر آبر در لعش بیکی در لک
در ارتفاع امر لثه

۲۹۳ بدون عنوان خطاب (یا صاحب) بیان مالک مکان در باره نذر کردن
خود با عمامه لرسته و عین ظهور حق نذر علیه دادند و وصیت با جگر
در سقاقت با مرتبه

۲۹۵ بدون عنوان خطاب (یا صاحب) ظهور غایت فضل قدیم در حق مشایخ
و ناظمه دگر هر روز در باب وضو

۲۹۷ بدون عنوان خطاب (یا محمد قدس سره) ظهور عطا از سما در جوار
در حق مشایخ و محمد قبری و محمد کاظم و محمد قبری و حسن قبری و محمد و
جواد و محمد قبری سمیر

۳۰۰ بدون عنوان خطاب (یا رضا) مطلق فیض حضرت فیض در حق مسالما

۳۰۱ ظهور غایت کبر از بریده حضرت بر لبه الود در حق عیال از امام

۳۰۲ خطاب (یا اتر یا ربیب) بیان منظر سبحان بلکه در
کنه که بجان خود تخصیص نمود و فزون کرد بر فانی حق قبر جلدی نازک در دنیا

صفحه ۲۰۲ بدون عنوان خطاب (یا اتر) ترویج بحر الطاف حضرت ذوال
عظمت

۲۰۳ بافتخار امر لثه صبر ببله صاحب مناجات حضرت فاضل الحاجات طلب
تأیید در حق مشایخ

۲۰۴ بدون عنوان ظهور وجه از بریده مالک وجود در حق محمد حسن متعاضد الله
در حق قبر کبر و ذکر مقام جبرئیل که باطن حضرت رسول است

۲۲۰ بغزان (یا محمد انبیتوم) نزل مناجات مالک ایجاب در حق عیال
۲۲۰ بدون عنوان ظهور عطاء از بریده جود سلطان بقا در حق عیال و امر ایجاب

در ادر حقیق لثه
۲۲۴ بغزان (یا اشرق من اقی بقا) مناجات ادر اشکرانه بدرگاه حضرت
کبریا از فرزندان بقا

۲۲۴ بافتخار جناب کرم بیان منظر روح در فتاح باب سخن رفا نیک
و راضی او سلطان قدرت آفر در جمیع بسجین چه در چشم حق مژگن است

۲۲۵ بافتخار جناب محمد کرم این ع ط بیان مالک امکان در ظهور لوم
قیامت و قیام قیوم الامتار و نفع در صورت و مضطرب و مضغ بعضی از نفوس
و طیاران بعضی ثورق لقا در پر در دگار عالمان

۲۲۶ امر تجزب عیالان با ادر اشکرانه بدرگاه الامر از فرزندان و جهنم بدست

اعمالیکه لایق این فضل و غایت است

- ۲۲۷ ط بافتخار آم بهر لطف قدم در رکوش لغوز غایت باقیه و تیسرتین
- ۲۲۸ ط بافتخار جناب محمد قمر کریم بسین حضرت نشان در خوف بعضی از
- دوستان الهی و عدم قدر و منزلت دنیا و ممالک ترا توبه و توبه شهادت باز آید
- ۲۲۹ ط بافتخار جناب محمد صبر سزا محمد انور صعد الهی است بهر بنام صحت و
- سغرت از نظر نظر حضرت در حق شایسته و این سقا عدلشان و این آخر
- ۲۳۰ ط بافتخار امته است آم جناب ع ک نزول مناجات از سما عطاء
- ربالایات در حق شایسته
- ۲۳۱ بافتخار امته است اخت من با جرد فادان لغوز غایت
- ۲۳۲ بافتخار امته است اخت من با جرد فادان لغوز غایت مالک ملک و ملک
- در حق شایسته و اما در صمانی
- ۲۳۳ بغزان (ع ط) صمانه قدس باین نعمه بدیع تر نعم قوله جبر سلطانه
- (بگو در عهد مظلوم آفاق در یوم معاد کسب مالک ایجاد دعوت سفیر مایه
- مستفرد آنکه صاحبان البصار و آذان بعدل و نصاب آیت الهی باشند ...
- ۲۳۴ بغزان (یا آم اولیا) بشارت مسلم مالک آسمان و اعطاء راجرا
- شایسته و مقدر شدن برای ایشان آنچه که با سر امر خیر و مجد تقدیر گردیده است
- ۲۳۵ ط بافتخار جناب ع ط الذی حضرت فادان نهران شمس فضل و عطاء از سما

- صفت بر که الود در حق شایسته و این دعا ایشان و امر بافتخار از فادان
- ۲۳۶ ط بافتخار جناب ع ط ذکر مالک ملک در باره شخص مذکور که لازماً حلف
- حجاب بوده و پس از تجلیات انوار تیر بیان رحمن بعد از تیر ما ستمند و آفرین
- در رفتن بجزیره و همچنین حضور در سخن عظیم لایحه تمغیر حق از هر
- ۲۳۷ ط بافتخار جناب ع ط اشراف شمس فضل و عطاء از افق اراده مالک آسمان
- در حق شایسته و آب و امه ایشان و رحیم و اخ سومی لایحه و قبول شدن نصیحت
- دو درقه لغوز قبول
- ۲۳۸ ط بافتخار جناب ع ط طهر غایت کبر از بریده حضرت مالک ملک در
- حق شایسته
- ۲۳۹ بافتخار جناب ع ط طهر غایت نصیحه از عثمان جمعه حضرت و اسیب
- حق شایسته
- ۲۴۰ ط بافتخار جناب ابوحسن سجده فی فضل از سما شیت حضرت حب الوجود
- در حق شایسته
- ۲۴۱ بافتخار غایت ابن ع ط طهر غایت شرق و حی آسیر در حق شایسته
- ۲۴۲ بافتخار جناب غایت لسان عظمت باین کلمه علیا ناطق قوله تالی (و این
- نبت ملاحظه ترا نعت شایسته ذکر نموده جهدها تا بنسبتیکه لایق این نام فائز شوی ...
- ۲۴۳ ط بافتخار جناب ابوحسن هم توبه طرف غایت طهر اولی از سما شایسته

صفحه ۳۴۸ ط باثخار جناب ابوجناب ظهور فضل از سماء کرم مطعی حقیقی در حق مشاریف و عدم
 اذن تشریف
 ۳۴۹ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور غیبت حضرت مقصود در حق اسم تهنیت لامه
 ۳۵۰ ط باثخار در وقت سمر الاصدق ظهور فضل قدیم در حق مشاریف و نزول رحمت در حق
 در وقت تصاعد برفیق اعلا
 ۳۵۱ ط باثخار تهنیت سمر الاصدق ظهور مہبت از نظر مطلع امدت در حق مشاریف
 ۳۵۲ ط باثخار ضلع جناب مع طبت اسم تهنیت الاصدق ابراق اولاد تهنیت از سماء وجود
 حضرت موجود در حق مشاریف و اما بساره
 ۳۵۳ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور غیبت سلطان نصیر مایه در حق مشاریف
 ۳۵۴ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور غیبت تبیین انداز اهل مترجم قوله مترجم (علی...)
 کثیر آسمان روز عتبات نشانی در جمیع جہان با پنجه محراب بقولت غایب تهنیتی حق
 جمیع را مخصوص عرفان مطلع آیات و شرف بیانات خوض فرموده چه بلند است حال
 نفسکے شمره وجود خود فائز شد
 ۳۵۵ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور غیبت مطلع آیات در حق مشاریف و امر استقامت
 ۳۵۶ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور فضل از سماء وجود حضرت فیاض در حق مشاریف
 در وقت سمر
 ۳۵۷ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور فضل از سماء وجود حضرت فیاض در حق مشاریف
 ۳۵۸ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور فضل از سماء وجود حضرت فیاض در حق مشاریف

صفحه ۳۴۸ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور فضل از سماء کرم مطعی حقیقی در حق مشاریف و عدم
 اذن تشریف
 ۳۴۹ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور غیبت حضرت مقصود در حق اسم تهنیت لامه
 ۳۵۰ ط باثخار در وقت سمر الاصدق ظهور فضل قدیم در حق مشاریف و نزول رحمت در حق
 در وقت تصاعد برفیق اعلا
 ۳۵۱ ط باثخار تهنیت سمر الاصدق ظهور مہبت از نظر مطلع امدت در حق مشاریف
 ۳۵۲ ط باثخار ضلع جناب مع طبت اسم تهنیت الاصدق ابراق اولاد تهنیت از سماء وجود
 حضرت موجود در حق مشاریف و اما بساره
 ۳۵۳ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور غیبت سلطان نصیر مایه در حق مشاریف
 ۳۵۴ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور غیبت تبیین انداز اهل مترجم قوله مترجم (علی...)
 کثیر آسمان روز عتبات نشانی در جمیع جہان با پنجه محراب بقولت غایب تهنیتی حق
 جمیع را مخصوص عرفان مطلع آیات و شرف بیانات خوض فرموده چه بلند است حال
 نفسکے شمره وجود خود فائز شد
 ۳۵۵ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور غیبت مطلع آیات در حق مشاریف و امر استقامت
 ۳۵۶ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور فضل از سماء وجود حضرت فیاض در حق مشاریف
 در وقت سمر
 ۳۵۷ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور فضل از سماء وجود حضرت فیاض در حق مشاریف
 ۳۵۸ ط باثخار آیه تهنیت سمر الاصدق ظهور فضل از سماء وجود حضرت فیاض در حق مشاریف

صفحه ۲۲
 (۱) بقیه با که تمسختی آیتیه است از دوش منزله و مقدس درید تا انوار تجلی سلطان حقیق در آن ظاهر شود . . .

۳۶۸ ط ام شمس جهان بیان بحرب علیان در ظهور امتحان واقفان در کافه انبیا و وعده نصرت امر و سرور دعوت

۳۶۹ با شکار امه امه شمس نصیحت شفق کریم تمسک رسیده آیتیه و حرکت بار بار

میشد او و اجتناب از هر شرک ائیم

۳۶۹ با شکار امه امه شمس امه بحرب عالم در عدم سخن از واقعه درده و برفیج

۳۷۱ با شکار و رقه شمس جهان نصیحت منظم آفاق در عدم سخن از حوادث دنیا

تثبت بدین اصطبار و نیکه نفس حق از اول ایام در دست اعدا بوده غیر

۳۷۲ با شکار امه امه قدسیه امر مالک قدم با استقامت و توجه و آفاق

۳۷۳ ط با شکار امه ضلع جناب ع ط توجه طرف عنایت مقصود عالمیان

بشار الیها و امر مقدس و تنزیه و استقامت

۳۷۴ ط با شکار و رقه در قه الحماز امر بحرب ابر بار در شکرانه بدرگاه الهی

از نور بعرفان کلمه علیا

۳۷۴ با شکار امه امه با بحر غلبه بقا باین نموده در حاسف و قول خبر و عز

و کتاب شهر امر و زابین عباد نما سیر نماید و کمال با نبغیر لا ایام امه امه نماید

لکن سابع هفت شب کبر صبر . . .

صفحه ۲۳
 ۳۷۵ بدون عنوان ۱۵۲ ظهور عنایت کبر از قسم مالک اسما در عبادت الهی

۳۷۶ نزل نجات قدم ع در حق تعبیر الهی

۳۷۴ با شکار امه و رقه هفت جناب ع ط بیان در قه و اصدیه در بحر من

ع الاغی بر منع آثار قسم اع و غفلت امه

۳۷۷ بدون عنوان بیان مشرق و حر الهی در ادراک شکرانه بدرگاه حضرت لیکن

بغیر زبمان در توبه با وفق علی

۳۷۸ بدون عنوان نزل نجات قدم ع در حق می از امار حسن

۳۷۸ قدم ابر طلب باید در حق یکی از امار امه

۳۷۹ فضیله از قدم مالک قدم در حق یکی از امار امه

۳۷۹ از قدم نزل آیت طلب باید در حق امار حسن

۳۸۰ حضرت فاضل الحاجات در حق یکی از امار امه

۳۸۱ با شکار زکریا خاتون نزل نجات سطر حقیقی طلب باید در حق میا امه

۳۸۱ بدون عنوان نزل نجات فضله از سما میشد قدیمه در حق یکی از امار حسن

۳۸۲ ط با شکار جناب کریم ع ط بیان بحرب امکان در نیکه مصداق

سبب تضرع امر امه و تحیر نفوس و مشابه نار سوزاننده است و امر با اتحاد و دوست

۳۸۳ با شکار جناب عطار وصیت اصح این نصرت امر کبر بتقوی امه ظهور

عنایت در حق جناب حسن اردستانی و حسن فائزین بقا

صفحه ۲۴
 ۳۸۹ بافتخار جناب مع ط اندر حضرت دوازده ظهور غایت حضرت مقصود در حق
 شایسته دین بهیبت نصیحت ضرب نه در عدم حجاب با سماء از مالک آن
 ۳۸۸ بافتخار آقا میرزا مع آقا شکره مظلوم آفاق از مظالم وارده با دیار کبر
 ۳۹۰ بافتخار جناب میرزا مهدی نزل مناجات از سماء اراده نظر حضرت
 حق شایسته
 ۳۹۱ بافتخار جناب شکرته ظهور فضر وجه از علم اع در حق شایسته امر
 ۳۹۱ ط بافتخار جناب استاد حسین ن مع صفت نظر عبود استقامت در
 امر و ذکر کرم از عباد موسوم بتقی در تکبیر از ملکوت بیان اعراض نموده
 ۳۹۳ بفرمان (یا سهر) ظهور غایت مالک عطا در حق ابن عطار و در سیم
 حضرت در حق تعالی الهی در سر
 ۳۹۴ ط بافتخار جناب مع ط ظهور غایت حضرت ثمار در حق شایسته عالم
 ۳۹۶ بدون عنوان خطاب مطلع ظهور غیب صمدان بصدر او باطلع حکمت الهی
 حکمت و بیان
 ۳۹۹ ط بافتخار جناب صبی میر قاسم کریم مع ط اظهار مالک ابداع از دواعی
 مدنیه کبیره و بشارت نزل زیارت مخصوص حضرت اسم الله الاضد
 ۴۰۱ ط ۹ بافتخار جناب محمد قبرک بیان تیر بران و تیر شخصی که بر
 نوشته عکازت شده ام و نسخ از معشرت با دجاله از محی در میرزا رضا

صفحه ۲۵
 دام باین لبر در خروج از طهران و توبه بدیار اضر
 ۴۲۱ ط بافتخار جناب آقا محمد کریم مع ط ظهور غایت سلطان قدم
 و ذکر رضا در باره معی در نسبت بکفرت در توبه کبر حضرت اخت معول گردیده و
 نزل زیارت در حق فتح الهی متعاری ملکوت لبر و ظهور فضر در حق رحیم نزل
 دعا مخصوص خواجگهای ایشان
 ۴۲۰ ط بافتخار جناب آقا محمد کریم بیان حضرت شان در اهمیت ادر حقوق الهی ذکر
 انبوی اجزاء الکر در قطر مصر و عروج حضرت فانی ملکوت لبر و امر زیارت حضرت در
 کبر حضرت اخت در ارسال لوح مبارک بافتخار شیخ ابدهاسم و ذکر جناب بهار
 ۴۳۸ بافتخار جناب میر قاسم کریم مع ط اظهار فخر مظلوم آفاق از نفوس کجبت
 مجوس شده و ذکر جناب مع که در تصنیف حکماء با سیم فرید مذکور گردیده و در سخن برین
 صعود نموده اند دام مبارک در سراسر آنچه که از ارض قدس بفرمان ایشان ارسال
 میگردد و ظهور غایت در حق آم اولیا و نزل لوح مبارک مخصوص جناب اس و ام
 وضع و جناب ط ب و داخوی ایشان و ذکر اصول سه حلقه خاتم هم عظیم در ستمی
 ۴۵ بدون عنوان ظهور غایت منظر رب الارباب در حق ابن عطار و اظهار فخر از
 صعود آم اولیا
 ۴۶ بافتخار جناب فتح عظیم ظهور فضر از خزان کرم موسی کریم در حق دارال
 الراج فیه بکرمه آقا و دام آقا

صفحه ۴۹۴ بافتخار جناب ف الاظم ظهور غایت کبر از قسم مالک اسما در حق
 و شکره از عدم درایت مومنین از اهر بیان
 ۴۹۸ بافتخار ف عظم بیان جمال رحمن در اعراض و نکار اهر بیان لضعف با مان
 در مرجع بر صیحا حکایت حضرت رت اع از بیان کتاب سما که همه در بشارت
 بطور عظم از سما بر اراده آن شجره مثبت نازل گردیده و ذکر آنکه نفسی بن آنچه
 از این ظهور و ظهور قهر نازل گردیده فوق قائل شود شرک کذاب و کفر مراتب
 ۴۹۸ بدون عنوان اثر آن شمس عطا از سما بر جود مالک اسما در حق محمد و محمد رضا
 و محمد و ابابتراب وزین العابدین و سید عالم و دیگر و سید نه
 ۴۹۶ بغزان (یا عبدالحسین) ظهور فضل و جود از بر اع حضرت بر جود در حق مسارا
 ۴۹۸ بافتخار جناب عبدالحسین بزوق نیر عطا از ارق اراده سلطان بقا در حق شاکر
 ۴۹۹ بافتخار جناب جلی عبدالحسین تخرج بحر غایت مسطر حقیقی در حق شاکر
 ۵۰۰ بافتخار جناب صهر عبدالحسین ظهور عطا از قدم محیر رقم در حق شاکر
 ۵۰۱ بدون عنوان ظهور غایت از بر اع جود حضرت معبود در حق یکی از اجداد
 ۵۰۲ بافتخار آیه آیه صلح جناب آیت الذکر صعد الیه ظهور فضل و عطا از قسم
 اع در حق شاکر و بهر بن نام غفران در حق آیت
 ۵۰۳ بافتخار جناب آیت ظهور غایت کعبه احدیت در حق شاکر
 ۵۰۵ ط بافتخار میرزا آیت است که در زمره عدم استغفار بر

صفحه ۵۰۶ بغزان ک ع ظهور غایت حضرت مولی الورد در حق شاکر
 ۵۰۷ ط بافتخار جناب میرزا حبیب الله مجرب بکانت بان کلمه عین نام حق
 قوله عز و قدر... لعمریه اهر بیان است تر از اهر فرمان شاهه میشود
 اثر قدم آن حرب مشریمانند قد خسر الدین کفر و السلطان و جاد و اباباته
 و اعضا عن جماله المشرق المنیر...
 ۵۰۸ ک بافتخار جناب آقا میرزا آقا ظهور غایت از سما بر سلسله
 جبروت در حق شاکر
 ۵۱۰ ک بافتخار جناب میرزا آقا ظهور کرم از بر اع مولی اللم در حق شاکر
 ۵۱۱ بدون عنوان در طرف غایت سلطان احدیت بعب و کبر و ذکر حجاب
 نفوس و بلاخص اهر بیان و اخبار از ورود آقا ابوتقاسم باحت اقتضای
 مع ام دابن جناب مشکین و ذکر جناب آقا محمد حسین و جناب میرزا محمد خا
 و جناب آقا شیخ عبدالحسین و بشارت نزول لوح منبع مخصوص در حق جناب
 امیرخان و جناب آقا میرزا مهدی و ظهور غایت در حق جناب صر قهر و جناب
 نصرته و نزول لوح مبارک در حق جناب آقا میرزا محمد تقی و جناب شیخ عبدالحسین و
 مخدیره اهر و در زمره امت و ظهور غایت در حق سید ابوتقاسم و ذکر اهر در زمره
 بافتخار از اهر بیان و اشتغالش بنما به خرا مین بلین و ظهور غایت در حق جناب
 آقا میرزا زین العابدین و جناب شاکر بکانت و آقا میرزا اسد الله و مته الله برادر

+

صفحه جناب آقا سید ابوطالب در عدم جواز ذکر امر در حکمت و ظهور غایت در حق جناب
 آقا میرزا مهدی حسن در این است ضلع جناب صحرانیزا حسن کرمانه و خبر وصول کتب
 قبضه قلم بر شش تقدیر جناب آقا محمد و آقا علی صفر و اشیا در اول به اهل بیت جناب
 اسم الله الاصدق زینت خانه و پنجم و وصل یک فرد قاله
 ۵۴۵ بافتخار جناب استاد محمد تقی انزلی با جرد و فاز شهادت قسم با بحضرت سید
 امام عرش و استماع نداء پروردگار علیان
 ۵۴۶ بافتخار جناب استاد محمد تقی انزلی حضرت و فاز ظهور وجود از یراعه حضرت در عود
 در حق مشایخ و بشارت باینکه جبهه رسیده می از آیام محض حضرت تن و پیر
 امر الله قرار گرفت
 ۵۴۷ ط بافتخار جناب محمد تقی انزلی حضرت و فاز بشارت حضرت مقصود و بشارت
 جبهه سر سیکر عزیز نیر
 ۵۴۸ ط بافتخار جناب محمد تقی ظهور غایت سلطان سرری ملکوت مشایخ و اجاره
 تشریف یافت آمد سرا و اظهار فضل و رحمت در حق منتسبین با قبر کبر و ظهور غایت
 در حق محمد
 ۵۴۹ بافتخار جناب محمد تقی ظهور غایت رت الملكوت مشایخ و جناب با قبر کبر
 و لغیم خطاب مستجاب بر ایه در عدم سرت آیات الهیه و دعوت مشایخ
 ظهور در جو غایت

صفحه ۵۵۳ ط بافتخار جناب استاد محمد تقی ظهور فضل از یراعه حضرت فضل
 در حق مشایخ و امر بعین و طهارت در عدم دخول مقبر مشایخ
 ۵۵۴ بافتخار محمد تقی ترویج بحر عطا از عثمان جود حضرت مولی الامور حضرت
 ۵۵۵ ط بافتخار جناب محمد تقی ظهور کرم از یراعه ملاک امام در حق مشایخ
 ۵۵۶ بافتخار اخذ جناب با قبر کبر تریه طرف غایت مجرب آفاق
 در حق مشایخ و رحمت تحت مشایخ
 ۵۵۷ بافتخار در اخذ جناب با قبر کبر ظهور غایت از یراعه مولی العباد در
 حق مشایخ
 ۵۵۸ ط بافتخار در اخذ نصیحت علم با مشایخ در عدم سخن از بدایمی دارد
 ۵۵۹ بافتخار اخذ جناب با قبر کبر ترویج بحر جود از عثمان کرم حضرت مقصود در
 حق مشایخ
 ۵۶۰ بافتخار آیه الله ضلع محمد تقی انزلی با جرد و فاز نزول مناجات از کسان عظمت
 در حق مشایخ

آثار مهم الی ص ۷۱